ဟိန္နယာန နှင့် မဟာယာန

ပထမတွဲ

ဝင်ပြိုင်သာသနာ

သမိုင်း

သျှင်ဥက္ကာမ

ဟိနယာန နှင့် မဟာယာန
စင်ပြိုင်သာသနာ
သမိုင်း

ဗေဒင်-ဦးလှမောင်

ကျမ်းပြုစုဆရာ ၏

ထောင်တွင်းအကျော် ဆရာ
သျှင်ဥတ္တမသည် လွှန်ခဲ့သည့် ဆွေ့သံ
နှာတင် ခေတ်လောက်ကပင် ဗုဒ္ဓသာ
တော်ကြီးအပေါ်တွင် ရာဇဝင်ကြောင်း၊ ဗု
ကြောင်းတို့ဖြင့် ယထာဘုတ အသိ
မှန်ကြီးကြည်ညိုရှင်းသန့်ပွဲများစေလို
စေတနာဖြင့် ဤ "စင်ပြိုင်သာသ
ကျမ်းစာကို စိတ်ဓာတ်ကြီးပမ်းရေးသာ
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော် စိတ်စေခဲ့ရင်းရည်ရွယ်
က်သဘောထားမှာ ၎င်းကျမ်းနိဒါန်းကထော
င် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ချုပ်
င် .....

(၁) မဟာယာနဂိုဏ်းကြီး၏ အယူအဆဟူသမျှကို မကောင်းတဲ့ အယူအဆမှားကြီးများဟု ပြောလွယ်၊ ဆိုလွယ်ပြုသူကများပြားလှသည်။

(၂) သို့သော် ထိုမဟာယာနဂိုဏ်းကြီး၏ အယူအဆဝိဝါဒသဘောများကိုမူ ဘယ်ပုံ၊ ဘယ်နည်းဟု ကွဲပြားစွာ သိပြီးမှ ဝေဘန်ပြောဆို နှုတ်စွဲသူက နည်းပါးလှပေသည်။

(၃) မိမိကိုယ်တိုင် မမြင်ဘူး၊ မကြားဘူး၊ အဖြူ–အမဲအသိ၊ မသဲ ကွဲပါပဲလျက်၊ ပြောသံကြားဖြင့် ဖြူသည်၊ မဲသည်ဟူ၍ အလွယ်တကူ ဆိုဆုံးဖြတ်ခြင်းမျိုးမှာ တရားသောနည်းလမ်း မဟုတ်ပေ။

(၄) မှားလျှင် မည်မျှမှားသည်၊ မှန်လျှင်မည်မျှ မှန်သည်ဟု ကျနစွာထောက်ပြ နိုင်မှသာလျှင် အဆို၊ အဆုံးအဖြတ် နိုင်လုံးပေမည်။

(၅) မဟာယာနနှင့် ဟီနယာန အယူအဆကွဲပြားမှုမှာရွှေကျင်နှင့် သုဓမ္မာ၊ ကံ–နှင့် ဒွါရ၊ မြန်မာကွဲခြင်းမျိုးထက် ပိုသေးသလား– လျော့သေးသလား နှိုင်းယှဉ်အပ်ကြပေသည်။

(၆) သို့မဟုတ်တဲ မဟာယာနဂိုဏ်း အယူအဆများ၏ မှားယွင်းဖောက်ပြန်မှုသည် သာသနာနယ်လွှမ်းနေသည်ဟု ဖွတ်ထိုးချလိုက်လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ခုလုံးအား ထိခိုက်ရာရောက်–မရောက်။

(၇) မဟာနှင့် ဟီနအဘာယ်မျှပင် ပိဋကတ် – ဒေသနာတွင် အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူမှု ကွဲလွဲ

နေစေကာမူလည်းဂိုဏ်းကွယ်ရာ ဘုရားရှင်မှာကား– ငါတို့ နှစ်ဦး– ဘာသာတူ– တစ်ဆူတည်းသောဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သာ ဖြစ်ပေ၏–ဟူသော အသိ လွတ်မထွက်စေသင့်။

မဟာယာန ဂိုဏ်းကြီးဖြစ်ပေါ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့မှာလည်း ပညာဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ် တို့ဖြင့် ကုံလုံသော ဆရာတော်ကြီးများဖြစ်သည်။

မဟာယာနအယူဝါဒရှိရာ တိဘက်၊ တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ရုရှားစသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအားလုံးပင် ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ လူဦးရေစာရင်းတွင်အတူပါရှိနေသည်ဆိုသောအသိနှင့် စေ့စွာသွားရှု ဝမ်းသာစရာအကြောင်းများ ဖြစ်စေလိုရင်းတည်း။

အထက်ပါ ရည်ရွယ်ရင်း စေတနာအတိုင်း တောင်တွင်းဆရာတော် သျှင်ဥတ္တမသည် ကမ္ဘာ့မြေမျက်နှာပြင်နှင့်အမျှ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး အပြောကျယ်စွာ ပြန့်နှံ့နေသည်ထက် တိုးတက် ပြန့်ပွားစေရန် စင်ကြယ်မှန်ကန်စွာ သိစေလိုရင်းများကြောင့်

အမှားနှင့်အမှန် ကိုယ်ပိုင်အသိဉာဏ်
ဝေဘန်ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြရန်၊ ဤ၈င်ပြ
သာသနာ–ကျမ်းစာကို ရေးသားေ
သတည်း။

ဤ၈င်ပြိုင်သာသနာတွင်ဟီနယ
နှင့်မဟာယာနကွဲလွဲပုံကိုရေးသားရာ၌..

ပိဋကတ်တော်များ ကွဲလွဲခြင်း..
ဗုဒ္ဓဝင်ချင်းမတူ ကွဲလွဲချက်များ ရေးသ
ပါရှိလေသည်။

ပိဋကတ်ကွဲလွဲပုံတွင် ကျမ်းစာ
နှင့်တကွ ဂိုဏ်းအသီးသီးဖြစ်ပေါ်လာပုံမ
သရုပ်နှင့်တကွ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ကွဲလွဲပုံမှာမူ တစ်ဘက်
တစ်ဘက် ဆန်းသစ်စွာ တိုးတက်ပြ
ရေးသားထားပုံများ နှိုင်းယှဉ်ရန် အကျ
ရေးသားပါရှိ၏။

ဖတ်ရှုသောအခါ မဟာယ
သာသနာဘက်ရှိ ဆရာတော်ကြီးများစွာ
ဗုဒ္ဓဘာသာ ပညာရှိလူပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း
သာသနာတော်ကြီး အစွန်ရှည်စွာ တည်
လိုရင်း စေတနာ အရင်းခံကြသည်ကိုလည်
တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

ဧရာမ အံ့ဖွယ်ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော ပညာဉာဏ်၊ ပဋိဘာဏ် ရှိကြသည် ဖြစ်၍သော ဤမြန်မာ့ကဲ့သော ကျမ်းဂန်များ ပြုစုနိုင်ကြပါပေသည်–ဟူသောအသိလည်း မရှိပဲ မနေသာ။

ထိုထိုတိုင်းနိုင်ငံ အနှံ့အပြားတို့တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာတရား အမှားနှင့်အမှန် အပြန်အလှန် ဝေဘန်ရေးသက် "ဗုဒ္ဓေါ" ဘုရားဟု ယောင်ရမ်းရွတ်ဆို ဘတ်ကာမျှနှင့်ပင် မြတ်လှပါပေသည်ဟူသော– နလုံးသွင်းဖြင့် ကောင်းသော စိတ်ဝမ်းရွှင်လန်း ကြည်လင် ဤသာသနာဝင်ကို ဖတ်ရှုစေချင်လှပါ ကြောင်း တောင်းပန်အပ်ပါသတည်း။

ထို့နောက် ဤ "စင်ပြိုင်သာသနာ" ကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုကြသူ သူတော်သီ ဗုဒ္ဓိုလ်များအား မေတ္တာလက်ဆောင် ပြောကြားလိုသော အကြောင်းမှာ ....

ဤစင်ပြိုင်သာသနာတွင် ပိဋကတ်ချင်း ကွဲလွဲချက်၊ ဗုဒ္ဓဝင်ချင်း ကွဲလွဲချက်၊ အယူအဆဂိုဏ်း ကွဲလွဲပုံများကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဟီနယာနနှင့် မဟာယာနသာသနဝင် သိနားလည်ပြီး သူတို့အဓိ ဖြည့်စုံလို လောက်ပါပြီ။

ဘာကြောင့် ကွဲလွဲကြသည်၊ ဘယ်ကစ၍ ကွဲခဲ့သည်၊ ဆိုသော အကြောင်းရင်း ရာဇဝင်ကိုမသိမိသေးသောသူ နောက်သားတို့အတွက် အလွယ်နှင့် အမြန် သိမိလိုက်စေရန် စင်ပြိုင်သာသနာ (၂)ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံသြသနာကို အကျဉ်းချုပ်၍ ရပ်စကားရှာကားဖြင့် ရာဇဝင်ကြောင်း ခင်းပြပါအံ့။

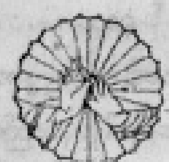

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် တွင် ....
"မဟာယယာန သာသနာ" ဟူ၍၎င်း
"ဟီနယာန သာသနာ" ဟူ၍၎င်း
စင်ပြိုင်သာသနာ – နှစ်ပိုင်းရှိနေသည်။
ထိုနှစ်ပိုင်းတွင် မဟာယာန သာသနာကို မြောက်
သာသနာ– ဥတ္တရာယဉ်ဂိုဏ်း ဟူ၍၎င်း–

ဟီနယာန နှင့် မဟာယာန သာသနာသမိုင်း

ဟီနယာနသာသနာကို တောင်ပိုင်းသာသ
ဒက္ခိဏာယဉ်ဂိုဏ်းဟူ၍၎င်း
ထေရဝါဒသာသနာ ဟူ၍၎င်း အမည်ပေါ်ဟာ
တပ်၍ခေါ်ပြန်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာနိုင်ငံ ယခုရှိ ဗုဒ္ဓ
သာသနာတော်သည် တောင်ပိုင်းဟိနယာန
သာသနာ –ထေရဝါဒဂိုဏ်းဖြစ်သည်၊
စ်ကမ္ဘာလုံးရှိ ရာဇဝင်သမိုင်း အရပ်ရပ်
ွင်လည်းအထင်အရှား ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ထေရ
ါဒကိုသာလျှင် ယုံကြည်ရိုးစွဲ ရှိခဲ့ကြသည်။

ထိုဝေါဟာရ– ထိုဂိုဏ်းအမည်များ
 ထိုသို့စင်ကြယ်သော သာသနာနှစ်ရပ် ဤမြ
ာဇဝင် တွင်အောင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်မှာ
ာယ်ကဲ့သို့နည်း ....

ကျွန်ုပ်တို့ ထိုရာဇဝင် ဓမ္မြစ်
အကြောင်းရင်းကို လေ့လာသိမှတ်ကြဖို့
ကောင်းသလော ....

သိမှတ်ကြပါစို့–

ထိုထို မဟာယာနဂိုဏ်းနှင့် ဟိန
ာနဂိုဏ်းတို့သည်–

(၁) အဘယ်ခေတ် အခါ၌–

(၂) အဘယ်အရပ်ဒေသတွင်–

(၃) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များက–

(၄) အဘယ်အရာဝတ္ထုကိုအကြောင်း
ပြု၍–

(၅) အဘယ်နည်းလမ်းဖြင့် သာသနာ
နှစ်ရပ် ဆောင်၍စင်ကြယ်ဖြစ်
ပေါ်လာခဲ့လေသနည်း။

အဖြေရှာသော် ....

(၁) ခေတ်ကား–လွန်ခဲ့သော နှစ်
ပေါင်း(၂၅၀၀)ကျော် ဗုဒ္ဓ
ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား
ရှိစဉ်တည်း။

(၂) အရပ်ဒေသကား– မဇ္ဈိမဒေသ
(အိန္ဒိယပြည်)တည်း။

(၃) ပုဂ္ဂိုလ်များကား– အရှင်မဟာ
ကဿပ၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင်
အာနန္ဒာနှင့်ဒေဝဒတ်ရဟန်း
ကြီးမှ စသောဝိနည်းကတ်တော်
မှတ်ပုံဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများစွာ
တို့တည်း။

(၄) အကြောင်းပြုသော အရာဝတ္ထု
ကား သတ္တဝါအချင်းချင်း
မတူသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍
မတူသော ဆန္ဒ၊ မတူသော
အသိပညာ၊ မတူသော ခံယူ

ချက် ဝတ္ထုတို့သာတည်း။

(၅) စင်ကြယ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော နည်း
လမ်းကား–လူရာ၊ သံဃာ
အားစု၍ သံဂါယနာတင်ခြင်း
ဖြစ် သတည်း။

အထက်ပါ အမေးစကားနှင့် အဖြေ
ရှာစကားများကို မတွဲ၍ထား၍ မှတ်သည်ပြီး
လျှင် ရာဇဝင်သိနည်းဖြင့် လေ့လာသိမှတ်
ကြရသော်–အတွင်းနက်ရှိုင်းသော အဓိပ္ပါယ်
သဘောများနှင့်တကွ လူ့လောက၏ ဖြစ်ပြ
စမှတ်ကာ လှုပ်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့သမျှ အထူး
မဆန်းပဲ အသိစခန်းပိုင်သွားလေအံ့။

အထူးသဖြင့် ကြိုတင်အသိပေး
တောင်းပန်လိုချက်မှာ ....

ထိုစင်ကြယ်သာသနာ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ
အကြောင်းကို ပြီးပြီသသနှင့် အမြန်ဆုံး
ပေါ်လွင်စွာ သိမှတ်လွယ်ကူစေလိုသဖြင့်
စာသွားကို အမွန်းအခြယ် အလင်္ကာ မသွယ်
ဘဲ ရေးထားပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်သုံး စာသံ၊ ပေသံ၊ မကျွန
ဟူ၍ မဆိုအပ်ပေရာ။

ငင်းဖြင့် ဤစင်ကြယ်သာသနာ
ပေါ်လာပုံ အကြောင်းအရာပွဲတို့ကို ဖတ်
၍မိမိတို့ကိုယ်ကို လူသားတစ်ယောက်အ
အသိပြု၍–မိမိ၏ဘဝတည်ရာ မန
လောကကြီး၏ အတိတ်ဖြစ်စဉ်ကိုလှမ်း
ကြည့်မြင်ပါက သာ၍အသိဉာဏ် ပွင့်
ပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့ မိမိ၏ မနုဿဘဝအ
ကို လှမ်းမျှော် ကြည့်လေလျှင် မမြင်နိုင်
မရှိပါ။

ဤသမိုင်းစာကိုဖတ်ရှုရုံသောအ
မိမိတို့၏စိတ်ကို မငြိမ်းနိုင်စေရန် ပ
သတိပြုအပ်ကြပါသည်။

ဒုတိယတွင် သမာဓိထူထော
မြင့်မားစွာ တည်ရှိစေပြီးလျှင်–

တတိယ၌အသိဉာဏ်လွှတ်၍ကြ
ရှုပါကလွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀)ကျေ
အတိတ်ဘဝကို ဒိဗ္ဗစက္ခု အတိညာဉ်
မြင်ရသည့်သဖွယ် ရှုမြင်ရမည် မုချဖြ
သည်။

မျှော်ကြည့်ပါ .....

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀)ကျော်
ခေတ်၊ သက်တော်တင်ရှား ရှိ ဘုရားရှင်အား
ပွမ်းမျှော်ရှုမြင်ကြည့်ပါ။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား
ဒုက္ခသည် လောကကြီးက ဝိုင်းရံနေသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဒုက္ခပင်လယ်
ဝေနေသော ထိုသတ္တဝါများအား ဝဲဂရက်မှ
ယ်တင်ရန် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့
ကြွသွားနေပါသည်။

ကယ်တင်အံ့သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်
အား ဒုက္ခသည်တွေ ဝိုင်းအုံတွယ်ကပ်နေကြ
သမျှကိုလည်း မြင်သာလှပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား အလုအယက်
ဝိုင်းအုံတွယ်ကပ်၍ အားကိုးအားထားပြုသူ
ပရိတ်သတ်များလှသည်နှင့်အမျှ စပ်ကြား
ကရန်လုပ်နေကြသူများလည်း မရှားလှပေ။

ထိုအခါမှာ ခရစ်တော်မပေါ်မီ နှစ်
ပေါင်း ၆၀၀ (ဘီ–စီ–၆–ရာစု)ကဖြစ်သည်။

လူ့လောကသည် အလွန် ဆိုးသွမ်း
ကျက်ပင် ရှိနေသေးသည်။

မတရားမှုများလွှမ်းမိုး၍အမိုက်မှောင်
ဒီသော လောကဖြစ်နေ၏။

လူ့သတ္တဝါအများ၌ အားကိုးရာမဲ့
ဖြစ်နေကြစဉ်ကယ်တင်မည့်သူဘုရား၊တရား
များကို ထမင်းထုပ်နှင့် ရှာနေကြချိန်ဖြစ်
သည်။ လူတို့၌ကိုးကွယ်စရာ ဘုရား၊တရား
ရှာရေးပြုကြသည့် အခါသင့် အခွင့်ကောင်း
ကို ရနိုက် .....

"ဘုရား"ဆိုသူများလည်း အလု
အယက် ထွက်ပေါ်နေကြသည်။

"တရား"ဆိုသည်ကိုလည်းအမျိုးမျိုး
ကြီးဆ၍ တီထွင်နေကြစဉ် ခေတ်လည်းဖြစ်
သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ထိုခေတ်၊ ထို
အခါတွင် ပွင့်ထွန်းပေါ်ထွက်လာခဲ့လေ၏။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဘုရားအဖြစ်ကို
ရရှိပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဗုဒ္ဓဘုရားစစ်–
ဘုရားမှန်၊ တရားစစ် – တရားမှန် တည်
ထောင်ရေး .....

ဘုရားမှား– တရားမှား ပျူသမျှကို
တိုက်ဖျက်ပြုခြင်းရေး ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရ
ပေတော့မည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဗုဒ္ဓကိစ္စများ
ပြုလုပ်ရန် ဗောဓိပင်မှ မိဂဒါဝုန်တောခရီး

ဘက်သို့ တမတ်တတ်တတ် ကြွသွားနေ
လေပြီ။

ဗုဒ္ဓဘုရားသည် သက်နီးတော်
ဝတ်ရုံ လုံးဝန်းညီစွာဖြင့် တမတ်တတ်တတ်
ကြွသွားသော ခရီးတစ်ခုဘက်က ကိုယ်တုံးလုံး
ချွတ်နှင့် လာနေသော အာဇီဝက ဥပက
ရဟန်းကြီးနှင့် ဆုံမိသေးသည်။

ကိုယ်တုံးလုံးချွတ် ခြိုးခြံညစ်ပတ်
သော ရဟန်းကြီးက သင်္ကန်းဝတ်ရုံလျက်
သပ္ပါယ်လှပသော ရဟန်းကြီးကေါတမအား
တွေ့မြင်သောအခါအံ့သြငေးမော၍နှုတ်ဆက်
လိုက်သေးသည်။

ဗုဒ္ဓရှင်အား နားမည်မေး၍ မှတ်ယူ
ထားလိုက်သေး၏၊ သူတစ်ဖက် ငါတစ်
ဖက် ခရီးဆက်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်
ထိုမိဂဒါဝုန်တောတွင် ဟောပြောမည့်တရား
စကားကို နားလည်မည့်သူများ ရှိနေသဖြင့်
အရောက်သွားနေသည်။

နားထောင်တတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ
ပဥ္စဝဂ္ဂီ–၅–ဦးစုဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် မိဂဒါဝုန်တော
ရောက်၍ ပဥ္စဝဂ္ဂီ–၅–ဦးစု ဂိုဏ်းနှင့် တွေ့၍

တရားဓမ္မသစ်ကို ဟောပြောသည်။

လွယ်ကူစွာနှင့် ယုံကြည်လက်
သည် မဟုတ်ပေ၊ အပြန်အလှန် ဖြ
ဆွေးနွေး၍ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဗုဒ္ဓဘု
၏ တရားဓမ္မစကား လှည့်ဖြုံကို အ
လက်ခံ ယုံကြည်ကြသည်။

ထိုပဥ္စဝဂ္ဂီ–၅–ဦးစုသည်
ရင့်ကျက်နေသူများဖြစ်၍ ဆရာ၊
သော ဂိုဏ်းစုဖြစ်ခဲ့၏။

ယခုအခါသော်မှ ဖူးထောက်
မြှောက်ကြသည်။ တပည့်ခံကြလေ

ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်၏ သာသနာ
ထောင်ရေးတွင် ပထမဦးစွာ တရင်းဝင်
ဗုဒ္ဓဝါဒီ တပည့်သာဝကကြီးများ ဖြစ်
လေတော့သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါတေ
အား ချွတ်လွှဲရေးကိစ္စအတွက် ပဥ္စဝဂ္ဂီ–
အားခေါ်၍ ခရီးထွက်ဖွယ် ရှိလေရာ

လှည့်နေစည်သောတရားတသီဖြ
ဆီသို့ကြွသွားနေပြန်သည်။

မြို့တော်ကြီးဆီသို့ ချဉ်းကပ်မိ
ကာနေရသော အချိန်လွန် ဖွန်းနေသော

သား ယသ–ကလည်း
ရားရှာအတွက် တွေ့
ကြရာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏
ရားဓမ္မကို ကြားနာ
နေရာက ရဟန်းပြုဖြစ်
သည်။

ယသ သူဌေး
သားရဟန်းပြုကြောင်း
သတင်းကြားသည်နှင့်တပြိုင်နက် ၎င်း၏
သူငယ်ချင်းအခြားသူဌေးသား(၄)ယောက်ပါ
ရဟန်းပြုလေရာပေါင်းသူဌေးသားရဟန်း(၅)
ပါး ဖြစ်သွားသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ နောက်တွင်ပဉ္စဝဂ္ဂီ
(၅)ဦးစုနှင့် သူဌေးသားရဟန်း (၅)ဦး၊
ပေါင်းတပည့်သာဝက(၁၀)ဦး ဖြစ်လာခဲ့၏။

ဗာရာဏသီမြို့ကြီးသား ယသ
အမှူးရှိသော သူဌေးသား(၅)ဦး ဗုဒ္ဓဝါဒ
ရဟန်းပြုကုန်ကြပြီဆိုသော သတင်းသည်
တမဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့လေသောကြောင့်
များစွာသော သားရှင်၊ သမီးရှင်၊ သူဌေးနှင့်
သူဌေးကတော် ဆွေမျိုးများစွာတို့သည်
ဂေါတမ ရဟန်းကြီးအား သားညွှန့်၊

သမီးညွှန့် ချီးသည်ဟူ၍
၎င်း၊၊ လင်မဲ့ မယားဖြစ်
အောင် ရဟန်းဘောင်
သွေးဆောင်သည် ဟူ၍
၎င်း ငြိုငြင်ကြကုန်၏။
ဆန့်ပြကြ၏။

ကျွန်သူဌေးသား
ရှင်ဝဋ္ဋိကဝုက်ရှင်း၊ ကဲ့ရှင်း၊
ဟန့်တားရှင်းကပင်လျှင် ၎င်းဗာရာဏသီ
မြို့သားသူဌေးသားများနှင့် ဆက်စပ်ရာ
အရပ်ရပ် ခရိုင်နယ်မှသူဌေးသားပေါင်း(၅၀)
တို့သည်လည်း အပြေးအလွှား ဘုရားအနီး
လာ၍ ဗုဒ္ဓဝါဒတပည့်သာဝက အဖြစ်ခံယူ–
ရဟန်းပြုကြ ပြန်ကုန်သည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၌ တပည့်
သာဝက ဗုဒ္ဓဝါဒီပေါင်း

ပထမ	.... ပဉ္စဝဂ္ဂီ	၅–ဦး
ဒုတိယ	.... ဗာရာဏသီ	
	သူဌေးသား	၅–ဦး
တတိယ	.... နယ်သူဌေးသား	၅၀–ဦး
	သာဝကပေါင်း	၆၀ ဦး

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တစ်ပါးနှင့်ပေါင်းလျှင်
စုစုပေါင်း (၆၁)ပါးဖြစ်လာသည်။

ထို(၆၁)ဦးကအစပြု၍သံဃာအဖွဲ့ကြီး
တရားဝင် စတင်ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့လေ
သည်။

သံဃာအဖွဲ့ ဆိုသည်မှာ ထိုအခါက
အစပြုခဲ့ကြောင်းမှတ်သားအပ်ကြလေသည်။

ထိုသို့သံဃာအဖွဲ့ကြီး စတင်တည်
ထောင်မိသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဗုဒ္ဓဝါဒ
သာသနာတော် တည်ထောင်ရေးအတွက်
ဝါဒဖြန့် စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်း စကြရတော့
သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်တပည့်သာဝက
ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့အား ....

ငါ့အရှင်တို့ ....

လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏
ကောင်းကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ဗုဒ္ဓဝါဒ တရား
ဒေသနာ ဟောပြောရန် အလို့ငှာ ဒေသစာရီ
လှည့်လည်ကြလေလော့။

ငါ့ရှင်တို့ ....

ခရီးတစ်ကြောင်းတည်းတွင်လည်း
နှစ်ပါး–သုံးပါး မသွားလေနှင့်တစ်ပါးစီသာ

သွားလေလော့– ဟု မိန့်မြွက်မှာကြားတေ
မူသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါတေ
တို့အား ဒုက္ခပင်လယ်မှ ကယ်တင်ရန်အ
တရပ်မှတရပ်သို့ မရပ်မနားသော ခရီး
ဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ဗုဒ္ဓဝါဒ တရားဓ
ဖြန့်ဝေရန် ဓေလ္လွတ်တော်မူလိုက်သည
ဝါဒသစ်တခု တည်ထောင်ဖေ
မြှင်စေရေးမှာ လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်
အဘယ်မျှ တရားဝါဒကောင်းသည် ဖြ
လူထုအင်အား အများစုက လက်ခံယုံ
ပါမှ အသက်ဝင် တည်ထောင်နိုင်ပေ

ထိုခေတ်၌ ထိုဘုရားပွင့်ထွ
အရပ်ဒေသ မဇ္ဈိမတွင် အမြစ်တွယ်စ
သော မဟာဝီရ ဘုရားကြီးနှင့် အခြား
မျိုးပေါင်းများစွာပွင့်ထွန်းနေကြပြီးဖြစ်
မင်းဘုရင်မှစ၍ဘုရားဝတ်–
ဝတ်သူလူများစွာတို့သည် ထိုထိုဘု
ထိုထိုတရားများ၌ ကိုးကွယ်အားထ
မြှုံနေ ကြပြီ၊ ထိုထိုဘုရားတို့တွင် မဟာ
ဂဏ္ဍာဘုရားကြီးဆိုသည်မှာ ဆောက်
လူတန်းစားက ဖြစ်သောဘုရားမဟ

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကဲ့သို့ နန်းမတက်ဘွား
မင်းသားက ဖြစ်လာသော ဘုရားတစ်ဆူပေ။

ရှင်းအပြင်လည်းဘုရားကြီးဘေုရား
ငယ် ဆိုသူပေါင်း များစွာတို့က တရားဝါဒ
အယူအဆပေါင်းများစွာနှင့် အပြိုင်အဆိုင်
မွှင့်နေကြချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် အိန္ဒိယ၊ မဇ္ဈိမ
တွင်အမြစ်တွယ်နေသော ထိုထိုတိတ္ထိဘုရား
များနှင့် အယူဝါဒမှားများကို ထိရောက်စွာ
ပြိုင်ဆိုင်၍ တော်လှန်နိုင်ပါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ
သာသနာသစ် တည်ထောင်နိုင်မည်ကို
ကျွန်ုပ်တို့ အသိမှီရပါမည်။

တရား၏မှန်ကန်မှုတရားဝါဒဖြန့်မည့်
ပုဂ္ဂိုလ်၏ သစ္စာနှင့် သဒ္ဓါနိုင်မှာမှု ရှိနေပြီ။

အမြစ်တွယ်နေသောဘုရားမှားတရား
မှားကို တော်လှန်တိုက်ဖျက်ရာ၌လူအင်အား
မပါပဲနှင့် အောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်လည်း
ရှေးဦးစွာ တရားမှန်ပြရန် လိုအပ်သော
ဒေသကို ရွေးချယ်တော်မူပါမည်။

အဘယ်အရပ် ဒေသတွင် အဘယ်
ဂိုဏ်းဂဏများသည် အားရှိနေသနည်း။

ထိုဂိုဏ်းဂဏရှိ အယူဝါဒ မှားများ
ကို ဖေထမပြိုဖျက်ရလေလျှင် ....

ပြိုလွယ်ပေမည်နည်း။တပည့်သာဝက
လူအင်အားအရေအတွက် အဘယ်မျှများစွာ
ချက်လွှဲ၍ ရနိုင်လေမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ကြိုတင်သိမြင်
တော် မူသည့်အတိုင်း ဥရုဝေဠတောသို့ ရသေ့
ညီနောင် သုံးယောက် ဂိုဏ်းကြီးရှိရာသို့
ရှေးရှုကြွသွားတော်မူ၏။

လမ်းခရီးရှိ တောအုပ်တစ်ခုတွင်
ပြည့်တန်ဆာရျောက်ရှာ အပျော်လိုက်နေ
သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ မင်းသားသုံးကျိပ် တွေ့၍ဆို
ဆုံးမ– တရားပြရာတွင် အားလုံးရဟန်း
ပြုကြပြန်သည်။

ဥရုဝေဠတောအုပ်သို့ ရောက်သော
အခါတွင် ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရာ တရားရှာ
နေကြသော ရသေ့ညီနောင် သုံးယောက်တို့
ရှိရာစခန်းတွင် –

ဥရုဝေဠကဿပနှင့်
နောက်လိုက်တပည့် – ၅၀၀
နဒီကဿပနှင့် တပည့် – ၃၀၀
ဂယာကဿပနှင့်တပည့် – ၂၀၀

ပေါင်းတစ်ထောင် အရေအတွက်
ရှိသော ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုလုံးအား ဒုတ်၊ ခါး
မဆောင် ကြီးနောင်းဘဲရှင်တထောင်လုံး–

တချိန်တည်း ဗုဒ္ဓဝါဒ ခံယူပွဲကြီး
ကျင်းပနိုင်ခဲ့လေသည်။

လူကြမ်းစုကို တရားနဖြင့် အနိုင်ယူ
ခဲ့သောအဖြစ်ကို ရှင်တစ်ထောင်ချတ်ခန်း
ဟူ၍ ပိဋကတ် ဗုဒ္ဓဝင်တွင် တခမ်းတနား
မှတ်တမ်းကြီး တင်လျှက်ရှိသည်။

ထိုအခါတွင်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ နောက်၌
ဥရုဝေဠကဿပ ရသေ့ညီနောင်သုံးယောက်
နှင့်တကွရှင်တစ်ထောင်လုံး တရားမှန်ရကြ၍
တပည့်သာဝကအဖြစ်လိုက်ပါလာကြသည်
ဆိုလျှင် မဇ္ဈိမဒေသတွင် ဝါဒအောင်ပွဲ ခံနိုင်
ပေတော့မည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ ရဟန်းသံဃာတုံ အင်အား
ကြီးမားလာသည်ဖြစ်၍ ဘုရားမှား၊ တရား
မှား၊ ဝါဒဆိုး၊ ဝါဒညစ်များကို လူလောကမှ
ကွယ်ပျောက်သွားစေရန် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်
ဘာသာဝါဒ တော်လှန်ရေးကို ထိရောက်စွာ
လုပ်ဆောင်တော် မူလေသတည်း။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် မဇ္ဈိမဒေသ
တကွ အာရုံကိုက်တွင် ထိုအခါက အမြစ်
ရှိနေသော ဘာသာဟူသမျှကို တော်
လိုက်သည်–ဟူ၍ပင် သမိုင်းဆရာ
အိပ်ရှ် – ဂျီ–ဝဲလ်နှင့် ဗုဒ္ဓဝင်ဆရာ
ရာဟုလာ စသော ရာဇဝင်သုတေသီ
စကားသုံး နှုန်းရေးသားကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှ
နောက်၌ သံဃာအဖွဲ့ဝင် သာဝက
(၁၀၉၀)အထိ စာရင်းကောက်ရနိုင်ပြီ

မှန်တရားဘိဋ္ဌိဝါဒများကိုတိုက်
ပယ်နှုတ်စေခြင်းအလုပ်နှင့် ဗုဒ္ဓ
သာသနာသစ် တည်ထောင်ခြင်း တော်လှ
လုပ်ငန်းကို ကောင်းစွာစတင်နိုင်လေ

သံဃာအဖွဲ့ကြီးများတွင်ကာသလက်
မပါ သိနှင့်စပ်လျှင် အပ် တစ်ချောင်းမျှ
ပါရှိသည်။

ကောင်းသောလာခြင်းရှိသော
ဘုရားရှင်နှင့်တကွ တပည့်သာဝက
သည် တရွာမှ တရွာသို့လည်းကော
တပြည်မှ တပြည်သို့လည်းကော
တခင်းမှ တခင်းသို့လည်းကောင်း၊

သည်၍ ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်သော လူ
သာကအား လိမ္မာယဉ်ကျေး အေးမြစေ
သော တရားနှစ်၊ တရားစစ်တို့ဖြင့် နှလုံး
သွး–အကြည်ဆေး တိုက်ကျွေးလေသည်။

ထိုအခါဂုဏ်သတင်းကြီးမားသော
တိတ္ထိဂိုဏ်းကြီးများနှင့် ဝါဒတရားချင်း
ယှဉ်ပြိုင်၍ အနိုင်ရစေခဲ့သည်။

များစွာသော ဘာသာအယူဝါဒ
ဏ်ဂဏအဖွဲ့များကလည်းအားအင်ကြီးများ
င့် တုန့်ပြန်၍ ရန်သတြပြုကြကြောင်း
ကြပြီဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာနှင့် တပည့်သာဝကတို့
ည်တရားဒေသနာလှည့်လည်ဟောကြား
၍ ပရိက္ခရာနှင့်တကွ သင်္ကန်းဝတ်ရုံကြ
သည်။

ထိုထို တိတ္ထိဘုရားတို့မှာကား
လာဘ၊ ခေါသ၊ တဏှာ၊ မာန ဟူသရွေ့
ကုန်ခွာချလျက် ငြိတွယ်မှုဟူသမျှ ဘာမှ
ရှိစေ၊ ကိုယ်တုံးလုံးချွတ် ကျင့်သုံးသည်ဝင်၊
ဖြူးခြမှုတွင် စံပြုသည်။

ရုပ်ခန္ဓာကိုပြုပြင်မှုဟူ၍ ဘာမှမရှိ၊
ရင်းတို့အားလှုပ်ရှားရှုရှုနေရည်းနည်း
ဆွသော်မှ လောဘ၊ ဒေါသ၊ ထကြွမှု မရှိ၊
ငြိုးငြိမ်ခြင်း၊ သိမ်းဆည်းခြင်း တရားအတွက်
ဒိဋ္ဌမျက်မြင်ဖြစ်၍ တကယ်အကျင့်မြတ်ပါ
သည်–ဟူသော အသိအမြင်ဖြင့်မင်းနှင့်
တကွ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ဂုဏ်ကြီးတန်းများက
ကြည်ညိုနေကြသည်များလည်းရှိသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တော်၏ သံဃာအဖွဲ့
စတင်တည်ထောင်သူ လက်ရွေးစင် ထေရ်
အရှင် (၆၀)တို့က ပဉ္စဝဂ္ဂီနိုင်ငံဒေသတွင်
သာသနာပြု၍ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်တော်
တိုင်က ကြီးမှူး၍ ဗဟိုဇ္ဈမဒေသတွင်
သာသနာပြုလေသော် တရားစစ်၊တရားနှစ်
တို့သာလျှင် အပြန့်ကျယ်စွာ လွှမ်းမိုးလာ
တော့၏။

မင်းနှင့်ပြည်သူ၊ ရွာနေလူများစွာ
တို့သည် အုတ်အော်သောင်းသောင်း ဗုဒ္ဓ
ဝါဒကို လက်ခံ ယုံကြည်လာကြသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒကြီး ထွန်းကားပြန့်ပွား၍
အပြောကျယ်လာသည်နှင့်အမျှ ရဟန်းသံဃာ
တပည့်သား သာဝက သာသနာ့ ဝန်ထမ်း
တို့သည်လည်း မရေမတွက်နိုင်အောင်

အပြန့်အနံ့ ထွက်ပေါ်လာလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဝါဒီ သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်း
သံဃာ ဤမျှများပြားစွာ ပြန့်နှံ့လာလေ
သည်ကို ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ဝန်ထမ်း၊
လုပ်သားများစွာ တိုးတက်လာသည်ဟုလည်း
အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူနိုင်သည်။

သံဃာအဖွဲ့ကြီးတွင် "အရည်အချင်း"
မှ "အရေအတွက်သို့" ပြန့်ထွက်သွားလေပြီ–
ဟုလည်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူနိုင်သည်။

အရည်အချင်းနှင့် အရေအတွက်သည်
မကောင်းစကောင်းသော သဘောတရား ရှိ
သည်ဖြစ်၍ အရေအတွက်အကာအခွံရှိမှ
အရည်အချင်းအနှစ်သာရ တည်နိုင်မည့်
သဘောလည်း ရှိသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည်သာသနာ့ဝန်ထမ်း
ရဟန်းအဖြစ်သို့ အလွယ်ဝင်နိုင်ကြစေရန်
အစဉ်သဖြင့် သာသနာ့တံခါးကြီး ဖွင့်ပေး
ထားသည်။

"ချစ်သား ရဟန်းတို့ ....

သင်တို့ အလိုလိုသာလျှင် ထိုထို
နေပုဒ်တို့၌ ရဟန်းပြုလေကုန် – ဖန်ရည်
ဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်စေ၍ သရဏဂုံ
တည်စေကုန် "စသဖြင့်အခွင့်ပြုတော်မူသ
ဤနည်းဖြင့် သာသနာ့ဝန်ထ
ရဟန်းသံဃာ တိုးပွားများပြားလာသည်
အမျှ တိတ္ထိအယူဝါဒများ ညှိုးမှိန်ပျောက်ကွ
သွားတော့သည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ ရဟန်းသာဝကများ အ
အလန်း ပွင့်လင်း၍ သာသနာကြီး ထိန်
ဝင်း ရှိခဲ့သော် ....

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ကြ
ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်မှု အလုပ် အဘယ်မျှ
ပန်းများပြားလေမည်နည်း–

အရည်အချင်းမှ အရေအတွက်
ပွားများလေ ကိုယ်တော်အတွက် အလုပ်
ရလေ ဖြစ်လာသည်။

ဘာသာတပါး တိတ္ထိအယူဝါဒ
ဘက်က အင်အားလျော့သလောက်
သာသနာ တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်း
ကျယ်ဝန်း လာလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ကြည်
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကား – ကျွန်ုပ်တို့ မျက်
အခါတွင် နွဲ့ဝင်နေသော ခြောက်ဆင်
ကိုယ်တော်၏ ပုံသဏ္ဍာန် မလှုပ်မယ

ငြိမ်သက်နေနိုင်သည် မဟုတ်ပေ။

ပြဿနာပေါင်း (၈၄၀၀၀) – ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကို ဖြေရှင်းတော်မူနေရသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဗိုင်းရံတွယ်ကပ်နေသော ဒုက္ခသည်တို့အား ကယ်တင်နေသည်။

မင်းနှိပ်စက်သော လူဇကာ–ဒကာမတို့၏ သီလမျှ ကြပ်မတ်ပုတ္တား ပုရေဟိတ်များ၏ ပညာစမ်းမှုကို ဖြေဆိုရသည်က နေနားရ။

ဝဋ္ဋာစာနိုက်ငှဲ့သို့ ငိုကြွေးလူးလိမ့်လာသူတို့အား ချော့မြှူတော်ရသည်က တဖုံ။

ဤ ဒု က္ခ သည် များအား ကယ်တင်လို၍ လာသော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အတို့ ကယ်တင်ခြင်း အလုပ်တွေ အဘယ်မျှရှုပ်နေစေ မနိုင်မရှိ စေရ။

ထိုထို ဗုဒ္ဓကိစ္စ များလှသည့်အထဲ သာသနာ အရှည်တည်တံ့ရေးအတွက် ရဟန်းသံဃာအဖွဲ့ ပြဿနာမှာ ကြီးလေးဆုံးဖြစ်နေသည်။

တရားရုံးတော်ကြီးသဖွယ် အလုပ်ရှုပ်လှသည်။

ကြည့်စမ်းပါ ....

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၌ သာသနာဝန်ထမ်းရဟန်းတို့အား အုပ်ချုပ်ရသည့် အလုပ်အဘယ်မျှ များသနည်းဆိုလျှင်

ဥပမာတခု ....

စူဠဝဂ်ပါဠိတော် မြန်မာပြန် စာအုပ်ကြီး အစ(၁)တွင် ဤသို့တွေ့ရအံ့။

"တရံရောအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ပဏ္ဍုကလောဟိတရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံလျှက်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောကြား စကားများ၍ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်း မငြိမ်သက်မှုများကိုလည်း ပြုတတ်ကြကုန်၏" ဟူ၍ရှင်း။

"အချင်းတို့ ....

အသင်တို့သည် ဤရဟန်းကိုအရှုံးမပေးလင့်၊ အလွန်အားရှိသူကို ချေးချေးတိုင်ပင်ကြကုန်လော့။"

စသဖြင့်ပါရှိလေရာ သံဃာအဖွဲ့တွင် ကတိမ်း၊ ကတိုက်ပြုနေသော ပဏ္ဍုကလောဟိတ ရဟန်းတို့အား ခြိမ်းခြောက်မှုကိုပြုခြင်းအကြောင်းများဖြစ်သည်။

ဤမှစ၍ ၎င်းစူဠဝါ မြန်မာပြန် တစ်အုပ်လုံး ဖတ်ကြည့်လျှင် ကျင့်ဝတ်၊ သိက္ခာများ ပညတ်မှု၊ သံဃာချင်း ပိုထိုးခွဲမှု၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်စေမှု၊ စသဖြင့် ပဋိပက္ခမှုမျိုးစုံ ဖတ်ရှုတွေ့မြင်ရပါလိမ့်မည်။

တစ်နေ့၊ တစ်နေ့လျှင် အလွန်ကြီးသော အမှုကိစ္စများကစ၍ အသေးအဖွဲ မကျန် ဘုရားထံမှောက်ရောက်ကြသည်။

ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် ကျင်ကြီးကျင် ငယ်စွန့်ကိစ္စကအစ ဘုရားထံမှ ပညတ် ခံယူနေကြသည်။

အရှင်ဘုရား ....

အချို့ရဟန်းတို့သည်ကျင်ငယ်

တတ် စွန့်နေကြပါသည် ဘုရား။

မစွန့်လေနှင့် မအပ်။

ဘုရား ....

တရားနာပရိတ်သတ်ထဲမှာ

ရဟန်းများ ကြက်သွန်ဖြူ စားလာ

န့်စေပါသည်ဘုရား။

ရဟန်းတို့. ကြက်သွန်ဖြူ

အပ်။

ဘုရား ....

အချို့ရဟန်းများ ကြက်သွ

မစားရသို့ လေနာထနေပါသတဲ့ ဘု

ဂိလာန ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် စား

စေ။

ဘုရား ....

အချို့ရဟန်းများ ကျားထိုး

နေကြပါသည်။

မကစားကြလင့်၊ မအပ်။

ထိုနောက် ထိုပိဋကတ်တွင်

ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒ

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီ ပြော

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဓိကရုဏ်းကို ဖြစ်
စေသော ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊
သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုနေ
သော ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း စသဖြင့်
တွေ့ရလေရာ .... ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် သက်ရှိ
ထင်ရှား ရှိစဉ်ကပင်လျှင် ဗုဒ္ဓသာသနာ
န်ထမ်းရဟန်း သာဝကတို့တွင် များစွာသော
ယွအဆ ကွဲလွဲမှု၊ အဓိပ္ပါယ် စံယူချက်
တူမှု၊ ဘုရားရှင် ထံသို့ပင်လျှင် ဓောဒက
ာက်မှုစသဖြင့် သံဃာအဖွဲ့သာသနာတော်၌
ပြဿနာရပ်များ ကြီးလေးစွာ ပေါ်ပေါက်
တိုကို သိနိုင်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား (၇)သိန်းမက
သော သံဃာအဖွဲ့ဝင်တပည့်သာဝကတို့အား
ဝိန်းသိမ်းဆိုဆုံးမရသော ကိုယ်တော်ကြီး၏
နေ ဖူးမြင်ကြည်ညိုစမ်းပါလျှင် ကိုယ်တော်၏
ဏ်ကိုသာ၍ အံ့ဩဖွယ်ရာ မြင်ရပါမည်။

ကောသမ္ဗီပြည်တွင် ရဟန်းသံဃာတို့
ဋ်ထားဂဏ ပဋိပက္ခဖြစ်ကြစဉ် ဘုရားရှင်
ိုဆုံးမစကားကို မနာခံဘဲ ငြင်းဆန်နေ
ဖြင့် ပုလဲလဲတောသို့ ကြွသွား၍ ဝါဆို
ာ်မှုများ ....

ရင်းပြင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တော်အရှင်
လက်ဝဲတော်ရံ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့်
လက်ျာရံ ရှင်သာရိပုတ္တရာ တပည့်ရင်းချာ
၂–ပါး ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်လေစဉ်က ကိုယ်တော်၏
စိတ်တော်တွင် အဘယ်ကဲ့သို့ ရှိလေမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တော်သည်လည်း
သက်တော်ကြီးရင့်၍ အိုမင်းမစွမ်းရှိခဲ့လေပြီ။

သက်တော် ၇၂–နှစ်အရွယ်တွင်
ကိုယ်တော်ပြုသမျှ သာသနာတော်ကြီး
တည်ထောင်မိသည့်ဘက်က ဝမ်းမြောက်၊
ဝမ်းသာ ဖြစ်ဖွယ်ရှိနေစဉ် ....

အခြားတဘက်၌ ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်
အဖို့ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်
သည်။

ထိုကိစ္စကား အဇာတသတ် သား
မိုက်က အဘ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား
သတ်သည့် အဖြစ်ဆိုးပင်တည်း။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့်
ငယ်စဉ်ကပင် မကွေမကွာ ရင်းနှီးစွာဖြင့်
အတူတကွ သာသနာပြုခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

မဂဓပြည့်ရှင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား
သိုးနှန်းလှ၍ မင်းပြုလိုမှုကြောင့် ၁၀–လ

တိုင်တိုင် ထောင်တွင်း အကျဉ်းချထား၍
ခြေဖဝါး ဒါးနှင့်ခွဲ ဆားသိပ် ညှင်းပန်း
သေသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ငတ်တုတ်ထား၍
အဇာတသတ်သားသည် ဖခင်တော်ဗိမ္ဗိသာရ
မင်းကြီးအား သတ်သည့်အရေးကို တွေ့မြင်
ရသောအခါ ဘုရားရှင်၏စိတ်နှလုံးတော်သည်
အဘယ်သို့ရှိပါလိမ့်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကား
သက်တော်(၈၀) တွင်၌ပင်လျှင် တပြည်မှ
တပြည်သို့၊ တရွာဝင် တရွာထွက်
မရေတွက်သော လုံ့လဖြင့် သတ္တဝါ
တနေယျတို့အား တရားဓမ္မ ဟောည်လည်
ဟောပြရင်းပင် ကုသိနာရုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်
ခဲ့လေသတည်း။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်
သတင်းကို ကြားကြားသမျှ ရဟန်းများ၊
မိန်းမ၊ ယောကျ်ား လူများစွာတို့သည်
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် လဲလျောင်းရာ ကုသိနာရုံသို့
အပြေးအလွှား ရောက်ကြကုန်သည်။

များစွာသော ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည် ချစ်ခင် မြတ်နိုး အားကိုးရာမဲ့ လူးလိမ့်

ငိုကြွေးကြကုန်၏။

ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်က
ရှင်မဟာကဿပသည် နောက်ပါရဟာ
ငါးရာနှင့်အတူ ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံ
ကြွလာလေသတတ်။

လမ်းခရီးစခန်းချရာတစ်ခု၌တစ
မှလာနေသော တက္ကတွန်းကိုမြင်၍ သတ
မေးလေရာ – ရဟန်းဂေါတမ ပရိနိဗ္ဗ
စံသည်မှာ ခုနစ်ရက်ပင် ရှိပြီ–ဟု ပြော
လေ၏။

ထိုစကား၌ များစွာသော ရဟန်း
သည်ဝမ်းနည်းမှုမချုပ်တည်းနိုင်ကြဘဲယိမ်း
ငိုကြွေး ပူဆွေး မြည်းတမ်းကြကုန်သည
ငါတို့၌ ဆိုးရွားခြင်းကြီးတစ်ခု–
ရောက်ကြသည်။

ထိုသောအခါ သုဘဒ်ရဟန်း
က ....

"ငါ့ရှင်တို့ ....
မငိုကြွေးကြကုန်လင့်၊
မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်၊
ငါတို့သည်ရဟန်းကြီးမှကောင်း
လွတ်ခဲ့ကုန်ပြီ။"

ဤအမှုသည် သင်တို့အားအပ်၏၊ ဤအမှုသည်သင်တို့အားမအပ်ဟုငါတို့သည် နှိပ်စက်ခံရကုန်၏။

ယခုမူကား ငါတို့ပြုလိုရာ ပြုကုန်အံ့၊ မပြုလိုရာ မပြုကုန်အံ့ဟု ပြောဆို၏။

(စူ–မြန်မာပြန်–၄၈၉)

ထိုစကားကို ရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသော ရဟန်းတို့ကြားလေလျှင်– သာသနာတော်ကြီး ပျက်စီးအံ့ဘေးကို မြင်ကြလေတော့သည်။

မသူတော်တရား ထွန်းကားလာတော့မည်ကို မြင်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ပထမအကြိမ် သံဂါယနာတင်ရန် ပြင်ဆင်ကြတော့သည်။

ဤနေရာ၌ သုဘဒ်ရဟန်းကြီး ဆိုသည်မှာ တောထွက်ရဟန်းဖြစ်စေ၊ ငယ်ဖြူဖြစ်စေ၊ မင်းမျိုးဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသားမျိုးဖြစ်စေ ကွဲလွဲချက်မှာ အရာမဟုတ်၊ သုဘဒ်သည်လည်း တခြားရဟန်းများနှင့် အရည်တူ၊ အခင်းတူ ရဟန်းတပါး အခြေမှန်ဖြစ်သည်။

ထို–သုဘဒ် ရဟန်းသည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်၍ ခုနစ်ရက်မျှသာရှိသော ရက်ပူတွင် ....

ဤသို့သော စကားကို အဘယ်အကြောင်း ဆိုဝံ့သနည်း။

ဤအချိန်၌ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာလေသလား ....

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောစကားကို သုဘဒ်ရဟန်းကြီးက ပြောထုတ်သည်ကို ထောက်ဆလျှင် ၎င်းကဲ့သို့ အယူအဆရှိသူ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသူ၊ တွေးခေါ်သူများ ရှိလေရာ၏။ ရင့်ကျက်နေလေရာ၏။

ဓမ္မတရားကို ကျင့်လျှင်ပြီးရောပေါ့–ဝိနယ ဥပဒေတွေကများလိုက်တာစသဖြင့် ရေရွတ်သော ရဟန်းသံဃာပိုင်းသည် ရှိခဲ့သောကြောင့်သာ ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေဗုဒ္ဓသာသနာတော်တွင်အဓမ္မဝါဒီရဟန်းများ၊ မသူတော်တရားများ ထု–ထယ် အင်အားစုနှင့် ရှိနေသည်မှာကား ထင်ရှားသည်ဖြစ်၏။

ရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာတို့သည် ကုသိနာရုံအခင်ကြင်းနံ့သို့ ရောက်သောအခါဝယ် အပြည်ပြည်အရွာရွာက ရောက်လာကြကုန်သော မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ကုန်သည်၊ လယ်လုပ်မှစ၍ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမပေါင်း ဤမျှ၊ ဤမျှရှိ၏–ဟု ရေတွက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်အောင် ပြည့်လျှံများပြားနေပြီ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပွဲရက်သတ္တပတ်စဉ်မှာ ပထမရက် သတ္တပတ်တွင် ချီးကျူးပူဇော်ပွဲ။

ဒုတိယ ရက်သတ္တပတ်တွင် ဓနုကျုးထင်းပုံဖြင့် မီးသင်္ဂြိုလ်ပွဲ ကျင်းပသည်။

ထိုအခါတွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်ဖြစ်သော သရဘူအမည်ရှိသော မဟိန္ဒ်က ရဟန္တာကြီးသည် အရံဖြစ်သော ရဟန်းတထောင်နှင့်တကွ ဓနုကျုးထင်းပုံကို လက်ျာရစ်လည်၍ ပူဇော်သည်။

တတိယ ရက်သတ္တပတ်ပွဲစဉ်တွင် ဓါတ်တော်ဝေပွဲ ပြုလုပ်သည်။

ကဆုန်လပြည့်မှ နယုန်လဆန်း ၅–ရက်နေ့၊ ရှစ်ပြည်ထောင် မင်းတို့အား ဓါတ်တော်ဝေပွဲ ပြီးဆုံးရက်တွင်ပင် ရှင်မဟာကဿ... ကိုယ်တော်ကြီးသည် သုဘဒ်ရဟန်း... ဆိုစကားကို နှလုံးထားရင်း ရှိတော်မူသ... ဖြစ်၍ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပွဲသို့ ကြွရောက်လာ... ကုန်သော သံဃာတော်ရဲ့ ခုနစ်သန်းတို့အ... ဓါတ်တော်ထားရာ မဂဓာမထွာပ်၌ တ... တညွတ်တည်း စည်းဝေးစေတော်မူသ...

ထိုသံဃာအစည်းအဝေးကြီးမှ ... ဘုရားရှင်၏ အနာဂတ် သာသနာအရေး... ဆွေးနွေးကြသည်။

သာသနာတော် အညစ်အကြေ... စင်ကြယ်ရေး၊ အစွန့်ရှည်စွာ တည်စေ... အတွက် ကြံစေကြသည်။

အကြောင်းမှုလောက် ကာလပတ်... သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတရားသည် ... ၏။

ထိုမျှလောက် ကာလ၌ ဘု... မကွယ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် မသူတော်တ... မဖြန့်ပွားမီ၊ သူတော်ကောင်းတ... မပျောက်ကွယ်မီ၊ အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိ... များ အားမကြီးမီ၊ သူတော်ကော... အားမနည်းမီ–သုတ်၊ ဝိနည်းကို သံဂါယ...

တင်ကြကုန်အံ့မှု ထိုသံဃ အစည်းအဝေးက
ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်။

ထိုသံဂါယနာတင်ရေး နေရာရွေး
ချေးခြင်း၊ သံဃာရွေးခြင်း– စသော အမှုကိစ္စ
ဟူသမျှကိုလည်းအရှင်မဟာကဿပမထေရ်
ကြီးအားသာလျှင်အားထုတ်တော်မူပါလော့
– ဟု လွှဲအပ်တော်မူသည်။

ထိုအချိန်ကစ၍ ရှင်မဟာကဿပ
သည်း သံဂါယနာတင်ရေးကိစ္စ ပြင်ဆင်
တော့သည်။

ရှင်အာနန္ဒာအား သံဂါယနာတင်ရန်
ာည့်သွင်းသင့်၊ မသင့် အငြင်းပွားခဲ့သည်။

သံဂါယနာတင်ရန် ရာဇဂြိုလ်ပြည်
တွင် ဝါကပ်၍တင်ရန် ရွေးသည်၊ ဆွမ်းခံရွာ
ပြည့်စုံသည်။

မင်းကို မှီမှုလည်း ဖြစ်မည်၊
အဇာတသတ်မင်းကလည်းသံဂါယနာတင်
ါယကခံရန် အသင့်ပြင်နေသည်။

ဤမျှသာမက ရာဇဂြိုလ်ပြည်တွင်
သံဂါယနာတင်စဉ် ဤတစ်နှံ တစ်ယောက်
သော ဆန်ကျင်ဘက်ဖြုလိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ဆိုး မညစ် အပြစ်မဖြုသော် ကောင်း၏၊

အကယ်၍ အနှောက်အယှက် ပြုသော်ကား
– အားထုတ်ကျိုးမနပ် အရှုပ်ဆိုးဖွယ်ရာရှိ
သည်၊ ပြုရမည့် သံဂါယနာတင် ကိစ္စကား
ထာဝရအကောင်းဖြတ်သော ကမ္ဘာ့အမှုကိစ္စကြီး
တည်း။

ထို့ကြောင့်ရှင်မဟာကဿပအမှူး
ရှိသော သံဃာက ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့်
ရာဇဂြိုလ်မြို့တွင် အခြားသဘောမတူသော
ရဟန်းများ ဝါမဆိုအပ်–ဟု ပြဋ္ဌာန်းကြေညာ
တော်မူသည်။

ထို့သို့သံဂါယနာတင်ရေး သံဃ
အစည်းအဝေးကြီးပြီးဆုံးပြီးနောက်ပရိနိဗ္ဗာန်
ပွဲတော်သိမ်းမင်းနှင့်တကွ ရဟန်းရှင်လူတို့
သည် ညှိုးမှိုန်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍
မိမိခရီးဖြင့်ပြန်လည်ကြသောအခါ …

ဝါကပ်ရန်လည်း ရက်(၄၀)မျှသာ
လိုတော့သဖြင့်ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီး
သည် နောက်ပါတပည့်ရဟန်း ငါးရာနှင့်
အတူ သံဂါယနာတင် ပြင်ဆင်ရေးအတွက်
ရာဇဂြိုလ် ခရီးကြောင်း ကြွတော်မူ၏။

အရှင်နုရုဒ္ဓါစသော သာဝကကြီး ကို
သည်လည်း– မိမိကိုကပည့်အပေါင်းနှင့်

ခရီးတကြောင်းဖြင့် သွားကြ၏။

အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်ကား –

နောက်ပါ ခုနစ်ရာသော တပည့်
ရဟန်းသံဃာများနှင့်တကွ ပြန်ကြွတော်
မမူသေးပဲ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ရာ
ကုသိနာရုံ ဌာနဝယ် ရောက်လာသမျှသော
ပရိတ်သတ်အား တရားဟောရစ်၏။

ရှင်အာနန္ဒာကမူ ဘုရားထင်ရှားစွာ
ရှိစဉ်ကကဲ့သို့ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာ
ဆောင်ယူပြီးလျှင် သာဝတ္ထိခရီးဖြင့် ရဟန်း
ငါးရာနှင့်အတူ ကြွလာသည်။

ရှင်အာနန္ဒာရောက်ရာ အရပ်ဒေသ
တွင် အပေါင်းမှ အသစ်ဖြစ်ကာ လူတကာ
တို့သည် ရှင်အာနန္ဒာကို မြင်လျှင် အကျွန်ုပ်
တို့သခင် ဘုရားရှင်ကို မမြင်ရချေတကား–
ဟုဆိုကာ ခြေတော်ဖက်၍ ငိုကြွေးကြကုန်
၏။

ရောက်ရာတိုင်း၌ လှိုက်လှဲကြေကွဲ
သော အသံတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်အား တ,သ,
ဟစ်ကြွေးကြကုန်၏။

အသျှင်အာနန္ဒာသည်လည်း ခရီးစဉ်
တလျှောက် တရားဟောဖြင့် သက်သာရာ

ရစေ၍ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း
ရောက်ခဲ့သည်၊ အသျှင်အာနန္ဒာ ကိုယ်
တွင်လည်း ဣန္ဒြေတော် မချုပ်တည်းနို
ဘုရားရှင် နေထိုင်မြဲနေရာ၊ အိပ်
ညောင်စောင်းနေရာ၊ သောက်တော်
နေရာအစရှိ– နေရာ မပျက်တာ၍ ပြ
ဝတ်ပြုရင်းငိုကြွေး တ,သ ငြည်းတမ်း
တော့သည်။

အသျှင်အာနန္ဒာလည်း ချောက်
ရှိလ်ပင်၊ မှုပင် ငိုယိုရာမှ တရားသံဝေ
သက်သာရာရစေပြီးလျှင်သံဂါယနာတင်
အတွက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူ

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် အရှင်မဟ
ကဿပ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်အာ
ထေရ် တို့သည် မိမိတို့ရဟန်းပရိတ်သတ်
အတူ ရောက်ကြပြီးသော် အဇာတသ
မင်းအားသံဂါယနာတင်ရေးအကြောင်းကြ
တော်မူ၏။

အဇာတသတ်မင်းလည်းဝမ်းမြော
ဝမ်းသာ သံဂါယနာတင် ဒါယကခံယူ
လျှင် ကျောင်းကန်နေထိုင် သီတင်းသုံး
ပြင်ဆင်မှု စရည်ပင်ကြီးရှိသော လိုတ်

တွင် မကျွပ်ကြီး တည်ဆောက်ရေးတို့ကို
ပြီးစီးစေသည်။

ရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသော သံဃ
အဖွဲ့က သံဂါယနာတင်ရာတွင် သဘော
မတူသော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိက အဖျက် မပြု စေရန်
ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင် ဝါမဆို စေအပ်ကြောင်း
ဥဿ ဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် ပြန်ကြားနိုင်း
ကြညာချက် မှူကက်ကိုလည်း အဇာတသတ်
မင်းက အာဏာစက်ဖြင့် ကြည်စေသည်။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်း၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
ဝေဘာရတောင်ယံ စရည်ဝင်ရှိရာ လိုဏ်၌
အဇာတသတ်မင်းက သာသနာ ဒါယကာ
ပြု၍အရှင်မဟာကဿပအမှူးပြု၍အရှင်
ဥပါလိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်နုရုဒ္ဓါနှင့်
သာဂွသောရဟန်းငါးရာတို့က ခုနစ်လပတ်
လုံး၊ အရှင်ဥပါလိက ဝိနည်းဆောင်ပြု၍
အရှင်အာနန္ဒာက သုတ္တန်ဆောင်ပြီးလျှင်–

မေး–ဖြေ ပြုလုပ်၍ ဓမ္မနှင့် ဝိနယ
ပေါင်းရွတ်ဆိုမှု သံဂါယနာတင်ပွဲကြီး
သာတင်သည်အောင်မြင်ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်
ခဲ့လေသတည်း။

ထိုခေတ်၊ ထိုနှစ်မှာကား သာသနာ
တော်နှစ်နှင့်အညီအမျှ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း
(၂၅၀၆)နှစ်က ဖြစ်သည်။

ဧရာ်မပေါ်မြို့နှစ်(၅၀၀)ခန့်ကဖြစ်၏။

အဇာတသတ်မင်း နန်းစံ(၈)နှစ်
မြန်မာရာဇဝင် တကောင်းသင်းတွဲပြည် ဓမ္မ
ဒီပစေမင်း နန်းစံ(၅)နှစ်ဖြစ်၍ အဇာတသတ်
နှင့်ဓမ္မဒီပစေ ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင်ခေတ်တည်း။

ဤသံဂါယနာတင် အပြီးတွင်
အဇာတသတ်မင်းက ဘုရားသာသနာ
သာကရာဇ်နှင့် ကောဇာသက္ကရာဇ် တညီတည်း
ဖြစ်ရန် အရှင်မဟာကဿပအား လျှောက်ထား
တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ဘိုးတော်အဉ္စနမင်း ဖြိုကြွင်း
သက္ကရာဇ်နှ၀ ဓနုကိန်း(၁၄၈)နှစ်ကို အကုန်
ချေ၍ သက္ကရာဇ် တနှစ်စတည်စေသည်။

ဤမျှသော စကားအစည်ဖြင့်
ကျွန်ုပ်တို့သက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် သက်ရှိခေတ်
သာသနာတော် ပိဋကတ်ပါဠိများ အဘယ်
ပုံ၊ အဘယ်နည်းရှိနေသည်ကို လုမ်းမျှော်
သိမြင်နိုင်ကြပြီ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ဖူးတွေ့ရသမျှမှာ
လည်း အားလပ်နေသည် အချိန်မရှိ၊ နောင်

လိုက် တပည့်သာဝက ရဟန်းသံဃာများ
နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်ဆွမ်းခံကြွခြင်း၊ သပိတ်
ဆေးခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ သက်ဘရှင်း
ခြင်း၊ တရားဟောနေခြင်း၊ တရွာမှ တရွာ
သို့၊ တမြို့မှ တမြို့သို့ ခရီးလှည့်လည်
တရားဟောနေခြင်း၊ ရဟန်းသံဃာအမှုကိစ္စ
ပေါ်သမျှ ဆုံးဖြတ်ရခြင်း စသဖြင့် အလုပ်
မပျက် လုပ်တော်မူလျှက်သာ ဖူးမြင်ကြရပါ
သည်။

အမှုမရှိ အမှုရှာ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရာ–
ကျင်ကြီးစွန့်ရာ ကိစ္စကအစ ဘုရားရှင်အား
ဒုက္ခပေး လုပ်လေခြင်းနော်–ဟုပင် အောက်
မေ့မိကြမည်။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် စိတ်ကောင်းရှိနေ
သည့်အခါဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘုရားအား ဒုက္ခ
မပေး မိအောင် အမှုကိစ္စတွေရှောင်မှာပဲ၊
သိတတ် ကြိုးကောင်းပါရဲ့ဟု သနားမိမည်။

သို့ရာတွင်မနုဿဘဝကား ဤသို့
အစင်အကျယ် မဖြစ်နိုင်ပေ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ယခုအခါ
ကိုယ်စီ၊ ကိုယ်ငှ အဏ္ဏဘာခုလုံး ကိုယ်ပိုင်ရှိ
သလို ဟိုလွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၅၀၀) ကျော်

အတိတ်ဘဝတွင်လည်း လူတိုင်းအဏ္ဏ
ရှိကြပါသည်။

ပစ္စုပ္ပန်ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့
တစ်ယောက်အဖို့ အဘယ်မျှပင်
မွဲတေသည် ဆိုစေကာမူလည်း ကို
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကတော့ အ
အဝ ရှိကြသည် ချည့်သာဖြစ်သည်

ကျွန်ုပ်တို့ ပစ္စုပ္ပန်ခေတ်ရှိ
ကြွယ်ဝသလို ဘုရားရှင်သက်ရှိ
လူများတွင်လည်း ကြွယ်ဝခြင်း
သည်။

မနုဿဘဝအဖြစ်မှာအတိ
နှင့်ပစ္စုပ္ပန်ခေတ်ခြားနားခြင်းမရှိဘ
ဖြစ်ဖြစ် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟမှာ
အတူ ရှိကြမြဲဖြစ်၏။

လူတိုင်း လောဘ၊ ဒေါသ၊
ကြွယ်ဝခြင်း ရှိသည်နှင့်အမျှ ငါ–အ
စိရှိသည်။

အဏ္ဏနိယ ငါနှင့်ဆိုင်ရာ၊
ငါ့ဆရာရှိသည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကြ
လျှက် ရှိကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်သတ္တဝါတွေနေယှ
ကို၌ နူးဝင်နေသော သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိခြောင့်ကို
ခွဲနှုတ်ကယ်တင် ရန်လုံ့လပြုတော်မူသည်။
ခြောင့်နှုတ်မခံသူတွေ အသာချော်ဖြစ်
က်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် အားပင်လျှင် အဋ္ဌ
ခမောက်ထောင်ပြ သူတွေမရှား ရှိခဲ့သည်။
ကျွန်ုပ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ရပါလိုကြောင်း
ဘဖွဖွရွတ်လျက် နိဗ္ဗာန်ကို မရအောင်
ာနေကြ ဘိသကဲ့သို့ ဖြတ်ရွာဘုရား
နာက်တွင် တကောက်ကောက်လိုက်လျက်
ဘုရားနှင့် မတွေ့အောင် ရှောင်နေသူတွေ
သည်း အများအပြားပင်။

အဋ္ဌဝါ၊ အဋ္ဌနိယဝါ၊ ငါနှင့်
ဆရာ အယူအစွဲ အဘယ်မျှပင် ကြီးကြ
ာနည်းဆိုလျှင် ....

အခြား အလန်္ကာရဟာန်းများကို အပ
ားဦး ....

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နားတွင် ကပ်နေသော
ဟန်းသံဃာတော်ကြီး များမှာပင်လျှင်
င်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်များဂိုဏ်းကြောင်း
ို ရှင်မဟာကဿပ တပည့်များဂိုဏ်းကြောင်း

ကြီးများမှာ သွယ်တန်းလျက် ရှိနေသည်။

ဤသည်တို့ကား မနေသဘာဝတွင်
ဘယ်အခါမှ မကင်းနိုင်သော အဋ္ဌဝါဒ
သဘောအနေကို ပြလိုရင်း ဖြစ်သတည်း။

သံဂါယနာ တင်သော်ကား.....
ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်ဂိုဏ်းကြီးသည်
ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးအားပင်လျှင်
အလေးအစားပြု၍ အနာဂတ် ဗုဒ္ဓသာသနာ
အရေးအတွက် အညီအညွတ် စုဝေးပူးပေါင်း၍
ပထမသံဂါယနာ တင်ခဲ့ကြသည့် စံမူကြီး
တစ်ခုဖြစ်စေခဲ့လေသည်။

မပါဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း
အသီးလုံးအလင်္ကာအစွမ်းဝါဒီများ မပေါ်ကြပေ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်ကို
ခံယူချက်ခြင်း မတူ၊ ကွဲပြားကြသည်များနှင့်
အဋ္ဌနှင့်–အဋ္ဌနိယ သဘောမျှသာဖြစ်
သည်။

ဥပမာ– ထင်ရှားသော ဝိဋကတ်ဝင်
ဂိုဏ်းကြီးတခုမှာ ရှင်ပုရာဏဂိုဏ်းဖြစ်
သည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ပထမသံဂါ
ယနာတင်နေစဉ် ရှင်ပုရာဏ မထေရ်ကြီး

သည် နောက်ပါတပည့် ရဟန်း၊ သံဃာ
ငါးရာနှင့်အတူ ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်မှ တဆင့်
ဒေသစာရီကြွချီလာရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှိ
ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးသို့ ရောက်
လာ၏။

ဝေဠုဝန်ကျောင်းရှိ မထေရ်ကြီးက
အာဂန္တုက ဝတ်များပြု၍ နှုတ်ခွန်းဆက်သ
ပြီးနောက် ....

ရှင်ပုရာဏအား ....

"ငါ့ရှင် ပုရာဏ ....

မထေရ်ကြီးတို့သည် ဓမ္မနှင့် ဝိနယ
ကို သံဂါယနာတင်ကုန်၏။

ထိုသံဂါယနာ တင်ရာသို့ ချဉ်းကပ်
လော့"ဟုပြောဆိုကုန်၏။

ထိုသို့ ဝေဠုဝန် ဆရာတော်ကြီး
များက တိုက်တွန်းရာတွင် ရှင်ပုရာဏက
ပြန်ကြားလျှောက်ထားရာမှာ–

"ငါ့ရှင်တို့ ....

မထေရ်ကြီးတို့သည် ဓမ္မနှင့် ဝိနယ
ကို ကောင်းစွာ သံဂါယနာတင်အပ်၏။

သို့သော်လည်း ငါသည် မြတ်စွာ
ဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ ကြားနာပြီးသည့်

အတိုင်းသာလျှင် သင်ယူပြီးသည့် အတိုင်
သာလျှင် ဆောင်အံ့–ဟု ရှေးဆိုတော်မူ၏
(ဗုဒ္ဓဝါ ပါဠိတော် မြန်မာပြန် ဆဋ္ဌ
စာမျက်နှာ ၄၈၈၊ ပုဒ်မ ၄၄၄ တွင်ကြည့်
အဆိုပါ ရှင်ပုရာဏ၏ စကားအ
ဘုရားရှင်ထံမှအတူတူချင်းကြားနာသင်ယူ
ကြသည်။ ကိုယ်နားလည်သလို ကိုယ်လိုက်န
ကျင့်သုံးပါမည်–ဟု ဆိုလိုသည်။

မနောက်ယှက် မကန့်ကွက် ကောင်းစွ
တင်ခြင်း–ဟု အသိပြုသည်။

သို့ရာတွင် ပထမသံဂါယနာတ
စဉ်က ရှင်ပုရာဏ မထေရ်ကြီးမှူးသော
ရဟန်း၊ သံဃာငါးရာတို့က ဆန္ဒမပေး
မပါဝင်ဘဲ ရှိကြောင်းကိုမူ ထင်ရှားသိသ
သည်။

ထိုသံဂါများ ဂိုဏ်းကွဲရှိမူ၊ အယူအ
ကွဲပြားစွာရှိမှုဟူသော အကြောင်းရင်ဝ
ကြောင့်သာလျှင် သံဂါယနာတင်ခြင်း ဖြ
သည်ကိုလည်း သိရှိပြီးဖြစ်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်တော်၏သက်
တော် သာသနာတည်တောင် ကောင်းမြင်
မျှဖြင့် စိတ်မချရခဲ့သေး ...

ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ခါနီးတွင် အရှင်အာနန္ဒာအား ငါကွယ်လွန်ပြီးနောက် သံဃာသည် ဆန္နရဟာန်အား ဗြဟ္မဒဏ် ထားစေလော့–ဟု မှာကြားခဲ့လေသည်။

အရှင်ဘုရား ဗြဟ္မဒဏ် ဟူသည် အဘယ်နည်း–ဟု အရှင်အာနန္ဒာက မေးလျှောက်သောအခါ ....

ဘုရားရှင်က ....

"ဆန္နရဟာန်းသည် ပြောလိုရာကို ပြောစေ၊

ရဟာန်းတို့သည် မပြောဆိုအပ်၊ မဆုံးမအပ်၊ မကန့်ကွက်အပ်၊ ဤကား ဗြဟ္မဒဏ်တည်း"–ဟု မိန့်လေ၏။

ထိုအကြောင်းကို ပထမသံဂါယနာ တင်ပွဲအပြီး၌ အရှင်အာနန္ဒာကို သံဂါယနာတင် သံဃာအား လျှောက်ကြားရာ ဤအမှုကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန် အရှင်အာနန္ဒာအားပင် တာဝန်ပေး လွှဲအပ်တော်မူသည်။

ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာက အရှင်ဘုရားတို့ ....

"ဆန္နရဟာန်းသည် အပြောခက်၊ အဆိုခက်၊ ကြမ်းတမ်း၏၊ ကြမ်းကြုတ်၏၊

အဘယ်သို့ ဗြဟ္မဒဏ် ထားရမည်နည်း"–ဟု ဝန်ကြား၏။

သံဂါယနာ ရဟာန်းသံဃာတို့က ကြမ်းကြုတ်သော ဆန္နရဟာန်းအား ဗြဟ္မဒဏ်ထားရန် နောက်ပါရဟာန်းငါးရာ ထည့်ပေးတော်မူလိုက်သည်။

အရှင် အာနန္ဒာသည် လည်း နောက်ပါရဟာန်း ငါးရာနှင့်အတူ မြစ်ည ဆန်၍ ကောသမ္ဗီပြည်သို့ သွားပြီးလျှ ဆန္နရဟာန်းအား ဗြဟ္မဒဏ်ထားလေရ ဆန္နရဟာန်းသည်လည်း ၎င်းအား ဝိုင်းဝယ ဆိုဆုံးမခြင်းမှအပ ဖြူရပါမူလား–ဟ ကြီးစွာသောအရှက်၊ အကြောက်ရ သံဝေဂဖြစ်ပြီး ဦးချိုး၍ အရှင်အာနန္ဒာအ ဝန်ချတောင်းပန်တာပဉ္စမ် လေတော့သည် (ရှု=မြန်မာပြန် ပုဒ်မ ၄၄၅–၄၈၉ ဗြဟ ဒဏ်ကြည့်ပါ)

ဤမျှအထိ အရှည်အလျားရေးသ ခဲ့သော စကားများမှာ ဘုရားဖြစ်သည်အခါ ပထမသံဂါယနာ တင်ပြီးသည်အထိ ရ သက်ရှိခေတ်ကို မြင်စေလိုရင်းဖြစ်ပါသည်

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ အဘယ်ကြောင့် ဟီနယာနနှင့် မဟာယာနဟူ၍ စင်ကြယ်သာသနာ ဖြစ်ပေါ်လာရလေသနည်း။

စင်ကြယ်သာသနာ ဖြစ်ပေါ်လာစေသောအကြောင်းရင်းအစကား–အဘယ်ခေတ် အခါက အစပြုခဲ့သနည်း– ဆိုသော အမေးစကားကို ရှုတည်ထားခဲ့ရင်း ရှိပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်လက်တော်ဖြင့် အတွာအငုတ် ဆွဲနုတ်မရနိုင်ခဲ့သော သတ္တဝါအစွန့် ကျန်ရစ်သေးသည် ဆိုသော အသိဖြင့် စင်ကြယ်သာသနာ စတင်ခဲ့သည် ဖြစ်ရင်းကို ဤမျှဖြင့် ပြီပြီသသ အတိညာဉ် ရသကဲ့သို့ မြင်တွေ့နိုင်ကြပါသည်။

ဒုတိယအကြိမ်တွင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များက စတင်ခဲ့သနည်း–ဆိုသော စကားအရ အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင် အာနန္ဒာနှင့် သုဘဒ်ရဟာန်းစသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အရှင်ပုရာဏစသောရဟာန်း သံဃာများစွာတို့ဖြစ်ကြောင်းဓာတ်မြစ် မှလ အရင်းကျအောင် မှတည်၍ပြောဆိုခဲ့သည် မှာလည်း ယခုအခါပြည့်စုံလုံလောက်စွာ

သိနိုင်ပေပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့သည်အနာဂတ်သာသ တော်အရေးအတွက် အရှင်မဟာကဿ မသေဝရီကြီးက အမှူးပြု၍ သံဂါယနာ ကြီးတစ်ခု တရားဝင်ပြုခဲ့သည်ကို မေ အောင် သိခဲ့ရပြီ။ ထိုသို့ သိရပေပြီးေ

ရှေ့အနာဂတ် သာသနာရာ ခရီး ဆက်သွားကြရန် အလို့ငှာ ဤမေ အရှင်မဟာကဿပ ဆိုသော သာ မှတ်တိုင်ကြီး စိုက်ထူခဲ့ကြ၏။

ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲ

ပထမသံဂါယနာတင်ပွဲကြီး ရှေ့သွားခံပြီး ရှိသည်ဖြစ်၍ ဒုတိယအကြိမ် သံဂါယနာတင်ပွဲကြီး ကျင်းပကြရပြန်လေသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)တိတိ အကြာတွင်ဖြစ်သည်။

သာသနာ သက္ကရာဇ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်လည်း နှစ်တစ်ရာဖြစ်၍ခရစ်မပေါ်မီ ဘီ–စီ–၃၈၃–ခန့်ကဖြစ်၏။

ဝေသာလီပြည် သုသုနာဂမင်း၏ သားတော် ကာဠာသောကမင်းက သာသနာဒါယကာပြု၍ ဝေသာလီပြည် ဝဠကာရာမ ကျောင်းတိုက်တွင် သံဂါယနာတင်ပွဲ ကျင်းပသည်။

ထိုကာဠာသောကမင်းမှာကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာရာဇဝင်တွင် သိရှိခဲ့ရသောပြည် သက္ကရာဇ် ၁၀၁–ခုနှစ်၌ နန်းတက်သော ဒွတ္တပေါင်မင်း ဘိသိက်မခံမီ ၁–နှစ်က ဖြစ်၍ ကာဠာသောကမင်းနှင့် ဒွတ္တပေါင်မင်း ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင်ဖြစ်၏။

ထိုကာဠာသောကမင်းကား အဇ သတ်မင်းဆက် မဟုတ်ကြောင်း အထူး သိမှတ် ဖိစေချင်သည်။

ပိဋကတ်– ဗုဒ္ဓဝင်– ရာဇဝင်တွင် ဖုံးကွယ်၍ မရနိုင်အောင် အဇသတ်၍ မင်း လုပ်ကြသော အဇသတ်မင်းဆက်ကြီး ထင်ရှားရှိခဲ့သည်။

ထီးနန်း၊ အုပ်ချုပ် မင်းသာလုပ် ရမည်ဆိုလျှင် ရှေ့ကအဇာတသတ်ထုံး နှလုံးမူ၍ အဇသတ်၍ မင်းလုပ်ကြသူ မင်း ဆက်ကား ....

အဇဗိမ္ဗိသာရကို သားအဇာတသတ် က စတင်သတ်ခဲ့သည်။

အဇာတသတ်ကိုသားဥဒယဘဒ္ဒက သတ်၍ မင်းပြုသည်။

ဥဒယဘဒ္ဒကို သားအနုရုဒ္ဓါက သတ်၍ မင်းပြုသည်။

အနုရုဒ္ဓါကို သားမုဏ္ဍက လု
သတ်ဖြတ်၍ မင်းပြုသည်။

ဝင်းအား သားနာဂဒါသက
၍ မင်းလုပ်သည်။

အဇသတ်ဝါဒ ဤမျှလောက်
ထွန်းကားနေလျှင် ပြည်သူကျေးကျွန်
အပေါ် အဘယ်မျှ ရက်စက်စွာ ဖြ
သတ်ဖြတ်သစ်နေကြမည်ကို တေဖန်သိမြင်
ပါသည်။

တိုင်းသားပြည်သူတို့လည်း
မရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ အမတ်လိမ္မာ၊ အ
သူရဲကောင်းများ ပေါ်ထွက်လာ၍အဇ
မင်းဆက်ကို ဖြုတ်ချ၍ အမတ်တို့
ခေါင်းဆောင်မှု လိမ္မာသော သုသု
အမတ်ကြီးကို မင်းမြှောက်ကြသည်။

ကာဠာသောကမင်းကားအဇ
မင်းဆက် တော်လှန်ရေး ရှေ့ဆောက်
အမတ်ဘုရင်၏သား ဖြစ်ကြောင်းသိ
ဖြစ်သည်။

ထိုအဇသတ် မင်းဆက် နမူ
ယူကြရာထင်– ရှေးရာဇဝင်များတွင်

သတ်၍ မင်းဖြုဝါဒသာမားတွေ့ အတော်

ခေတ်စားခဲ့သည်။

မင်းဖြုလိုရေး သားသတ်သောအဖ

ကား ရာဇဝင်ထင်ရှား မရှိခဲ့။

သို့ရာတွင် ကျန်ဇစ်သား၏အဖ

နော်ရာတာ ဘုရားဒကာ တစ်ယောက်သာ

ယောင်ယောင်မှားမှား ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရာဇဝင်ကြောင်းကို ပြခြင်းသည်

ကား– ဒုတိယ သံဂါယနာတင် ကာဠာ

သောကမင်း၏ စင်ကြယ်သောလက်၊ စင်

ကြယ်သော နှုတ်ပါးစပ်ရှိသည့် အဖြစ်ကို

သိစေလိုရင်းဖြစ်၏။

ပထမသံဂါယနာတင် အဇာတသတ်

မင်းသည် အဖသတ်မင်းဖြစ်သလိုဒုတိယ

သံဂါယနာတင် အသောကမင်းကြီးသည်

လည်း ညီနောင်အရင်း–သုမနမျိုး(၉၉)ကိုပ်

ကို သတ်ခဲ့သောသွေးစွန်းလက်နှင့်သွေးစွန်း

နှုတ်ပါးစပ် ဖြစ်ကြောင်း ပိဋကတ်သမိုင်းဝင်

ဖြစ်ခဲ့သည်၊ ဤကာဠာသောကမင်းကား

ရာဇဝင်သန့်ရှင်းခဲ့သည်။

ဒုတိယ သံဂါယနာတင် ထေရ်

အရှင်တို့ကား ....

အရှင်မဟာယသ၊

အရှင်ရေဝတနှင့်

အရှင်သဗ္ဗကာမီ အမှူးရှိသော

မထေရ်ကြီးတို့ ဖြစ်၏။

၎င်းတို့တွင် သက်တော်(၁၂၀)ရှိ

သော မထေရ်ကြီးတို့ကား–မဟာယသ

ထေရ်၊ ရေဝတထေရ်၊ သဗ္ဗကာမီထေရ်၊

သာဠှထေရ်၊ ခုဇ္ဇသောဘိတထေရ်၊ သမ္ဘူတ

ထေရ်ကြီး (၆)ပါးတို့ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား မှီလိုက်ကြ၏။

အရှင်အာနန္ဒာ၏ တပည့်တို့သာဖြစ်ကြ၏။

ထို့သို့ဘုရားကိုမှီလိုက်ခြင်း၊ပထမ

သံဂါယနာတင်ကိုမှီခဲ့ခြင်း၊ အရှင်အာနန္ဒာ

၏ အတွေ့ရ တပည့်ရင်းချာများ ဖြစ်ခဲ့ခြင်း

ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ သာသနာ့မှတ်တိုင် စိုက်

ခဲ့သော အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်အာနန္ဒာ

တို့၏တပည့်သားမြေးလမ်းကြောင်းကြီး

ဖြစ်ရမည်ကား မလွဲမသွေပေ။

ပထမသံဂါယနာ တင်ပြီးနောက်

နှစ်တစ်ရာကြာတွင် သံဂါယနာတင်ရန်

အကြောင်း ဖြစ်ပေါ် လာပုံသည်ကား–

အခြားအကြောင်းမဟုတ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏

မေ့ နှင့် ဝိနယတရားဒေသနာများကို

ခေတ်အားလျော်စွာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း၊

ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ပြုခြင်း၊ ဂိုဏ်းဂဏသစ်

များတီထွင်လာခြင်းတို့ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ယိုနှစ်တစ်ရာခေတ်ပိုင်းမှာ ပို၍

အာရုံဝင်စား မှတ်သားဖွယ်ရာ တိုးတက်

များပြားလာပြန်သည်။ ပထမသံဂါယနာ

တင်ရာ၌ ဂိုဏ်းဂဏကွဲပြားမှု၊ ဓမ္မနှင့် အဓမ္မ

ငြင်းခုံမှုများ သံဂါယနာတင်နည်းဖြင့်

သန့်ရှင်းစေခဲ့သည်ကို မှတ်သားကြပြီး

နောက် ဂိုဏ်းကွဲမှု အန္တရာယ်ကြီးကြောင့်

ယိုယွင်းယိမ်းယိုင်မရှိ တိုးတက်လာသည်ကို

သိနိုင်ထားရန်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ အမြစ်အရင်း လုံးဝန်း

သဗ္ဗညုတရားသဘောနက်၏ မှန်ကန်နိုင်

မြဲမှုကြောင့် နှစ်သက်ရလေ အညွန့်အတက်

ထွက်လေဖြစ်လာသည်။

တစ်ခုသော အယူဝါဒ၌အယူအဆ

ရှင်း၊ ခံယူချက်ခြင်း၊ ကွဲပြားသည်။ အငြင်း

အခုံများရှိသည်ဆိုသောအကြောင်းသည် ထို

ဝါဒ၏ အသက်ဝင်အား ကြီးမားနေသည်

ဆိုသော လက္ခဏာသာဖြစ်သည်။

မနိုင်မာသော ဝါဒတစ်ခု၌ ဗိုလ်

ငြင်းခုံမှုပ ပဋိပက္ခမှုပြုခြင်းအားဖြင့်

ပျောက်ကွယ် သွားမြဲမှုတာဖြစ်ခဲ့သည်

ဗုဒ္ဓဝါဒကား....ဂိုဏ်းဂဏကွဲပြ

ငြင်းခုံမှုအားတက်လေ၊ အညွန့်အဝ

ဖြာထွက်လေ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်

နှစ်ထောင်ငါးရာကျော် ယနေ့တိုင် ပြန်ပွ

မဆုံးနိုင်ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ကြသည်မ

လား။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားပြန့်ပွားစေချင်

ဗုဒ္ဓဝါဒငြင်းခုံမှု ညစ်သွားမရပ်နားစေ

အသက်ဝင်ဝါဒဖြစ်၍လူ့သမိုင်

တက်သစ်လျှင် သမ္မာအတွေ့ဝွဲ့ဖက်သစ်လျှ

စေရန် ကျွန်ုပ်တို့ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့ဘက်က ခေတ်

မှုသစ်၊ သမိုင်းသစ်နှင့်တောင်ဝင်အံကျ

တပ်ဆင်ပေးတတ်ကြဖို့သာလိုပေ၏။

ပထမသံဂါယနာတင်ပြီးနောက်

ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် သမိုင်းမှာ ဤသဘော

ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒသည်တစ်နှစ်ထက်တစ်

တစ်ခေတ်ထက်တစ်ခေတ် အသီးတိုးတ

လာသလောက် အငြင်းပွားဂိုဏ်းဂဏ

ပြန့်ပွားလာသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် သက်ရှိတော်ထက်ပင် တရားယဉ်ကြီးသည် အပြေကျယ်စွာ ပြန့်ထွက်သွားပြီး အရပ်ဒေသပြန့်၊ လူနှံ့ သလောက် အသိအမြင်ကျယ်၍ အခြင်း ထွားခဲ့ကြသည်။

တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း တီထွင်ခဲ့ကြသည်။

သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် ဓမ္မဝိနယ အခြေခံမူရင်းကို မူအတူယုံကြည်လေးစားခြင်းရှိကြသဖြင့် အတိမ်းအပါးမခံကြ။

ကျင့်သုံးပုံ နိသျှည်းသာလျှင် ကွဲပြားစေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း နှစ်တစ်ရာအတွင်း သံဂါယနာတင်ရန်အထိ ပြဿနာ မပေါ်ခဲ့ပေ။

ယခုနှစ်တစ်ရာမျှ ပြည့်ခဲ့သောအခါတွင်မူကား ... ဝိနယမှုပျက်လောက်အောင် ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့က ပြဿနာဆယ်ချက် တင်လာကြသည်။

သားချိုးနှင့် သားလည့်၍ ဆောင် လားရန်၊

ရွှန်းလွဲနေရိပ် လက် ၂-သစ်လွန် စားခွင့်၊ အရက်ပျော့လေးများ သောက်ခွင့်နှင့် ရွှေငွေအလှူခံအပ်သည်များဖြစ်သည်။

ထိုမှုမကသေး ဥပုသ်နေ့တွင် လာသမျှ ဥပသကာလူအများထံမှ ရွှေငွေ အလှူခွက် ထိုးခံကြကုန်၏။

သဒ္ဓါတက်အားသမျှ လှူဒါန်းကြ၍၊ ရဟန်းတို့က ဟောပြောကြသည်။

ထိုအဖြစ်ကို ဝေသာလီပြည်သို့ခရီး လှည့်လည်လာသောကာကဏ္ဍပုတ္တအား၏သား အသျှင်ယသထေရ်က တွေ့မြင်လေလျှင် မသင့်လျော်ကြောင်းမအပ်စပ်ကြောင်းပြော ကြားကန့်ကွက်လေရာ အသျှင်ယသကို ရန်လုပ်ကြ၏။ ဆေးပေး၍ အဖော်ညှိကြ၏။

အသျှင်ယသအားအနည်းနည်းဖြင့် ဆွဲရာ ၎င်းတို့ဂိုဏ်းကို မပါလေသော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့က အသျှင်ယသအား လူအများပေးလှူလိုသော စေတနာသဒ္ဓါ တရားကို ဟန့်တား ကန့်ကွက်သူဟု ကြေငြာသည်။ ဝိုးတိုက်ကြလေတော့သည်။

အသျှင်ယသအားလည်း၎င်းတို့ဝဇ္ဇီ တိုင်းသားရဟန်းအင်အားဖြင့်(ဥက္ခေပနီယ)

သပိတ်မှောက်ကံ ပြုကြ၏။ ထိုမှုမကသေး အသျှင်ယသအား ချိုးနှိမ်ရန် အရည်အချင်း ရှိသော ဂိုဏ်းဆရာအရှာထွက်ကြသည်။

အသျှင်ယသသည်လည်း မသူတော် တရား မထွန်းကားမီ၊ အဓမ္မဝါဒီများ အားမရှိမီ၊ သူတော်ကောင်းတရား မဆုတ် ယုတ်မီ၊ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ အားမနည်းမီ သံဂါယနာတင်ရန် သံဃာတို့အား ဂိုဏ်း ဂဏစည်းရုံးရန် ဝေသာလီမှ ကောသမ္ဗီပြည် ဘက်သို့ ကြွသွားလေသည်။ ကောသမ္ဗီမှ တစ်ဆင့် ပါဝေယျနှင့် အဝန္တီ ဒက္ခိဏာပထရှိ ရဟန်းများထံသို့ စေလွှတ်အကြောင်းကြား လျှောက်ထားသည်။

ထိုအချိန်တွင်သမ္ဘူတမထေရ်သည် အဟောဂင်္ဂါတောင်တွင် သီတင်းသုံးနေစဉ် ဖြစ်သည်။ အသျှင်ယသသည် အသျှင် သမ္ဘူတထံတွင်ချဉ်းကပ်၍ အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားရာ အသျှင်သမ္ဘူတလည်း ဝန်ခံ၍ ထိုတောင်ရှိ တောနေသညာသီ မှတစ်ဆောင် ပါဝေယျကတိုင်းသား ရဟန်း ခြောက်ဆယ်တို့ စုဝေးကုန်၏။

အဝန္တီဒက္ခိဏာပထတိုင်းသား ရ
ဆောင်ရဟန်း ရှစ်ဆယ်တို့လည်း ထိုအ
ဂင်္ဂါတောင်တွင်ပင် စည်းဝေးလာသည
အသျှင်ရေဝတမှာမူ သောရေ
တွင် ရှိနေသည်၊ ဓမ္မဝိနယနှင့် မာတိ
ကို နှုတ်တက်ဆောင်၏။ ကျွမ်းကျင်
၍ နက်နဲသော ဉာဏ်ပညာရှိ၏၊ တွေးခေ
သံသယကုက္ကုစ္စရှိတတ်၏။
အကျင့်သိက္ခာလိုလား၏၊
တိုင်းသား အဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းတို့သည် အ
ယသတော့ အသင်းအပင်းအားရှိ
ဂိုဏ်းစုစည်းရုံးနေလေပြီတကား၊ ငါတို့
အသင်းအပင်းအားရှိစေရန် အသျှင်ရေ
ထံသို့ ၎င်းတို့အလျှင်ရောက် ဆောင်သွ
လျှောက်ထားဆရာတင်ရန် ဆရာ
ရှိရာသော ရေယျမြို့သို့ ခရီးထွက်ကြ
အသျှင်ရေဝတသည် ထိုထိုသ
ကို ကြားသိ၍ စင်ကြယ်သော နလုံး
ဤအဓိကရုဏ်းသည် ကြမ်းလည်း ကြ
တမ်း၏၊ ရဲလည်းရဲတင်း၏။
ငါသည် ဤအဓိကရုဏ်းဖြ
ရှောင်နေ၍မသင့်၊ ရဟန်းတို့ အပင်အ

ဆောင့်ရန်ကိစ္စမဟုတ်၊ သာသနာတော်အရေးကြီးလေးနက်ကို ဆောင်ရွက်ရန် အလို အလျောက် ကြွလာတော်မူသည်။

အသျှင်ရေဝတသည် သာရေယျမြို့မှ ခရီးစဉ်အတိုင်း သက်သနကိုမြို့၊ ကဏ္ဍကုဇ္ဇမြို့၊ ဥဒုမ္ဗရမြို့၊ အဂ္ဂဠမြို့များသို့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရာ သဟဇာတိမြို့သို့ ရောက်လာလေသည်။

အသျှင်ရေဝတရှိရာသို သတင်းရနှ၍ လိုက်ကြသော မထေရ်ရဟန်းတို့သည် ထိုသဟဇာတိမြို့တွင် အသျှင်ရေဝတအား မှီကြ၏။

အသျှင်ယသက ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့တင်သော ပြုသနာ(၁၀)ချက်ကို မေးလျှောက်ရာ မအပ်ကြောင်းဖြေဆိုတော်မူသည်။

ဝဇ္ဇီတိုင်းသား အစမ္ပဝါဒီရဟန်းတို့လည်း သဟဇာတိမြို့သို့ လှေဖြင့်ဆန်တက်၍ ရောက်ရာလှေမှ ဆင်းလျှင်ပင် တောရဆောက်တည်နေသော အသျှင်သာဠ္ဍအားတွေ့၍ ၎င်းတို့သာ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်၍ ပါဝါပြည်သား ရဟန်းတို့မှာ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း ကုံးစကားလျှောက်သေး၏။ အသျှင်သာဠ္ဍ့ကား လက်မခံ တုန့်ပြန်၍လည်း အဆုံးအဖြတ် မပေးသေး။

အသျှင်ရေဝတ,အား ခရီးမှီ၍ သက်နန်း၊ ဝရီဂွရာ၊ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာများပေး၍ ဆရာတင်လေသော် များစွာရှုံ့ ချခြင်း ခံကြရတော့သည်။

အတူနေတပည့် ရှင်ဥတ္တရမှတဆင့် အသျှင်ရေဝတထံမှ ဆန္ဒပေးစကားမျှရရန်ကြိုးစားသေး၏၊ အသျှင်ဥတ္တရက ဘုမသိ ဘမသိဝင်လျှောက်မိရာ မ,တရားတိုက်တွန်းမှုပြုသည့်အတွက် နှင်ထုတ်ခံရသေးသည်။

ထိုသို့ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ပါပဘိက္ခုရဟန်းဆိုးတို့သည် ဝိနယပြင်ချက်ပြသနာဆယ်ရပ်အတွက် အခိကရုဏ်းဖြစ်ကာ–စကားတို့သည် ကားသည်ထက် ကားကုန်၏။ စကားပေါက်၊ စကားစ၊ စကားစွန်းတွေများစွာပြန့်မထွက်စေမှီ သာသနာတော်ရေး၌ အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဘွယ် စကားများမှ၊ အဓိကရုဏ်းကြီး ငြိမ်းစေရန် သံဃအမှုဆောင် တင်မြှောက်၍ သံဂါယနာတင်အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် သဘောတူကြသည်။

ထိုသံဂါယနာတင် ဦးစီးအဖွဲ့တွင် ပါစီနတိုင်းသား ရဟန်းလေးပါး၊ ပါဝေယျပြည်သား ရဟန်းလေးပါး ရွေးကောက်ဖွဲ့စည်းကြ၏။

ပါစီနတိုင်းသား ဝဇ္ဇီရဟန်းဘိုဘက်က သူတို့အရှေ့ဘက်တိုင်းသားများဖြစ်သော သက်တော် ၁၂၀–ရှိ အသျှင်အာနန္ဒာ၏ တပည့်ရင်းကြီး အသျှင်သဗ္ဗကာမီအားလည်းကောင်း၊ အသျှင်သာဠ္ဍအားလည်းကောင်း၊ အသျှင်ခုဇ္ဇသောဘိတ,အားလည်းကောင်း၊ အသျှင်ဝါသဘဂါမိ,အားလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြု၍ ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည်။

ပါဝေယျက ဂိုဏ်းဆိုသည်မှာ ကောသမ္ဗီ၊ အဝန္တီ ဒက္ခိဏာပထ ပါဝေယျတိုင်းသားတို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ဘက်က သာဓာအရပ်နေ သညဝါသီ တောရကျောင်း အသျှင်သမ္ဘူတကိုလည်းကောင်း၊ အသျှင်ရေဝတ၊ အသျှင်ယသ၊ အသျှင်သုမန,တို့ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုရွေးကောက် တင်မြှောက်ကြသည်။

ထိုအသျှင် ၄–ပါးတွင် အသျှင်သမ္ဘူတမှာ ထေရဝါဒဂိုဏ်းနှင့်သမ္ဘောသတိ

ဝါဒဂိုဏ်း နှစ်ဘက်စလုံး၏ခေါင်းဆေ
ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။

သဗ္ဗကာမီကိုယ်တော်ကြီးမှာ
ဝါတော် ၁၂၀–ရှိ၍ မြေအပြင်ဝယ်
ထေရ်ကြီးဖြစ်၏။ အသျှင်အာနန္ဒာ၏ အ
တပည့်လည်းဖြစ်၏။

ထိုအဓိကရုဏ်းငြိမ်းစေသော
ယနာတင်ပွဲတွင် နာယကဆရာတော်
အဖြစ် အသျှင်သဗ္ဗကာမီအား တင်မြ
ကြ၏။

အသျှင်ယသ၊ အသျှင်ရေဝတ
ဝန်ဆောင်ပြု၍ ရဟန်းသံဃာ အရေ
၇၀၀–တို့သည် ရှစ်လပတ်လုံး ဒု
သံဂါယနာတင် တော်မူရာကောင်
ဆောင်ဖြင့် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သ

သံဂါယနာတင်ပုံကင်နည်းမှာ
ရှေ့ပထမသံဂါယနာတင်နည်းအတူ ထုံ
စဉ်လာမပြတ်သော အစီအစဉ်ဖြင့် ကြ
ခမ်းနားစွာပြု၍ သနိုင်းဝင်ဖြစ်ခဲ့၏၊

အဆိုပါ ဒုတိယသံဂါယနာ
သတင် ဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း
ကွန်ပိတို့ကောက်ချက်ဝှတ်ပေးနိုင်စေ

ပထမသံဂါယနာတင်ပြီးသည့်ကာလ၌ သာသနာတော်ကြီး အစဉ်တိုးတက်ပြန့်ပွား လာသည်၊ ဂိုဏ်းဝါဒသစ်တွေ ထိတွင်လာကြသည်။

အချို့သော ထေရ်အသျှင်တို့သည် တောတောင်သို့ကပ်၍ ကျောင်းခတ်မျှဖြင့် ပင်၊ မနေ၊ သစ်တစ်ပင်–ဝါးတစ်ပင်အောက် ရောက်ရာသည်သာ သီတင်းသုံးတော်မူတည် နေကြသည်။

အချို့ရဟန်းသံဃာတော်တို့မှာမူ ကိုယ့်ဖို့အရေး ပဋိပတ်တရားကျင့်သောက် တည်ရေးထက် သာသနာတော်ကြီး အရှည်တည်တံ့ရေး ပရိယတ်ဖက်တွင် အားထုတ်ကြသည်။

မိမိတို့အသီးသီး ကိုယ့်ယုံကြည်ယူဆချက်အတိုင်း သာသနာ့ဝန်ထမ်းခဲ့ကြသည်။

ခေါင်းဆောင် သက်တော်ရှည် မထေရ်ကြီးတို့တွင်လည်း အသျှင်အာနန္ဒာ၏ အတူနေ တပည့်ရင်း သျှင်သဗ္ဗကာမီ၊ ရေဝတ၊ သာဠှ၊ ခုဇ္ဇသောဘိတ၊ မဟာယသ၊ သမ္ဘူတသောဏ်တို့ဖြစ်ကြ၏၊ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လိုက်ကြရ၏။

အသျှင်ဝါသဘဂါမီနှင့်အသျှင်သုမနတို့ကိုလည်း အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ အတူနေ တပည့်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်အား ဖူးမြင်ရသည်ဖြစ်၏။

ထို့နှစ်တစ်ရာ ခေတ်ပိုင်းတွင် အဘယ်မျှပင် ဂိုဏ်းဂဏကွဲမှု၊ အယူအဆကွဲပြားမှု၊ အငြင်းပွားမှုများ ရှိစေကာမူ–ရဟန်းသံဃာတို့သည် ပါဠိမန် ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဆိုသကဲ့သို့ "ဆရာစဉ်ဆက်ဝါဒ" (အာစရိယပရမ္ပရ)ကို ရှိသေလေးစားခြင်း နိုင်မြဲခဲ့ကြသည်။

အသျှင်မဟာကဿပကြီး၏ စကားကို ကြားယောင်လျက်ရှိသည်။ သျှင်အာနန္ဒာ၊ သျှင်ဥပါလိ၊ သျှင်သာရိပုတ္တရာ တို့၏ ဆိုဆုံးမစကားကို မိုးကြိုးသွားကဲ့သို့ ဆွဲဝင်စေလျက်ရှိသည်။

ထိုအချိန်အထိ သာသနာတော် တံဆိပ်ထိုးတပ်ရမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်တိုင် စိုက်ခဲ့သော သျှင်မဟာကဿပ၏ သာသနာ တံဆိပ်ပင်ဖြစ်သတည်း။

ယနေ့ခေတ် ဝေါဟာရဖြင့်ပြောလျှင် "ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကိုးကွယ်မှုဝါဒ" ဟုဆိုနိုင်သည်။

၎င်းကို "ထေရဝါဒ" ဟု ခေါ်၏။ သက္ကတဘာသာဖြင့် (ထာဝီရဝါဒ)ဖြစ်၏။ (ထာဝီရ=ထေရ)။

ထိုထေရဝါဒ ဂိုဏ်းကြီးသည် အစီက သာသနာကြောကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ ဝိနည်းကို အလေးပြုသော ဝါဒဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ကျင့်သုံးပုံချင်းမတူ၊ အယူအဆချင်းမတူသောဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းမှာ သဗ္ဗာသတိဝါဒဂိုဏ်းကြီးဖြစ်၏။ (သဗ္ဗတ္ထိ) ၎င်းတို့နှစ်ဂိုဏ်းစလုံး မာဂဓပြည်တွင် နီးကပ်စွာ ရှိနေကြသည်။

၎င်းတို့နှစ်ဂိုဏ်းမှာ ဝိနည်းတွင် သဘောတူခြင်းရှိသော်လည်း အဘိဓမ္မာတက်တွင်အကွဲသဘောကွဲလွဲနေကြသည်။

ဒုတိယ သံဂါယနာတင်ပွဲတွင် ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားတို့က သညာသီသတောနေ့တွင် အသျှင်သမ္ဘူတအား အမှူးဆောင်ရွေးကောက်စဉ်က သဗ္ဗာသတိဝါဒဂိုဏ်းဘက်က သျှင်အာနန္ဒာ၏ မွေးဘဖွားကါရိကအမွေခံကြီး လုပ်သည်ဟု စကားလုပ် ပြောဆိုချက်ရှိသည်။

၎င်းပြင် သျှင်သာရိပုတ္တရာသ ပညာအရာအဘိဓမ္မာတွင် စတာခက်ရခဲ့သ မဟုတ်လား ....

သဗ္ဗာသတိဂိုဏ်းသည် သျှင်သ ပုတ္တရာ၏ အဘိဓမ္မာကိုဏ်းအသွင်ဆေ နေသည်။

သျှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်ကို ကြောင်းကြီးတလျှောက်တွင် အဘိဓ ဆဲလ်တူနေကြမည် ပုံဟန်ကို လှမ်းမြ ကြည့်ပါ။

သျှင်သာရိပုတ္တရာ ဆရာစဉ်ဆ (အာစရိယ ပရမ္ပရ)စာရင်း သီဟိုဠ်အဆ

သျှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဘဒ္ဒ ဧသာဘိတ၊ ပိယဇာလိ၊ ပိယပါ ပိယဒဿိ၊ သိဂ္ဂု၊ ရေဝတနှင့် သီဟိုဠ်ရေ မဟိန္ဒ၊ ဣဋ္ဋိယ၊ ဥတ္တိယ၊ ဘဒ္ဒန သမ္ဗလတို့ဖြစ်သည်ဟု အဋ္ဌသာလ အဆိုရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ထေရဝါဒနှင့် သဗ္ဗာသတိ အဘိဓမ္မာဂိုဏ်းနှင့် ဝိနည်းဂိုဏ်းသဗ္ဗ လည်း ကွဲပြားကွဲလွဲသည် ဖြစ်၏။

ငင်းတို့နှစ်ဂိုဏ်းတွင် သုတ္တန်နှင့် ဝိနည်းတွင် ဓမ္မကထိကနှင့်ဝိနည်းထားပုံချင်း ကွာသည်၊ သို့ရာတွင် အခေါ်ချင်းမတူ။

ထေရဝါဒဂိုဏ်းက နိကာယ– နိကာယ်–ဟုခေါ်၍ သဗ္ဗာသတိ ဝါဒဂိုဏ်းက အာဂမဟုခေါ်သည်။

(ဒီဃာဂမ၊ မဇ္ဈိမာဂမ၊ ဧကုတ္တရာဂမ၊ သံယုတ္တာဂမ) ဝိနည်းတွင်လည်း ....

ထေရဝါဒဂိုဏ်းဖက်က ပါတိမောက္ခ၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ စူဠဝဂ္ဂ၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ၊ ပရိဝါရ–ဟု ကဏ္ဍခွဲသည်။

သဗ္ဗာသတိဝါဒဂိုဏ်းက ဝိနယဝတ္ထု၊ ပါတိမောက္ခသုတ္တ၊ ဝိနယဝိဘင်္ဂ၊ ဝိနယသုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ ဝိနယဥတ္တရဂန္ထ ဟုခေါ်သည်။

အဘိဓမ္မာ သဘောချင်းမှာမူ အတူတူ ဖြစ်၏။

အဘိဓမ္မာတွင်မူ အလွန်ခြားနားကြသည်။

ထေရဝါဒဂိုဏ်းက ကျွန်ုပ်တို့ ယခု ထင်ရှားရှိအဘိဓမ္မာ ၇–ကျမ်းဖြစ်၏။

သဗ္ဗာသတိဝါဒဂိုဏ်းကမူ ၆–ကျမ်း
သာရှိသည်။
(သင်္ဂီတိပရိယာယ၊ ဓာတုကာယ၊ ပညာ
ပဏ္ဏတ္တိသာရ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓ၊ ဝိညာဏကာယ
ပကာရဏပါဒ)

ထိုအဘိဓမ္မာ သဘောတရားရေး
မတူမှုပြဿနာကို အစိုကပြု၍ ထိုဂိုဏ်းကြီး
နှစ်ဂိုဏ်းသည် ငြင်းခုံမှု အားအရှိန်
ကြီးမားလာခဲ့သည်၊ ငြင်းဆန်သော
ခံဖန်မှုများ ဖြစ်လာကြသည်။

သဗ္ဗာသတိ ဝါဒဆိုသည်မှာ (သဗ္ဗ
ဇာသတိ)သဗ္ဗည္ဟူသောအခေါ်ဖြစ်သည်။

ပါဠိဘာသာအားဖြင့် သဗ္ဗတ္ထိဝါဒ
ဖြစ်၏။(သဗ္ဗအလုံးစုံ–အတ္ထိ–ရှိ)အားလုံးရှိ
ဝါဒဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိ၏။

(လူရှိသည်၊ ယောကျ်ား– မိန်းမ
ရှိသည်၊ အားလုံးတခုရှိနေသည် ဆိုသော
အတ္တိပစ္စည်း၊ ဒိဋ္ဌိဝါဒဖြစ်၏။)

အဘိဓမ္မာနှင့် ဝိနည်းဂိုဏ်းတိုက်ပွဲ
ကြီး တစ်ဘက်နှင့် တစ်ဘက် ငြင်းခုံလာ
သလောက် နှစ်ဘက်စလုံးလည်း အလွန်
တိုးတက် ဖြန့်ပွားလာသည်။

ထေရဝါဒလက်ဟောင်းကြီးကား သာ၍ပင်နိုင်နံလာ၏။

ဤမှဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်ရှ ရှပ်နားရင်း ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင် ပြီးစ အချိန်တွင် တစခန်းချခဲ့ကြဦးစို့၊

သာဓု–သာဓု၊

စေသာလီပြည်ရှင်ဘုရင်မင်းနှင့်တကွ အလွန်တရာ ရိုသေလေးစားအပ်သော သက်တော်ရှည် ဘုရားမို မထေရ်ကြီးများ ကိုယ်တိုင် တင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဒုတိယ သင်္ဂါယနာပွဲကြီးသဘင်ကား– အလွန်လျှင် ကြည်ညိုဖွယ် ရှိပေစွ၊ ကျွန်ုပ်တို့ချော်၍ သစ္စါတရားသစ်ပွားရန် သာဓုခေါ်လိုက်နိုင် ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ မနသ တဝကို သိတန်သလောက် ကိုယ်တွေ့သိ ကြပြီ၊ နားမျက်တို့နှင့် ခြေဖမ်းချောင်းတို့၏ သတ္တိမှာ မသေးငယ်ကြပေ။

တရားသည်ကိုလည်း သိသည်၊ မတရားသည်ကိုလည်း သိသည်။

အမှားနှင့် အမှန်ကိုလည်း ခေဖန် နိုင်သည်။

ငါသအမှန်သည်ဆိုသည့်အစွဲအလ
ကြီးမှာကား– ယခုတိုင် အခိုင်အမာယ
ရှေးရှေးကာဝ များစွာတွင်လည်း ငါမှန်ဝါ
ငြင်းထန်ခဲ့ကြသည်။

ဘုရားကိုသော်မှ အလျှော့မပေး
သူတွေ အရှိသားဘဲ၊ ငါ အတ္တတခုစီကဘေ
ယခုတိုးတက်တဲ့ ခေတ်လူတို့တွင်သာ
လေဟန် အလံမတူပါဆာနှင့်–ဟိုစဉ်ကလည
ဘုရားသာသနာတွင်ပင် မောင်းတင်
သူတွေ အပြိုင်ရှိနေပါသည်။

မုဒ္ဒဘုရားရှင်သည် ပြဿနာဆပါ
ရှစ်သောင်းလေးထောင် ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည
နောက်အနာဂတ်တွင်လည်း ငါ့အတ္တသမ
တွေအား အခွန်းမလွှတ် အသွေးအသ
ညီကြစေရန် ဓမ္မကန္ဓာ တရားစုပေါ
ရှစ်သောင်းလေးထောင်ဖြင့် ဖြေရှင်း
နိုသျှည်းပေးခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကံကောင်းပေစွ၊
ဘုရားရှင် ချပေးခဲ့သည့်တရားအစုပေါ
ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကို လက်ကိုင်ပြ
ဒုက္ခသည်ဘဝခိုလှုံရာအားကိုပြုကြရသည
ဆောင်ပုဒ်အဖြစ် ကြေးကြော်ခေါ်ဟစ်

ရသည်။

ဟန်ပြစရာ– ငြင်းခုံစရာလည်း ရသည်၊ စကားဝိုင်းသုံး ပြဿနာစကားလည်း မရှားစေ၊ တကယ်ထွက်ရပ်လမ်း နှိုမှာန်သို့ သွားနိုင်ရေးအတွက် အလွန်သေချာသည်။

ဤသို့ မှုကွဲနွှတရားနေတွေ ချပေး ထားခဲ့သည့်အတွက် မပြီးဆုံးနိုင်သော ဝေဖန် ငြင်းပွားမှုများကို ကြားနာကြဦးစို့။

ဒုတိယသံဂါယနာတင်ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် မဟာသံဃိက အဖွဲ့ဂိုဏ်းကြီး ခေါ်ဂိုဏ်း တိုးလာပြန်သည်။

တည်ထောင်သူတို့မှာ ဒုတိယသံဂါ ယနာတွင် ရှုံးခဲ့သော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ပါပ ဘိက္ခု ရဟန်းဆိုး အစမှုဝါဒီတို့က တည် ထောင်သည်။

၎င်းတို့ဘာသာ တစ်နေရာတွင် သံဂါယနာတင်သည်ဟု ဆိုပြန်သည်၊ သို့ရာတွင် မင်းသိမဖြစ်၊ တရားမဝင်။

၎င်းနောက် မထေရ်ကြီးများအား ဝုတ်ခတ်သည်၊ သာသနာတော်ရေးကို ဥပေက္ခာပြု၍ တောတောင်အောင်း၍ ကိုယ်ကိုကောင်း ကျင့်နေကြသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကိုးကွယ်မှု ဝါဒ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရေးစွဲအယူသီး (ကွန်ဆာဗေတစ်)ဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘုရားက အသျှင်အာနန္ဒာအား ငါကွယ်လွန် ပြီးနောက် ဝိနည်း– ပညတ်တော်များ ပြင်ခွင့်ပြုပါလျက် မပြင်၊ ဘဝရှင်ဂိုဏ်း ဆန်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း စွပ်စွဲပြောဆို ဝေဖန်လာကြသည်။

သာသနာရေးသည် သံဃာအရေး ဖြစ်သည်၊ မဟာသံဃိကဝါဒ တည်ထောင် ခေါင်ရွက်သည်–ဟု ဆိုရင်းဖြစ်သည်။

သို့စဉ်ဖြစ်၍...

(၁)ထေရဝါဒဂိုဏ်း

(၂)သဗ္ဗတ္ထိဂိုဏ်း

(၃)မဟာသံဃိကဂိုဏ်း–ဟူ၍ တပ်ဦးကြီးသုံးဂိုဏ်းရှေ့တန်းမှာရှိလာသည်။

ဂိုဏ်းတောက်ပေါင်းကား ၁၈–ဂိုဏ်း အထိ ကွဲလွဲလျက်ရှိနေသည်။

၎င်းပြင် ဤချုံပ်တို့သတိမလစ်သင့် သည့်အကြောင်းတရပ်မှာ အသျှင်အာနန္ဒာ ပရိနိဗ္ဗာန်မစံဝင်မီကလေးတွင် ရှင်တာရနှာသ နှင့် မျှောဒ္ဒိကာနစ်ပါး ရဟန်းပြုပေးခဲ့သည်ကို

အသိပြုရလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်ပါးလည်း ဂိုဏ်း ခင်အားစုများတွင် ပါသည်။

"ပဋိပက္ခရှိမှ–တိုးတက်သည်" ဆို စကားအရ ဒုတိယသံဂါယနာ ပဋိပက္ခမှ အစပြု၍ ပွဲပြီးလျှင်သဗ္ဗတ္ထိဝါဒ ဂိုဏ်းသည် အလွန်နိုးကြား တက်ကြွလာသည်။

အိန္ဒိယပြည် မြောက်ပိုင်းတိုင်းနိုင်ငံ တို့ကို ဖြတ်၍ဂိုဏ်းခွဲ ဗုဒ္ဓဝါဒ တရားဟော စည်းရုံးရေးထွက်ကြသည်။ တဖွဲ့က မထုရာ မြို့ကို ဗဟိုပြု၍ ရှင်ဥပဂုတ္တက မဟာထေရ် ပြုလုပ်ချုပ်ချုပ်သည်။ အခြားဗဟို ဌာနတခု ကိုမူ ကသ္မီရပြည်တွင် တည်ထား၏။

မဟာထေရ်ကြီးအဖြစ် အရှင်မဇ္ဈန္တိက ခေါင်းဆောင်သည်။ ထိုနှစ်ဖွဲ့အပေါ်တွင် မူစိနယနှင့် ကျင့်သုံးပုံ သိနားလည်ပုံတညီ တည်းဖြစ်စေရန်ချုပ်ကိုင်သောခေါင်းဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဓိတိကအသျှင်မြတ်ဖြစ်သည်။

ထိုသဗ္ဗတ္ထိဂိုဏ်း၏ သာသနာပြု အားထုတ်မှုသည် အရှေ့ဘက်သို့ ကာမရူပ မြို့သို့တိုင်ပြန့်၍ အနောက်မြောက်သို့ ဟားသော်ချမြောက်ကျွန်းပိစ္စာရ– ဂန္ဓာရ –တုစေါရမြို့ဘက်သို့ တိုးထွက်သွားသော တော့၏။

ရှေးဘုန်းကြီးများဖြစ်သော ထေ ဝါဒ လက်ရှိဂိုဏ်းကြီးမှာမူတည်မြဲ မ ပြည်မှ မရွှေ့ပေ၊ အသျှင်မဟာကစ္စာ တည်ထောင်ထားသော ဥဇ္ဇေနီပြည် ဌာ သာလျှင် အတူမကွာ ရှိလေတော့သည်

သို့ရာတွင် "အရိုးကို အရွက်မ နိုင်ရာ" ထေရဝါဒ လက်ရှိဂိုဏ်းကာ ဗဟိုမကျိုင် မယိုင်းမယိုင် အနိုင်အခံ့တ သာတည်း။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးမှာ သဗ္ဗ ဝါဒဂိုဏ်းက ပြန့်ပွားစေသည်ဖြစ်စေ၊ မ သံဃိကဂိုဏ်းကလည်း မဟာကသ ထေရဝါဒ အတိုးကြီးဂိုဏ်းအား ဘဝ ဂိုဏ်းအဖြစ် တိုက်ခတ်လျက် သာသန သည်ဖြစ်စေ နောင်နှစ်တစ်ရာကျော် က အထိ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး အတိုင်းမ ထွန်းတောက်လာသည်ကား ဒိဋ္ဌပေ။

ကိုယ်တွေ့မြင်ကြည့်ခိုသဠါတ အသစ်ပွား သာရနေါ်ရန် တတိယ သံ ယနာ ပွဲတော်လိုက်ကြစို့။

တတိယ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲ

မြို့	❖ ပါဋလိပုတ်
မင်း	❖ သီရိဓမ္မာသောက
ကျောင်းနေရာ	❖ အာသောကာရုံကျောင်း
သံဂါယနာတင်	
ရဟန်းသံဃာပေါင်း	❖ တစ်ထောင်
နာယကကိုယ်တော်	❖ သျှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ
ကာလ	❖ ကိုးလ
သံဂါယနာတင်ရကြောင်း	❖ ဖြစ်လာသောကြောင့်။ ဘုန်းကြီးလည်းလူ၊ လူလည်းဘုန်းကြီး

ထိုသံဂါယနာတင်နှစ်မှာ ဂေါတမ
နှင့် သာသနာနှစ် ၂၃၅–နှစ်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာရာဇဝင်တွင်
ယရေခေတ္တရာပြည်၌ သဏ္ဍရာဇ် ၁၉၃–နှစ်
တွင် နန်းတက်သော ရန်ပေါင်မင်း နန်းစံ
၁၂–နှစ်၊ သီရိဓမ္မာသောက နန်းစံ ၁၅–နှစ်
တီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင်ဖြစ်သည်။

ခရစ်မပေါ်မီနှစ် ဘီ–စီ–၂၄၈။

ထိုခေတ်မှာကား–ရှေးခေတ် ရှေး
ခေတ်တို့ထက် မှုမတူအောင် ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး
သောခေတ် ဖြစ်သည်ကို အသိမြူပါ။

ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် အလွန်နာမည်
ကြီးသော အလက်ဇန္ဒာ ဂရိတ်ဘုရင်သည်
အိန္ဒိယပြည်ကြီးအပေါ် ကျူးကျော်
ဝင်ရောက်တိုးဖျက်၍ မင်းလုပ်သွားပြီးလေပြီ။

တိုင်းပြည်အခြေအနေ ပြည်သူလူ
များ၏ အခြေအနေ တတ်သိနားလည်မှု
အခြေအနေတို့မှာ လုံးဝပြောင်းလဲနေလေ
ပြီ။

အလက်ဇန္ဒာ ဂရိတ်သူရဲကောင်း
မင်းသည် အနောက်များ ဂရိတ်ခေါ်မပြည်မှ
အရှေ့ဘက်ရှိ အီဂျစ်ပြည်၊ အာရပ်ပြည်၊
ပါရှားပြည်၊ ဘက်တီးရီးယားပြည်အာဖဂန်
ပြည်တို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် အိန္ဒိယ
အနောက်မြောက်စွန်းရှိ ဂန္ဓာရတက္ကသိုလ်
တံခါးပေါက်မှ ဝင်ရောက်၍ ဘီ–စီ–၃၂၇–
၃၂၅ နှစ်များတွင် အိန္ဒိယတပြည်လုံး စိုးမိုး
ပိုင်သခဲ့သည်။

ထိုအခါက အနောက်နှင့်အရှေ့
တမြောဝရောကည်။ တမင်းတည်း ဆက်မိသွား
သဖြင့် ခေတ်သစ်တိုးတက်မှု ထူးခြားစွာ
ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအခါက ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
မှုင်လန်း၍ ရဟန်းသံဃာပေါင်း ၆–သန်း
မျှပင် ရှိနေသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ အသိအမြင် တိုးတက်မှု
အငြင်းအခွား ကြီးမားပြင်းထန်မှု အဘယ်
ကဲ့သို့ ရှိနေလိမ့်မည်နည်း။

သံဃာယနာတင် ပွဲကြီး အဘယ်
ကြီးကျယ်ခမ်းနား စည်ကားမည်က
မြင်ယောင် နိုင်ကြပါသည်။

သံဂါယနာ တင်ပုံမှာ ပထမသံဂါ
ယနာ၊ ဒုတိယသံဂါယနာတင်ခဲ့သောထုံးတမ်း
စဉ်လာ သျှင်မဟာကဿပ ထေရာပါ

အတိုင်းသာဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒုတိယသံဂါယနာ တင်ပြီးသည်ကစ၍ ဂိုဏ်းများ အဖြတ်အသတ်ကွဲ၍ဝါဒဂိုဏ်းလမ်းကြောင်းကြီးများ ထင်ရှားသွယ်တန်းလာသည်ကို တွေ့သိပြီး ဖြစ်သည်။

ယခု တတိယသံဂါယနာတင်ပွဲတွင် တစ်ခုသတိပြုမိပါရဲ့လား။

ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ် ဘယ်ပျောက်နေပါလိမ့်မလဲ။ အသောကဘုရင်မင်းမြတ်တွင် နန်းဦးဆရာတော်ကြီး နှစ်ပါးရှိရာ တစ်ပါးမှာ ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿဖြစ်၍ အခြားတစ်ပါးမှာ ရှင်ဥပဂုတ္တ မထေရ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရှင်ဥပဂုတ္တထေရ်သည် တပည့်ရဟန်း သံဃာဝါးရာနှင့် နာလန္ဒသို့ ကြွ၍ စင်ပြိုင်သံဂါယနာ တင်နေသည်ဟုဆို၏။

အသောကမင်းလက်ထက်တတိယသံဂါယနာတင်ပွဲတွင် အလွန်ထူးခြားသော ပိဋကတ်သမိုင်း ကဏ္ဍကြီးတစ်ခုမှာ အဘိဓမ္မာကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿက တင်သွင်း၍ အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေ
သည် အလွန်ကြီးမားသော သံဂါယနာ
သံဃာအလယ်၌ အသွယ်သွယ်သော အမ
ဝါဒကို နှိမ်နင်းလျက် တရားမင်းကြီးဖြ
သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ မှတ်နက်–ရှစ်ချ
သော မာတိကာကို အမှီပြု၍ ကထာဝတ္ထု
ကျမ်းကို ပြောဟောတင်သွင်းလေ၏။

ထို သံဂါယနာတင်ပွဲကြီးသည်
ကောင်းစွာအောင်မြင်ပြီးစီးခဲ့၏ အသောက
မင်းကြီးသည် အိန္ဒိပြည် အလုံးမျှမက နိုး
မင်းပြုလျှက်ရှိစဉ် ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိသ
သားတော် အရှင်မဟိန္ဒစသော ရဟန်
သံဃာတို့အား ၉–တိုင်း၊ ၉–ဌာနသ
သာသနာပြု စေလွှတ်တော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးကား ခေ
သစ်တိုးတက် ပြန့်ပွားလာသည်နှင့်အမျ
အရှေ့အာရှတိုက်တစ်တိုက်လုံး အနောက်ဘက်
ပါရှားပြည်၊ အသူရာပြည်တို့ဘက်တို
အပြောကျယ်စွာ ပြန့်နှံ့သွားပြန်လေပြီ။

အသောကသာသနာပြုသမိုင်းမှ
လွှသီများပြီးဖြစ်၏ ။ထိုအခါကသာသနာပြ
အမက်လိမ္မာကြီး တစ်ဦးအား အမှတ်တ

သိထားစေချင်သည်။

စဏကျ ပညာရှိအမတ်ကြီး၏ အောင်မြင်စွာ စီမံမှုပါသည်။ (စဏကျ နီတိ)

ထိုသို့ သာသနာပြုသည်နှင့် အမျှ ပြန့်နှံ့သည်နှင့် အမျှ သာသနာ ဂိုဏ်းဂဏဝါဒကြီးများလည်း အားရှိသန်စွမ်း ဖြစ်လာမည်။

ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဗုဒ္ဓဝါဒ ရေသောက်မြစ် ချ၍စိုက်ပျိုးခဲ့သော ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကြီးကား–အင်မတန်အုံမွယ် ကြီးမားသန်စွမ်းသော ပင်စည်ကြီးပမာ အညွှန့်တဝေဝေ၊ အကိုင်းအခက်ဖြာဖြာ ဖူးပွင့်လျက် ရှိနေပုံကို ကြည့်ရှုကြည့်စမ်းပါ။

နှစ်စဉ် ရွက်ခြောက်တို့သည် ကြွေကျ၍ ရွက်သစ်လဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကိုင်းခြောက်တို့သည် ကျိုးကျကြေမွ ဖြစ်ကြတိသကဲ့ သို့လည်းကောင်း၊ ကျေးငှက် တကာ ယိုချသမျှစေ့တို့သည် မိုးရာသီတွင် စင်ကြယ်စေတီသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ထို အတူပင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး၌ တွေ့ရှိခဲ့ သမျှသော ဂိုဏ်းဂဏဝါဒ ကွဲမှု၊ မမှန်တရား ထိုးသွင်းမှု စသောအဖြစ်ပြုမှုတို့သည်

တနှစ်ထက်တနှစ် ကင်းစင်လွှင့်ပျ
နဲ့သည်သာဖြစ်၏။

ဤမှ– ဤမှ ပထမသံဂါယ
သာသနာသက် နှစ်တစ်ရာတွင် ဒုတိ
သံဂါယနာ။ နောက် ၁၃၅–နှစ်ဝ
တတိယသံဂါယနာတင်ပြီးခဲ့သော်သာသ
အုတ်မြစ် နိုင်သွားလေပြီ။

စတုတ္ထ သံဂါယနာတင်သို့ ဒ
သောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာမလဲ–ဂိုဏ်းဝါဒ
တွေကွဲကြပါစေ၊ ဘယ်လောက် ကွဲမည်
သဘောဝမှန်လှပေသည်၊ ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ သိမ်
နက်နဲသော သဘောတရားတို့ကို အာရုံဝ
မိလေ– နစ်လေဖြစ်သောကြောင့် ကြီး
ပေဖန် သိတတ်မှု၊ ညဏ်အာရုံရှုဝင်၍မ
နိုင်မှုတို့ကြောင့် ဂိုဏ်းကြီးများကွဲရပါဦးမ

ထိုအသောက တတိယသံဂါ
ပွဲပြီးသည့်နောက်တွင်ကားဟိနယာနဂိ
နှင့် မဟာယာနဂိုဏ်းဆိုသော စင်
သာသနာသည် စတင်ထွန်းကား လာ
တော့သည်။

ယခင်ရှိဂိုဏ်းဝါဒကွဲများမှာ အ
လွှာ ကျင့်သုံးနည်းမျိုး သာဖြစ်၍

ဟိနနှင့် မဟာယာနဝါဒကွဲမှာ အခြေခံ ကွဲလွဲချက်များ ဖြစ်ခဲ့သည်။

(ကွဲလွဲပုံများ– အသျှင်ဥတ္တမ၏ စင်ကြယ်သော သာသနာ စာကိုယ်တွင် တွေ့ရမည်။)

အခြေခံကွဲလာသောအခါ(ထေရဝါဒ) ထေရဝါဒနှင့် သဗ္ဗတ္ထိဝါဒ ဂိုဏ်းတို့သည် အတူဆေါင်း၍ (အာစရိယပရမ္ပရ) ဆရာစဉ် ဆက်ဝါဒ သျှင်ကဿပကိုယ်တော်ကြီး၏ ဩဝါဒအောက်တွင် ပုဆစ်ဒူးတုတ် ရောက် လေကြတော့၏။

ထိုခေတ်တွင် တက်လာသော ဝါဒ ဂိုဏ်းကား– ခေတ်သစ်ကိုးတက်ကို ဖြစ် ကြ၏။

ဒုတိယသံဂါယနာ တင်ပြီးစက ကွဲ ကြောင်းပေါက်လာသောမဟာသံဃိကဂိုဏ်း လမ်းကြောင်းကြီးဖြစ်သည်၊ ယခုသဗ္ဗာတ္ထိ ဂိုဏ်းမှ ကွဲထွက်လာသူတွေလည်း ပါလာ သည်၊ ယခုခေတ်အနေဖြင့် လက်ျာဂိုဏ်းနှင့် လက်ဝဲဂိုဏ်းအတိုင်းသင့်ဖြစ်သည်။

ထေရဝါဒဂိုဏ်းအား တရားသေ ဝါဒဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒွိယာန၊ ကြီးယာန၊ နှစ်လမ်း–သုံးလမ်း စမ်းကာဝါးဝါး

သွား ယဉ်ဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း ....

ဟီနေယာအားနည်းသော ....

ယာနေ သယ်ဆောင်အားဟူ၍ လည်းကောင်း၊

တကိုယ်ကောင်းဝါဒ၊ နုံသော– ညံ့ သောဝါဒဂိုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊

၎င်းအမိပ္ပါယ်ခေါ်းမျိုးမျိုးသက်ရောက် စေသည်။

၎င်းကို မဟာသံဃိကဂိုဏ်းသည် သာလျှင်–

ဧကယာန – တကြောင်းသွား တိကျပြတ်သား သယ်ဆောင်အားရှိသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။

မဟာယာနော– သာသနာအဝမှ ရှန်သကြ ပြုလာသမျှ၊ ကြိုကြံခဲ့၍တွန်းလှန် နိုင်သော သယ်ဆောင်အားဂိုဏ်းဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်လိုသည်။

ထိုဟိနယာနနှင့် မဟာယာနဝါဒ ဂိုဏ်း စင်ကြယ်သာသနာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြပုံ အသေးစိတ်ကို အင်္ဂလိပ်ရေးမှသာ သိနိုင် မည်ဖြစ်၍ ဤမှုအကျဉ်းသဘောဖြင့်သာ ဤတွင် ရပ်နား၍–

ဝတ္ထု

သံဂါယနာတင်ပွဲ

နာကြားကြဦးစို့ . . .

- ပြည် ❖ ဇမ္ဗူဒိပ်ကိုင်း
- ရှိ ❖ ကသ္မီရ–သိုမဟုတ်–ဓာလန္ဓ
- မင်း ❖ ကနိသျှက(ကနိဋ္ဌမင်း)
- နာယကဆရာတော် ❖ အသျှင်ဝါသုမိတြ။

ထိုခေတ်မှာ သာသနာသက္ကရာဇ် ၄၈၅–ခန်း၊ ခ

သက္ကရာဇ် ၁–ရာစုလောက် ဖြစ်သည်။

ရှေးအခါသောက မင်းကြီးကဲ့သို့ အိန္ဒိယတပြည်

သိမ်းရုံး၍ ကုသနအင်ပါယာကြီးအဖြစ် အုပ်စိုးနေ

မင်းမှာ ကနိသျှက (ကနိဋ္ဌ)မင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာရာဇဝင်တွင် သုမုန္ဒြီမင်း ဖြိုကြွင်းသက္ကရာဇ် ၂–နှစ် ညီမျှသော ခေတ်ဖြစ်၍ ....

ကနိဋ္ဌမင်းနှင့် သုမုန္ဒြီမင်း ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင်ဖြစ်၏။ ထိုကနိဋ္ဌမင်းကြီးမှာ းယ်စဉ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်၊ နောက်ဖက်တိုင်းသွေးပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ အထူးမှတ်သားရန် ရာဇဝင်စကားတစ်ချပ်မှာ ထိုမင်း၏ အမတ်ကြီးအကြောင်းဖြစ်သည်။

စတုတ္ထ သံဂါယနာတင် ရေး ခေါင်းဆောင် ဦးစီးသူ ပညာရှိအမတ်ကြီးမှာ ခြွားသူ ဟုတ်ရိုးလား– ကျွန်ုပ်တို့၏ သက် သခင်၊ ဆေးသမားတို့၏ ဖခင် ရကာသိဟိတကျမ်းဆရာ စရက အမတ်ကြီး ဖြစ်သည်။ ထိုအမတ်ကြီးသည် ထိုခေတ် ဂိုဏ္ဍာရတိုင်းဘက်တွင် မဟာယာန အင်အား ကြီးမား ပြန့်ပွားလွှမ်းမိုးနေသော မဟာ ယာနဂိုဏ်းကြီး၏ ဒါယကာဖြစ်သည်။

ကနိဋ္ဌမင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ပြီး နောက် ဘုန်းတော်ကြီးများအား ပင့်၍ ရှေးရာ တစ်ပါးလျှင် တစ်မျိုးစီ ယောနေကြသဖြင့် သံဂါယနာတင်ရန် ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ စတုတ္ထသံဂါယနာတင်စေ သည်။

ဆရာတော်ကြီးများကား–

(၁) အသျှင်နာဂဇုန၊

(၂) အသျှဃောသ၊

(၃) အာသင်္ဂ၊

စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်၏။

၎င်းတို့မှာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ဖွင့် ကဗျာ ပါရဂူ၊ အဘိဓမ္မာ ပါရဂူ၊ အသျှင်အသ ဃောသမှစ၍ ကျမ်းကြီးပြု ပုဂ္ဂိုလ်များ ချည်းသာ ဖြစ်ကြ၏။

ကျမ်းကြီးများ၊

ပညာပါရမီတာ၊

သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရိက၊

ဒသဘူမိကသုတ္တ၊

ဂန္ဓဗျူဟာ၊

လင်္ကာဝတာရများဖြစ်၍ ထို ကျမ်းကြီးဂန္ထနှင့် ဝိဘာသတို့ကို ထို စတုတ္ထ သံဂါယနာပွဲတွင် တင်သွင်းလာကြသည်။ တောင်ပိုင်းသာသနာဘက်မှ ပင့်ထားသော ရဟန်းသံဃာကိုယ်စားလှယ်တော်များလည်း

တက်ရောက်လျှက်ရှိ၏။

တောင်ပိုင်းဂိုဏ်းက ကန့်ကွက်ကြ တော့သည်။ အကျဉ်းချုပ်သဘော ပြောရ လျှင် မြောက်ပိုင်းဂိုဏ်းက မင်းနှင့်တကွ အားအင်ကြီးမားသဖြင့် တောင်ပိုင်းဂိုဏ်းက အားနည်း၍ မကျေနပ် သပိတ်မှောက်ထွက် လာခဲ့ကြစဉ်။

ထိုအခါ သံဂါယနာ သံဃာအစည်း အဝေးကြီးက ...

အကြီးမဟာယာနာ ဟီနော ...

လေကျော်ဂိုဏ်းသား ရှုံ့ပုံတွေ ...

ဟု ဝိုင်းအော်ကြွေးကြော်သံဖြင့် ကရှည်းတစ်ပေးလိုက်၏။

ထိုစတုတ္ထသံဂါယနာတင်ပွဲတွင်လည်း တစ်ခုမျှ မယ်မယ်ရရဆုံးဖြတ်ချက် မချ နိုင်ကြပေ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာဝါဒ သျှင်မဟာ ကဿပ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာ သံဂါယနာ တင်နည်းကိုလည်း မမှီး။

ထို့ကြောင့် တောင်ပိုင်းသာသနာက ၎င်းတို့အား အသိအမှတ် မပြုသည်ဖြစ်၍ ကိုယ့်နိုင်ငံတွင်စတုတ္ထသံဂါယနာတင်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုစတုတ္ထသံဂါယနာ တင်ခေတ်တွင် ဂိုဏ္ဍာရတိုင်းတက္ကသိုလ်မြို့ ဆီသို့ အတိုညာဦးဖြင့် အတိတ်တဝကိုလှမ်းမျှော် ကြည့်လျှင် ခေတ်သည် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေပုံကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ကြည့်စမ်းပါ ... အနောက်ဘက် မဝေးကွာလှသော အသူရာပြည်ဘက်မှ ခရစ်တော်ဘုရားတစ်ပါးပွင့်ထွန်းလာသည်။

"တရား"ဆိုသည်မှာ ဝနိုင်ရိုးမရှိ၊ တရားငတ်နေသော လူလောကတွင် တရား သစ်တစ်ခု ထပ်မံပေါ်လာသည် ဆိုလျှ အလှအယက်ဖြစ်ကြပြန်သည်။ ခရစ်တော် တရားသည် ဂိုဏ္ဍာရတိုင်းနိုင်ငံရှိ နိုးရိုး စတား(ခရစ်ယာန်)ဘာသာနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ တို့စပ်ကြားအရောင်ဟတ်လာစဉ်ဖြစ်သည်။

ထိုခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ အလွန် ခေတ်မှီ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ တရားဟော– ခေတ်သော ဝါဒကဲ့သို့ ဖြစ်နေသောကြောင့် ခေတ်သစ်တို့၏တက်–တို့ကာစုစ်တွန်းလှန်ရေး တွင် ....

ခေတ်မှီအင်အားကြီးသောမဟာယာန ဂိုဏ်းကြီးသာလျှင် ခုခံဆောင်နိုင်မည်

ထေရဝါဒဘောင်ပိုင်းသားတို့ အင်အားမှာ ဟိနယာန–ဟိနယာန အားသေးလှသည် ဟူ၍လည်း သမိုင်းဆရာသုတေသီတို့က မှတ်တမ်းတင်ကြ၏။

ထိုမြောက်ပိုင်းရှိ သာဂလပြည်ရှင် "မိနန္ဒ"ခေါ် ဂရိတ်ပြည်သား မိလိန္ဒမင်းကြီးနှင့် ရှင်နာဂသိန်တို့သည်လည်း ထိုခေတ်တွင်ပင်ဖြစ်၍ ရှင်နာဂသိန်မှာ ဟိနလား–မဟာလား ....။ မိလိန္ဒပဉှာကျမ်းကိုမူ ၂–ဘက်စလုံးက လက်ခံထားကြသည်။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်ကား .... ဟိနယာနနှင့် မဟာယာနဆိုသော ဂိုဏ်းဝါဒအမည်များကို ဘယ်နှစ်–ဘယ်အခါ–ဘယ်နေရာတွင် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သံဃာတို့က စတင်မှည့်ခေါ်ကြသည်ဟူ၍ကား သုတေသနဆရာတို့ မတွေ့သိကြသေးပေ။

ထိုဂိုဏ်း ၂–ဂိုဏ်းအထင်အရှားကမ္ဘာ့သမိုင်းဝင် ရပ်ကျော်–ရွာကျော်တရားဝင် စင်ပြိုင်သာသနာပေါ်ထွက်လာသည်ကား ထိုစတုတ္ထသံဂါယနာတင်ကဖြစ်သတည်း။

ဤသို့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အတိတ်ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ဒိဋ္ဌစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့် ဝေဖန်သုံးသပ်ကြည့်မိလေသော် ...

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးတွင် ဟိနယာနနှင့် မဟာယာန စင်ပြိုင်သာသနာသည် ...

၁။ အဘယ်ခေတ်အခါက၊

၂။ အဘယ်အရပ်ဒေသ၌၊

၃။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊

၄။ အဘယ်အရာဝတ္ထုကို

အကြောင်းပြု၍၊

၅။ အဘယ်နည်းဖြင့်

စတင်၍ ကွဲခဲ့သနည်း၊ ဆိုသော အမေးစကားများ၏အဖြေမှာ ဟင်းလင်းပွင့် အတိတ်ကို မြင်ကြရလေပြီ။

ထိုဟိနယာနနှင့်မဟာယာနစင်ပြိုင် သာသနာတွင် ဟိနယာနကား ဒက္ခိဏယာ ထေရဝါဒ–မူလ–အသျှင်ကဿပ တံဆိ ခင်နိုင်သော ပင်ရင်းသာသနာဖြစ်၏။

မဟာယာနကား–ဥတ္တ ရယာ ဂိုဏ်း မြောက်ပိုင်းပင်ပွား သာသနာဖြစ်၏

ဥပမာ – အိန္ဒိယပြည် ဗုဒ္ဓဂါယာရှိ ဗောဓိပင်က မူလ–ပင်ရင်း။

သီဟိုဠ်တွင်ကိုဏ်းကူးပင်ပွားကျွန်ုပ် မြန်မာပြည်က ဗောဓိကမျိုးပွားဖြစ်ကြ သကဲ့သို့တည်း။

ဤသို့ ထေရဝါဒ ဟိနယာန သာသနာက ပင်ရင်းဖြစ်သော် ကျွန်ုပ်တို့ အဖို့ ကံကောင်းပေစွ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် သက်ရှိတပည့်ရင်းချာ အသျှင်အာနန္ဒာနှင့် အသျှင်ဥပါလိစသော မထေရ်ကြီးတို့က အသျှင်မဟာကဿပ တံဆိပ်တပ်၍ သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ကြီး စိုက်ထူပေးခဲ့ရာ ....

ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့ သက်ရှိတွေ့မြင် နေရသော ရဟန်းသံဃာတော်များ၏ လာခဲ့ရာလမ်းကြောင်းကို မျှော်ကြည့်လျှင် အသျှင်မဟာကဿပ မှတ်တိုင်ဆီအထိ အဆုံးမဆုံး ဆရာစဉ်ဆက် ရှည်လျားကြီးမားသော သံဃာတန်းကြီးကို ဖူးမြင်ကြရခံ့သတည်း။

၁၅–၈–၆၂

၁၃၂၄ –ခုနှစ်၊
ဝါခေါင်လပြည့်နေ့၊

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြ
အရှင်မြင့်စွာ တည်ခ
ဟိနယာနနှင့် မဟာ
သာသနာသမိုင်း
အကျယ်ဆက်လက်
ရေးသားပါသည်။

အုပ်မဏိပဒမေတ္တဲ့
နိဒါန ကထာ

သုံးလောကတိုက်ဆောင် အမိုက်မှောင်အတွင်း၌ အလင်းရောင်ဆေး မျိုးစုံဘေးတို့ဖြင့် ရောထွေးယှက်တင် ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ကသီလင်တ ဗျာပါရကြောင့် ဒုက္ခပြောထူ ဟိန္ဒူအများ လောကသားတို့၏ အားထားယုံကြည်မှီခိုကိုးစားရာ မဟာဓမ္မရာဇ် သင်းကျစ်မှန်ကူသဿယမျှုတွဲ့တံဆိပ်ကို ခပ်နှိပ်ခံယူ အောင်သူတကာတို့၏ အဓိပတိ၊ အတိဥတ္တမ ဒွိပဒုတ္တမထွဋ်ချော ကမ္ဘာ၏ ဆရာရင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမနွယ်ဖွားရှင်တော်ဘုရားသည် ၄၅–ဝါပတ်လုံး အဝိဇ္ဇာမောဟမှောင်ကို အလင်းရောင်ဖြင့် ပယ်လှန်တော်မူပြီးလျှင် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား သတ္တဝါအများကို ကျော်နိုင်းတော်မူ၍ သန္တိဓမ္မ နိဗ္ဗာနသုခ ဒိဗ္ဗဟ္ဗီရာသကို ထာဝရစံစားတော်မူချေသည်။

ယင်းသို့ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကြွနန်းနိဗ္ဗာန်နန်းသို့ တက်လှမ်းကြွဝင်တော်မူလင့်ကစား နောက်သားနောင်လာ ကမ္ဘာ၏ မျှော်အညွှာကိုတိုကို တိုးပေါက်ခက်ကိုင်းကွန့်လှိုင်းဝေးဆာ ရှည်စွာကာလ အနန္တတော်ပေါင်း သိန်းသောင်းသချေ် တည်ပမေဟု ကြည်ရေမဏ္ဍာ ကရုဏာရွှန်းစိုပြဟ္မိုရ်ဂွှန်းပတ်သဖြင့် အနာဂတ် သာသနာ ဓမ္မာဓရေစလာကို ဟေမဝါတောင် သလာမြွှာင်နှင့် တောတောင်ခါးပန်း တင်းကြမ်းတို့ရှေ့ တရှေ့ရှေ့တသွင်သွင် အယဉ်ဒီးဒီး တဟီးဟီးဖြင့် မရိုးပြင်းပြင်း စီးဆင်းစေတော်မူခဲ့လေသည်။

ဤသို့ စီးဆင်းလာခဲ့သော ဗုဒ္ဓသာသနာတည်းဟူသော ရေယာဉ်ရေစီးသည် ရိုးရာလပ် အရပ်အနား မရှိပြားသည်း တစ်ခုတည်းတစ်လုံးတည်း တသန်တည်း တသမတ်တည်း တစီးတည်း တစ်ကြောင်းတည်း တစ်ပေါင်းတည်းသိပ်သည်းသန်မာလျှင်စွာသော ရေစရိုးဖြင့်စီးဆင်းလာခဲ့သည်မဟုတ်ချေ။

ဘုရားတည်းဟူသော နေဝန်းကြီးမထွန်းလျှံပြယ် အနောက်တောင်စွယ်၌ ကွယ်ပျောက်တော်မူ၍ မကြာမီပင် ရေစီးသန်လှသော မြစ်ကြီးရော ကြည်လင်သော ဂင်္ဂါမှ နှစ်မြွာနှစ်ခွလမ်းခနှစ်သွယ်ကြီးကျယ် ခမ်းနားလက်တက်ကြီးများကွဲပြားပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ယင်းသည် ဝေက်တက်နှစ်မြွာတွင် မဟာတွဲ့ရ ကြီးကျယ်လှသော ရေမြစ်ခွဲသည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၀၀–မလွန်မီအခါမှာ ကြီးစွာသော ရေဦးဖြင့် နိပေါပြည်ကသ္မီရတိုင်းနှင့် ဇီဘက်ပြည်ဘက်မှလှည့်၍ တရုတ်ပြည်သို့ ကူးပြီး၊ မြောက်ဘက်လမ်းဖြင့် ဖြန့်မြန်းစီးသွားလေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် သာသနာသက္ကရာဇ် ၅၀၀–ကျော်အခါမှာ မဟာရဋ္ဌကျယ်ဝန်းလှသော တရုတ်ပြည်မှ ကိုးရိုးယားပြည်သို့ ၎င်းမှတစ်ဖန် သာသနာသက္ကရာဇ် ၇၀၀–ကျော်မှာ အာရှနေဝန်း တက်ထွန်းသည့် ပုံသဏ္ဌာန် အရှေ့တိုင်း ဂျပန်သို့ ပြင်းထန်သော ရေအယဉ်ဖြင့် သွင်သွင်ကြီး စီးခဲ့လေသည်။

ငင်းမှတစ်ဖြာလက်တက်တွေဆေသော ၍ ဒေသအဝဝဍ္ဌာနအလီလီ ပြည်ကြီးအစိုးစို မြို့ပေါင်း နယ်ပေါင်း တောင်သောင်းမကသော ဂျာဝါယာရ်ကန်၊ ယော်ဗိုဆာ၊ ကိုရှင်ချိုင်းနား၊ ဗွန်ကိုလီးယား၊ ဘိုခါရား၊ အဇဂန်နီစတန်၊ ဘက်တီးရီးယားနှင့် အာရှတိုက်အလယ်ပိုင်းရှိ ဖွံ့လှိုင်းဝေစည် တိုထိုတိုင်းပြည်အပေါင်းတို့သို့ သာသနာတော်ပြစ်ကြောင်း နပေါင်းစီးဝင်၍ ငင်းတိုင်းပြည်နယ်ပယ်ဟူသမျှတို့၌ မိုတင်းနေတိုင်ကြသော ရင့်နုစုံစွာ ဝေနေပျာတည်းဟူသော သဏ္ဌာဂါတို့သည် ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားဆုံးမတော်မူခဲ့သော ဓမ္မာစရေစင်ဖြင့် အစဉ်ထာဝရ တွေ့ထိရသောကြောင့် မွှေးငှံအာရင့် ကားကားစွင့်၍ အပွင့်ကြီး ပွင့်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုနည်းတူ မစဲမရှေ့မနှောင်း တစ်းသောရေကြောင်းမှကား တမ္ဗပဏ္ဏိကလက်ဘီပ သီဟဠဟုမည်ရခေါ်ဆို ကျွန်းသီဟိုဠ်သို့ ကျွန်းရှိ ရောင်လက် မှောင်မဘက်ဘဲ တောင်ဘက်ခရီးဖြင့် စီးဝင်သက်ဆင်းခဲ့လေသည်။

ငင်းကျွန်းတွင်လည်း ရပ်တ
တည်နေ ရေသေသတော မရွေ့လျော
တန့်မော‌တွေတွေ မတည်နေမှု၍ သာသ
သဏ္ဍရာစ် ဘုရားနှစ်ကောဇာ ၈၀၀–ကျေ
ထိုသရော်မှာ မြန်မာတို့ပြည် ဤဘက်ဆီ
ယာကြို့ဖွဲ့ ရှေးလှည့်၍ လာခဲ့ပြန်လေ
သည်။

ထိုမှတစ်ဖြာ သာသနာနှစ် သဏ္ဍရာ
သချိ ၁၂၀၀–နီးစါးရှိလတ်ကြားသေ
ရှင်ပျော်ဌာနီ တို့တိုင်းပြည်မှ ယာ
ဆော်စား ဘုန်းရောင်ပွား၍ ယိုဒယားပြ
ရှမ်းတို့ဆီသို့ သုံးလီလေသက ဦးညွှတ်
သည့် သကျွထွန်းထား တို့ဘုရား၏ သုံးပ
သာသနာ ရေစလာသည် ရေလျံပြ
တိုးခါရှေ့၍ တရွေ့ရွေ့ဘအိအိ နောက်အ
နှင့် ဗိလျက် ဆန်တက်တော်မူခဲ့လေသည်

ဤသို့ သမ္ဗုဒ္ဓညာဉာဏ်တော် အ
ဟာဏ္ဍမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော တောင်တ
တောင် ထိပ်ဝယ် လေးဆယ်နှင့်ငါးရှည်လျ
နှာလှ ခေတ်ကာလတိုပတ်လုံး တဝုံးဝ
တဒိုင်းဒိုင်း ရှုစ်မျက်နှာချစ်ဒိုင်းလျှက် ချိုင့်
ရှိုင်းရာ မလပ်သာအောင် ဒေသနာဉာ

တည်းဟူသော တိမ်တောင်တိမ်ရိုပ်တိမ်လိပ် တိမ်ခဲတို့မှ နေမစဲညမစဲ တဟဲဟဲနှင့် သွန်းကြဲရွာချလိုက်သော ဗုဒ္ဓမေ့တည်းဟူသော ရေအယဉ်သည် တသွင်သွင် တဒီးဒီး ခရီးအပြင်း စီးဆင်းလာခဲ့ရာ ခရိုမိုင်တာ ဝေးစွာနယ်ခြား မစီးသွားရမီပင် အသက်မော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရှေးမတော့ ရေလမ်းကြီးနှစ်ခဲ့သော မြစ်လက်တက်ကြီးနှစ်သွယ်တို့တွင် အဝန်းပြောကျယ် မြောက်ဘက်နယ်တလျှားသို့ စီးသွားသော ရေစီးမြစ်ကြောင်းမှကား ခရီးဝေးစွာ ပြည်ရွာဌာနဟူသမျှသို့ စီးသွားရာဖြင့် တိုထိုအရပ်မှ စီးဆင်းလာသော ရေသစ်အမျိုးမျိုးတိုး၍တိုး၍ လာသောကြောင့် မဟာတွဲ့တပ်ရလောက်အောင် သောင်ချန်ရေလမ်း ရွှမခန်းမျှ ဆန်းကြယ်ထူးချွန် ရေတာ်ခွန်အသွယ်သွယ် အပြောကျယ်သဖြင့် အုံ ဖွယ်ဘနန်း ဘက်ကမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်သို့ တွေးထင်ရမလောက် တိုးပွားကြီးကျယ်လာခဲ့လေသည်။

ယင်းသည့်မြောက်ဘက် ရေစီး၌ ခရီးညွန်ရှေ့သွားတို့ကား ..... နာဂါနုနု၊

ဂါသုဇန္နု၊ အရိယဒေဝစသည်များဖြင့် သီ
စင်၍ ပြည်ခွင်နယ်ပေါင်း ဦးညွှတ်မြော
ရသည့် အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့
တည်း။

ထိုမြောက်ပိုင်း သာသနာဦးက
သာသနာ့ ခေါင်းဆောင်များမှက
တောင်ပိုင်းသာသနာ၏ အကြောင်းအ
တို့ကို ချွင်းချန်ဖုံးအုပ် မထားခဲ့ကြချေ။

အထိုက်အလျောက် အရှင့်ဆိုက်
ဆိုက်ရာတို့၌ ဖော်ပြသွားကြသဖြင့် မြောက်
သာသနာဝင်တို့၏ ကံ့ဓာတာသ
တောင်ပိုင်းသားတို့ထက် ဗိုမိုကောင်း
ထူးချွန်သည်ဟု ဆိုရပေချည်။ ထို
တသွယ် တောင်ဘက်နယ်တဝိုက်
ဦးတိုက်ထွက်လာသော နဒီရေမှလ
များကြောင့် အလီလီလောလော များလ
သော လက်တက်များဝေဆာ နစ်
ခွဲထွက်ကြပြန်လေသည်။

ထိုပြင် တိုင်းအစိုးစို မြို့အသီး
ပြည်ကြီးရွာများ လှနယ်ပယ်အသွယ်သ
တို့ကို ဖြက်သန်းစီးဆင်း၍လာခဲ့ရာမှ
မြို့ရွာရဋ္ဌနယ်ပယ်ဟူသမျှတို့မှ စီး

ဝင်းလာ ရောင်ဝါအမျိုးမျိုး ပြည့်ပြီးခုံစွာ
ရှနေလေတော့ကြောင့် ဗုဒ္ဓစန္ဒ ရေအယဉ်သည်
လာအတိုင်း စင်ကြယ်ရောင်ဖွေး ရောင်ဖွေး
ရှိ ပကတိမဟုတ်တော့ဘဲ ယုတ်-လို-ပို-မွား
စားစားအသွယ်သွယ် ကျယ်သည့်နေရာမှာ
ကျယ်၍ အဆွယ်အမွား ယုတ်လျော့ပါး
ပဖြင့် ကျဉ်းသွားသောနေရာနှင့် ရေမ
ကျယ်ဝန်းသဲသောင်ကြီး ထွန်းသောနေရာ
ကိုလည်းပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။

ဤတောင်ဘက် ရေကြောင်း၌
သွားသော လှေလောင်း၏ ပဲ့ကိုင်ကား
ကြီ့နိုင်ငံရ မြင်သီလဖြင့် ညီမျှထက်သန်
ကြီးကျယ်သော ပညာဉာဏ်ကြောင့်
ကြဖုန်ထင်ပေါ် ဓမ္မလုံးကျော်သည့်
ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသဖြစ်လေသည်။

တောင်ဘက်ကြောင်း ရေစီး၌
ပဲ့ကိုင်ဦးစီး လှေသူကြီးဖြစ်တော်မူခဲ့သော
ဤအရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသသည် မြောက်
ဘက်သို့ စီးသွားသော ရေကြောင်း၏
အကြောင်းခြင်းရာ အဝဝကို တစမကျန်
သိရန်အလို့ အကျန်သိမ်ကြီး၍ ကားမကြီးဖြင့်
ချုပ်ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် နောင်လာနောက်ပွား တောင်ဘက်ဂိုဏ်းသားရေစီးသွားတို့သည် မြောက်ဘက်တခွင်သို့ တသွင်သွင် စီးသွားသော ဗုဒ္ဓဓမ္မရေယဉ်၏အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တိမ်သည်နက်သည် ချိုင့်ဝှမ်းသည်တို့ကို အတည်တကျ သိရဖို့လမ်း စခန်းဝေးစွာ ခရီးက အပုံကွာသည့်ပြင် လေးမျက်နှာပိုက်ဆီး၍တောကြီးတောင်ကြီး မှောင်ကြီးမျက်မဲ ဆေ့ခွဲမရ အလင်းရောင် ပနဲ့လေသည်။

သို့သော် "လူသတ္တဝါတို့သည် အစဉ်သဖြင့် တိုးတက်နေကြသည်။"

ဟူသော လောကဓာတ်ဆရာကြီးတို့၏ စကားအရ သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ ရှိပြီး ဉာဏ်ပညာဗဟုသုတတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ် မနေလိုကြ၊ ကမ္ဘာခေတ်တန်း၌ အသစ်အဆန်းဖြစ်သော ဉာဏ်ပညာ ဗဟုသုတတို့ကို ရလိုကြ၏။ မမြင်ဘူးသေးသော အရာများကို တွေ့လိုမြင်လိုကြ၏။

ဖတ်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသောရှေး၀ ကျောက်စာကမ္ပည်းတို့ပင်ယခုအခါလူတိုင်း ဖတ်နိုင်သော အခြေသို့ ရောက်အောင် ကြိုးစည်ခဲ့ကြလေသည်။ ရှေးလူကြီးများက မဖြစ်နိုင်ဘူးဟု အတည်တကျ ပြောခဲ့ကြသော အရာများသည် ယခုလက်ရှိ လူတို့လက်ထက်၌ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပေါ်နေကြကုန်ပြီ။

ရိုက်ဖမ်း၊ သံဖမ်း၊ လေဖမ်း၊ ခန့်စီး ဆိုသော အရာများသည် ယခုအခါ နေ့တိုင်းနေ့စဉ် တွေ့မြင်နေရသော်လည်း လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၅၀-ကျော်က လူအများမှ ယုံကြည်ကြမည်မဟုတ်၊ ပြောပြသူပင် အရူးဖြစ်ခဲ့လေတ္တံ့။ သဘာဝဓမ္မသည် ခန်းကြယ်လှ၏၊ ထူးလှ၏၊ မတွေးဝံ့အောင်ပင်။ မဖြစ်နိုင်ဟု ပြောရဲသောအရာပင် မရှိသလောက်ပင်။

အကြောင်းကား ယခုလူတို့က မဖြစ်နိုင်ဟု ပြောခဲ့သောအရာများသည် နောက်ခေတ်လူတို့၏လက်ထက်၌အသက် သွင်းလိုက်သလို ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမည်ကား မလွဲတည်း။

ဘာသာရေး၌လည်း ၎င်းနည်းပင်တည်း။ ရှေးခေတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက မသိစေလို၍ ပ်လည်းကောင်း (သို့မဟုတ်) မမြင်

အကြောင်းကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊
လျှို့ဝှက်ခဲ့သောအရာများသည်နောက်ခေတ်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့လက်ထက်၌ ထွက်ထွက်လက်လက်
မပေါ်ရ မငင်ရ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ကြပေ
သည်။

ထိုနည်းတူစွာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
၏ ဂိုဏ်းကွဲကြီးတစ်ခုဖြစ်သော မဟာယာန
(သို့မဟုတ်) မြောက်ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာ၏
အကြောင်းအရာ အဖြာဖြာကို မြန်မာ့သီဟိုဠ်
ထိုတို့မျိုးခြား ယိုးဒယားဟု ဆိုအပ်သော
ဟီနယာန (သို့မဟုတ်)တောင်ပိုင်း ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်များ ယခုတိုင် သေချာ
မသိကြ မမြင်ကြရချေ။

သို့ကြောင့်လည်း တောင်ပိုင်း ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တို့သည် မဟာယာနဂိုဏ်းကို
အထင်သေး၊ အမြင်သေး မလေးမစား
အပေါ်စားအပျော့စား သဘောထားခဲ့ကြ
လေသည်။

ဤအချက်တွင် မိမိတို့၏ဘာသာရေး
ဗဟုသုတဉာဏ်အမြင် အလွှမ်းပင်ကျဉ်းမြောင်း
ကြောင်းကို နိုင်လုံစွာ သက်သေခံလျက်
နေကြသည်။

အကြောင်းမူကား ...ထိုမဟာယာန
ကျမ်းဦ၌လည်း ဝိနည်းသုတ္တန် အဘိဓမ္မာ
စားဖြင့် သုံးဖြာသောပိဋကတ်တော်နှင့်
ကဂွ ၎င်းအဖွင့် အဋ္ဌကထာများစွာ ရှိလေ
သည်။ (ဂျပန်လူမျိုး ဘန်ယုနဂျို ရေးသား
သော မဟာယာန ပိဋကတ်တော်စာရင်းကို
ကြည့်လေ)

ထို့ပြင်ဟာ ဟီနယာနကျမ်း၏
ကာလကာက်တစ်ခုဖြစ်သော သဗ္ဗာသ္တိဝါဒီ
ကျမ်းသုံး ကျမ်းများဖြင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌
ပျောက်ဆုံးကုန်သော်လည်း တိဗက်ပြည်၌
၎င်းတို့၏ ဘာသာပြန်များကို တွေ့ရလေသည်။
မှတ်ချက် ။

ဤသဗ္ဗာသ္တိဝါဒီကျမ်းသည်
အိန္ဒိယရာဇဝင်၌ထင်ရှားသော
ကနစ်ရှကာ အမည်ရှိသော
ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရင် ကိုးကွယ်
ယုံကြည်သော ကျမ်းဖြစ်၏။
၎င်းသည်ပိဋကတ်တော်များကို
သက္ကတဘာသာဖြင့် စတုတ္ထ
သင်္ဂါယနာတင် ဆင်ယင်
ကျင်းပသော မင်းပေးတည်း။

ထို့ကြောင့် မဟာယာနကျမ်းသား
တို့သည် အခြားဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းတို့ကို
အလေးအမြတ်ပြုကြောင်း မထီမဲ့မြင် မပြု
ကြောင်း ထင်ရှားလေတော့သည်။

သို့သော်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အချင်းချင်း
မထီမဲ့ကင်းစေရန်အတွက် ယခုခေတ်အခါ၌
ရှေးဆရာကြီးများ နာစေးရေကုံ၍ လုံ့ကြိုးစား
လုပ်ခဲ့သော မဟာယာနကျမ်း၏အကြောင်း
အရာ အခြားခြားနှင့် များစွာသော ပိဋကတ်
စာပေအစွေစွေကို အလင်းရောင်အောက်
သို့ ဆိုက်ရောက်ပေါ်သွင် အထင်အရှား
မျက်ဝါးထင်ထင် ရှေ့တွင်မျက်မှောက်
ကားမဲ့အောက်မှ ထိုးဖောက် ထွက်ပြုလာ
ကြလေပြီ။ ထိုသည် မဟာယာနကျမ်းသုံး
ကျမ်းစာပိဋကတ်တော်အစစ်များကို တိဗက်
ပြည်၌သာ တွေ့ရှိနိုင်လေတော့သည်။

တိဗက်ပြည်ဆိုသည်ကား ...
အိန္ဒိယ၏မြောက်ဘက် ဧရာတိုက်အလယ်ပိုင်း
တွင် တည်ရှိသော တိုင်းပြည်ဖြစ်သတည်း။

၎င်းတိုင်းပြည်သည် **(The roof of the world)** ကမ္ဘာ၏ အမိုးဟုခေါ်ဆို
ရလောက်အောင်မြင့်မောက်သောကုန်းပြင်

တည်ရှိ၏။ အနိမ့်ဆုံး လွှင်ပြင်သည်ပင်
ပင်လယ်ရေပြင်ထက် ပေ ၁၂၀၀၀-မြင့်
လေသည်။ သို့ကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင်
အမြင့်ဆုံး၌ တည်သောတိုင်းပြည်တည်း။

၎င်းပြည်၌ နေထိုင်ကြသောတိဗက်
လူမျိုးတို့သည်ဗုဒ္ဓဘာသာသက်ဝင်ကိုသာ
ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြကုန်သည်။သို့ကြောင့်
ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားတိုင်းပြည်များ၌ ဖြစ်ပေါ်
သောအယူဝါဒများ မရောမနှောက် ဗုဒ္ဓဘာသာ
သက်သက်ကိုသာ ယုံကြည်သက်ဝင်သော
တိုင်းပြည်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်လေတော့သည်။

အခြားနိုင်ငံက သာသနာပြုများ
သည် တိဗက်ပြည်အတွင်းသို့ မဝင်နိုင်၊
ထို့ကြောင့် ၎င်းတိုင်းပြည်ကို **(Forbidden Country)**ဟုခေါ်ပိတ်ထားသော
တိုင်းပြည်ဟု ဥရောပတိုက်သားတို့က
ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

သို့သော် မကြည့်ရဆိုလျှင်သာ၍
ကြည့်ချင်၏၊ မဝင်ရဆိုလျှင် သာ၍ ဝင်လို
ကြ၏။ ဤကား လူသတ္တဝါတို့၏ ဓမ္မတာ
တည်း။

ထိုဓမ္မတာအရ မဝင်ရဟု တားမြစ်
ထားသော တိဗက်ပြည်သို့ ကြိုးစားမင်းစား
သွားကြသော ဥရောပတိုက်သားတို့လည်း
အများအပြားပင်၊ သို့သော် သွားသူတိုင်း
လည်း ပြန်လူ မဖြစ်ကြချေ။

အကြောင်းမူကား .... တိဗက်
ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မိမိတို့တိုင်းပြည်
အတွင်းသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာသော
နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတပါးသားတို့ကို တွေ့ရှိရ
ပါက ပြန်ခွင့်မပေးကြချေ။

ထိုမျှကြပ်ကည်းလှသော တိုင်းပြည်
သို့ပင် အသက်စွန့်များ စွန့်စားသွားရောက်၍
၎င်းတို့၏ ဘာသာကို တတ်မြောက်အောင်
သင်၊ ၎င်းတို့၏ အသွင်ကိုယူ၊ ၎င်းတို့၏
နမူနာအတိုင်းကျင့်၊ ၎င်းတို့၏အဆောင်အတန်း
အလိုက်နေ၊ မြင့်မြတ်သောဗုဒ္ဓဘာသာ
စာပေတို့ကို ကြိုးစားမင်းစား ရှာဖွေ၍
အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်လာသော
တစ်ဦးတစ်လေသည်သာလျှင်မိမိတို့တိုင်းပြည်
သို့ ယူဆောင်လာခဲ့နိုင်လေသည်။

ဤသို့စွန့်စွန့်စားစားအသက်ထံများ
တိဗက်ပြည်သို့သွား၍ ၎င်းတို့ပြည်ရှိ ဗုဒ္ဓ

ဘာသာဆိုင်ရာ ပိဋကတ်တော် အဖြာဖြာ တို့ကို ပြန်လည်ပူဇော်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အနက် **Alexander Csoma de Koros** **Kanjur** သည်ကာန်ဂျူ အမည်ရှိသော တိဗက်ပိဋကတ်တော်ကို **Asiatic Research** ၏ သုတေသနတွဲ၌ ပထမဦးစွာ ဝေဖန် ခွဲခြား၍ ရေးသားဖော်ပြလေသည်။

ဤနေရာမှာ ဘာသာအမျိုးမျိုး၌ တည်ရှိသော ဗုဒ္ဓပါဝစန ပိဋကတ်တော် စာရင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြသင့်ပေသည်။

၁။ ပါဠိ ပိဋကတ်တော်၊

၂။ သက္ကတ ပိဋကတ်တော်၊

၃။ တိဗက် ပိဋကတ်တော်၊

၄။ တရုတ် ပိဋကတ်တော်၊

၅။ မွန်ဂိုလီယံ ပိဋကတ်တော်၊

၆။ မန်ချူရီယံ ပိဋကတ်တော်၊

ဟူ၍ ဂေါတမဗုဒ္ဓ၏ စကားတော်ဖြစ်သော ဒေသနာတော်များ ဘာသာခြောက်မျိုး၌ တည်ရှိလေသည်။

၎င်းတို့တွင် မွန်ဂိုလီယံနှင့် မန်ချူ ရီယံ ပိဋကတ်တော်များကား တိဗက်နှင့် တရုတ် ပိဋကတ်တော်များမှ ဘာသာပြန်ဆို ထားသော ပိဋကတ်တော်များသာဖြစ်၍ အသီးအခြားဂဏန်းထား၍ ရေတွက်ရန် မလိုတော့ချေ။ ကျန်လေးမျိုးသော ပိဋကတ် တော်တို့အနက် ....

(၁) ပါဠိ ပိဋကတ်တော်

ပါဠိ ပိဋကတ်တော်မှာ မြန်မာ ပြည်ရှိ ရဟန်းရှင်လူတို့ နည်းများမတို သိပြီးဖြစ်၍ အကျယ်တဝင့် စာရင်းနှင့် ဖော်ပြရန် လိုတော့မည်မဟုတ်ချေ။

(၂) သက္ကတ ပိဋကတ်တော်

ဟီနယာန ဂိုဏ်းသုံး

မူလ ဟီနယာနဖြစ်သော ထေရ ဝါဒဂိုဏ်းသုံး ပါဠိပိဋကတ်တော်များသည် ဆရာအစဉ် အဆက် သီသသန့် သီသ အားဖြင့် မပျက်မယွင်းဆောင်ကျဉ်းခဲ့ခြင်း ကြောင့် ယနေ့အခါတိုင်အောင် မူရင်းအတိုင်း တည်ရှိ ခဲ့လေသည်။

သို့သော် မူလ ဟီနယာနမှ ခွဲထွက် သွားသော သဗ္ဗာသတိဝါဒီ ဂိုဏ်းသားတို့ မှုကား ပိဋကတ်တော်များကို သက္ကတဘာ သာသို့ ပြန်ဆိုကြကုန်၏။

၎င်းအဖွင့်အဋ္ဌကထာများကိုလည်း သက္ကတဘာသာဖြင့်သာလျှင် ရေးသားကြ ကုန်၏။ ၎င်းဂိုဏ်းသုံး ပိဋကတ်တော်များနှင့် အဖွင့်အဋ္ဌကထာများသည် မူရင်းအတိုင်း မတည်ရှိတော့ဘဲ တရုတ်ဘာသာ၊ တိဗက် ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားသော ဘာသာပြန် ပိဋကတ်တော်များကား ထင်ရှားရှိကုန်သေး ၏။

၎င်းဘာသာပြန် ပိဋကတ်များမှ တစ်ပါး အခြားမူရင်းသက္ကတ ပိဋကတ်တော် များသည် အားလုံး ဘိမ်ကောလပျောက် အဆုံးစခန်းသို့ ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။

သို့သော် မကြာသေးမီ အခါက **(Central Asia)**ခေါ် ရှေးဘိုက်အလယ်ပိုင်း တိုင်းပြည်များ၏ ကျောက်ဂူ၌ ရှေးဟောင်းသုတေသနပြု၍ အဟောင်းများ ကျောက်သတ်အကွဲအစာတွင်ထားသော သက္ကတပိဋကတ်တော်များ၏အကျိုးအပဲ့များ အပိုင်းအစများကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ထိုသို့တွေ့ရှိရသောအခါ ပိဋကတ် တော်အပိုင်းအစများအနက် အပြည့်အစုံ ရသောကျမ်းမှာ မဟာဝတ္ထုအမည်ရသော ကျမ်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုကျမ်းမှာ သဗ္ဗာသတိဝါဒီ ဂိုဏ်းသုံ ဖြစ်၍ သက္ကတဘာသာဖြင့် တည်ရှိ၏ ၎င်းကျမ်းသည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ အဖြစ်အပျက် အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုဖော်ပြရာ ဗုဒ္ဓဝ ပင်ဖြစ်၍ အစပထမ၌ ဟီနယာနဂိုဏ်းသုံ ဖြစ်စေတမင်၊ နောက်အဆင့်ဆင့် ကူးယ ခြင်းဖြင့် မဟာယာနဂိုဏ်းဝင်အချို့ ဂိုဏ်းက တို့ကလည်း ၎င်းကျမ်းကို အသုံးပြုကြလေ သတတ်။

အဆိုပါ သဗ္ဗာသတိ ဝါဒီဂိုဏ်းမှ တခြားဟီနယာနဂိုဏ်းဖြစ်သော ထေရဝါ ဂိုဏ်းမှာကဲ့သို့ပင် ဝိနယပိဋကတ်၊ သုတ္တ ပိဋကတ်၊ အဘိဓမ္မပိဋကတ်ဟူ၍ ပိဋကတ သုံးပုံ အလုံးစုံရှိလေသည်။

ယင်းသည့် ပိဋကတ်တော်များ အနက် ဝိနယ၊ သုတ္တပိဋကတ်များသည ထေရဝါဒဂိုဏ်းသုံး ဝိနည်းသုတ္တန်တို့န အလွန်တူလေသည်။

သို့သော် အဘိဓမ္မ ပိဋကတ်မှုကာ ပါဠိအဘိဓမ္မာနှင့် လုံးလုံးလျားလျား ကွဲပြ ခြားနားချေသည်။

အရေအတွက်အားဖြင့်(၇)ကျမ်းကား ရှိပါ၏။ သို့ရှိလင့်ကစား စာသွားစာလာ အဓိပ္ပါယ်တွ၌ဟူသမျှတို့မှာ မတူကွဲပြား ရုံမျှ မက အသောကမင်းတရားကြီးလက်ထက်၏ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည်ဟု ထေရဝါဒ ဂိုဏ်းသားတို့က ယုံကြည်ကြသော ကထာဝတ္ထုကျမ်းလည်း မပါရှိခဲ့ချေ။

ဟီနယာနဂိုဏ်းချင်း တူပါလျက် ကွဲပြားနေခြင်းမှာ ယခုခေတ်ပညာရှင်တို့ တွေးစရာပင် ဖြစ်ချေ၏တကား။

ကထာဝတ္ထုကျမ်း မပါဘဲလျက် အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းရှိသည်ဆိုသောစကားကို ကြားရဖတ်ရသော ထေရဝါဒဂိုဏ်းသား တို့သည်မှုချအံ့သြခြင်းဖြစ်ကြကုန် ရာသည်။

ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားဖြစ်ကြကုန် သော သီဟိုဠ်၊ မြန်မာ၊ ယိုးဒယားပညာရှိများ တို့သည် ယင်းသည့် အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းတို ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူခဲ့သောဗုဒ္ဓဝါဒစန အစစ်ဟု တရံတဆစ်မျှ သံသယမဖြစ်ဘဲ ယုံကြည်မှတ်ယူကြကုန် သည်။

ကထာဝတ္ထုကျမ်းနှင့် ပတ်သက်ရာ ၌လည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဟောရေးသားတိုင်းပင် ယုံကြည်ကြကုန်သည်။ သို့သော် ဟီနယာန ဂိုဏ်းကွဲဖြစ်သောသဗ္ဗာသတ္ထိဝါဒီဂိုဏ်းသား တို့မှုကား ဤသို့ ယုံကြည်မှတ်ယူခြင်းကို မပြုကြကုန်။

၎င်းတို့၏ အယူကား ဤအဘိဓမ္မ ပိဋကတ်တော်သည် ဗုဒ္ဓပါဝစနမဟုတ် တတိယသင်္ဂါယနာမတင်မီ အခါသမယ လောက်မှာ ရေးသားသော ကျမ်းများဖြစ် သည်ဟု ယူဆကြကုန်၏။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ဂိုဏ်းဂဏ အမျိုးမျိုးအစားစားကွဲပြားသောအခါသမယ ၌ ထိုထိုဂိုဏ်းဝင် ပညာရှင်တို့သည် မိမိ တို့၏ ဂိုဏ်းဂဏဆိုင်ရာ အယူအဆတို့ကို သမယဒ္ဓရ ဝါဒဒ္ဓရတို့နှင့် မရောယှက်စေရန် အလို့ငှာ နက်နဲခက်ခဲသော အဘိဓမ္မာကျမ်း များကို ရေးကြကုန်သည်။

ထို့ကြောင့်အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တော် သည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၀၀-ကျော် ၂၀၀-အတွင်း၊ ရောက်မှဖြစ်ပေါ်သော ကျမ်းများဟူ၍ အဆိုပါဂိုဏ်းသားတို့ ပြောဆိုယုံကြည်ကြကုန် သည်။

တစ်ဖန်တဲ့ ဟီနယာန, ထေရဝါဒ ဂိုဏ်းဝင်တို့မှတစ်ပါးအခြားဟီနယာနဂိုဏ်း မဟာယာန ဂိုဏ်းဝင်တို့သည်လည်း အဘိ ဓမ္မာ ပိဋကတ်တော်ကို ဗုဒ္ဓဝါဒနဟူ၍ ယုံကြည် မှတ်ယူခြင်း မပြုကြကုန်။

ဟီနယာန ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားတို့ ယုံကြည်ခြင်းမှာလည်း တတိယသင်္ဂါယနာ သဖွယ်ဖြစ်သော ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမှ တစ်ပါး အခြားအထောက်အထားသာဓက မရှိဟု ၎င်းတို့က ပြောဆိုရေးသားကြကုန်သည်။

ဤသည်တို့ကို ရေးသားဖော်ပြရ ခြင်းကား **(Blind faith)**ဟူသော အရမ်း ယုံခြင်းကို ပယ်ရှား၍ ဆင်ခြင်တုံတရား ဝီမံသာဓိပတိပွားပြီး အမှားအမှန် ဤ နှစ်တန်ကို ခေဖန်ပိုင်းခြား ဖြတ်သား ထင်တင် သိမြင်နိုင်ကြရန် ရည်သန်ရိုးရင်း နှလုံးသွင်း ဖြင့် တည့်သွင်းရေးသားဖော်ပြ လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေသတည်း။

ဤဖော်ပြရာပါ ဟီနယာန သဗ္ဗာ သတ္ထိဝါဒီဂိုဏ်းသုံး ကျမ်းစာပိဋကတ်တော် များမှတပါး အခြားဟီနယာနဂိုဏ်းသုံး ကျမ်းစာအားလုံးတို့မှာ တိမ်ကောသပျောက် ကွယ်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ကြပုံ ပြီ။

သဗ္ဗာသတ္ထိဝါဒီဂိုဏ်းသုံး ဝတ္ထုကျမ်းသည်လည်း မဟာ ဝိနယပိဋကတ်မှ ခွဲထုတ်၍ လော ဝါဒီဂိုဏ်းသားတို့ အသုံးပြုနေခြင်း သာလျှင် ယနေ့တိုင် မပျက်မစီး ရရှိလသည်။

မဟာသံဃိက ဂိုဏ်းသုံး ပိဋကတ်တော်သည် ယနေ့အခါ ဘာသာဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုပြီး ရှိ

တရုတ်ဘာသာဖြင့် တည် သံယုတ္တအာဂမ(သံယုတ္တနိကာယ်)သည မဟာသံဃိက ဂိုဏ်းသုံးပင်ဖြစ်တန်ရ တရုတ်ဘာသာ၌သာရှိသောသစ္စာ မည်သောကျမ်း၌ သုတ္တန်က ဂိုဏ တို့၏ အယူအဆများ ပါဝင်လေသ

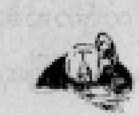

မဟာယာနကျမ်းများ

(၁) ဝိနယပိဋကတ်

မဟာယာနဂိုဏ်းသားတို့သည်ဝိနည်းပိဋကတ်တော်ဆိုင်ရာ၌ ဟိနယာနဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများကိုသာလျှင် အများအားဖြင့်လိုက်နာယုံကြည်ကြသဖြင့်ဝိနယပိဋကတ်တော်မှာ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တော်ကဲ့သို့ ကွဲပြားခြင်း မဖြစ်ချေ။

သို့သော် သာဝကယာနကို ပယ်ဖျက်၍ ဗောဓိသတ္တယာနကို ပဓာနထားလျက် ရေးသားပြုစုကြသော ကျမ်းများမှ ထိုမဟာယာန ဝိနယပိဋကတ်တော်၌ အကြံဥာဏ်များလျက်ရှိပေသေး သည်။

ထို့ပြင်လည်း ဟိနယာနဂိုဏ်းဆိုင်ရာ ဝိနယပိဋကတ်၌ ပါဝင်သောသိက္ခာပုဒ်များအပြင်များဖြင့်သော ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များကို ပိုမိုချဲ့ထွင်ကြ ပြန်လေသည်။ ဟိနယာနပိဋကတ်တော်၌ပင် ဘုရားရှင်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ခေတ်တော်များစသည်ဖြင့် ဝိနည်းနှင့်မဆိုင်သော်လည်း ကြားညှပ်၍ညှပ်၍ ဝတ္ထုသက်သေ သာဓကများပါရှိသကဲ့သို့ ထို့အတူပင် မဟာယာနဝိနည်းပိဋကတ်၌လည်း ပါရှိချေသည်။

သို့ပါ၍ချွမကာ မဟာယာနဂိုဏ်းသားတို့သည် မူရင်းဝိနယထက် ကြားညှပ်သော ဇာတ်ဝတ္ထုအခေါ်နမ်းများကိုအလိုင်းသာကြီး ကျောက်ထီးတမ္ဘုပိုမိုအလေးပြု၍ ချဲ့ထွင် ရေးသားကြကုန်သည်။

သို့ကြောင့် မဟာယာန ဝိနယပိဋကတ်တော်သည် ဇာတ်ဝတ္ထုစာတကများ၏ အသွင်ကို ယူမတတ်ဖြစ်ရလေတော့သည်။

(က) ဗုဒ္ဓ ဝံသ

သုံးလောကချောက်ရှာသူညာ ရှင်တော်ဘုရား၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော်များကို ရေးသားဖော်ပြသောကျမ်းများမှာ အရှင်အသဃောသ မထေရ် စီရင်ရေးသားတော်မူအပ်သော လလိတာဝိတ္ထာရကျမ်းနှင့် ဗုဒ္ဓစာရိတ္တကျမ်း များဖြစ်လေသည်။

ထိုတွင် လလိတာဝိတ္ထာရ အမည်ရှိသော ဗုဒ္ဓဝံသကို ဥရောပတိုက်သုံး ဘာသာမျိုးမျိုးဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုပြီးခဲ့လေပြီ။

(Sir Edwin Ornald) ဆာအီဒွင်၏ (Light of Aisa) ရှေ့တိုက်စလင်းရောင်ခေါ်ကျမ်းမှာ အဆိုပါလလိတာဝိတ္ထာရကျမ်းကိုဘာသာပြန်ဆိုရေးသားသောကျမ်းဖြစ်သတည်း။

၎င်းကျမ်းလည်း အစမူလ ပဌာဝ၌ သဗ္ဗာသဘိဝါဒီ ဂိုဏ်းသုံးဖြစ်သော်လည်း နောင်ခါကာလသမယ၌ မဟာယာနဂိုဏ်းသားပညာရှိများသည် ထိုကျမ်းကိုချဲ့ထွင်ပြင်ဆင်၍ ပိဋကတ်တော်စာရင်းသို့ ထည့်သွင်းကြကုန်သည်။

သို့ ထည့်သွင်း ပြီးသောအခါ အလွန်အရေးပါအရာရောက်၍ သာဓကမှုလောက်သော ဗုဒ္ဓပါဝစနပါဠိတော်ကြီးဖြစ်လာလေသည်။ ဤ၌လည်း မဟာယာနဂိုဏ်းသားတို့သည် ဟိနယာနဂိုဏ်းသားတို့၏ အတုနမူနာယူကြပြန်သည်။ဟိနယာနဂိုဏ်းသားတို့က ဗုဒ္ဓဝံသကို ဗုဒ္ဓဝစနစာရင်းသို့ သွင်းကြသည်ကို မြင်လေသော် သူတို့ကလည်း အဆိုပါကျမ်းကို ဗုဒ္ဓဝစနအဖြစ်သို့ တင်မြှောက်ကြလေသည်။(ဤအချက်လည်း စဉ်းစားဖွယ် တစ်ရပ်ဝင်တည်း)

(၁) ဇာတကနှင့် အဝဒါန

ဇာတကမာလာသည် ဇာတက စာရင်းဝင် ကျမ်းတစ်ကျမ်းပင်တည်း။ ၎င်း ဇာတကမာလာ မည်သောကျမ်း၌ ရှင်တော်ဘုရား၏ ရှေးဖြစ်တော်ဇာတ်ပေါင်း ၃၄- (သို့မဟုတ်) ၃၅-မျှပါရှိ၏။

ထို့အနက်ဇာတ်အချို့သာလျှင်မြန်မာ ပြည်သုံး ၅၅၀-၌ ပါဝင်သော ဇာတ်များနှင့် တူညီသည်ကိုတွေ့ရ၏။ အဝဒါနအမည်ခံ ဇာတ်တော်တို့မှာ အလွန်များပြားလှစွာ၏။ အဝဒါနသတက၊ အသောကာဝဒါနစသော ကျမ်းများမှာဇာတ်ပေါင်းများစွာတို့၏စုဝေးရာ ဌာနများ ဖြစ်လာလေတော့သည်။

၂၅၀

ရေတွက်မှန်းဆ ဂဏန်းချခဲ့သော် နှမ်းလျှုံဖွယ်ဖြစ်လောက်အောင် များမြောင် လှစွာသော မဟာယာနသုတ္တန် ပိဋကတ်တော် များအနက် အလွန်အရေးပါအရာရောက်၍ သာဓကထားလောက် နမူနာထင်လောက်သော

သုတ္တန်များကိုသာ ရွေးချယ်စိစစ်

သည်။

၎င်းသုတ္တန်ပိဋကတ်တွင် အ

အလေး အရေးအကြီးဆုံး မဟာယာ

သားတို့ အလေးအပြုဆုံး အရှိအ

သုတ္တန်တို့ကား အဝတံသက(သို့မ

ဂန္ဓဗျူဟသုတ်နှင့် သုခါဝတီဗျူဟ

တော်များ ဖြစ်လေသည်။

ထိုနှစ်သုတ်တို့တွင် အဝတံ

(သို့မဟုတ်)ဂန္ဓဗျူဟသုတ်တော်မှာ

နှယ်ဖွားဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် သ

အစစ်ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်

နောက် ပထမရှေးဦးဆုံး ဟောပြော

ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပထမဗုဒ္ဓဝစန၊ နိ

သုတ္တန်ဒေသနာတော်တစ်ရပ်ဖြစ်လေ

၎င်းသုတ္တန်ဒေသနာတော်၏

စိတ်တစ်ဆေ သကို မနုဿလောကဟု

သော ဤကမ္ဘာမြေပြင်ရှိ လူသတ္တဝါ

တို့အား ဟောကြားတော်မူ၍ ကျန်

ကိုမူ လူသတ္တဝါ၏ အသိဉာဏ်ပညာ

ဝင်နိုင်၊ မထိုးဖောက်နိုင်၊ မကျက်

နားမလည်နိုင်လောက်အောင် သု

သုနိပုဏ, အတိဂမ္ဘီရ, ပဏ္ဍိတဝေဒနီယ ဖြစ်၍နက်နဲ့ခက်ခဲ သိမ်မွေ့လှသောကြောင့် နတ်ပြည်၌ ဟောတော်မူရလေသည်။ ၎င်း သုတ္တန် ဒေသနာတော်သည် အထူးနက်နဲ၏။ ခက်ခဲ၏။

ထို့ပြင် သမ္ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ၏ အကြောင်း နှင့်တကွ ကြိုကာယ, ဒသကာယ, လောက ဓာတု, ဓမ္မဓာတု, ဓာဝီသတ္တအဖြစ်၏ မြင့်ပုံ၊ မြတ်ပုံ အလုံးစုံကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဖော်ဟောပြောရာ သုတ်တော်ဖြစ်၏။

သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရိက သုတ်တော်ကား ရှင်တော်ဘုရား နောက်ဆုံးထား၍ ဟော တော်မူသော သုတ်ပေတည်း။ ၎င်းသုတ် တော်၌ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား ဟောကြား ပြသ ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာသာသ သနာတော်၏ အဆီအနှစ်များစုဝေးတည် နေလေသည်။

ဤသုတ္တန်၌ ဟောတော်မူချက်များ သည် ဓလေ့ဝါဒပိုင်း(ဝါ)ဟိနယာနဂိုဏ်း ဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ မှတ်ယူယုံကြည် ချက်နှင့် ဖီလာကြီးဖြစ်၍ နေချိမ့်မည်၊ သို့ ဖြစ်စေကာ နမူနာအဖြစ် အနည်းငယ်

ရေးသား ဖော်ပြရသော် မြန်မာပြည်ဖွား ဗု

ဘာသာများ၏ဉာဏ်စားကျက်ကျယ်ပေရာ၏

"အို ... ချစ်သား၊ ချစ်သမီးတို့ ..

ငါဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သ

သုံးလောကအောင်အကျဉ်းထောင်အတွင်

ထက်မြင်သော လေးဘာဝီ၊ ဒေါသမီး၊ မော

တို့၏ အလောင်အမြိုက်ကို အပူတိုက်ခံ

ကြရကုန်သော ကမ္ဘာ့သူကမ္ဘာ့သား သတ္တ

များ၏ နိဗ္ဗာနစေ အမြဲတည်နေတော်မူ

ဖခင်ရင်းစစ် ဖြစ်တော်မူပေသည်။

သင်တို့၏ထွင့်ထားငါဘုရားသ

တာကာယ်စကာန် အမှန်အသဖြင့်ကမ္ဘာလော

အတွင်းသို့ သက်သင်းမွေးဖွားခြင်းစရာ

သွန်ချခြင်းမရှိ ပကာတိအမြဲတည်နေ တော်

သည်။

ယခု သင်တို့၏မျက်မြင်လူသား

အသွင်ကိုယူ၍ သကျမုနိ ဂေါတမဟူ

အမည်ဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှားဘုရားဖြစ်

မူလာခြင်းကား သတ္တဝါဝေနေ များဝိုလ်

တို့၏ အခြေအနေအဆင်အတန်းကိုကိုမြ

နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ ခရီးလမ်းမကိုညွှန်ပြရန်

ဖြစ်ချေသည်။"

ဤသို့ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က
ဟောပြတော်မူသည်ဟုပါရှိသော ပဋ္ဌမှုဗုဒ္ဓနိကာ
ဌာန်ပိဋကတ်တော်သည် ဟီနယာနဂိုဏ်း
း ပိဋကတ်တော်များနှင့် အလွန်အလွန်
န့်ကျင်နေသည်ကို တွေ့ရပေမည်။
သုခါဝတီဗျူဟာမည်သော သုတ်
တ်ကား အရှည်အတို ဝိတ္ထာရနှင့် သခေ်ပ
ဤနှစ်မျိုးရှိလေသည်၊ ထိုတွင်မည်သည်က
ကျဉ်း မည်သည်ကား နောက်ကျသည်
သောအချက်ကား ယနေ့အခါ ဝေဖန် ပိုင်၊
ဤ မရနိုင်တော့ပြီ သို့သော် ၎င်းတို့၌ ပါရှိ
ာ အမိတ္ဘာယ်အသွားမှာ ထူးမခြားနားပင်
ိသတည်း။
၎င်းသုတ်၌ သဗ္ဗဗျာဝိဗုဒ္ဓ .... ဟူ
ာအမည်ကို အသုံးမပြုမူ၍ ၎င်းအစား
မိတ္တာဘ၊ အမိတ္တာယုဟူသော အမည်
းကို အသုံးပြုလေသည်။
အမိတ္ဘာယ်ကားမိတ္တာဘာအပမာဏ
အတိုင်းအဆမရှိသော ရောင်ခြည်ကို ဆောင်
ာ်မူသောဘုရား။ အမိတ္တာယုအနာဒိအနန္တ
ိသော အသက်ရှိတော်မူသောဘုရား၊ ဤ
မိတ္ဘာယ်သွားတည်းဟောင်အကိုက်ညီသော

တို့အဖို့အတော်ပင် ထူးခြားဆန်းပြားလေသည်။
ဤသုတ်တော်၌ ဘုရားဟောကြား
တော်မူသော လိုရင်းအချက်ကား "သံသရာ
ဝဋ်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်
သော သတ္တဝါတို့သည် ထိုအမိတ္တာဘာ
ဟူသော ဘွဲ့နာမတော်ကို ခံယူတော်မူသော
ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား အမြဲရှင်ပြီး သီတင်းသုံး
တော်မူရာ သုခါဝတီအမည်ရှိသော နတ်ဘုံ
နတ်နန်း၌ မွေးဖွားပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ရွှေဘုံ ရန်မျိုး
ကုန်သည့် ရိပ်မြုံသာနန်းတစ်ဘက်ကမ်းသို့
တက်လှမ်းနိုင်လေသည်။"
အထက်ပါ သုတ်တော်များမှတပါး
အခြားအလွန်အရေးပါ အရာရောက်သော
သုတ်တော်တို့ကား ....
(၁) ပညာပါရမိတာ သုတ္တ၊
(၂) သုရင်္ဂမ သုတ္တ၊
(၃) ဝိမလကိတ္တိနိဒ္ဒေသ သုတ္တ၊
(၄) လင်္ကာဝတာရ သန္ဓိနိမ္မောစန သုတ္တ၊
(၅) သုဝဏ္ဏပဘာသသုတ္တ တို့ဖြစ်လေသည်။
ထိုပညာပါရမိသုတ်တော်၌မဇ္ဈိမိက
ဂိုဏ်းသားတို့ အယူဝါဒဖြစ်သော သုညဝါဒကို

အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူသည်။
သုရင်္ဂမနှင့် ဝိမလကိတ္တိနိဒ္ဒေသ
သုတ်တော်တို့၌ကား နောက်ခေတ်မှ ဖြစ်ပေါ်
လာသော မဇ္ဈိမဂိုဏ်းဆိုင်ရာ အယူဝါဒများ
ပါရှိလေသည်။ ကျန်နှစ်သုတ်တို့မှာယောဂါ
စာရ ဂိုဏ်းသုံးများဖြစ်၍ ၎င်းဂိုဏ်းဆိုင်ရာ
ယူဆချက်များ ပါဝင်လေသတည်း။

၃။ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်

သက္ကဋဘာသာဖြင့် တည်ရှိသော
အဘိဓမ္မာပိဋကတ် တော်မှာ ....
(၁) မဇ္ဈိမိက ဂိုဏ်းသုံး၊
(၂) ယောဂါစာရ ဂိုဏ်းသုံးဟူ၍
နှစ်ပါးပြားလေသည်။
(က) ထိုတွင်မဇ္ဈိမိကဂိုဏ်းသုံးအဘိ
ဓမ္မာပိဋကတ်တော်များကို အရှင်နာဂရဇ္ဇုန၊
အရှင်အရိယဒေဝနှင့်၎င်းတို့၏တပည့်အစဉ်
အဆက်တို့ ရေးသားဖွင့်ဆိုကြကုန်သည်။
၎င်းတို့သည်(သုညဝါဒ)အားလုံးသော
အရာဟူသမျှတို့မှာ နိုင်မြဲသော သဘော မရှိ
ဟူသောဝါဒကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆိုကြ
ကုန်၏၊၎င်းတို့ပြုစုသောအဘိဓမ္မာပိဋကတ်
တော်တို့မှာအောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သတည်း။

	ကျမ်းအမည်	ကျမ်းပြုဆရာ
၁။	ပညာပါရမိတာသုတ္တသတ္တ	အရှင်နာဂရဇ္ဇုန၊
၂။	ဥပါဒသန်ကာယသတ္တ	။
၃။	မဇ္ဈိမိက သတ္တ	။
၄။	သတသတ္တ	အရှင်အရိယဒေဝ၊
၅။	ဗောဓိစာရယျာဝတာရ	အရှင်သန္တိဒေဝ၊

(ခ) အရှင်အသင်္ဂ၊ အရှင်ဝသုဗန္ဓု၊
အမည်ရှိသောညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည်ယောဂါ
စာရဂိုဏ်းသုံးကျမ်းစာများကိုရေးသားတော်
မူကြသော ဂန္ထကာရကအရှင်များဖြစ်တော်မူ
ကြသည်။
၎င်းကျမ်းစာများ၌ မေတ္တေယျ
ဘုရားလောင်းကိုယ်တိုင်ကတည်ထောင်သည်
ဟူ၍ပင် ပြောဆိုရေးသားကြကုန်သတတ်။

မေဓင်္ကရသျှင်ရှုံးရေးအလောင်းတော်သည် ရာသီတာနတ်ပြည်မှ ဓမ္မဒီပဟုဆိုအပ်သော အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်ကြွမြန်းတော်မူလာ၍ အစစ်အမှန်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏တရားတော်များပေါ်ပေါက်သောအခါ စာရာဇူမိသုတ္တကိုဟောပြောတော်မူသည်ဟု အဆိုပါဂိုဏ်းသားတို့ ယုံစမှတ်ပြုကြကုန်သတတ်။ စင်စစ်မှာအရှင်မသံဂမထေရ်တိုင်ဘွင်သော မေဓင်္ကရပျှင် ဖြစ်တန်ရာသည်။

သို့ကြောင့်ပင် အချို့ဂိုဏ်းဝင်များတို့က တကယ့်မေဓင်္ကရအစစ်ဟုယုံကြည်ခြင်း မပြုကြကုန်၊ သို့သော် ဤဂိုဏ်းဝင်အချို့က ယုံခြင်း၊ မယုံခြင်းကို အပထား၍ ၎င်းဂိုဏ်းကို စတင်တည်ထောင်သူအစစ်ကို ရှာဖွေရန်လိုချေသည်။

ထိုအခါ စာရှိဂိုဏ်းကိုကနဦးအစ ပထမ တည်ထောင်သော အရှင်ကား အသံဂမထေရ်မှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦးဖြစ်သည်ဟုဆိုရန် အလွန်ခဲယဉ်းချေသည်။

၎င်းသည်ပင် ဂိုဏ်းပြုဂိုဏ်းတည်၊ ဂိုဏ်းဖောင် အရှင်မြတ်ပေတည်း။

၎င်းအရှင်၏ညီတော် အရှင်ဝါသု
မူကား အစပထမ၌ ဟိနယာနသဗ္ဗာသ
ဝါဒီဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်အခါက ၎င်းအ
သည် အလွန်တရားတင်ရှား ကျော်ကြားသေ
အဘိဓမ္မာအမည်ရှိသော ကျမ်းကိုရေးသ
ပြုစုတော်မူခဲ့၏။

ထို့နောက်မှ အရှင်အသံဂမထေ
သည် မိမိ၏ညီတော် ဝါသုဗန္ဓုမထေရ်
တရားဓမ္မဟော၍ မဟာယာနဂိုဏ်းဘက်
ခေါ် ဆောင်သွတ်သွင်းလိုက်လေသည်။

ထိုအရှင်ကားမဟာယာနဂိုဏ်းသ
တို့ အလယ်၌ နေ၊ လသဖွယ်ထင်ရှားသေ
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်ပေ သတည်း

ထိုအရှင်ဝါသုဗန္ဓုမထေရ်သည်မဟ
ယာနဂိုဏ်းသို့ဝင်၍မဟာယာနတရားမျာ
ယုံကြည်နှစ်သက်လာသောအခါ မိမိ၏
ထက်မြက်နက်နဲလှသောဉာဏ်ပညာတို့
အသုံးပြု၍ အလွန်နက်နဲ ခက်ခဲသော အ
ဓမ္မာကျမ်းများကိုရေးသားတော်မူလေသည
အထင် ရှားဆုံးသော အဘိဓမ္
ပိဋကတ်တော်များမှာ .....

	ကျမ်းအမည်	ကျမ်းပြုဆရာ
၁။	ယောဂါစာရ ဘူမိသတ္တ	အရှင်မေဓင်္ကရသျှ။
၂။	ပကာသရဏာယ ဝါစာသတ္တ	အရှင်အသံဂ၊
၃။	သုတ္တာလင်္ကာရ သတ္တ	။
၄။	မဟာယာန သမ္ပရိဂ္ဂဟ သတ္တ	။

	ကျမ်းအမည်	ကျမ်းပြုဆရာ
၅။	သဘူမိကာ သတ္တ	အရှင်ဝါသုဗန္ဓု။
၆။	အလမ္ဗနပစ္စယ ဈာနသတ္တ	အရှင်ဒိန္န၊
၇။	ဝိဇ္ဇာမာတြ သိဒ္ဓိသတ္တ	အရှင်ဝသုဗန္ဓု။
၈။	မဟာယာန အဘိဓမ္မာသင်္ဂီတိ	အရှင်အသံဂ၊

ဤအထက်စာရင်းပါ အဘိဓမ္မာပိ
ကတ်တော်များကို ရေးသားစီရင်တော်မူ
သောအရှင်ကောင်းအရှင်မြတ်များကွယ်လွ
ပြီးသောနောက်၌အဘိဓမ္မာဘာဏက် သူမတ
ဆောင် ထက်သန်တော်မူကြကုန်သောအရ
ဒီယနာဂ၊ အရှင်ဓမ္မကိတ္တိ အမည်ရှိသေ
အရှင်မြတ်နှစ်ပါး ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ထွန်း
ကုန်သေး၏။ ထိုအရှင်များ ရေးသားသေ
အဘိဓမ္မာပိဋကတ်များမှာ မူရင်းသက္ကတ
သာဖြင့်မရှိကြတော့ပဲ ၎င်းတို့ကိုဘာသ
ပြန်ထားသောတရုတ်ဘာသာ၊တိဗက်ဘာသ
တို့၌သာ ရှိလေတော့သည်။

တရုပ်ပိဋကတ်တော်၌ အထ
အမည်ပါ အရှင်တို့၏ အမည်ဖြင့် နှစ်ကျ
ရှိ၍ တိဗက်ဘာသာ၌မူကား အများအပြ
ရှိလေသည်။

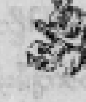

၊ ၃ ၊ တရုပ်ပိဋကတ်တော်

တရုပ်ပိဋကတ်တော်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းဂဏအသီးသီးတို့ လိုက်နာယုံကြည်ကြသော၊ ယနေ့တိုင်ထင်ရှားရှိသော ပိဋကတ်တော်တို့တွင် အပြည့်အစုံဆုံး ပိဋကတ်တော်များ ဖြစ်ချေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်၌ ထင်ရှားသော ဂိုဏ်းအသီးသီးတို့၌ အသုံးပြုသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပဟူသမျှတို့ အလေးအမြတ်ပြုကြသော၊ ပဓာနပဓာဏ မူလောက်သော ကျမ်းဂန်စာဆယ်ပဟူသမျှတို့ကို တရုပ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထားပြီးဖြစ်၍ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်သမျှ ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းသုံးကျမ်းစာ ဗုဒ္ဓဝါဒစနအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၏ စုဝေးတည်ရှိရာ ပိဋကတ်တော်လည်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်တရုပ်ဘာသာ ပိဋကတ်တော်သည်အလွန် ကျယ်ဝန်းလှပေသည်၊ သက္ကဋဘာသာ၊ ပါဠိဘာသာတို့မှတဘာသာပြန်ဆိုထားသောကျမ်းများနှင့် တရုပ်ပြည်၌ ဖြစ်ပေါ်သောကျမ်းများသည် အရေအတွက်အားဖြင့်(၁၆၆၂)ကျမ်းရှိပေသည်။

၎င်းကျမ်းများကို ဇယားပြည် တိုကျိုမြို့-ရိုက် အစီအစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြပေအံ့။

၁] အိန္ဒိယပြည်ဖြစ်ကျမ်းများ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ရေးသား၍ တရုပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပြီးကျမ်းများ

၊ ၁ ၊ သုတ္တပိဋက

(က) မဟာယာနသုတ္တန်များ

၎င်းမဟာယာနဂိုဏ်းသုံးသုတ်တော်များကို အ
အရှင့်ကိုလိုက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ရှင်တော်ဘု
ဟောကြားတော်မူရာ ဓေတ်ကာလအစီအစဉ်ကို လိုက်သေ
အားဖြင့်လည်းကောင်း ၅-ပိုင်းခွဲခြားထားကြကုန်သည

၎င်းတို့ကား-

၁။ အဝတံသက — အဖွဲ့ဝင်သုတ်များ၊
၂။ ဝေပုလ္လ — အဖွဲ့ဝင်သုတ်များ၊
၃။ ပညာပါရမိတာ — အဖွဲ့ဝင်သုတ်များ၊
၄။ သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရိက — အဖွဲ့ဝင်သုတ်များ၊
၅။ မဟာပရိနိဗ္ဗာန — အဖွဲ့ဝင်သုတ်များ၊

ဖြစ်ကြသတည်း။

(ခ) ဟီနယာနသုတ္တန်များ

ဓါတ်ခံမှု့ယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား တရားဓမ္မဟောပြတော်မူရာ ခေတ်တို့တွင် ဒုတိယခေတ် (သို့မဟုတ်) ဟီနယာနခေတ် အတွင်း၌ ဟောပြတော်မူသော သုတ္တန်၊ ဒေသနာတော်ဟူသမျှသည် ဤဟီနယာန သုတ္တန်စာရင်း၌ အကြုံးဝင်လေသည်။

ရှင်းဟီနာယာန သုတ္တန်များကို တည်း –

၁။ အင်္ဂမ၊

၂။ သုတ္တ၊ဟူ၍ နှစ်ပိုင်း၊ နှစ်စား ပိုင်းခြားထားပြန်သည်။

ထိုတွင် ....

(၁) အင်္ဂမစာရင်း၌ ပါရှိ ပိဋကတ် တော်ဆိုင်ရာ နိကာယ်ကြီး ၄–ခုနှင့် အခြား သော သုတ္တန်တို့၏ ဘာသာပြန်များ ပါဝင် လေသည်။

၂။ ဝိနယပိဋကတ်

(က) မဟာယာန ဝိနယပိဋကတ်

မဟာယာန ဖြဟ္မစာလသုတ်နှ... အလားတူသုတ်တော်များ၊ ထိုပြင်တော်... သင်္ဃပါတိမောက္ခတို့သည် ဤမဟာယာ... ဝိနည်း၌ ပါဝင်လေသည်။

မြန်မာ၊ သီဟိုဠ်၊ ယိုးဒယားတို့... အသုံးပြုသော ဟီနယာနပါတိမောက္ခမှ ... မဟာယာန ဝိနယပိဋကတ်၌ မပါဝင်...

(ခ) ဟီနယာန ဝိနယပိဋကတ်

ဟီနယာန ဂိုဏ်းအသီးသီး... ရဟန်းတော်များ လိုက်နာကြသော ဝိနည်... သိက္ခာပုဒ်များ၏တည်ရာ ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်... တော်များကိုလည်း အသီးအခြား ထား... ကုန်သည်။

ဟီနယာန ဂိုဏ်းကွဲများ ဖြစ်... ကုန်သော ....

၁။ ဓမ္မဂုတ္တဂိုဏ်း၊

၂။ မူလသဗ္ဗာသတိ ဝါဒီဂိုဏ်း၊

၃။ သဗ္ဗသတိ ဝါဒီဂိုဏ်း၊

၄။ မဟိသာသကဂိုဏ်း၊

၅။ ကဿပီယဂိုဏ်း၊

၆။ မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဆိုင်ရာ ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်တော်များသည်လည်း တသီးစီ၊ တခြားစီ တရုပ်ဘာသာ၌ တည်ရှိ ကြကုန်၏။

၃။ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်

(က) မဟာယာန အဘိဓမ္မာ

ဤမဟာယာနပိဋကတ်တော်သည်

၁။ ဂိုဏ်းအသီးသီးတို့၏ အလိုကို မလိုက်ပဲ မဟာယာနအဘိဓမ္မာ သက်သက်ကို ဖော်ပြရာကျမ်းများ၊

၂။ မဓျမဂိုဏ်းဆိုင်ရာ အဘိဓမ္မာကျမ်းများ၊

၃။ ယောဂါစာရ ဂိုဏ်းသုံး အဘိဓမ္မာကျမ်း များ၊

ဤသို့အားဖြင့် သုံးမျိုး၊ သုံးစား ကွဲပြား တည်ရှိပေသည်။

(ခ) ဟီနယာန အဘိဓမ္မာ

ရှင်းသည်လည်း မဟာယာန အဘိ... ဓမ္မာကဲ့သို့ပင် ...

၁။ မည်သည့်ဂိုဏ်း အလိုကိုမျှ မငဲ့ကွက်ဘဲ... ဟီနယာန အဘိဓမ္မာ သက်သက်ကို... ဖော်ပြရာ အဘိဓမ္မာကျမ်းများ၊

၂။ သာဝတ္ထိဝါဒီဂိုဏ်းသုံး အဘိဓမ္မာကျမ်... များ၊

၃။ သုတ္တန္တိကဂိုဏ်းသုံး သန္တာဒိဋ္ဌိသတ္တ... ကဲ့သို့သော အခြားဂိုဏ်းဂဏဆိုင်ရာ... အဘိဓမ္မာကျမ်းများ၊

ဤသို့အားဖြင့် သုံးမျိုး၊ သုံးစား... သုံးပါးရှိပေသည်။

၄။ တန္တပိဋကတ်

(က) မန္တရ နှင့် ဓာရဏီ

ရှင်းတို့ကား မဟာယာန ဂုဏ္ဍ (သို့... မဟုတ်) ဂုယှဝိဇ္ဇာဝသည်တို့ကို ဖော်ပြသော... ကျမ်းများဖြစ်သတည်း။

ထိုပြင် ဗုဒ္ဓ၊ ဗောဓိသတ္တ၊ အဓိဋ္ဌာ
...၊ အဓိဋ္ဌာယ စသော နိဗ္ဗာနသခင်
...ရှင်မြတ်တို့အား ထုတ်မဂ်လာ ပဋ္ဌာန
...ပုံများလည်း ပါရှိလေသည်။

...) တန္တရ

ငင်းတို့ကား အိန္ဒိယနိုင်ငံဖြစ် တန္တရ
...နဂိုဏ်းသုံး ကျမ်းများကို တရုပ်ဘာသာ
... ပြန်ဆိုထားသော ကျမ်းများဖြစ်လေ
...သည်။ ၎င်းပိဋကတ်တော်၌ ဂုဏ္ဍဝိန္ဓာ၊ ဝုယာ
...စသည်တို့ ပါဝင်လေသည်။

ထိုပြင် မြန်မာပြည်သုံး ပရိတ်ကြီး
...သာမျိုးသက်ဝင်သော ကျမ်းပေါင်း
...တက်များစွာလည်းပါဝင်လေသည်၊ ဤ
...ပိဋကတ်သည် မဟာယာန ဂိုဏ်းသုံး
...တ်သက်ဖြစ်သတည်း။

မှတ်ချက်

ကျွပိဋကတ် ဆိုသည်ကား..... ဝတ်ပြုနည်း၊ ပဋ္ဌနာပြုနည်း၊ မန်းနည်း၊ မှုတ်နည်းတို့ကို အကျယ်တဝန်း ဖွင့်ပြရာ ပိဋကတ်တော်– တည်း၊ ၎င်းသည် မဟာယာနဂိုဏ်းသုံး သက်သက်ဖြစ်၍ တရုပ် ပိဋကတ်စာရင်း၌သာလျှင်တည်ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် တရုပ်ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ပိဋကတ်တော် ၄–ပုံရှိကြောင်း ထင်ရှားလေတော့သည်။

ဟီနယာန (သို့မဟုတ်)ထေရဝါဒ ဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်ကြကုန်သော တောင်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အတွက် အလွန်ထူးဆန်းသော အချက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂] တရုတ်ပြည်ဖြစ်ကျမ်းများ

တရုတ်ပြည်ဖွား တရုတ်အမျိုးသား ပညာရှိကြီးများ ရေးသားကြသော ကျမ်းများကို ဆိုလိုသည်။

၁။ အဋ္ဌကထာများ

(က) သုတ္တန် အဋ္ဌကထာ

ငင်းတို့ကိုလည်း မဟာယာနအဋ္ဌကထာ,ဟီနယာန အဋ္ဌကထာဟူ၍ ခွဲခြားထားကြပြန်သည်၊ ထိုတွင် မဟာယာနအဋ္ဌကထာများမှာ မဟာယာန ဂိုဏ်းဝင်ပညာရှိများ ရေးသားဖွင့်ဆိုကြသော အဋ္ဌကထာများဖြစ်ကြ၏၊ မဟာယာန ဂိုဏ်းသားတို့၏ လက်ရာဖြစ်သော ဟီနယာန အဋ္ဌကထာများလည်း ရှိချေသေးသည်။

(ခ) ဝိနယ အဋ္ဌကထာ

ငင်းတို့ကိုလည်းသုတ္တန်အဋ္ဌကထာများကဲ့သို့ မဟာယာန၊ ဟီနယာန အဋ္ဌကထာဟူ၍ ခွဲခြားထားလေသည်၊ သို့ရာတွင် မဟာယာနဂိုဏ်းဝင် အားလုံးတို့သည် မဟာယာနဝိနည်းကို လိုက်နာယုံကြည်ကြသော်လည်း ဟီနယာနဝိနည်းကိုမူ အချို့သာလျှင် လိုက်နာယုံကြည်ကြကုန်သည်။

(ဂ) အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ

ရှင်းသည်လည်းမဟာယာနဟူသော ခွဲခြားထားခြင်းဆောင်းမှ မကင်းလွတ်ချေ၊ အိန္ဒိယတိုင်းဖြစ် ဗုဒ္ဓဘာသာ အဘိဓမ္မာကို တရုပ်လူမျိုးတို့၏ ထင်မြင်ယူဆချက် (သို့ မဟုတ်)တွေးဆောကြံခေချက်နှင့် လိုက်လျော ညီညာအောင် ဖွင့်ဆိုထားကြသော အဋ္ဌကထာ များဖြစ်လေသည်၊ သို့သော် မူရင်းဖြစ်သော ထင်မြင်ယူဆချက်များကိုမူ လုံးလုံး မစွန့်ပစ် ကြချေ။

၊၂၊

ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုးဆိုင်ရာကျမ်းများ

တရုပ်ဘာသာဆိုင်ရာ ဂိုဏ်းဂဏ အသီးသီးတို့၏ ယုံကြည်ယူဆချက်တို့ကို အပြည့်အစုံဖော်ပြသော ကျမ်းများဖြစ်၍ အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားထားနိုင်လေ သည်။

က။	အဝတံသက	- Kegon	– ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းမျ
ခ။	တင်ဒဲ	- Tendai	– ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းမျ
ဂ။	မန္တ	- Shingon	– ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းမျ
ဃ။	ဝိနယ	- Ritsu	– ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းမျ
င။	သုခါဝတီ	- Jodo	– ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းမျ
စ။	ဈာန	- Zen	– ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းမျ

၊၃၊ အထွေထွေကျမ်းများ

တရုပ်ဘာသာ ပိဋကတ်စာရင်းဝ ကျမ်းတို့ကား များပြားလှပေ၏။

ရင်းတို့တွင် ....

(က) ဝိဝိသုတ္တ

ဘုရား- တရား- သံဃာဟုဆိုအ သော ရတနာသုံးပါးတို့ကို ဆည်းက ကိုးကွယ်နည်းဆိုင်ရာ ကျမ်းဂန်များ။

(ခ) ပဋိညာသုတ္တ

မိမိတို့လွန်ကြူးမိသော အပြစ် အာဒီနဝတို့ကို ပြေလည်စေရန် ဝန်ချ တောင်းပန်နည်းဆိုင်ရာကျမ်းဂန်များ။

(ဂ) ဂဏ္ဍဗျူဟသ သုတ္တ

မင်းစဉ်မင်းဆက်တို့ကိုဖော်ပြသော ရာဇဝင်ဆိုင်ရာ ကျမ်းများ။

(ဃ) အစ္ဆူပ္ပတ္တိကထာ

ပုဂ္ဂလိပီသေသဖြစ်ကုန်သောအရှင် မြတ်တို့၏ အစ္ဆူပ္ပတ္တိ (သို့မဟုတ်)အပဒါန် ဆိုင်ရာ ကျမ်းများ။

(င) ကုသုမာဝလီ

ထူးခြားမြင့်မြတ်သော ရှေးပညာရှိ တို့၏ စာကောင်း၊ ပေကောင်းများကို စုဆောင်းထားရာ ကျမ်းများ။

(စ) အသမာဓေယျ

အထူးထူး အထွေထွေသော စာပေ တို့ကို ရောပြွမ်းထားသော ကျမ်းများ။

(ဆ) အဘိဓာန

စကားဆစ်ဖြစ်သော ပုဒ်ပုဒ်တို့ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြရာဖြစ်သေ အဘိဓါန်ကျမ်းသည်တို့ဖြစ်လေသည်။

၊၄၊

နောက်ဆက်တွဲ ပိဋကတ်တော်မျ

အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော တရု ပိဋကတ်တော်များကို အခြေခံအမှီသ ပြုကြကုန်၍ နောက်ခေတ်၌ ဖြစ်ပေါ်သေ ပညာရှင်တို့သည် အနေ- မနေ- ဂ သဘောမျိုး သက်ဝင်သော ကျမ်းဂ ခြောက်များစွာ တို့ကိုရေးသားပြုစုတော် ကြလေကုန်သည်။

ထိုသို့ ရေးသားပြုစုကြကုန်သေ ကျမ်းများကို ဆိုခဲ့ပြီးသော ပိဋကတ်တေ စာရင်းသို့ ဝင်ည့်သွင်းရေတွက်ခြင်း မပြုဘ အသီးအခြား ဘက်စုထား၍ နောက်ဆက်

ပိဋကတ်တော် ဟူသောအမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်မှတ်ထားလေသည်။

ယင်းကျမ်းများကို စီစဉ်ထားသိုမှာ ...ကပိဋကတ်တော်များကို စီစဉ်ထား...ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

(၁) အိန္ဒိယပြည်ဖြစ်ကျမ်းများ

(က) ခြောက်မျိုး၊ ခြောက်စား ပြားသော သုတ္တန်ပိဋကတ်တော်မှ ဘာသာပြန်ဆိုသော ကျမ်းများ၊

(ခ) ဝိနည်း ပိဋကတ်၊ အထူးအားဖြင့် မူလ သဗ္ဗာသုတိ ဝါဒီဂိုဏ်းသုံး ဝိနည်း ပိဋကတ် ဘာသာပြန်များ၊

(ဂ) မဟာယာန၊ ဟိနယာန ဂိုဏ်းတို့ဆိုင်ရာအဘိဓမ္မာပိဋကတ်တော်ကိုဘာသာပြန်ထားသော ကျမ်းများ၊

(ဃ) ဓာတ္တပိဋကတ်တော်ကို ဘာသာပြန်ထားသော ကျမ်းများ၊

(၂) တရုတ်ပြည်ဖြစ်ကျမ်းများ

(က) မဟာယာန၊ ဟိနယာနဂိုဏ်းသုံး သုတ္တန်ပိဋကတ်၏ အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာကျမ်းများ။

(ခ) မဟာယာန၊ ဟိနယာန ဂိုဏ်းသုံး ဝိနယပိဋကတ်တော်၏အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော အဋ္ဌကထာနှင့်ဋီကာကျမ်းများ။

(ဂ) မဟာယာန၊ ဟိနယာန ဂိုဏ်းသုံး အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၏ အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ နှင့် ဋီကာကျမ်းများ၊

(၃) ဂိုဏ်းအသီးသီးဆိုင်ရာ ကျမ်းများ

ယင်းတို့ကား အောက်၌ဖော်ပြထားသော ဂိုဏ်းအသီးသီးတို့၏ အယူအခေါ်ကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြရာ ကျမ်းများဖြစ်လေသည်။

က ။	ဆာရွန်	- Saron	–ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများ
ခ ။	ဟော့ဆို	- Hosso	–ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများ
ဂ ။	တင်ဒေး	- Tendai	–ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများ
ဃ ။	ကေဂွန်	- Kegon	–ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများ
င ။	ရှင်ဂွန်	- Shingon	–ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများ
စ ။	ဇင်	- Zen	–ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများ
ဆ ။	ဂျိုဒို	- Jodo	–ဂိုဏ်းသုံးကျမ်းများ

(၄) အထွေထွေကျမ်းများ

ဤအခန်း၌ အကြုံးဝင်သော ကျမ်းများကို မူလပိဋကတ်တော်မှာ ပါရှိသော အစီအစဉ်အတိုင်း စီစဉ်ထားလေသည်၊ သို့အတွက် သီးခြားရေးသားရန် အခွင့်မရှိတော့ပြီ။

(၅) တိဗက်ပိဋကတ်တော်

တိဗက်ပိဋကတ်တော်ကို Can Jur ကန်ဂျူ Tan Jur တန်ဂျူဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲထားလေသည်၊ ကန်ဂျူမည်သော ပဌမပိုင်း၌ ဝိနယပိဋကတ်၊ သုတ္တပိဋကတ်တော်များပါဝင်၍ စာထုပ်ရေအတွက် အားဖြင့် (၁၀၈)ထုပ် ရှိ၏။

တန်ဂျူအမည်သောဒုတိယပိုင်းတွင်ကား အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်တော်အမျိုးမျိုး သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာများနှင့် အဖွင့်ဋီကာများ ပါဝင်၍စုစုပေါင်း(၂၂၅)ထုပ်ရှိလေသည်။

(က) ကန်ဂျူ

ကန်ဂျူပိဋကတ်တော်ကို တဖန် ၇– ပိုင်းခွဲထားပြန်လေသည်။

ယင်းတို့ကား ....

၁။ ဝိနယပိဋကတ်

ယင်းမှာ သဗ္ဗာသုတိ ဝါဒီဂိုဏ်းသုံး ဝိနယပိဋကတ်ကို တိဗက်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထားခြင်းပင်ဖြစ်၍ စာအုပ်အရေအတွက် အားဖြင့် ၁၃–ထုပ်ရှိ၏၊

၂။ ပညာပါရမီတာ

ယင်းသည်သုညတဓါတ်ကို အကျယ်တဝင့်ဖွင့်ဆို ဟောပြရာသုတ်တော် ဖြစ်၍ ကျမ်းရေ ၂၁–ရှိ၏၊

၃။ အဝတံသက

ယင်းမှာ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား ပဌမဆုံး ဟောကြားတော်မူသည်ဟု ယုံကြည်ကြ သော ဗုဒ္ဓ အဝတံ သကာသတ္တ (သို့မဟုတ်) ဂန္ဓဗျူဟာ သုတ္တဟူသောသုတ်တော်များ ပါဝင်၍ကျမ်း ခရေ ၆–ရှိ၏။

၄။ ရတနာကူဋ

ၾငင်းမှာ သုခါဝတီဗျူဟာ စသော ဘုရားၜ အဏ္ဍဗျူဟာတ်တော်များကို ဖွင့်ပြသော သုတ်တော်များ ပါဝင်၍ ကျမ်းရေ ၆–ရှိ၏။

၅။ သုတ္တပိဋကတ်

ၾငင်းမှာသဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရီကလင်္ကာဝတာရ စသော သုတ်တော်အမျိုးမျိုး၊ ထိုအပြင် ထေရာဝါဒဓေါ် ဟီနယာနဂိုဏ်းသုံး သုတ်တော်အမျိုးမျိုးပါဝင်၍ ကျမ်းရေ ၃၀–ရှိ၏။

၆။ နိဗ္ဗာနသုတ္တ

ၾငင်းမှာ မဟာယာနဂိုဏ်းသုံးမဟာ ပရိနိဗ္ဗာန သုတ်တော်ဖြစ်၍ ကျမ်းရေ ၂–ရှိ၏။

၇။ တန္တရ

ၾငင်းမှာ နောက်ခေတ်၌ ဖြစ်ပေါ်သော တန္တရကျမ်းများနှင့် မန္တရကျမ်းများ ဖြစ်၍ ကျမ်းရေ ၂၂–ရှိ၏။

မှတ်ချက်

ဤတန္တရကား ယခုအခါ မြန်မာ ပြည်၌ အသုံးပြုနေသော ပရိတ်ကြီးမျိုးကို ဆိုလိုသည်။

(ခ) တန်ဂျူ

ၾငင်းကို နှစ်ပိုင်း၊ နှစ်ကဏ္ဍ ခွဲခြား ထားပြန်လေသည်။

၁။ တန္တရ

တန္တရဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးသားထားသော ကျမ်းအမျိုးမျိုးပါဝင် လေသည်။

၂။ သုတ္တ

နာဂါဇ္ဇုန ဒိဂ္နာဂ မေတ္တေယျ အသင်္ဂ စသော အရှင်မြတ်များ ရေးသားတော်မူကြ သော သုတ္တန်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဘာသာပြန်ဆို ထားသော သုတ်တော်များပါဝင်လေသည်။

ဤသည်တို့ကို ထောက်ရှုခဲ့သော် တိဗက်ပြည်ရှိ မဟာယာန ပိဋကတ်တော်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများမှာ အလွန် ကျယ်ဝန်းများပြားကြောင်း ထင်ရှားလေ သည်။

"Alexander Csoma de Koros" ယူဆောင်လာခဲ့သော ဒုလဝခေါ် တိဗက် ဝိနယပိဋကတ်သည် ကန်ဂျူပိဋကတ်တော်၏ ($\frac{၁}{၁၀}$)မျှသာ ဖြစ်သော်လည်း တစ်မျက်နှာ တစ်မျက်နှာလျှင် ၇–ကြောင်း၊ တစ်ကြောင်း၊ တစ်ကြောင်းလျှင် ဗုဒ်ရေ ၂၂–ရှိ စာရွက် အင်္ဂါပေါင်း ၃၃၃ – $\frac{၁}{၃}$ ရှိလေသည်။

ၾငင်းတန်ဂျူပိဋကတ်တော်သည် အင်္ဂလန်ပြည် လန်ဒန်မြို့ရှိ **East India Office** ၌ မူရင်းအတိုင်း ရှိသည်။

အဆိုပါ ပညာရှိ မစ္စတာအေ–စီ– ဒီကိုရုဒ် အသေအစားသဖြင့် တိဗက်တန်ဂျူ ပိဋကတ်တော်ပါ အကြောင်းအရာများသည် အလင်းရောင်တွင်း အမှောင်တွင်းမှ သက်သောင်း ထွက်ခွါခွင့်မရ မရှိကြတော့ချေ။

ၾငင်းပိဋကတ်တော်ပါအကြောင်းအရာ ပညာ၊ ဗဟုသုတကိုကို သိရှိရဖို့ အရေးမှာ

အနောက်တိုင်းကလည်း ပေါ်ပေါက် လာ… ပညာရှိ လူစွမ်းကောင်းများကိုသာ… ပြုလျက် ရှိချေတော့သည်။

ဤဒုလဝသည် ဟီနယာန… ပိဋကတ်ရဟန်းတို့ ကျင့်ထုံးဖြစ်… သိက္ခာပုဒ်တော်များကိုသာ ဖော်ပြ… မဟုတ်၊ သိက္ခာပုဒ်များမှ တစ်ပါး အခြာ… ဇာတက၊ အဝဒါန၊ ဗျာကရဏ၊ … ဥဒါနတို့ကိုလည်း ဖော်ပြလေသည်။

ဤအချက်၌ သုတ္တပိဋကမှ… ကတ်တော်နှင့် များစွာတူသည်ဟူ၍ … ဘာရနာဇ်က ရေးသားဖော်ပြဖူးလေ…

ဒုလဝ တတိယတွဲ၌ ၁၃–… စတုတ္ထတွဲ၌ ၃၉–ခတ်ပါရှိလေ… ထိုတွင် အချို့ခတ်တော်များသည် … ဘာသာ ၅၅၀–ခတ်တော်၌ ပေါ်ရှိ…

ယခု ဆရာတို့ ဘာသာပြ… လတ္တံ့သော **"Life of Buddha and the history of his order"** အမည်ရှိသော ကျ… ပြုစုသော **Mr.W.W.Rock hill** သည်လ… မစ္စတာ အေ–စီ–ဒီကို ရှိစ် တိဗက်ပြ… ယူဆောင်လာခဲ့သော **Peague**အမည်ရှိ…

ဒိဝက်ပိဋကတ်တော်ကိုသာ အမှီသဟဲ
ပြုလေသည်။

ဟိနယာနဂိုဏ်း(သို့မဟုတ်)ထေရာ
ဒဂိုဏ်းသုံးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝံသပါဠိတော်
ဦးမှ လုံးလုံးကိုးကားခြင်းမပြုချေ။

ထို့ကြောင့် မြန်မာပြည်ဖွား ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင် လူရှင်ရဟန်းတို့ မိရိုးဖလာ
ယုံကြည်စွဲမြဲခဲ့ကြသော ဗုဒ္ဓဝင် (သို့မဟုတ်)
ရှင်တော်ဘုရား၏ အထုပ္ပတ္တိတော်များ
နှင့် မတူကွဲပြားခြားနားသော အချက်များစွာ
တို့ကို ကောက်နုတ်ဖြစ်၍ တွေ့မြင်ဖတ်ရှုကြရကုန်
လတ္တံ့။

သို့ တွေ့မြင် ဖတ်ရှုကြရသော်
ဘာသာရေး၌ ဉာဏ်အမြင် ကျယ်ပြန့်
လာကြကုန်လတ္တံ့။

သို့ကျယ်ပြန့်ခဲ့သော် အမှားအမှန်
ကိုနှစ်တန်ကို ခွဲဖန်ပိုင်းခြားနိုင်သော် ဝိဇာ
ဏ ဝိဘဇ္ဇဉာဏ်ကို ရရှိနိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။

သို့ ရရှိခဲ့သော် မည်သည့်ကအမှား
မည်သည့်ကအမှန် (ဝါ) မဟာယာနဂိုဏ်း
သားတို့ ယုံကြည်လိုက်နာကြသော မည်သည့်
အပယှုအခက်ကား မှန်သည်(သို့မဟုတ်)
မှားသည်၊ ဟိနယာနဂိုဏ်းသားတို့ အလေး
ထား၍ လိုက်စားယုံကြည်နေကြသော
မည်သည့်ဝါဒမှန်သည်၊ (သို့မဟုတ်)
မှားသည်ဟု သိမြင်၍ အမှားကိုပယ်ပြီးလျှင်
အမှန်သက်သက်ကိုသာ ယုံကြည်လိုက်နာ
နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။

မည်သည့် အရာဝတ္ထုမဆို ယှဉ်ပြိုင်
စရာ အများတို့အထဲမှ ထုတ်ကဲလာသော်
သာလျှင်အမှန်မြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်
နိုင်ချေသည်။

ယခုအခါ ထင်ရှားရှိသော ဗုဒ္ဓဝင်
တို့ကား ....

(၁) ဟိနယာနဂိုဏ်းသုံးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝံသ
ပါဠိတော်နှင့်

(၂) မဟာယာနဂိုဏ်းသုံးဖြစ်သော လလိ
တဝိတ္ထာရ နှင့် ဗုဒ္ဓစရိတ တို့ဖြစ်လေ
သည်။

၎င်းတို့သည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏
အမှန်ဖြစ်သော အထ္ထုပ္ပတ္တိတော်များကိုသာ
ဖော်ပြခဲ့သော် တစ်ကျမ်းနှင့် တစ်ကျမ်း
မလွမ်း မကွာ အတူနိုင်ခဲ့ဘူရာ၏၊ သို့သော်
မတူညီခြား ကွဲပြားသောအချက် များစွာ
တို့ကို တွေ့မြင်ကြ ရကုန်သည်။

ဥပမာကား ....ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏
အဖြစ်အပျက်အထ္ထုပ္ပတ္တိတော်၌ အရေးအကြီးဆုံး၊
အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သော တောထွက်တော်
မူသည့်နှစ်နှင့် ပတ်သက်သော အချက်၌
တစ်ကျမ်းနှင့်တစ်ကျမ်း အဆိုမတူကြကုန်။

ဟိနယာနဗုဒ္ဓဝင်၌ဘုရားအလောင်း
တော်သည် သက်တော် ၂၉–နှစ်အရွယ်၌
တောထွက်တော်မူပြီး ဒုက္ကရစရိယာ ၆–နှစ်
ကျင့်၍ သက်တော် ၃၅–နှစ်၌ ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူသည်ဟုဆိုသည်။

မဟာယာနဗုဒ္ဓဝင်တို့၌ကား သက်
တော် ၁၉–နှစ်အရွယ်၌ တောထွက်တော်မူ
၍ ဒုက္ကရစရိယာ ၁၁–နှစ်ကျင့်တော်မူပြီး
နောက် သက်တော် ၃၀–၌ ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဤအတိုင်းဖြစ်ချေသော် ဟိနယာန
ဂိုဏ်းသားတို့၏ ဗုဒ္ဓသည် သက်တော် ၈၀၊
ဝါတော် ၄၅–ဖြစ်၍၊ မဟာယာန ဂိုဏ်းသား
တို့၏ ဗုဒ္ဓမှာ သက်တော် ၈၀၊ ဝါတော် ၅၀–
ဖြစ်ချေသည်။

ထို့ပြင် ဟိနယာနဂိုဏ်းသုံးဗုဒ္ဓဝင်၌
ဘုရားအလောင်းတော် မီးရှူးသန့်စင်ဖွား
မြင်တော်မူခန်းကို ပြဆိုရာတွင် မယ်တော်
မာယာသည် အင်ကြင်းကိုင်းကို ကိုင်လျက်ပင်
ဘုရားအလောင်းကို ဖွားမြင်တော်မူသည်
ဟု ဆိုချေသည်။

မဟာယာနဂိုဏ်း ဗုဒ္ဓဝင်၌ကား ....
ဘုရားအလောင်းတော်သည် မယ်တော်၏
လကျာ်နံတောမှ ဖွားမြင်တော်မူသည်ဟု
ဆိုသည်၊ ဤသို့သော အရာမျိုး၌ ဟိန္ဒူ
တို့က ပါးစပ်မှဖွားသည်၊ ရင်ဖတ်မှဖွား
သည်၊ ခြေမှ ဖွားသည်ဟုဆိုကြကုန်၏။

ဤသို့အားဖြင့် မွေးဖွားခြင်းနှင့်
စပ်၍ မိမိတို့၏ ဘုရားဂုဏ်ကို ဖော်ပြရှိ
ကျူးထားကြရာ အမှန်အားဖြင့် မတ်တတ်
မွေးဖွားခြင်းတစ်ခုသာ လောကယုတ္တိ နှင့်
ညီသော် သင့်တော်လျှော်ကန်မေရာသည်
အကြောင်းကား .... ယခု ဓမ္မက
အခါမှစင်လျှင် အချို့သောမိန်းမတို့မှ
သားဖွားမြင်ရာတွင် အလွန်အမင်း လွယ်ကူ
ဖြစ်လေသည်၊ ကေန်သိမှတ်အပ်သည်က
၄၅–ဝါပတ်လုံး ဟောကြားပြသ ဆုံးမ

ခဲ့သော တရားဒေသနာတော်အဖြာဖြာ
တို့၏ အချက်ကျပုံ၊ ယခုကာလပေါ်
သတ္တဗေဒပညာအဖြာဖြာတို့၏ ရှေ့သွား
စ်ပုံ၊ ဘာသာဝင်ပညာရှိတိုင်း မြည်သည့်
ဘာသာဝင် ပညာရှိမဆို ရှင်တော်ဘုရား၏
ဘုရားတော်မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံရပုံ၊ ပေဟိ
သီက–လာကြည့်ဟူသော ဂုဏ်တော်
စ်ပုဒ်ဖြင့်ပင် အလုံးစုံသော အာသာဝါဒ
ဘုရားတို့ထက် မြင့်မြတ်လွန်ကဲပုံစသည်ကို
ဘ်ပြပေါ်လွင်စေခြင်းသာ၊ အသားတက်
သားမှန် ဖြစ်ချေသည်။

သာသနာတော်အနှစ် ၁၀၀–ကျော်က
စ်မွှားပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ကျမ်းစာများ၌
လာကယုတ္တိမတန်လှသော ချီးကျူးခြင်း
း များစွာကို တွေ့ရလေသည်။ ထိုခေတ်
အခါက သူခေတ်နှင့်သူ လျော်ကန်သော်
လျှာ်ကန်သေရာ၏၊ ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ဘာသာ
ဒ အစားအစား ရောယှက်၊ ဒေသအစားစား
ါင်းဖက်သော ခေတ်အခါ၌ကား–ထိုသို့
သော ချီးကျူးခြင်းတို့သည် ခေတ်မစားနိုင်
ကြရာန်။

သို့ဖြစ်စေကာ ကျွန်ုပ်တို့သေရာဝါ
ဂိုဏ်း၏ ယုံကြည်အားထားရေးကား ....

နိဗ္ဗာနံတာ ပါပတိကျ၊
ထေရပေဟိ ဝန္ဒိမှုဗ္ဗကာ။
အညံ ပကံ့ လာဘိတ္တာန၊
အမမွာဂါဒီ ဗဟုန္နာ။
ဒသသပဟသသာ သမာဂန္တာ၊
အင်္ဂသု ဓမ္မသင်္ဂဟံ။
တသ္မာယံ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊
မဟာသင်္ဂီတိ ဝုစ္စတိ။
မဟာသင်္ဂီတိကာ ဘိက္ခူ၊
ဝိလောမံ အင်္ဂသု သာသနေ။
ဘိန္ဒိတွာ မူလသင်္ဂဟံ၊
အညံ အင်္ဂသု သင်္ဂဟံ။
အညတြ သင်္ဂီတိ သုတ္တံ၊
အညတြ အကရိ သုတေ။
အတ္ထံ ဓမ္မံစ ဘိန္ဒိသု၊
ဝိနယေ နိကာယေသုစ ပဉ္စသု။

ဤသို့ ဒီပဝံသ မဟာဝံသကျမ်း
တို့၌ လာရှိချက်အတိုင်း အဋ္ဌကထာသစ်
ဆရာကြီး အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသကလည်း
ကိုးစားကြည်ယုံခဲ့သည်ဖြစ်၍ ပဉ္စမကြိ

အဋ္ဌကထာတွင် ထောက်ခံကိုးကားထားရှိချက်
အရ ထေရဝါဒဂိုဏ်းဝင် မဟာထေရ်တို့ နှင့်
ထုတ်ခြင်းကို ခံရကုန်သော မဟာသင်္ဂီတိ
ဂိုဏ်းသားတို့သည် မူလရင်းကိုကပင် ပထမ၊
ဒုတိယ သင်္ဂီတိပြုကတ်တော်များကို ပြုပြင်
ပြောင်းလဲ ဖျက်ဆီးထားရှိကြသောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ နောက်နောင်အဆင့်ဆင့်
ကွဲပြားကြသော မဟာသင်္ဂီတိဂိုဏ်းသား
ထေရဝါဒဂိုဏ်းသားတို့က ထပ်မံ ပြင်ဖျက်
ပြောင်းလဲကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
ထိုမဟာယာနဂိုဏ်းက အယူဝါဒအတိုင်း
ဆိုသော် ကျမ်းများကို ယုံကြည်နိုင်ဖွယ်
မဖြစ်သောကုန်ရာ ....

ထိုမှတစ်ပါး မဟာယာနဗုဒ္ဓဝင်တို့မှာ
ကျမ်းပြုဆရာလိုမျိုး ထင်ရှားပေါ်လွင်လျှက်
ဟီနယာနဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဗုဒ္ဓသာ မုဏ္ဍသီက
ဘုရားကိုယ်တိုင်ဟော အဖြစ်လာရှိသည်၊
ဤအချက်လည်း ဟီနယာနဗုဒ္ဓဝင်၏
နှစ်ခြိုက်စရာအချက် ဖြစ်ပေသည်။

မည်သည့်အရာမှာ မည်သို့ဖြစ်သင့်
သည် မှန်စေ၊ အစစ်အမှန်ဖြစ်သောရှင်တော်
ဘုရား၏ အတ္ထုပ္ပတ်တော်ကို သိရှိကြ၍

အစစ်အမှန်ဖြစ်သောဂုဏ်ဖြင့် ချီးကျူးနိုင်
ကြရန်ကား ကမ္ဘာပေါ်၌ ယခုတိုင်ထင်ရှား
ရှိနေကြကုန်သော ဗုဒ္ဓဝင်အမျိုးမျိုးတို့ကို
ချိန်ထိုးကြည့်ရှုမှသာလျှင် ဖြစ်နိုင်ရာသော
ကြောင့် မြန်မာပြည်၌ မရှိဘူး၊ မဖြစ်ဘူး
သေးသော မဟာယာနဗုဒ္ဓဝင်ကို အင်္ဂလိပ်
ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရန်
ကြိုးစားအားထုတ်ရပေသည်။

မြန်မာပြည်ရှိ ဘာသာတူ၊ ဂိုဏ်းတူ
ရှင်လူ–ရဟန်းတို့သည် ဤဘာသာပြန်
မဟာယာနဗုဒ္ဓဝင်ကို ကြည့်ရှုခြင်း၊ လေ့လာ
ခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏လက်ရှိဗုဒ္ဓဝင်နှင့် နှိုင်းယှဉ်
၍ ဗိုသည်၊ လိုသည်ဤနှစ်လီကို အတည်
တကျ ဝိဘဇ္ဇသဘော၊ ဝိစရဏဉာဏ်
နောလျှက် စစ်ကြောလိုသော စိတ်ဓါတ်၊
မြင့်မြတ်သော အာသာဆန္ဒ ပေါ်ပေါက်
လာခြင်းသည်ပင် ဤစာရေးရ လုံ့လ
ဥဿာဟ၏ ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး မြင့်မြတ်သော
အကျိုးဟူ၍ ဤစာရေးသူက မှတ်ယူမည်
ဖြစ်ပါကြောင်း။

အတွေးမှားသောအချက်

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းကြီး
၏ အယူအဆမှန်သမျှကို မကောင်းတဲ့
အယူဝါဒ ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုနေကြသူ
ကားများပြားလှစွာ၏။

သို့သော် ထိုသည့်ဂိုဏ်းကြီး၏
အယူဝါဒများကား–

ညာ်နယ်၊ ညာ်သို့ စသည်ဖြင့် ကွဲပြား
စွာသိ၍ ပြောဆိုသူကား နည်းပါးလှစွာ၏။

မိမိတို့ကို မကြားဘူး၊ မမြင်ဘူး၊
မတွေ့ဘူး၍ ဖြူသည်၊ မဲသည် မကွဲပြား
သော အရာတစ်ခုကို မကောင်းဘူးဟူ၍
လည်းကောင်း ဖြူသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
မဲသည်ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆိုရေးသား
ခြင်းကား တရားသောနည်းလမ်းမဟုတ်
ချေ။

ထို့ကြောင့် ဘာသာပြန်ဆရာ၏
ရည်ရွယ်ချက်ကား ....

မှားယွင်းသော မဟာယာန ဝါဒကို
များသည့်အတိုင်း သိမြင်ကြ၍၊ ကျကျနန
ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အချက် သွက်သွက်
သည့်အောင် မှား၍၊ ဘယ်အကွက်က
သက်သက်သာသာ မှားယွင်းသည်၊ ဘယ်
နေရာကျတော့ဖြင့် တော်သေး၏ စသည်ဖြ
ယထာဘူတ အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုရေးသ
နိုင်ကြစေရန်သာ ဖြစ်ချေသည်။

စာရှုသူတို့၏ တာဝန်ကား– မဟာ
ယာနနှင့် ဟီနယာနတို့ ကွဲပုံမှာ ဂဲ–ခွါရ
ကွဲ (သို့မဟုတ်) ရွှေကျင်သုမ္မော ကွဲသထ
ဗိုသလား၊ လိုသလား၊ ထို့ပြင် ဗုဒ္ဓရေး
အခြားနည်းဖြင့် ယုံကြည်လိုက်နာသူမျာ
အခြားတိုင်းပြည်၌ ရှိသေးချေသည်တကာ
– ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် တိဗက်
ဂျပန်၊ တရုပ်စသော တိုင်းပြည်များမ
လူများအား ငါတို့၏ ဘာသာတူ ကာဗုဒ္ဓသော
ဘုရားကို ကိုးကွယ်သူများပါတကား ဟူ
လည်းကောင်း မေတ္တာတရား တိုးတက်
ပွားများကြဖို့ပင် ဖြစ်ပေကြောင်း။ ။

(ဘာသာပြန် ဆရ

အုပ်မဏိ ပဒမေဟုံ

မဟာယာနိကာယ

(က) မ – ဟန္တသာ ဂုဏတော ဃသာ၊

ဟာ – နိယာသာန ဝိန္ဒတိ။

ယာ – ယနေန္တသာ နိမ္မာနံ၊

န – မောမဂ္ဂံ သာဝိနော။

(ခ) ဗု – ဒ္ဓဿေဝ သမ္မာသမ္ဗု၊

ဒ္ဓ – သာ ဓမ္မံ တာမာဒိပုံ။

ဝံ – န္တု ကိလေသဘယံဝ၊

သော – ဟံ နမာမိ သာဒရံ။

(က) မဟာနန္ဒသာ–မြေမဆုံး၊ မိုး
ဆုံး၊ ဘက်နှံ့ မမြင်စံယှဉ်မနိုး အလွန်ကြီး
ကျယ်ထသော၊ယသဂုဏောယသာ–ဂုဏ်
သချော်ရေလို့မတက်၊ မှတ်လို့မထင်၊ မမြင်
ဆုံး၊ စုရုံးတည်ရာ၊ အကြင်ဂုဏ် တည်းဟူ
သ သမုဒ္ဒရာကြီး၏ ဟာနိ–ကာလညောင်း၍
ဆောင်းသယ်ပစ်၊ ဆုတ်နစ်ခြင်း သဘော
ည်။ နဝန္တတိ–ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ ကင်းမဲ့
ပွားတာမို့၊ သေချနတ္ထိ မရှိတော့ပြီ။ ယော်ယ
အကြင်မဂ္ဂင်ရှစ်ဖြာ လေ့လာတော်မူ နာခါဖြင့်။
ွာနံ – ကိုလေသာ ဥသုံအစွမ်းကုန်၍
ရာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ညာသို့။ နေနွှဆ –
ရာသားရင်မေဇ္ဇာယှဉ်၍ အကောင်ပို့ဆောင်
တ်မူတတ်သော။ မဂ္ဂါသာဓိနော – မဂ္ဂင်
ဝင်ဦး အသာတရှုသည့် ဗိုလ်မှူးကပ်ပတိန်
ဘာထိန်တဲ့ မုနိန်ထွန်းတား မြတ်ဘုရား
း။ နမော – ရှိသေလှစွာ ရှိခိုးခြင်း မင်္ဂလာ
ည်။ အစ္စုံ – ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(ခ) သမ္ဗုဒ္ဓသ– ဆရာ၏ထံ
ည်းမခံဘဲ သယံဇောက် ရှောတော်ဖြင့်
တ်ဖော်တင်လင်း ၁ိမြင်ခြင်းရှိတော်
မူထသော။ စုဒ္ဓသောစ–စုဒ္ဓဘဲ့ ထူးမြင့်ချီးကျူး
ခေါ်ဝေါ် လူပေါ်လူမြတ် နတ်ထက်နတ်မှူး
ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏သဘာလျှင်။
တမာကိုး–မောဟိုက်အမိုက် မှောင်တသိုက်ကို
တိုက်ခိုက်သိမ်းယူ အမှောင်၏ရန်သူ ဖြစ်ထ
သော။ ဓမ္မဿ – ဟောင်းလေသစ်လေကိုလေ
ညစ်ထေးဖြူစွေးစင်လတ် တရားတော်မြတ်ကို
လည်းကောင်း။ ဝန္တကိလေသ သံဃဿ –
ထောင့်ငါးရာသား ညစ်အကြေးတို့ကိုအန်တွေ
ထုတ်လတ် ရှစ်ယောက်သော အရိယာ
သံဃာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ သော
အဟံ – ထိုငါသည်။ သာဒရံ – ရိုသေလှစွာ
ကောင်းမြတ်သော စေတနာဖြင့်။ နမာမိ –
ဦးနှိမ်ညွတ်ကျိုး သဒ္ဒါဖြိုး၍ ရှိခိုးလိုက်
ပါ၏။

(ဂ) ဝိသုဒ္ဓါစာရသီလော ယော၊
ဝိသုဒ္ဓါ ဂဏ နာယယော။
ဝိသုဒ္ဓါစာရ နာမေန၊
ပါကဋော သုဒ္ဓဝံသိကော။

ဝိသုဒ္ဓါစာရသီလော–ချွတ်ယွင်း
မှုတ်သစ်ပုပ်ပဲအနှစ် စိန်စစ်အတူစနစ်ရှေ့

ကြူကြူကဲ့သို့ ပြောင်မြောက်ရှင်းညစ်ကြေး
ကင်းသော သီလအာစာရ ရှိတော်မူထသော။
ယောမဟာထေရော–အကြင်မဟာထေရ်မြတ်
စာနီရှိသည်။ ဝိသုဒ္ဓဂဏနာယကော–
စင်ကြယ် ကောင်းမြတ်သော ရှေကျောင်းကိုထိုး
ကြီး၏ ထွန်းတီးနိုင် ဒုတိယရွှေကျောင်း
သာသနာပိုင်ကြီး ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။
သောမဟာ ထေရော–ပါဠိသဏ္ဌ အဝနှင့်
ဘာသာနှ ရုဝိနှ ဝိဋကတ္ထယပါရဂူ ဖြစ်တော်
မူသော ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။
သုဒ္ဓဝံသိကော–စင်ကြယ်ကောင်းမြတ် မျိုးတော်
နီးရာ နွယ်တော်လာသာဖြင့် ရိယာသာစင်
ထောင်းရှုစ်တို့၏ စိတဉ်မကျွယ် ဆက်အနွယ်၌
ဖြစ်တော်မူ၍။ ဝိသုဒ္ဓါစာရနာမေန – ဝိသုဒ္ဓါ
စာရာဘိဓ မဟာထေရ် ရာဇသီ ရာဇဂုရုဂေး
ဂုဏ်နို၀် မင်းဘွဲ့တံဆိပ်နာမံတော်ဖြင့်။
ပါကဋော–မြန်မာသိုးဒယား မျိုးခြားသီဟိုဠ်
ထိုထိုနိုင်ငံ အင်္ဂလန်ထိ နှံ့သိကျော်ကြား
ထင်ရှားတော် မူခဲ့လေသတည်း။

(ဃ) ရတနပဉ္စိ မဟာထေရော၊
မဟာကဿပ ဝံသဇော။
ရတာဓရော ယောဂါဝိရွာ၊
ယောဂီဝံသော သီရိန္ဒရော။

ရတနာပဉ္စိ မဟာထေရော –
ဒုဋ္ဌာမူရ ရတနာတင်းတိမ် လင်းထိန်အုံ့ချီး
တောင်တွင်းကြီးဟု ဝေနီးထင်ပေါ် ရွှေမြို့
တော်မှ ရှမ်းလမ်းထောက် ရေမြောက်ဒီသာ
တာငါးရာဝယ် ရတနာပဉ္စိ တင်ချီနာမ
ဝိဟာရ၌ ယာပထာမို့ မဟာထေရ်သည်။
နုတာဓရော–ပုံသကျူအာဂုဏ်ကင် အဝထွင်၍
ရုကာင်အများ ဖြတ်တရားကို မိတ်အားပျောက်
ကိုယ်အသက်မျှ ငဲ့ကွက်မမျှော် ကျင့်ကြံ
ဆောင် ရွက်တော်မူ သည်ဖြစ်၍။ မဟာ
ကဿပဝံသဇော–တောရည်ရာင် အမြဲဆင်
သဖြင့် ရှင်ချစ်လူ ဘာဝေသာဗျာပင် နှုတ်ဟ
မိန့်မြွက် စတာဒါဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်
မူအပ်သော အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်မြတ်
၏ ရိုးရာမပျက် ဆက်အနွယ်၌ ဖြစ်တော်
မူပါပေ၏။ ယောဂါဝိရွာ–သမထနှင့်
ဝိပဿနာ ဤနှစ်ဖြာကို မကွာနေလုံး
အမြဲကျင့်သုံးသည် ဖြစ်၍။ ယောဂီဝံသော–

ယောဂါဝစရ ကျင့်စဉ်ဖြင့် ခဏမသေ့
တောနေမျော်မိုး ယောဂီ ဗုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏
အဆောက်အအုံနှင့်။ သိရီပ္ပရော – တက်လှမ်း
ထွန်းပြောင် ကြက်သရေဆောင်ကြီး ဖြစ်
တော်မူပါပေ၏။

(င) ယောဟိ ဟံ ဥဏ္ဍန္ဓံ ယာမိ၊
ဥဏ္ဍဋ္ဌော ဗုဒ္ဓသာသနေ။
တေသဥ္စ ဥဏ္ဍဋ္ဌ ပါဒေ။
နမော ဥဏ္ဍဋ္ဌ စေတသာ။

ယောဟိ – မန္တလေးမြို့ နတ်ရွာစံ
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်
တောင်တွင်းကြီးမြို့ ရတနာပဉ္စ တောရ
ဆရာတော်ဘုရားကြီးတည်းဟူသော ဤ
ကျေးဇူးရှင်ကြီး နှစ်ပါးတို့ကြောင့်။ ဥဏ္ဍဋ္ဌော
– ဥဏ္ဍဋ္ဌဟု နာမည်ယှဉ်မိုး ဘွဲ့ထူးချီးအပ်
သော။ အဟံ – ငါသည်။ ဥဏ္ဍဋ္ဌ သာသနေ
– လူတွင်လူမြတ် နတ်ထက်နတ်ဖြစ်တော်
မူသော ဥဏ္ဍဋ္ဌလွှင့်ထား ရှင်တော်ဘုရား၏
သာသနာ၌။ ဥဏ္ဍန္ဓံ – အတွင်းနာမ်ဓာတ်
မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်ခြင်းသို့။ ယာမိ–အဆိုက်
အရောက် ရောက်ရပေပြီ။ တေသံ –

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဖြစ်ကုန်သော ထိုဆရာ
တော်နှစ်ပါးတို့၏။ ဥဏ္ဍဋ္ဌေ–တပည့်
အပေါင်းတို့ ဥကျောင်းညွှတ်ရာ မြင့်မြတ်
လှစွာကုန်သော။ ပါဒေစ – ခြေတော်အစုံ
ကြာပဒုံတို့ကိုလည်း။ ဥဏ္ဍဋ္ဌစေတသာ –
မြင့်မြတ်လှသော စိတ်စေတနာ သဒ္ဓါပသာ
တရားဖြင့်။ နမော–အမြင့်ဆုံးအင်္ဂါ ဥကျောင်း
တည်းဟူသော ရတနာဖြင့် ကောင်းစွာ
နှစ်ခြိုက် ညွှတ်ကာဆိုက်လျက် ဦးတိုက်
မူအပ် တော်ရော်မြတ်နိုး သဒ္ဓါဖြိုး၍ ရှိခိုး
လိုက်ပါ၏။

(စ) မဟာယာန ဗုဒ္ဓဝံသော၊
ပါကဋ္ဌော ဥဏ္ဍရေ ဂဏ္ဍ။
ဆာဒီတော ကာလဆာဒေန၊
နဒိဋ္ဌာ ထေရဝါဒီနော။

မဟာယာနဗုဒ္ဓဝံသော – မဟာ
ယာနဂိုဏ်းသားတို့အားထားယုံကြည်အတည်
သရုပ်ဇာတ် ဘုရားရှင်၏ အဏ္ဏဝ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း
ဟူသော မဟာယာန ဗုဒ္ဓဝင်သည်။ ဥဏ္ဍရေ
ဂဏ္ဍ – မြောက်ဘက်တလွှား နိုင်ငံများသို့
ပြန့်ပွားကျွန်လိုင် မြောက်ဘက်ဂိုဏ်း၌။
ပါကဋ္ဌော – နေ၊ လအသွင် အလွန်ထင်ရှား
လှပေ၏။ တံ–ထိုဂိုဏ်းကြီး၏အသီးသီးသော
ကျမ်းစာအဖြာဖြာသော အယူအဆူဆူသော
အမှုန်သံဝဏ္ဍနာ အပေါင်းကို။ ကာလ ဆာဒေန
–မှောင်မိုက်း နက်မဲ ထူထဲလှစွာသော
ကန့်လန့်ကာခြင်းဖြင့်။ ဆာဒီတော–
မှေးယှက်လွှမ်းခြုံ အလုံးလုံးအောင် ဖုံးအုပ်၍
ထားခဲ့ သောကြောင့် ။ထေရဝါဒီနော–
နောက်ခေတ်ပေါ်ပွား ထေရဝါဒဂိုဏ်းသား
တို့သည် နဒိဋ္ဌာ – အမြင်အမဲ ဘယ်သို့မျှ
ကွဲကွဲပြားပြား မတွေ့မြင်ကြရလေကုန်။

(ဆ) တသ္မာ တံ ပါကဋ္ဌံ ကတွာ၊
တေသသယဋ္ဌော သုတောသိန်။
ကရောမိ ကသာနုဝါဒံ၊
တံ မေ ပသန္နာ သာဓေဝါ။
တသ္မာ – ထို့ကြောင့်။

အဟံ – ငါသည်။ တံ – ထိုမဟာယာနဂိုဏ်း
ဝင်မ၏ ထွန်းပရောင်ရှင် ဗုဒ္ဓဝင်ကို။ ပါကဋ္ဌံ
ကတွာ – ခေါင်းနေရသာ ယုန်မင်းအလား
လှည့်လည်သွားသို့ ထင်ရှားအောင်ပြု၍။
သုတောသိန် – သုတလိုလား။ အမျိုးသ
အမျိုးသမီးတို့အား။ တေသသယဋ္ဌော – ဗ
ဝန်းဆင့်လန်းလန်းပွင့်စေလျက်။ တသ
မဟာ ယာနကြီးလှုတ်အင် ထို ဗုဒ္ဓဝင်
အနုပါဒ် – တရုတ် တိဗက် မူရင်းသို့ မဟာ
နိုင်စေကာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာအ
ပြန်ဆိုက်ချက်ကို။ ကရောမိ – အားထု
ကြိုးစားရေးသားပြန်ဆိုပေအံ့။ မေ – ငါ
တံ – ထိုဘာသာပြန် ဗုဒ္ဓဝင်ကို။ သာဓေ
– သူတော်ကောင်းဖြစ်ကြကုန်သော ပြန်
တိုင်းမှုား အမျိုးသားအမျိုးသမီးတို့သည
ပသန္နာ – သောချာစေ၍ ကြည်ရှုနိုင်ကြ
စေလို။

ပဋ္ဌာနမာတိကထာ နိဋ္ဌိတ

ထေရဝါဒ

ဟိနယာန = တောင်ပိုင်းသာသနာ

မဟာယာန = မြောက်ပိုင်းသာသနာ

ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင် ၏

ဝင်ပြိုင်သာသနာ

မှတ်ချက်၊

အောက်၌ဖော်ပြလတ္တံ့သော ကမ္ဘာတည်ပုံ အချင်
အရာနှင့် ခေတ်ဝါဒဖြစ်ပေါ်ပုံ အချင်းအရာတို့ကို ခုခေ
မည်သော ကိုးကက်ဝိနယ ပိဋကတ် တကိုပယတွဲနှင့် ပဋ္ဌမတွဲ
တို့၌ ပါရှိလေသည်။ သို့သော် တစ်တွဲနှင့်တစ်ကွဲ အကုဉ်
မကွာဘဲ အနည်းငယ် ကွဲပြားလေသည်။

ကျွဲပြားပုံကား – ကမ္ဘာတည်ပုံ၊
…ဦးသူတို့ နေထိုင်စားသောက်ပုံ
…ပုံကို ဘုရားရှင်၏ တိုက်တွန်းတော်မူ
…အရ လက်ဝဲတော်ရံ အရှင်မောဂ္ဂလာန်
…ရှိမြတ်က သာကီဝင်မင်းတို့အား
…ပြောတော်မူရသည်ဟု တတိယတွဲ၌
…ပြလေသည်။ ပဥ္စမတွဲ၌မူကား ….
…ရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ဝင်လျှင် ဟောပြ
…မူသည်ဟု ဖော်ပြချေသည်။

ဤကမ္ဘာလောကကြီးသည် ရေ၊
… မီးဟူသော အကြောင်းတို့တွင် တစ်ခု
…ခုသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီး
…အခါ ဤကမ္ဘာလောကရှိ သက်ရှိ
…ဝါတို့သည် အာဘဿရမည်သော
…ဘုံ၌ ဖြစ်ကြလေကုန်သည်။ ၎င်းတို့မှာ
…ကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
…ကိုယ်ရှိကြကုန်၏။

၎င်းတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ဝင်းဝင်း
…လက် အရောင်အဝါများထွက်ကုန်၏။
…ကိုသည် နှစ်သက်ဖွယ်သော အရောင်
…င်းကို ဆောင်ကြကုန်၏။ ၎င်းတို့သည်
…င်းလယ်ခရီးမှ ရှာန်ပဲဘုဉ်၍ သွားလေ

ကြကုန်၏။

၎င်းတို့သည် (ပီတိဘက္ခ)ပီတိ
တည်းဟူသောအစာကြောင့် နေထိုင်ရှင်သန်
ကြကုန်သည်။ ထိုသည့်ဘုံ၌ ကစ်ပေါင်း
များစွာ ရှည်မြင့်ကြာအောင် မအိုမသေ
နေကြလေကုန်သည်။

ကမ္ဘာသစ်တည်ခြင်း

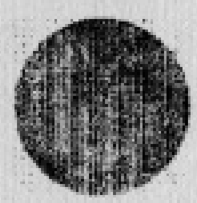

ထိုသရော်အခါမှာ ဤမဟာပထဝီ
မြေကြီးသည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရေကိုဖြင့်
ရောနောမီလေသည်။ ထိုသို့ ရေပဂတ်မှ
ကပ်ပေါင်းများစွာ ကြာလေသော် တဖြည်းဖြည်း
ရွေ့လျောသက်ဆင်းလာကြီးလျှင် မဟာ
ပထဝီမြေကြီး၏ သဏ္ဌာန် မာကြော၍လာခဲ့
လေပြီ။ ယင်းသို့ မာကြောလာသော မြေပြင်
ချေပြင် သမုဒ္ဒရာပြင်တို့၏ ပြင်းတန်သော
လေဓာတ်တိုက်ခိုက်လေသော် မီးဖြင့်ကျိုချက်
အပ်သောနွားနို့၏ အပေါ်၌ မသိုင်များ

တက်လာသကဲ့သို့ အပေါ်ရံ ကြောမာ၍
နို့ခန်းကဲ့သို့သော အရာဝတ္ထုများဖြစ်လာ
လေသည်။

ဤသည်ကိုပင် ပထဝီရသဟုခေါ်ဆို
လေ၏။ ၎င်းမှာ လှပသောအဆင်း
အဆင်းကြိုင်သော ရနံ့၊ ချိုဆိမ့်သော အရသာ
ရှိလေသည်။ တောပဝတ်၏ အသွင်အပြင်ရှိ၍
လပ်ဆပ်သော များရည်၏ အရသာမျိုး
ရှိလေသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကမ္ဘာသစ်တစ်ခန်
တည်လှန်ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သော်အာဘဿရာ
ဘုံစံ ပြဟ္မာကြီးကို့သည် သက်တမ်းကုန်ရွေ့
အချိန်နေသဖြင့် ထိုမှ ရှေတာကြကုန်ပြီးလျှင်
ဤကမ္ဘာမြေပြင်သို့ သက်ဆင်းလာကြလေ
ကုန်၏။ သို့သော်ဖြစ်လာကြရကုန်သော်လည်း
၎င်းတို့၏ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်အခြေအနေ
မှာ အာဘဿရဘုံမှာကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြလေ
ကုန်သည်။

ထိုသရော်အခါမှာသူရိယနေဝန်းနှင့်
လစန်းစကြာတို့သည် မထွက်လာမပေါ်လာ
သေးချေ။ နက္ခတ်–တာရာတို့လည်း ၎င်း
ပေါ်ပေါက်ခြင်း…

ထို့ကြောင့် နေ၊ ည၊ နာရီ၊ ယင်္ဂ၊
အသီး၊ ဝတ်၊ ပီနေသတို့နှင့်တကွ နှစ်၊လ
အခေါ်အဝေါ်များလည်း မရှိကြသေးချေ။
ထို့မှုမက အထီးအမ၊ ဣတ္ထိဘာဝ ပုမ္ဘာဝ
တို့လည်း မပေါ်ကြသေးကုန်၊ သက်ရှိသဝိ
ညာဏာက သတ္တဝါတို့သာလျှင် ဖြစ်ထွန်း
ပေါ်ပေါက် နေကြလေကုန်သည်။

အစာအဟာရစားသောက်ခြင်း

တရံခါသော်ရှုစမ်းလိုသောသဘော
ရှိသော သတ္တဝါတစ်ဦးသည် မိမိလက်များ
ဖြင့်အထက်ဖော်ပြရာပါပထဝီရသခေါ်သော
မြေဆီကိုကော်၍ မြည်းစမ်းလေသည်။ ထို

ခါ နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော ရသ
တရာပေါ်ပေါက်လာ၍ ၎င်းသတ္တဝါသည်
ိုမြေဆီကိုစားသောက်စပြုလေသတည်း။

အခြားအခြားသော သတ္တဝါတို့
သည်လည်း မြေဆီကို အဟာရအဖြစ်ဖြစ်
ားသောက်နေသောသတ္တဝါကိုမြင်လေသော်
ိုသူ၏ နမူနာကိုယူ၍ စားသောက်ကြ
လေကုန်ပြီ။ ယင်းသို့ ကြမ်းတမ်းလှစွာသော
ြေဆီဟူသော ပထဝီရသကို စားကြခြင်း
ကြောင့် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာတို့လည်း
ြမ်းတမ်းခက်ထရော်ဖြစ်၍ လာကြလေ
ုန်သည်။

၎င်းတို့၏ ကိုယ်ရောင်ဝါနှင့် လှပ
သောအဆင်းတို့လည်းတဖြည်းဖြည်းကွယ်ပ
ျုပ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။
ို့ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို အမှောင်
သည်းဟူသော ကားမဲကြီးဖြင့် ဖုံးအုပ်လိုက်
ကဲ့သို့ ဖြစ်လာလေသတည်း။

နေ၊ လ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း

ဤသို့ ကမ္ဘာလောကတစ်ခုလုံးကို
ှောင်မြိုက်ဖုံးအုပ်လိုက်သောအခါ ကမ္ဘာဦးသူ
လူသတ္တဝါတို့သည် ကြီးစွာသော ဒုက္ခကို
တွေ့ကြရလေကုန်ပြီ။ မှောင်နှင့်မဲမဲ မည်
သည့် အလင်းဝတ္ထုမျှ မသဲကွဲနိုင်လေသော်
၎င်းသတ္တဝါတို့သည် အလင်းရောင်ကို
တောင့်တကြလေကုန်ပြီ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏
ကြီးမားသော တောင့်တခြင်း၊ ပြင်းထန်သော
အလိုဆန္ဒကြောင့် အလင်းရောင်ကို ဖြစ်စေ
နိုင်သော နေနှင့်လတို့သည် ထင်ရှား
ပေါ်ပေါက် ဓမ္မတာ သဘာဝအလျောက်
ဖြစ်ထွန်းလာကြလေကုန်၏။

နက္ခတ်တာရာကောင်းကင်၏ တန်ဆာ
ဖြစ်ကုန်သော ကြယ်တို့လည်း ဖြစ်ပေါ်
ထွက်ပြူလာ ကြလေကုန်ပြီ။ ယင်းသို့
တန်ဆာ ဥါဒရာတို့ ပေါ်ပေါက်လာကြခြင်း
ကြောင့် နေ့၊ ည၊ နှစ်၊ လ၊ အချိန်၊ နာရီ
ယန္တီ၊ အသံသတ်၊ စိစနာဟူသော သမယ
ဗေဒလည်း ဖြစ်ပေါ်လာလေသတည်း။

ပထဝီရသဟူသော မြေဆီကို
စားသောက်ကြကုန်သော ထိုသတ္တဝါတို့၏
အာယုပရိစ္ဆေဒ အသက်တမ်းကား ရှည်
လျားလှစွာ၏။

အဖြူအမဲ ကွဲပြားခြင်း

ထို ပထဝီရသဟာရီဖြစ်ကုန်သော
ကမ္ဘာဦးသူတို့တွင် အကြင်သူသည် အဆိုပါ
ပထဝီရသကိုအနည်းငယ်သာမှီဝဲစားသောက်
၏။ ထိုသူ၏ အဆင်းရောင်ဝါသည် လှ၏။

ထိုပြင် အကြင်သူကား အမြောက်
အများ အားပါးတရ မှီဝဲစားသောက်၏။
ထိုသူ၏ အသားအရေကား မည်းနက်လာ
လေသည်။

ထိုသို့အဖြူအမည်းကွဲပြားလာသော်
ကိုယ်ရောင်အဆင်းဖြူစင်သော သတ္တဝါတို့
သည် အသားအရေဖြူခြင်းတည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့် ငါတို့ကား ဖြူ၏၊ ထိုသူ
တို့မူမည်းနက်ကြကုန်၏ စသည်ဖြင့်မာန်မာန
တရားဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်၍ လာကြလေကုန်
ပြီ။

ယင်းသို့ မာနတရားထွန်းကားလာ
လေသော် အဖြူအမည်းကွဲပြားရုံမျှမက
ထိုမာန၏ အပြစ်အာဒီနဝကြောင့် ၎င်းတို့
နေ့စဉ် မှီဝဲစားသောက်နေကြသော ပထဝီ
ရသဟူသောမြေဆီသည် မကြာမီချုပ်ပျောက်
ခြင်းသို့ ရောက်လေသတည်း။

မြေချပ်မြေလွှာပေါ်ခြင်း

ထိုသရော်အခါမှ မြေချပ်မြေလွှာမျ
ပေါ်ပေါက်လာကြကုန်၏။ ၎င်းတို့သ
လှပသောအဆင်း၊ မွှေးကြိုင်သောရနံ့ ရှိ
ကုန်၏။ သန့်စင်သော ထောပတ်ကဲ့သ
ဖြူဖွေးသောအရောင်ရှိပြီးလျှင် လတ်ဆ
သောပျားရည်၏ အရသာမျိုးရှိကြကုန်၏

ကမ္ဘာဦးသူ လူသတ္တဝါတို့သ
၎င်းမြေလွှာများကို အစာအဟာရအဖြစ်ဖြ
မှီဝဲစားသောက်ကုန်၍ နှစ်ပေါင်းများစွ
အသက်ရှင်လျက် နေကြကုန်သည်။

ယင်းသည့် မြေလွှာလည်း ကာလ
ဖြင့်ညောင်းလေသော် ပထဝီ–ရသ မြေဆ
ကွယ်ပရသော အကြောင်းကြောင့်ပင် ကမ္ဘ
ဦးသူတို့၏ မျက်မှောက်မှ ချုပ်ပျောက်
ကွယ်ပခြင်းသို့ ရောက်လေသတည်း။

ပဒါလတာ ပေါ်ခြင်း

သို့ ကွယ်ပလေသော် ၎င်းအစာ
ပဒါလတာမည်သော နွယ်ချိုများ သတ္တဝါ
တို့၏ ဘုန်းကံအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာ
ကြပြန်လေသည်။ ၎င်းနွယ်တို့သည်လည်း

ဒမ္ဗူက မည်သောသန်းကဲ့သို့ ဖြူနုသော
ဆင်း၊ လတ်ဆတ်သစ်လွင်သော မှုံးရည်
အရသာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့
သော ရနံ့ရှိကြကုန်၏။

ကမ္ဘာဦးချ လူသတ္တဝါတို့သည်
ပေါလာသော နွယ်ချိုကိုပင် မြေလွှာ၏အစား
သုံးပြုကြလေကုန်ပြီ။ ဤနွယ်ချိုစား
သတ္တဝါအများတို့သည်လည်း နှစ်ပေါင်း
များစွာ နေကြလေကုန်၏။ ၎င်းလည်း
ာလကြာလေသော် ရှေးကကဲ့သို့ပင်
ယ်ပျောက်သွားပြန်လေသတည်း။

ပေါ်ပေါက်ခြင်း

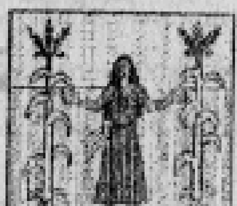

လူသတ္တဝါအများ အကျင့်တရှိရှိ
က်ပြားသဖြင့် ဤနွယ်ချိုများ ကွယ်ပ
းလေသော် အလွန်တရာနူးညံ့သိမ်မွေ့
ပြီးသားပမာ အခွံ အကာမပါသော
ယင်များ ပေါ်ပေါက်လာကြပြန်လေသည်။

ထိုစပါးပင်များမှာ လက်လေးသစ်ခန့် ရှည်လျားသော စပါးအနှံ ရှိကြကုန်၏။ ထိုစပါးများသည် ထောင်းရန် ဖွတ်ရန် ပြာရန် မလို။ အသင့်မှုပြီး ချက်ရုံပင်လိုတော့သည်။ ၎င်းတို့သည် လူသတ္တဝါတို့၏ ဘုန်းကံအလျောက် လိုလေသေးမရှိ ပေါက်ရောက်ကြကုန်သည်။

ဥပမာ ။ ညနေ ခူးရိတ်သွားသော နေရာမှာ နောက်တစ်နေ့ နံနက် အသစ်တဖန် ရိတ်ခူးရန် ပေါက်ရှိနှင့်ကြလေသည်။ ဤသို့ နံနက်ရိတ် ညပေါက်၊ ညရိတ် နံနက် ပေါက်ကြလေသောကြောင့် ရိတ်ခူးလာကြ သူတို့မှာ အဘယ်အခါမှ မရယူ၍ မရှိတော့ချေ။

ထိုသည့်ကမ္ဘာဦး လူသတ္တဝါတို့သည် လိုသည့်ဆန်ကို ချက်ပြုတ်စားသောက်၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှည်ကြာအောင် အသက်ရှင်နေကြလေကုန်၏။

အထီးအမ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း

ဤသို့ ဆန်-ထမင်းကိုစားသောက်ကြခြင်းကြောင့် ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကာယ၌ ကွဲပြားခြားနားသော

ဣတ္ထိဘာဝနှင့် ပုမ္ဘာဝအင်္ဂါများ ပေါ်ပေါက်လာကြလေကုန်၏။ အချို့သတ္တဝါများမှာ ပုရိသအင်္ဂါများပေါ်ပေါက်၍ အချို့တို့မှာ ဣတ္ထိဘာဝအင်္ဂါများ ပေါ်ပေါက်လာကြလေကုန်၏။

ယင်းသို့ ယောကျ်ား မိန်းမ ကွဲပြားခြားနားလာပြီးနောက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မြင်တွေ့လေသော် တပ်မက်သော ကိလေသာစိတ်များ ပိုးလောက်မွှားကဲ့သို့ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာကြလေသောကြောင့် ထိန်းမနိုင် အုပ်မရ အလွန်ယုတ်မာ ကြမ်းတမ်းသော မေထုနမှုကို ပဋိသေဝန မှီဝဲသမှု ပြုကြလေကုန်သည်။

မင်္ဂလာဆောင် ခဲပေါက်ခြင်းအစ

ယင်းသို့ယုတ်ကြမ်းညစ်ညမ်းသော သတ္တဝါများကို အခြားသော သတ္တဝါတို့ မြင်ကြလေသော် ....

"သင်တို့သည် မှားသော အမှုကိုပြုကြလေကုန်သည်တကား...သင်တို့သည် ယုတ်မာညစ်ညမ်းသောအမှုကို ပြုရကုန်သည်တကား"

စသောစကားတို့ကိုဆိုကြကုန်လျက် ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်စရစ်ခဲ၊ မြေစသည်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြလေကုန်သည်။

သို့သော် မေထုန အမှုပြုကြသော သူတို့ကလည်း ပြန်လှန်၍ ....

"အသင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငါတို့အား နှိပ်စက်ကြကုန်သနည်း" ဟု ပြောဆိုကြကုန်သတတ်။

ယခုအခါ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲများ၌မှ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး၊ သတို့သားတို့ကို ပန်းကုံးစွပ်၍ မွှေးကြိုင်သော နံ့သာများဖြင့် ဆွတ်ဖြန်းခြင်း၊ ဆန်ဖြူဆန်နီတို့ဖြင့် ကြလွှင့်ခြင်းတို့ကိုပြု၍ ကံကောင်းလေစွဟု ချီးမွမ်းထောပနာပြုကြကုန်၏။

ကမ္ဘာဦးအခါကမူဆိုးသွမ်းယုတ်မာလေစွဟု မြည်ဆို၍ ကျောက်ဆောင်ခဲတို့ဖြင့် ပေါက်ခတ်နှင်ထုတ်ကြကုန်သတတ်။

ဤသို့အားဖြင့်တရားပျက်ထင်ကြသောအရာတို့သည် တရားဖြစ်လာကြကုန်၏။ စက်ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းသောအရာများသည် ချီးမွမ်းဖွယ်များ ဖြစ်လာကြကုန်သည်။

အိမ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း

ဤသို့အားဖြင့် ယုတ်မာညစ်ကျူး
ထုန အမှုကို ပြုကြကုန်သော ကမ္ဘာဦးသူ
သတ္တဝါတို့သည် ထိုအမှု၌ မေ့လျော့
ဉ်ပိုက်လာကြသဖြင့် အဆီးအတား
ကာအရံ မရှိဘဲ အစပထမကာလကဲ့သို့ပင်
လုပ်နေကြလေသော် အခြားသောသတ္တဝါ
၏ ပြစ်တင်မှု ကျောက်ဆုတ်ခဲတို့ဖြင့်
ါက်မှုဘို့ကြောင့် ၎င်းတောမှ ကင်းဝေးရန်
မြဲသော အဆီးအတား အကာအရံများကို
ဆောက်လုပ်ကြလေသည်။

သို့ဆောက်လုပ်ပြီးကြသောအခါ
လုံခြုံသော နေရာ၌ အခြားလူတို့က
မမြင်သောအမှုကို လွတ်လပ်စွာ ပြုနိုင်ကြ
န်သည်ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြလေ
န်၏။

ထိုအခါမှစ၍ ဂေဟ–အိမ်ဟူသော
ည် နာမသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ပေါ်ပေါက်
လာလေသတည်း။

ဤသည်ကား ကမ္ဘာပေါ်၌ အိုးအိမ်
များဖြင့် ခွဲခြားနေထိုင်မှု ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း
ပေတည်း။ ထိုသို့ ခွဲခြားမှု၏ တရားခြင်း
မတရားခြင်းကား ဥပဒေပြုလုပ်သော
ရှင်ဘုရင်ကို အမှီပြုလေသည်။

စပါး ကွယ်ပခြင်း

ကမ္ဘာဦးသူ လူသတ္တဝါတို့သည်
နေ့၊ ည မရွေး ချက်ပြုတ်စားသောက်ရ
လိုသောအခါတိုင်း မိမိတို့ အလိုရှိသမျှသော
ဆန်စပါးကို သွားရောက်ယူငင်ကြရိုးဖြစ်
သည်။

တရံသော် ပျင်းရိသော သတ္တဝါ
တစ်ဦးသည် အခေါက်ခေါက် အခါခါသွားရ

ပျင်းရိသဖြင့် တစ်ကြိမ်တည်းဖြင့် ည၊
နံနက်စာ ဖူလုံအောင် ယူထားလေသည်။

နောက်တစ်နေ့၌အခြားတစ်ယောက်
လာ၍ မိတ်ဆွေ ဆန်သွားယူကြစို့ဟု ခေါ်
လာသော် ကိုယ့်အတွက်ကို ဂရုစိုက်ပါလေ၊
ကျွန်ုပ်မှုကား ည၊ နံနက်စာ တစ်ခါတည်း
ယူလာခဲ့ပါပြီဟု ပြန်လည်ပြောဆိုလိုက်လေ
သတည်း။

ထိုအခါ ခေါ်လာသူလည်း ....

"ဩော် .... နေရာကျလေစွတကား၊
ငါတို့သည်လည်း တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံး
ရက်စသည်ဖြင့် ၇–ရက်အထိ တစ်ခါတည်း
ယူထားရမှု ကောင်းစွာ"ဟု ကြံစည်၍ သို့
ကြံစည်တိုင်းပင် ယူငင်၍ သိမ်းဆည်း ဘိုမိုး
ထားလေသတည်း။

ထိုအခါ အခြားခြားသော သတ္တဝါ
တို့သည်လည်း ၎င်းတို့၏ နမူနာအတုကို
ယူကြ၍ ၁၅–ရက်၊ တစ်လစာ စသည်ဖြင့်
ယူဆောင်လျက် ဘိုမိုးလာကြလေကုန်၏။

ဤသို့ကမ္ဘာဦးသူ သတ္တဝါများတို့၌
လောဘတရားပွားများ၍ နေ့ဖို့ ညစာ ဘိုမိုး
သိမ်းဆည်းခြင်း အမှုပြုလာကြလေသော်

ချက်ချင်းပေါက်ရောက်ရှိသော ထိုစပါးပင်များ
သည်နောက်ထပ်မပေါက်လာကြတော့ချေ။

နောက်တစ်နေ့ သွားကြည့်ခဲ့သော်
အလျင်တစ်နေ့က ရိတ်ဖြတ်ထားခဲ့သည့်
အတိုင်းပင် ငုတ်တိုဖြစ်နေလေတော့သည်။

နယ်ခြားသတ်မှတ်ခြင်း

ထိုအခါ ကမ္ဘာဦးသူ ကမ္ဘာဦးသား
တို့သည် များစွာလူဆွေး မအေးသော စိတ်
နှလုံးရှိကြသည်ဖြစ်၍ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြ
ကုန်လေပြီ။

"အချင်းတို့ ....

ငါတို့သည် ရှေးကနှင့်မတူ အမှု
ခြားနား အလွန်ကွဲပြားလာခဲ့ကြလေကုန်ပြီ။
ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ သန့်ရှင်းသော အခြင်း
အရာတို့လည်း ကွယ်ပကြလေကုန်ပြီ၊ စားဖွယ်
သောက်ဖွယ် အသွယ်သွယ်အစဝတို့လည်း
ချုပ်ပျောက်ကြလေကုန်ပြီ၊ ယခုသော် ငါတို့
သည် နယ်ခြားမှတ်တိုင်များ စိုက်ထူကြ
ကုန်စို့၊ တစ်ဦး၏ ပိုင်နက်နှင့် တစ်ဦး၏
ပိုင်နက်ကို ခွဲခြားသတ်မှတ် ထားကြကုန်စို့၊
ဤသို့ပြောဆိုကြ၍ ၎င်းတို့သည် သူပစ္စည်း

...ပါပစ္စည်း သူ့ပိုင် ငါပိုင် စသည်ဖြင့် နယ်ခြား
...သတ်မှတ်၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားကြသည်။
...ဤသည်ကား ကမ္ဘာပေါ်၌ ပထမဖြစ်ပေါ်
...သာသေဘောပိုင်နက် ကျွားခွဲခြားသတ်မှတ်
...ခွင်းပေတည်း။

...ဒိန္နာဒါနကံ၏အစ

တစ်ရံခါသော် သတ္တဝါတစ်ဦးသည်
...ခြားသူတစ်ယောက်၏ ဆန်စပါးကို ပိုင်
...င်က သဘောမတူ မကြည်ဖြူဘဲ မိမိ
...ိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းကဲ့သို့ ယူငင်သုံးစွဲမှုကို ပြု
...သပြီ။ ဤသို့ ယူငင်သည်ကို အခြားသူတို့
...င်ကြလေသော် "အချင်း....အသင်သည်
...ရှင်သဘောမတူပါဘဲလျက်နှင့် သူတစ်ပါး၏
...ပစ္စည်းကို မိမိ၏ပစ္စည်းကဲ့သို့ ယူငင်သုံးစွဲတိ
...နည်း။

အသင်သည် နောက်ထပ်တစ်ဖန်
...အမှုကို မပြုပါလေနှင့် ပြောဆိုကြလေ
...န်ပြီ။" သို့သော်လည်း ထိုသတ္တဝါသည်
...ောက်ထပ်၍ ၂-ကြိမ်၊ ၃-ကြိမ်စသည်ဖြင့်
...အမှုကို ကျူးလွန်ပြန်လေသည်။

ယင်းသို့ နောက်ထပ် ကျူးလွန်ပြ...
လေသော် အခြားသူတို့သည် အထက်ပါအတို...
ပြောဆို၍ ၎င်းကိုဖမ်းဆီးပြီးလျှင် လူအများ...
စုဝေးရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြပြီးသော် ဤ...
သူသည် သူတစ်ပါး၏ပစ္စည်းကိုပိုင်ရှင်သဘော...
မတူဘဲ ခိုးယူသောသူတည်းဟု တိုင်တန်း...
ပြောဆိုကြသဖြင့် အကြီးအမှူး လုပ်သူတို့က...
ထိုအမှုကို နောက်ထပ်တစ်ဖန် မကျူးလွန်ရ...
ပြောဆိုဆုံးမ၍ လွှတ်လိုက်ကြလေ၏။

တစ်ဖန် အဖမ်းအဆီး ခံရသူကလည်း...
ဤသူတို့သည် စပါးအနည်းငယ် ယူမိတ...
အတွက် ကျွန်ုပ်အားဖမ်းလာဆီးလာ မတရ...
လုပ်ကြပါသည်ဟု တိုင်တန်းလေသော်...
အကြီးအမှူးတို့က နောက်ထပ်ဖမ်းလာဆီးလာ...
မလုပ်ကြလေနှင့်ဟု ပြောဆိုပြန်လေသည်။

သမ္မတမင်းနှင့် အစွန်းပေါ်လာခြင်း

ဤသို့အားဖြင့် သူ-ငါတိုင်၊ ငါ-
သူတိုင်၊ သူ-ငါမစ်၊ ငါ-သူမစ် ကုန်...
စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ဥပဒေမဲ့ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်...
လုပ်ချင်သလိုလုပ်၊ ပြောချင်သလိုပြော...
နေကြလေသော် ကမ္ဘာဦးသူ လူသတ္တဝါ...

တို့သည် ဤသို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြလေ
ကုန်ပြီ။ အချင်းတို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီးသော
အကြောင်းအရာများကို တောက်ဆနဲ့သော်
ငါတို့သည် စည်းဝေးတိုင်ပင်၍ ငါတို့အထဲမှ
အများတကာတို့ထက် ထူးကဲပိုမို၍ အသွင်
အပြင် အဆင်းကြန်အင်လုပသူ ကာယဗလ
ဉာဏဗလနှင့် ပြည့်စုံသူများကို ရွေးချယ်ကြ
ရန် တော်ပေပြီ။ သို့ရွေးချယ်ပြီးလျှင် ထိုသူ
တို့ကို ငါတို့နှင့်တကွ ငါတို့ပိုင် လယ်မြေ
စသည်တို့ကို အုပ်ချုပ်ရန် လွှဲအပ်ခန့်ထား
ကြစို့။

ထိုအခါ ၎င်းတို့သည် အပြစ်ရှိသူကို
အပြစ်ပေး၍ ချီးမြှောက်ထိုက်သ သူကို ချီး
မြှောက်ကြပေလိမ့်မည်။ ငါတို့သည်လယ်ယာ
မြေမှထွက်သော အသီးအနှံတို့အနက် ဆယ်ဖို့
တစ်ဖို့ကို ၎င်းတို့အားပေးဆက်ကြစို့။

အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုကြ
ကုန်ပြီးလျှင် ကမ္ဘာဦးသူ လူသတ္တဝါတို့သည်
တစ်ခုသောနေ့၌ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြလေ
ကုန်၏။

ထိုအစည်းအဝေးပွဲ၌ အထက်ပါ
ဂုဏ်များနှင့် ပြည့်စုံသောသူတစ်ယောက်ကို

ရွေးချယ်၍ အကြီးအမှူး ခန့်ထားပြီး...
အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုကြလေ...
သတည်း။

"အချင်း .... အသင်သည် ယ...
စ၍ ငါတို့အပေါ်၌ အုပ်ချုပ်ရသူဖြစ်ပေ...
ငါတို့အထဲမှ အပြစ်ပေးထိုက်သူကို အပြ...
ပေး၍ ချီးမြှောက်ထိုက်သူကို ချီးမြှောက်...
ပေ။ ငါတို့သည် အသင်အား ငါတို့...
သော အသီးအနှံတို့မှ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ ...
ဆက်ပါမည်။ အသင်၏ ဝတ္တရားကို ...
ပြန်အောင် ဆောင်ပါလေတော့။"

ဤသို့ လူအပေါင်းတို့က အပြ...
အကဲမင်းဟူ၍ သမုတ်ခြင်း(ဝါ)လူအပေါ...
တို့၏ အရိုအသေကို ခံရခြင်းတို့ကြော...
ထိုသူသည် မဟာသမ္မတဟူသော အမည်...
ရရှိလေသည်။

၎င်းပြင် ထိုသူသည် ခေတ္တဟူသေ...
လယ်ယာမြေတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်ခြ...
(ဝါ) လူအပေါင်းတို့ကို တားအသွယ်သွ...
အစုရယ်အဝေတို့မှ ကင်းဝေးအောင် စောင့်ရှော...
တတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ခတ္တိယဟူသောဘွဲ့ ...
လည်း ခံယူလေသည်။

ထိုမှတစ်ပါးကတိသစ္စာတည်ကြည်
ခင့်မှန်ခြင်း၊ စုစမ်းဆင်ခြင်တတ်သော
ာက်ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ တရားဥပဒေဖြင့်
ထ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ကာယသုခ စိတ္တ
ခ ဤနှစ်ဝတို့ကို တိုးတက်ပွားများစေ
က်ခြင်းတို့ကြောင့်လည်း ရာဇပုဒ်သော
နာမကိုလည်း ခံယူပြန်လေသည်။

ဗွာဏဇာတ်ပေါ်ပေါက်ခြင်း

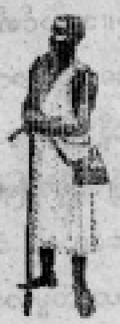

အခါတစ်ပါးသော်အချို့သောသတ္တဝါ
သည် ၎င်းတို့၏ခန္ဓာကိုယ်၌ ရောဂါဝေဒနာ
ဖွဲ့ရာလေးပါး စွဲကပ်လာခြင်းကြောင့်
ည်းကောင်း(သို့မဟုတ်) ပစ္စည်းဥစ္စာ
ဥစ္စာများခေါင်းပါးမွဲတေ ဆင်းရဲလာ
ာကြောင့်လည်းကောင်း လူ့အပေါင်း
မှိအောင်းရှင်သန်ရာ နေထိုင်ရာဖြစ်သော မြို့ရွာ
နေအိမ်မှထွက်ခွာ၍ တောတောင်ထူရာ
အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလေကုန်၏။

တောအတွင်းသို့ ရောက်လေသော်
ထိုသူတို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခက် သစ်ရွက်
တို့ဖြင့် တဲအိုကနားထိုး၍ နေကြလေကုန်
၏။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နံနက်ခင်း ညနေခင်း
သို့ရောက်သောအခါ ၎င်းတို့သည် မိမိတို့
အဟာရအတွက် တောမှထွက်၍ ရွာအတွင်း
သို့ ဝင်ကုန်ကြပြီးလျှင် အစာအဟာရ
တောင်းရမ်းကြလေကုန်၏။

ဂါမဝါသီရွာတွင် မှီလျက်နေကြ
ကုန်သော သူတို့သည်လည်း ထိုသူတို့ကား
ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ပေတည်းဟု
မှတ်ယူကြကုန်၍ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်
အသွယ်သွယ်တို့ကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းကြ
လေကုန်၏။

ထိုတော၌ နေကြသော သူတို့တွင်
အချို့ကား အပေါင်းအသင်းနှင့် နေထိုင်ရာ၌
စိတ်၏ တည်ငြိမ်ခြင်း၊ သမာဓိကို အပြည့်
အစုံ မရနိုင်သောကြောင့် အပေါင်းအဖော်
တို့နှင့် ခွဲခွာသွားကြ၍ သင့်လျော် လျောက်
ပတ်သော အရပ်၌ သစ်ခက်တဲကျောင်းများ
ဆောက်လုပ်ပြီး နေထိုင်ကြကုန်၏။

ထိုသစ်ခက်တဲကျောင်းများ၌နေထိုင်
ကြကုန်လျက် မန္တရများ၊ ဝေဒကျမ်းများကို
စီကုံးရေးသားကြလေကုန်၏။ ထိုအခါသော်
အချို့သော တောနေပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မန္တရနှင့်
ဝေဒကျမ်းများကို ဖွဲ့ဆိုစီကုံးပြီးနောက်
ငြီးငွေ့သောစိတ်ပေါ် ပေါက်လာကြကုန်သည်
ဖြစ်၍ ရွာသို့ချဉ်းကပ်ကြပြီးလျှင် ငါတို့သည်
ဒါနကောင်းမှု နေ့စဉ်ပြုလျက် ရှင်သန်ပင်နေကြ
ကုန်တော့အံ့၊ ငါတို့ထံသာ ရောက်သောအလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း အချည်းနှီးသောလက်ဖြင့်မပြန်
စေရ၊ စားဖွယ် သောက်ဖွယ် တစ်စုံ တစ်ခုကို
ရစေအံ့ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ယင်းသို့ လူသုမနီး တောမြိုင်ကြီး
အလယ်၌ သမာဓိလုပ်ငန်းဖြင့် နေထိုင်ကြ
သော သူတို့ကို ဗြာဟ္မဏ လူမျိုးဟု ခေါ်ဆို
သမုတ်ကြလေသတည်း။

ဝေဿဇာတ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ထိုသရော်အခါအချို့သောသတ္တဝါ
တို့သည် ကုန်စည်ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးတို့ကို
ပြုလုပ်ကြကုန်၍ ရောင်းချလေကုန်သည်။
ယင်းသို့ ကုန်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်မှု
ရောင်းဝယ်မှုတို့ကြောင့် ထိုသည့်သတ္တဝါ
များကို ဝေဿဇာတ်စာရင်းသို့ ထည့်သွင်း
ကြလေကုန်၏။ ဤသို့အားဖြင့် ကမ္ဘာမြေ
ပြင်၌ဇာတ်ကြီးသုံးစား ထင်ရှားပေါ်ပေါက်
လာခဲ့လေသတည်း။

သုဒ္ဒဇာတ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ထို ဇာတ်ကြီးသုံးစားမှ တစ်ပါး
စတုတ္ထမြောက် သုဒ္ဒဇာတ်သည်း ပေါ်ပေါက်
လာပြန်ချေသည်။ ခတ္တိယဇာတ်ဝင် အချို့
သောသူတို့သည် လေးကြီးကို ရှုံ့မှုန်း
ငြီးငွေ့ကြသဖြင့် မိမိတို့၏ ဆံမုတ်ဆိတ်
တို့ကို ပယ်ဖြတ်ရိတ်လိုး၍ သစ်ခေါက်
ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံကြကုန်
လျက် အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ
ခွာရှောင်တောထွက်ကြလေသည်။

ယင်းသို့ထွက်ပြီးသော်ရသေ့ရဟန်း
ကျင့်စဉ်လမ်းကို ကြိုးပမ်းလိုက်စား အထူး
အားထုတ်ကြလေကုန်သည်။ ခတ္တိယနှင့်
ဗြာဟ္မဏဇာတ်တို့သည် ၎င်းရသေ့ ရဟန်း

…ဝင်သူတို့ကို ရှိရှိသေသေပြောဆိုကြကုန် …ရှိသေလေးမြတ်စွာ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ …တေ ဗြာဟ္မဏတော်မှ တောထွက်ကြ…သော သူတို့ကိုလည်း ရေးနည်းအတိုင်းပင် …အသေပေးကြကုန်သတည်း။

…သမ္မတမင်းဆက်

(အောက်ပါရာဇဝင်များကားတိစက် …ပဋိနှကတ်ခုလာမှ ကောက်နုတ်ချက် …ဖြစ်သတည်း)

မဟာသမ္မတမင်း၏ သား ရောခ၊ …၏သား ကလျာဏ၊ ၎င်း၏သား ဥပေါသထ၊ …မင်း၏ ဥကျွောင်းမှ ဆွေးပွားသော …ကား မန္ဓာတု စကြာမင်းတည်း။

ဤခြောက်ပါးသော မင်းတို့၏ …က်တော်ကာလရေတွက်မှန်းဆ၍ကုန်နိုင်ချ…ခင် ရှည်လျားကြလေကုန်သတည်း။

မန္ဓာတုစကြာမင်း၏ လက်ျာပုခုံး… ဆွေးပွားသော ကာရုမင်းသည် တန်ခိုး…တော်အလွန်တရာ ကြီးမားတော်မူ၏။

ထို ကာရုမင်းသည် ကျွန်းကြီး …ကျွန်းကို အုပ်စိုးတော်မူ၏ ။

၎င်းမင်း၏ လက်ဝဲပုခုံးစွန်းမှ ဆွေးပွားသော ဥပကာရကမင်းမူကား ကျွန်းသုံးကျွန်းကို အုပ်စိုးကြောင်း။

၎င်းမင်း၏လက်ဝဲခြေသားလုံးကြွက်သားမှ ဆွေးပွားလာရသော ကရမန္တမင်းသည် နှစ်ကျွန်းအုပ်စိုး၍ ၎င်း၏ လက်ျာခြေသားလုံးမှ ဆွေးပွားသော ဥပကာရမန္တ မင်းကား စကေရာစ်မျှသာ ဖြစ်ချေတော့သည်။

ဤမင်းများ နောက်ဆက်ခံသော မင်းစဉ်မင်းဆက်တို့ကား များလှစွာ၏။ ၎င်းတို့ စံရာမြို့တို့မှာ ဗာရာဏသီ၊ ဟတ္ထိပူရ၊ တက္ကသိလ စသည်တို့တည်း။

သို့သော် ၎င်းတို့သည် သကျသာ ကိဝင် မင်းမျိုးမင်းနွယ်နှင့် နီးကပ်သော အကြောင်းကင်းမဲ့သောကြောင့် ၎င်းတို့၏ ရာဇဝင်ကို ချဲ့ထွင်ရန်မလိုပြီ။

ဗာရာဏသီပြည့်ရှင်ဘုရင်မဟာသမ္မတ ရာဇဝင်မင်းမှဆင်းသက်ပေါက်ပွားလာသော အဆက်အနွယ်တို့ကား များပြားလှစွာ၏။ အချို့ကား ကုသိနာရုမြို့မှာ နန်းစံကြ၏။

အချို့ကား ပေါတလမြို့၌ နန်းစိုက်ကြကုန်၏။ ၎င်းတို့အနက် ကလ္လိင်္ဂမည်သော

မင်းမှာ ဂေါတမဘာရဒွါဇ မည်သော သားတော်နှစ်ယောက် ထွန်းပေါက် ဖြစ်ပွားလာလေ၏။

၎င်းတို့အနက် ဂေါတမမည်သော သားသည် တည်ငြိမ်သော မြင့်မြတ်သော တရား၌ မွေ့လျော်သော စိတ်ရှိ၏။ ဒုတိယ သား ဘာရဒွါဇကား ယုတ်မာညစ်ညမ်းသော စိတ်ရှိသူပေတည်း။ ဂေါတမသည်သားကြီး ဖြစ်ရသဖြစ်၍ ထီးမွေ နန်းမွေကို ဆက်ခံရန် ဖြစ်သော်လည်း တိုင်းကြီးပြည်ကြီးအုပ်ချုပ်ရသော မင်းစကေရာဇ်၏ တာဝန်ဝတ္တရားတို့ကို အလွန်ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့လှသောကြောင့် ထီးနန်းတည်းဟူသော ထောင်တွင်းမှ ထွက်၍ ရသေ့ရဟန်း ပြုခွင့်ပေးရန် မိမိ၏ ခမည်းတော်ထံ အခွင့်ပန်လေသတည်း။

ဂေါတမသည် ခမည်းတော်ထံမှ လိုအပ်သော အခွင့်ကိုရလေသော် တောထွက်၍ သွားပြီးလျှင် ကဏှဒွိပါယနမည်သော ရှင်ရသေ့ထံမှာ တပည့်ခံ၍ ရသေ့တရားများကို ကြိုးစားအားထုတ်လေသတည်း။

ထို့နောက် ကလဒေါင်းလေသော် ကလ္လိင်္ဂဘုရင်မင်းမြတ် နတ်ရွာစံလေ… ကြောင့် ဘာရဒွါဇနန်းတက်၍ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ခံစားနေလေသည်။

ထိုသရော်အခါပင် ဂေါတမ ရှသီသည် မိမိဆရာ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ပေါတလနယ်အတွင်း၌ သစ်ခက်တဲကျောင်းဆောက်လုပ်၍ နေထိုင်လေသတည်း။

အာဒိစ္စဝံသနေမင်းမျိုး စတည်ဖြစ်ပေါ်ပုံ

တရံသော်ပေါတလပြည်၊ နေ ဘဒြာမည်သော ပြည့်တန်ဆာမသည် ဂေါတမ ရသေ့၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအနီး၌ မိမိရည်းစားသည် လက်ချက်ဖြင့် အသက်ကုန်ရလေသည်။ ထိုသူသည် သွေးအလိမ်းလိမ်း လူးကပ်သော မိမိ၏ဓားမြှောင်ကို ဂေါတမ ရသေ့၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအတွင်းသို့ ပစ်သွင်းထားခဲ့လေသတည်း။

တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့သည် ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏ အလောင်းနှင့် သွေးလိမ်းကျံသော ဓားကို ရသေ့၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအတွင်း၌ တွေ့ကြလေသော် ရှင်ရသေ့ဟင် သူသတ်သမားဖြစ်လိမ့်မည် ထင်၍ ၎င်းကို ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးပြီးလျှင် သေဒဏ်သော်ဖြစ် ပေးလိုက်လေသည်။

ဂေါတမ ရှင်ရသေ့၏ လည်၌
ိုးများစွပ်လျှက် စုတ်ပြည်စည်မိးသော
တ်များကို ဝတ်စေလျှက် မြို့အတွင်းရှိ
မ်းကြီး လမ်းငယ်တို့၌ လှည့်လည် ခေါ်
ဆင်ပြီးသော် မြို့တော်တောင်တံခါးမြင့်
ိုင်သို့ ထုတ်ကြလေ၏။ ပြီးသော် ၎င်း
တမရသေ့ကို လက်ဝါးကပ်စင်တင်ထား
ရှာသတည်း။

ဂေါတမရသေ့၏ ဆရာဖြစ်သော
ဝဏ္ဏရသေ့သည် မိမိ၏တပည့် မသေမီ
န်မှာ ရောက်လာ၍ အပြစ်ရှိ–မဲ့ကို
မြန်းတော်မူလေ၏။

တပည့်တော်သည် အပြစ်ကင်းမဲ့သူ
ါလျှင် အရှင်၏ မည်းနက်သောအသား
သည် ရွှေရောင်သို့ ပြောင်းလွှဲပါစေ
ည်းဟု ဂေါတမရသေ့က အဓိဋ္ဌာန်ပြု
ျှောက်ထားလေ၏။

ထိုသစ္စာစကား၏ အဆုံး၌ ဆရာ
သော ကဏှာဝဏ္ဏရသေ့၏ မည်းနက်
အသားအရေသည် ရွှေဝါသော
င်းသို့ ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားသဖြင့်
ကတ်ကာလ၌ ကနကဝဏ္ဏဟုသော

အမည်နှင့် ထင်ရှားလာလေသည်။

တပည့်တော်၏ညီ ဘာရဒွါဇမှာ
သားတောက်မြွေးခံ မထွန်းကားသဖြင့်
ပေါတာလသီးနန်း အဆက်ပြတ်မည့်အရေးကို
တွေး၍သာ ပူပန်သောက ဖြစ်မိပါသည်ဟု
ဂေါတမရသေ့က လျှောက်ထားလေသော်
ကနကဝဏ္ဏရသေ့သည် ကြီးစွာ သောမိုးကို
ရွာသွန်းစေတော်မူ၏။ ဖြင်းထန်သော
လေကို တိုက်ခိုက်စေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်
ဂေါတမ၏ ခန္ဓာဝေဒနာသည် အနည်းငယ်
သက်သာသွားသဖြင့်သတိပြန် လည်ရရှိ
လေသတည်း။

ထိုအခါ ဂေါတမရသေ့မှ သွေးနှင့်
ရောသော သုက်သွေးနှစ်စက်မျှ ထွက်ကျ
လေ၏။ အတန်ကြာသော် ထိုသွေး နှစ်စက်
တို့သည် "ဥ" အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ၍နေမင်း၏
အပူရောင်ဖြင့် ရင့်ကျက်ကြလေကုန်၏။

ထိုဥအတွင်းမှ ကလေးနှစ်ယောက်
ပေါက်ဖွားလာလေသည်။ ဂေါတမ ရသေ့
လည်း တဖြည်းဖြည်းမိမ်းခြောက်၍ အနိစ္စ
ရောက်ရှာလေသတည်း။ ထိုကလေးတို့
သည်လည်း အနီးအနားရှိ ကြံခင်းအတွင်း

သို့ ဝင်သွားကြလေသည်။

ယခုသော် ကနကဝဏ္ဏရသေ့သည်
ထိုကလေးတို့ကား ဂေါတမရသေ့၏ ရင်သွေး
များဟု သိမြင်၍ ကလေးများကို ကြံခင်း
အတွင်းမှ ယူဆောင်ပြီးလျှင် ကြီးပြင်းအောင်
မွေးမြူထားလေ၏။ ထိုကလေးတို့သည်
နေမင်း၏အရောင်ဖြင့် မွေးဖွားလာကြသော
ကြောင့် သူရိယဝံသ(သို့မဟုတ်) အာဒိစ္စဗန္ဓု
ဟုသော ဘွဲ့များ၊ ဂေါတမ ရသေ့မှ ပေါက်
ဖွားလာကြသောကြောင့် ဂေါတမဝံသ
ဟုသောဘွဲ့၊ ကြံခင်းအတွင်းမှ တွေ့ရသော
ကြောင့် ဣက္ခုဝါကု (ဝါ) ဣသွာကု (ဝါ)
အောက္ကာကဟုသောဘွဲ့တို့ကို ရရှိကြလေ
သတည်း။

ကာလအတန်ကြာသော် ဘာရဒွါဇ
ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဝေးမွေနန်းမွေ ဆက်ခံ
ရန် သားတောက်မြွေးခံ မကျန်ရစ်ဘဲ ဤ
လောကကို မျက်နှာလွှဲ၍ သွားခဲ့လေပြီ။

ထိုသရော်အခါ မှူးကြီးမတ်ရာ
သေနာပတိတို့သည် ညီနှိုင်းတိုင်ပင်ကြကုန်
ပြီး၍ ကနကဝဏ္ဏရသေ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး
သော် ဂေါတမရသေ့မှာ သားတောက်မြွေးခံ

ကျန်ပါသလောဟု မေးမြန်းလျှောက်ထာ
ကြလေကုန်၏။

သို့လျှောက်ထားသောအခါရှင်ရသေ
သည် အထက်က ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်
ကလေးတို့၏ ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်
ပြောပြလေ၏။ ရှင်ရသေ့စကားကိုကြားရသေ
မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည် အလွန်အကြ
အထူးအံ့အားသင့်ကြ၍ အဆိုပါ ကလေ
နှစ်ယောက်ကို ဘုရင်အဖြစ်သို့ တင်မြှောက
ကြလေကုန်၏။

၎င်းဘုရင်သည်လည်း သားသမီ
မရဘဲ နတ်ရွာလားပြန်လေသော် အငယ
ကလေးသည် အောက္ကာကဟုသော ဘွဲ့နာမ
ကို ခံယူ၍ ထီးနန်းကိုရာဆက်ခံလေသည်
၎င်းအောက္ကာကအမျိုးမှဆင်းသက်
ပေါက်ဖွားလာသော တရာမျှသောမင်းဆက
တို့သည် ပေါတာလနိုင်ငံကို စိုးစံအုပ်ချုပ်
ကြလေသည်။ ၎င်းမင်းဆက်တို့တွင်
နောက်ဆုံးဖြစ်သော မင်း၏အမည်ကာ
အောက္ကာက ဝိရုဠှကဖြစ်လေသည်။

၎င်းဝိရုဠှကမင်းမှာ ....

၁။ အောက္ကာမုခ၊

၂။ ကရကာရ၊

၃။ ဟတ္ထိနာဓက၊

၄။ နပူရ

အမည်ရှိသော သားတော်လေးပါး
ကားလေသည်။ သို့သော် ၎င်းမင်းဆက်
ဒုတိယကတစ်ဖန် လက်ထပ်ပြန်လေ
၏။ သို့လက်ထပ်ရာ၌ ဒုတိယလက်ထပ်
မိဖုရားမှသားတော်တစ်ပါး ထွန်းကား
ထီးမွေနန်းမွေ ဆက်ခံစေမည်ဟု
စကားပြောကြားခဲ့လေသည်။

နောက် များမကြာမီ ထိုမိဖုရားမှ
နှအမည်ရှိသော သားတော်တစ်ပါး
ဖွားလာလေသည်။ ၎င်းမင်းသား
သည် ကြီးပြင်းသောအခါ ဝိဋူဒက
မင်းမြတ်သည် ရှေးက မိဖုရားခဲ့သူ
ကတိသစ္စာစကားအရ သားတော်
ဆုံးကို ထီးမွေနန်းမွေ ဆက်ခံလတ္တံ့
မင်းလောင်းအဖြစ်ဖြင့် ကြော်ငြာ
သားတော် ကြီးများကို တိုင်းပြည်မှ
ခဲ့လေသည်။

ကပိလဝတ်မြို့တည်ခြင်း

တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းခံရသော မင်းသားကြီးတို့သည် မိဖိတို့၏ နှမတော်များနှင့်များစွာ လူမှုရိုသတ်တို့ခြံရံလျက် နေပြည်တော်မှ ထွက်ခွာ၍ ဟိမဝန္တာတောင်တန်းဘက်သို့ လှည့်လည်သွားကြကုန်၏။ ထိုသို့ အစဉ်တစိုက် သွားကြလေသော် ဘာဂီရထီမြစ်ကမ်း၌ တည်ရှိသော ကပိလ-ရှင်ရသေ့၏ သစ်မင်းကျောင်းသို့ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။

ထိုနေရာ၌ မြေဆီသြဇာကောင်းမွန်ခြင်း သာယာသော ရှုမျှော်ခင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် ၎င်းတို့သည် သစ်ခက်တဲနန်း ဆောက်လုပ်၍ နေထိုင်ကြပြီးသော် တောသစ်သီး သစ်ဥ သစ်ဖုနှင့် မိဖိတို့လိုက်၍ ရသော တောကောင်တောသားများကို စားသောက်နေကြလေသတည်း။

ကပိလရှင်ရသေ့၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို လိုက်နာကြကုန်ပြီးသော် ထိုမင်းသားတို့သည် တမိဝမ်းတွင်း ရှေ့နောက်ဆင်းမဟုတ်သော ဝမ်းကွဲနှမတော်များနှင့် နှလျှားရစ်ပက် လက်ထပ်ကြခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့မှာ သားသမီး အမြောက်အများ ထွန်းကားလာလေ၏။

ကပိလရှင်ရသေ့သည် မြို့တည်ရန်နေရာကို ညွှန်ပြ၍ ၎င်းနေရာကို ရွှေရောင်ရှိသော သဲများဖြင့် အမှတ်အသားပြုလုပ်၍ ပေးလေ၏။ မင်းသားတို့သည် ရှင်ရသေ့ ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း မြို့တော်ကို တည်ကြလေ၏။ ထိုမြို့သည် ကပိလရှင်ရသေ့ပေးသော မြေကွက်၌ ၎င်းရသေ့ ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း တည်ထားခြင်းကြောင့် ကပိလဝတ္ထုမြို့တော် ဟု ရာဇဝင်တွင်လေသည်။

ဒေဝဒဟမြို့

အထက်ပါအတိုင်း နှမနှင့် မောင် ပြည်တည်ထောင်ခြင်းဖြင့် လူဦးရေ တိုးပွားများပြားလာသောအခါအမည်မထင်ရှားသော နတ်သားတစ်ယောက်သည်မြို့တည်ရန်အခြားတစ်နေရာကို ပြပြန်လေသည်။၎င်းတို့သည် ထိုနတ်ပြသောမြေကွက်၌မြို့တည်နေထိုင်၍ ၎င်းမြို့ကို ဒေဝဒဟဟု သမုတ်ကြလေ၏။

ထိုသို့ နှစ်မြို့နှစ်ရွာနှ၌နေထိုင်ကြ၍ ကာလညောင်းလေသော် အမျိုးဆိုင်ရာ

အစဉ်းအဝေးကြီးတစ်ခုခေါ်၍ မယား
တစ်ယောက် တည်းသာယူရမည်၊ သို့ယူသော
မယားလည်း မိမိတို့၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
မည်ဟု ဥပဒေတစ်ခု သတ်မှတ်၊ အားလုံး
သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ကြလေသတည်း။

သကျသာကီဝင်တွင်ပုံ

ကာလညောင်း၍လပေါင်းနှစ်ပေါင်း
ကုန်လွန်သွားလေသော် အောက္ကာက ဝိဋူက
မင်းမြတ်သည် တိုင်းပြည်မှနှင်ထုတ်ခဲ့သော
သားတော်ကြီးများကို ပြန်လည်သတိရ
တော်မူ၍ မှူးမတ်သေနာပတိတို့အား မေးမြန်း
တော်မူလေ၏။ မှူးမတ်သေနာပတိတို့က
၎င်းမင်းသားများ ရွှေနှစ်းသုံး၊ မောင်လှယ်
နှမလှယ် လက်ထပ်ကြပုံ၊ မြို့ရွာနယ်ပယ်
တည်ထောင်ပုံ အလုံးစုံကို သံတော်ဦး တင်
ကြလေသော် သကျာဝတဘော၊ သကျာဝ
တဘော – တယ်ရဲစွမ်းသတ္တိရှိတဲ့ ကလေး
တွေပါတကား၊ တယ် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိတဲ့
ကလေးတွေပါတကား... ဟု မြွက်ကြား
လေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍သက္က(သို့မဟုတ်)သာကီ
ဟူသော အမျိုးဆက်သည် ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်
င် ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာခဲ့လေသတည်း။

ထိုနောက် အတန်ကြာလေသော်
ရက ဘုရင်မင်းမြတ်သည် နတ်ရွာလား
ဖြင့် ၎င်း၏အငယ်ဆုံးသားတော်သည်
းနန်းရိုက်ရာကို ဆက်ခံလေ၏။

သို့သော်၎င်းမင်းသည်သားထောက်
ခဲ့၍ မထွန်းကားဘဲ နတ်ရွာစံပြန်သဖြင့်
ခာရဏ္ဍာမုခမင်းသား နန်းတက်ရပြန်လေ
ည်။ သို့သော် ၎င်းမင်းမှာလည်း ထီးညွန့်
းလျှာ မကျန်ရစ်သဖြင့် ကရကာရန
်းသား နန်းတက်ရပြန်လေသည်။

ကရဏာနမင်းလွန်ပြီးသည့်နောက်
ဏ္ဍိနာကေမင်းအဖြစ်သို့ရောက်လေသော်
်းမင်းများမှ ထီးဆွေနန်းမွေဆက်ခံရန်
ညွန့်နန်းလျှာမကျန်ရစ်ခဲ့လေသောကြောင့်
တော်အငယ်ဆုံးနပုရနန်းတက်ရလေ၏။

၎င်းမှာဝါသဠမည်သောသားတော်
်ပါးထွန်းကား၍ ၎င်း၏နောက်၌ကပ္ပိလ
ာနေပြည်တော်တွင်စိုးစံတော်မူကြသော
ဒောင်းမင်းတို့၏မရေအတွက်ကားငါး

သောင်းငါးထောင်(၅၅၀၀၀)မျှရှိကြလေသည်၊

၎င်းမင်းဆက်တွင် နောက်ဆုံး စိုးစံ
သော မင်းကား ဓာနုဝဒ္ဓရာအမည်တော်
ရှိ၍ ၎င်းမှာ ....

၁။ သုဒ္ဓေါဒန၊

၂။ သက္ကောဒန၊

၃။ ဓေါဓေါဒန၊

၄။ အမိတ္တောဒန တို့ဖြစ်လေသည်၊

၎င်းမင်း၏သမီးတော်လေးပါးကား

၁။ သုဒ္ဓါ၊

၂။ သုက္ကာ၊

၃။ ဓေါနာ

၄။ အမိတ္တာ တို့ဖြစ်သည်။

သုဒ္ဓေါဒန မင်းမှာ ....

၁။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ၊

၂။ နန္ဒ မည်သော သားတော်နှစ်ပါး
ထွန်း ကားလေ၏။

သက္ကောဒန၏ သားတော်နှစ်ပါး
တို့ကား ...

၁။ မိန နှင့်

၂။ ဘဒ္ဒိယ တို့ဖြစ်လေသည်။

အမိတ္တောဒန မှာ ....

၁။ အာနန္ဒာ၊

၂။ ဒေဝဒတ္တ မည်သော သားတော်
နှစ်ပါး ထွန်းကားလေ၏။

မှတ်ချက်

တောင်ပိုင်း သာသနာဆိုင်ရာ ပါဠိဇုဒ္ဓဝင်
များ၌ ဒေဝဒတ်သည် သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏သားဖြစ်
သည်ဟု အဆိုရှိလေသည်။

သုဒ္ဓါမင်းသမီးမှာ --- သုပ္ပဗုဒ္ဓမည်
သော သားတော်တစ်ပါး ထွန်းကားလေ
၏။

သုက္ကာမင်းသမီးမှ – မလ္လိကာ၊
ဓေါနမင်းသမီးမှ – သုလတာ
အမိတ္တာမင်းသမီးမှ – ကလျာဏ

– ဝဇုဏမည်သော
သားတော်၊ သမီးတော်များကို ဖွားမြင်ကြ
လေသည်။

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ သားတော်
ကား – ရာဟုလာ မည်ပေသတည်း။

မှတ်ချက်

ဤအထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သောမင်းစ
မင်းဆက်စာရင်း၌ ပါဠိ ဗုဒ္ဓဝင်နှင့် မ
ကွဲပြားခြားနားချက်များစွာ ပါရှိလေသည်
မူလစာရင်းတိုင်း ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်
ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း မလုပ်တော့ချေ။ အမှ
အမှား ခြားနားဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ရန်လည်
ဘာသာပြန် ဆရာ၏ တာဝန်မဟုတ်ချေ
ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက
ကို အလွယ်တကူ သိမှတ်လိုကြပါမူ တ
ဘက်ပါ ပုံစံကို ကြည့်ရှုမှတ်သားကြစေလို

မှာထားချက်

တဘက်ပါ မင်းစဉ်ဆက်ဇယားပြ
ကိုကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် တို့ဘုရား၏ ဆွေတေ
အစဉ် မျိုးတော်အဆက်ကို သေချာစွ
သိနားလည်နိုင်ရာသည်။ ၎င်းစာရင်းကာ
တိဘက်ဒုလဝနှင့် ပါဠိဗုဒ္ဓဝင်တို့ကို တိုက်ဆို
၍ ကူနိုင်သမျှကူညီစေရန် ပြုလုပ်ထာ
သောစာရင်းဖြစ်ချေသည်။

(ဘာသာပြန် ဆရာ

ပထမကထ္ထုံနိဋ္ဌိတံ။

ဂေါတမဗုဒ္ဓ၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်

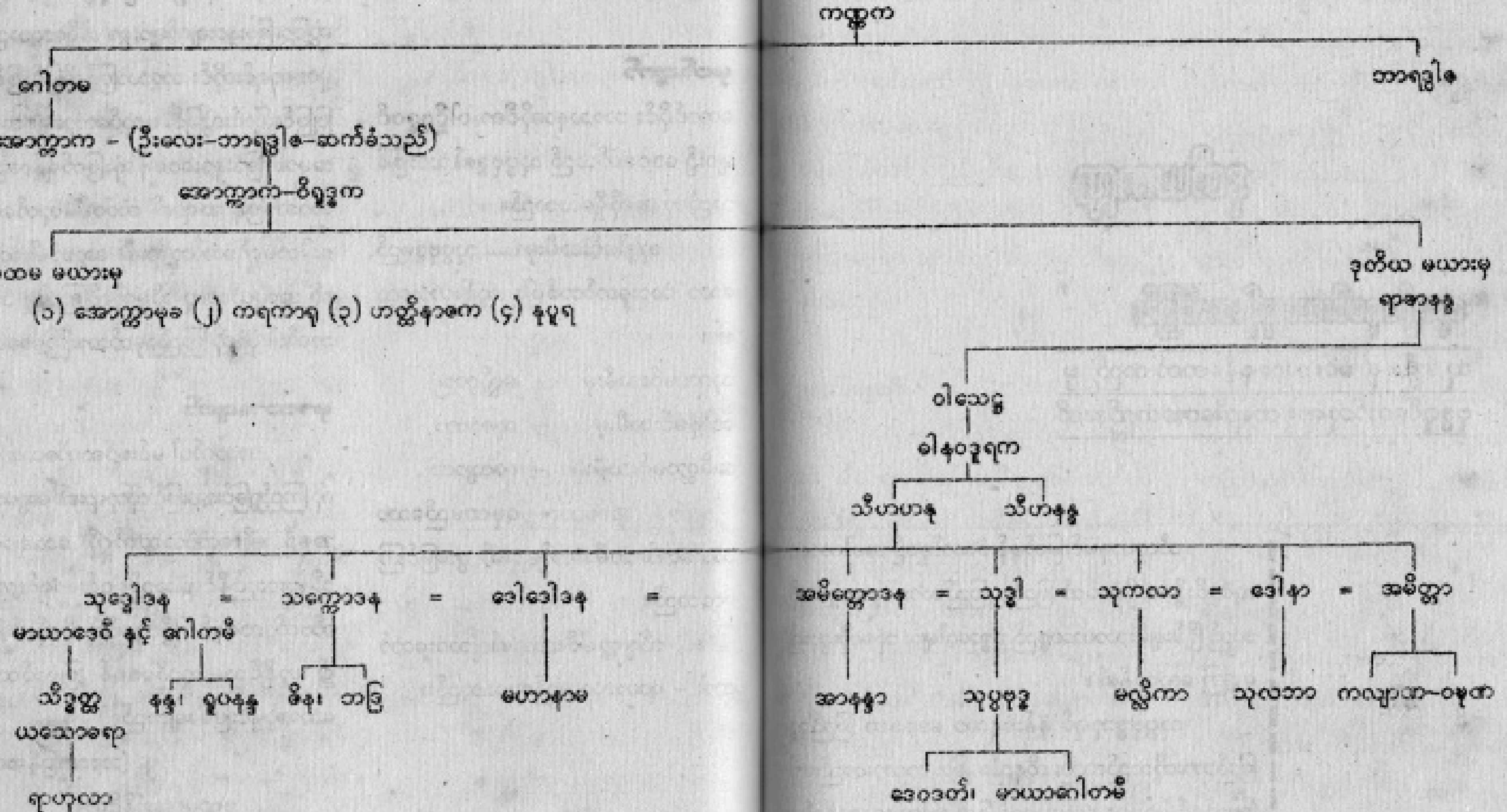

ဒုတိယကဏ္ဍ

သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနန်းတက်ခြင်း

သုဒ္ဓေါဒန မင်းသား နန်းတက် သည့် မှ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား တရားဟောသည့်အထိ

> သီဟဟနုမင်းမြတ်နန်းစံတော်မူစဉ် အခါကာလ အတွင်း၌ ကပ္ပိလဝတ် ပြည်သူပြည်သား လူအများတို့သည် ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာညီးဉ်တွာဝေါများ သုံခတိုးပွား၍ နေကြ လေကုန်၏။
>
> သုဒ္ဓေါဒနဘုရင် နန်းစံသော ဒေဝဒဟ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်လည်း ထိုနည်းမခြား တသားတည်းပင် ကြည်ရွှင် ဟာဒယ ချမ်းသာရွှင်ပြ၍ နေကြလေကုန်၏။

သုပ္ပဗုဒ္ဓဘုရင်မင်းမြတ်သည်လုံ့မွန်မှန်နီ အမည်ရှိသော လူမတူ နတ်မျှ အလွန်ချော မောလှပသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို တောင်ညာ တင်မြှောက်လိုက်လေ၏။

၎င်းသည် ထိုချောမောလှပသော မိဘုရားကလေးနှင့်အတူတကွ မြို့အနီးရှိ ဝန်းမျိုးစုံလင် ကြည်ရွှင်မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိရာ သဌေးကြီးတစ်ဦးပိုင်ဆိုင်သော ဥယျာဉ်သို့ မကြာမကြာ သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိ လေသည်။

မှတ်ချက်

ပါဠိဂုဏ္ဍဝင်၌ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မိဘုရားသည် အမိတ္တာဖြစ်သည်ဟု အဆိုရှိလေသည်။ ထိုလုမ္ဗိနီမည်သော မိဘုရားကြီးသည်အဆိုပါ ဥယျာဉ်ကို အထူးခင်မင် မြတ်နိုးတော်မူသဖြင့် ပိုင်ရှင် ထံမှ ဝယ်ယူပြီးလျှင်သူ အားပေးသနားရန် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို တောင်းပန်လျှောက်ထား လေသည်။

ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်က ဤ ဥယျာဉ်ကို ဝယ်ပေးမည့်အစား ၎င်းထက်

လှပသော အခြားဥယျာဉ်တစ်ခုကို ဖြပြ
စီမံ၍ ပေးပါမည်ဟု ကတိထားပြီးသော်အလှ
လှပသော ဥယျာဉ်တစ်ခုကို ဖြပြင်စီမံ
လုမ္ဗိနီမိဘုရားကြီးအား ပေးသနားတော
မူလေ၏၊ ထို့ကြောင့် ၎င်းဥယျာဉ်သည်လုမ္
ဟူသောအမည်ဖြင့် ကမ္ဘာတွင်ကျော်ကြား
ထင်ရှားခဲ့လေသတည်း။

ထို့နောက် ကာလအတော်ကြာလေ
သော် လုမ္ဗိနီမိဘုရားကြီးသည် လူတို့ထ
လွန်ကဲ နတ်တို့အလယ်တွင် ဆော်ခွဲလေသ
အောင် ထူးကဲမွန်မြတ်သော ကျက်သ
မင်္ဂလာ၊ လှပတင့်တယ်သော အဆင်းကြ
အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံလှိုလေသော်သော သ
ကညာတစ်ပါးဖွားမြင်လေ၏၊ ၎င်း၏အမည်
ကို မာယာဟုမှည့်ခေါ်ကြလေသည်။

မှတ်ချက်

ဤမာယာကား မဟာပဇာပ
မိထွေးတော်ဂေါတမီကို ဆိုလိုသည်။

ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာမကြာ
ပထမသမီးတော်ထက် ထူးကဲမွန်မြ
သော ဒုတိယသမီးတော်တစ်ပါး ဖွားမြ

ွန်သော် ငှင်း၏ အမည်ကို မဟာမာယာဟု
ည့်ခေါ်လေ၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓဘုရင်မင်းမြတ်
ည် မိမိ၏ သမီးတော်များကို သိဟဟနု
င်း၏ သားတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့်
ာက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် စကားကြောင်း
ွမ်းလေ၏။

မဟာမာယာသည် စကြာမင်းဖြစ်
ွတ္တံသော သတိုးသားကို ဖွားမြင်လိမ့်မည်
ု ဗေဒင်ဆရာတို့အဟောရှိသောကြောင့်
ုဒ္ဓေါဒနမင်းသားသည် ငှင်းမင်းသမီးနှင့်
ာက်ထပ်လေသည်။ယောကျ်ားတစ်ယောက်
ည် မယားတစ်ယောက်သာ ယူရမည်ဟု
ာ ဥပဒေရှိပြီးဖြစ်ရကား သုဒ္ဓေါဒနမင်း
ားသည် တစ်ဦးတည်းသော မင်းသမီးကို
ာ သိမ်းပိုက်ရလေသည်။

ထိုသရော်အခါ၌ တောင်ကုန်း၌နေ
ကြသော ပဏ္ဍဝအမျိုးတို့သည် သက်ဝင်
တို့၏ တိုင်းပြည်ကို ဝင်ရောက်တိုက်နိုက်
နကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းသူပြည်သား လူအများ
ို့သည် လာရောက်တိုက်နိုက်သူများ၏
န်ကို တွန်းလှန်နိုင်ရန် သားတော်
သုဒ္ဓေါဒနကို စေလွှတ် သင့်ပါသည်ဟု
ဘုရင်မင်းမြတ်အား လျှောက်ထားကြလေ
၏။ သိဟဟနု ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း ပြည်သူ
ပြည်သားတို့ လျှောက်ထားသော စကားကို
သဘောကျိုက်ညီတော်မူ၍ အပြင်ပ ရန်ကို
တွန်းလှန်ရန် မိမိသားတော်ကို စေလွှတ်လိုက်ရ
မင်းသားသည် စေနိုင်းတော်မူသည့်အတိုင်း
အရေးပြေငြိမ်းအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

သို့ အရေးပြေငြိမ်းသောအခါ
သိဟဟနု ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဆုတော်
လာဘ်တော်အဖြစ်ဖြင့် မိမိ သားတော်
သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကို မယားနှစ်ယောက်
လက်ထပ်ဖို့အခွင့်ပေးရန် တိုင်းသူပြည်သား
တို့အား မေတ္တာရပ် ခံလေသည်။

တိုင်းသူပြည်သားတို့လည်း ဤအခွင့်
အရေးကို မင်းသားအားပေးရန် သဘော
တူညီကြသည်ဖြစ်သောကြောင့် သုဒ္ဓေါဒန
မင်းသားသည်ဒုတိယတစ်ဖန်လက်ထပ်ပြန်
လေ၏၊ နှစ်ပေါင်းလပေါင်း ကာလရှောင်း
လေသော် သိဟဟနုဘုရင်မင်းမြတ်နတ်ရွာ
စံသဖြင့် သုဒ္ဓေါဒနမင်းသား နန်းတက်၏။

ဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေနေခန်း

ထိုသရော်အခါအလောင်းတော်သည်
တုသိတာနတ်နန်း၌ စံမြန်းလျှက်ရှိခဲ့လေသည်
ထိုသို့ စံမြန်းနေနိုက်အခါမှလူ့ပြည်၌ ပဋိ
သန္ဓေနေရန်အချိန်တန်ပြီဟုသိမြင်တော်မူလေ
သောကြောင့်အလောင်းတော်နတ်သားသည်

၁။ သင့်လျော်သောအမျိုး၊
၂။ သင့်လျော်သောတိုင်းပြည်နိုင်ငံ၊
၃။ သင့်လျော်သောအချိန်၊
၄။ သင့်လျော်သောခေတ်၊
၅။ သင့်လျော်သောမိခင် အားဖြင့်
ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါး ကြည့်ရှုတော်မူလေ၏။

မဟာမာယာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည်
သင့်လျော်သော မိခင်ဖြစ်ထိုက်သည်ဟု ဆုံး
ဖြတ်ပြီးသော် ငှင်းမာယာဒေဝီ၏ ဝမ်းဗိုက်
တွင်းသို့ ဆင်ဖြူတော်အသွင်ဖြင့်သက်ဆင်း
ဝင်ရောက်တော်မူလေ၏။

မယ်တော်မာယာအိပ်မက်ခန်း

ယင်းသို့ ဘုရားအလောင်းတော်
ပဋိသန္ဓေတည်နေ ကိန်းအောင်းလာသော
အချိန်၌ မဟာမာယာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည်

၁။ အစွယ်ခြောက်ချောင်းရှိ၍ တစ်ကိုယ်
ဖွေးဖွေးဖြူသော ဆင်ဖြူတော်တစ်
မိမိ၏ ဝမ်းဗိုက်တွင်းသို့ဝင်သွားသည်
မြင်မက်ခြင်း၊
၂။ အထက်ဝေဟင် မိုးကောင်းကင်သို့
တက်ရခြင်း၊
၃။ ကြီးကျယ်သော ကျောက်တောင်ထိပ်
တက်ရခြင်း၊
၄။ များစွာသော လူအပေါင်းတို့က မိမိအ
ဦးနှိမ်ညွှတ်ကြ၍ ရှိခိုးခြင်း တည်း
သော အိပ်မက်တော် လေးပါးကိုမျက်
ထင်ထင်အိပ်မက်မြင်မက်လေသတည်

မှတ်ချက်

ဤနေရာ၌ အနောက်တိုင်းသ
စာရေးဆရာများသည် မဟာမာယာ
အိပ်မက်ကို အိပ်မက်ဟုမသိကြပဲ ဘု
လောင်းသည် တကယ်ဆင်ဖြူတော်အဖြစ်
မဟာမာယာ၏ ဝမ်းဗိုက်တွင်းသို့ တက
ရောက်ခဲ့ဝင်သည်ဟု ယူဆကြကုန်သည်၊
ယူဆကြသဖြင့်လည်း ဘုရားအလောင်း
ပဋိသန္ဓေနေပုံ အချင်းအရာကို ဒဏ္ဍာ

…စကားများဖြစ်သည်ဟု ရေးသား၍ ဒဏ္ဍာရီ
…စကားမျှသာဖြစ်သော အဓမ္မတည်းဟူသော
…သက်သည် မရှိဘဲ မွေးဖွားလာရရှာသော
…ယရှု၏ အဖြစ်အပျက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြ
…လေသည်။

မယ်တော်မာယာ၏ အိပ်မက်ကို
…မူတာအတိုင်း မက်ရိုးမက်စဉ်မက်သော
…အိပ်မက်ပင်ဖြစ်သည်ဟု သေသေချာချာ သိ
…ကြပါမှ အဆိုပါအနောက်တိုင်းသား စာရေး
…ဆရာများ၏ မေဟာအဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော
…တွင်းသည် ဤမျှလောက် မနက်ပေရာ။

(ဘာသာပြန် ဆရာ)

၎င်းအိပ်မက်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်
…၍ ပုဏ္ဏားဖြူ ပုဏ္ဏားညိုတို့အား နိမိတ်ဖတ်
…ရန် မေးမြန်းလေသော် မိဘုရားကြီးသည်
…၃၂-ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်
…ပြည့်စုံသော သားတော်သားမြတ်ကို မွေးဖွား
…တော်မူလတ္တံ့ဟု နိမိတ်ဖတ်ကြလေ၏။

၎င်းသားတော်သည်အိမ်ယာတည်
…ထောင်လူတို့ဘောင်၌ နေခဲ့သည်ရှိသော်
…လေးကျွန်းပိုင်နင်း စကြာမင်းဖြစ်လတ္တံ့၊
…စကာယ်၍ကား ဆံမုတ်ဆိတ်ပယ်ရှား၍

အိမ်ယာတည်ထောင်လူတို့ဘောင်ကို ဖယ်ရှာ…
ရှောင်ရှားပြီးလျှင် ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း…
ဝါနီသောသင်္ကန်းကိုဆင်မြန်း၍ရသေ့ရဟန်း…
ပြုပါမူကားလောကသုံးခွင်ဘုံအပြင်၌တုမဖြ…
ဖတ်မရ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအစစ် ဧကန္တဘုရားဖြ…
ပါလတ္တံ့ဟု လျှောက်ထားကြလေသတည်း။

အလောင်းတော်ဖွားမြင်ခန်း

မာယာဒေဝီမိဘုရားကြီးသည်လူ့ပြ…
ဓေါ်ဥယျာဉ်တော်သို့ အခေါ်အပေါင်းနှင့်…
အပျော်ညာခြေ လှည့်လည်ကြည့်ရှုစဉ်…
အခါ ကမ္ဘာပေါ်လှုပ်ရှား၍ သားတော်ဖွားချိ…
ကြိုကြိုက်လာလေ၏၊ ထိုအခါ ပင်လုံးကျွတ်
ပွင့်လျက်နေသော အင်ကြင်းပင်၏ အကိုင်း…
အခက်တို့ကို လက်တော်နှင့်ဆွဲ၍ အားခဲရပ်…
ရှာလေသတည်း။

ထိုသို့ လောကသုံးပါး၌ တုသက်…
ရှားသော ဘုရားအလောင်းတော်ကို မီးဖျ…
သန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူကာနီး၌ သေတ…
ကောတု အမည်ရှိသော တာဝတိံသာ သနင်း…
သိကြားမင်းသည် ပြင်းထန်စွာသော လေနှင့်…
မိုးကို တစ်ချိန်းရွာသွန်းစေသဖြင့် နောက်ပိုက်…

နောက်ပါချွေရံသင်းပင်းတို့သည် ကစဉ့်ကလျဲ
ဟိုဟိုဒီဒီ ပြေးသွားကြလေသော် သိကြားမင်း
သည် မိန်းမအိုကြီး၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို
ယူ၍ အလောင်းတော်ကို လက်လှမ်းကြို
လင့်လျက် နေလေသည်။

ကမ္ဘာ၏အလင်းရောင်ကို ဖျက်ဝါး
ထင်ထင် တွေ့မြင်ကာဖြစ်သော ဘုရား
အလောင်းတော်သည် သိကြားမင်း၏
လက်တွင်းမှ ဆင်းသက်တော်မူ၍ ....

အရှေ့အရပ်သို့ ၇-လှမ်း လှမ်း
တော်မူပြီးသော် ....

"ငါသည် အမြင့်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်လတ္တံ့"

တောင်အရပ်သို့ ၇-လှမ်း လှမ်း
တော်မူပြီးသော် ....

"ငါသည် လောကသုံးပါးတွင်
အတုမရှိ အမြင့်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လတ္တံ့"

အနောက်အရပ်သို့ ၇-လှမ်း လှမ်း
တော်မူပြီးသော် ....

ဤကား "ငါ၏နောက်ဆုံး ပဋိသန္ဓေ
တည်နေဖွားမြင်ရခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့"

မြောက်အရပ်သို့ ၇-လှမ်း လှမ်း
တော်မူပြီးသော် ....

"ငါသည် ဘဝသံသရာ၏ တ…
ကမ်းသို့ တက်လှမ်းတော့အံ့"
ဟူ၍ ပထမဆေးခွန်းသောစကားကို ဖြ…
ကြားတော်မူလေသတည်း။

ဖွားသစ်စဖြစ်သောသူငယ်တော…
ကိုယ်၌ ရှစ်တွေးသော အညစ်အကြေး…
ဆေးကြောသုတ်သင်ရန် အလို့ငှာ …
ရေအေးစမ်းတို့သည် ကောင်းကင်မှ …
အလျှောက် ဘုရားအလောင်း၏ ဥကင်…
ပေါ်သို့ ကျရောက်ကြလေ၏။

ထိုမွေးဖွားသော နေရာ၌ပင် …
အလျှောက်ပေါ်ပေါက်လာသော စမ်းရေ…
မာယာဒေဝီလည်း ကိုယ်လက်သုတ်သင်…
မူလေ၏။

ပဉ္စသနိဒိဋ္ဌာသလမင်း မွေးဖွားခန်း

ဤသို့ ဘုရားအလောင်းသူငယ်…
မွေးဖွားတော်မူသောနေ့၌ပင် သာဝ…
ပြည်ကြီးအရှင် ဘုရင်မင်းတရားကြီးမှာလ…
သားတော်တစ်ပါး မွေးဖွားတော်မူလေ…

ငှင်းမင်းသား မွေးဖွားတော်မူသော ...ါ၌ တစ်နိုင်ငံလုံး ထိန်ထိန်လင်းအောင် ...ထွန်းညိကြ၍ တစ်နိုင်ငံလုံး ထိန်လင်း ...ကြောင့် ငြီးငြီးလောင်လျက်ရှိသောကြောင့် ...သနဒီဟု အမည်မှည့်လေသတည်း။

...သာရမင်းမွေးဖွားခန်း

ကောသမ္ဗီပြည့်ရှင်ဘုရင်ဓာတနိက ...မှာလည်း ထိုနေ့ အချိန်၌ပင် သားတော် ...စ်ပါး ထွန်းကားလေ၏။ ငှင်းသားတော် ...ဖွားသည်နှင့်တပြိုင်နက် ထွက်သစ်စ ...လုလင်ကဲ့သို့ ကြည်လင်တောက်ပသော ...ရောင်ကို ဆောင်သောကြောင့် ငှင်းကို ...ဥနဟု အမည်ပေးကြလေသတည်း။

...ပဇ္ဇောတမင်း မွေးဖွားခန်း

ဥဇ္ဇေနီပြည့်ရှင် ဘုရင်အနန္တနေမိ ...းတရားကြီးမှာလည်း သားတော်တစ်ပါး ...မြင်းလေ၏၊ ငှင်းသားတော် မွေးဖွား ...သောအခါ လပြည့်ဝန်းပေါ်ထွန်းလာသကဲ့သို့ ...နေမြဲသော အလင်းရောင်ဖြင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး ...ချပ်၍သွားသောကြောင့် ငှင်းသားတော်ကို

စန္ဒပဇ္ဇောတဟု မှည့်ခေါ်ကြလေ၏။

ဘုရားအလောင်းတော် မွေးဖွားသောနေ့၌ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းနှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့မှာ အလိုရှိသမျှ ဆန္ဒဥဿုံ ပြည့်စုံကြလေသောကြောင့် သူငယ်တော်ကို သိဒ္ဓတ္ထဟူသော အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြလေ၏။

နတ်စင်သို့သွားခန်း

ဖွားသစ်ဖြစ်သော ကလေးသူငယ်များကို သာကီဝင်မျိုးရိုးအလာ နတ်စင်သို့ သွား၍ နတ်ရုပ်ကို ဦးတိုက်ရိုးသော ထုံတမ်းစဉ်လာ ဓမ္မတာရှိသောကြောင့် ဖွားသစ်စဖြစ်သော သူငယ်တော်မင်းသားကလေးကို သာကီဝင်မင်းတို့၏ အစဉ်အလာအတိုင်း ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာသော အဆောင်အယောင်တို့ဖြင့် နတ်စင်သို့ပို့ရန် စီမံကြလေ၏။

သို့စီမံကြသည့်အတိုင်း သကျမည်သော နတ်မင်း၏ စံရာနတ်နန်းသို့ သူငယ်တော်မင်းသားကလေးကို ယူဆောင်သွားကြလေ၏၊ နတ်စင်သို့ရောက်လေသော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီးသည် သားတော် ကလေးကို

မွေ့ချီ၍နတ်ရုပ်ကို ဦးတိုက်စေရန် ကြိုးစားလေ၏။

ထိုအခါ သူငယ်တော်၏ဘုန်းတေဇကို မခံနိုင်သဖြင့် နတ်ရုပ်သည် အလောင်းတော်၏ ခြေတော်အစုံကို ဦးတိုက်လေသတည်း။

နတ်စင်သို့သွားရာ လမ်းခရီးမှ အလောင်းတော်ကို မြင်မြင်သမျှသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမများစွာသောလူတို့သည် အလောင်းတော်၏ ရုပ်ရည်တည်ကြည်ပုံကို မြင်ကြရသဖြင့် များစွာအံ့ဩဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍ အလောင်းတော်ကလေးကို "သကျမုနိ-သကျသီဟ"ဟူသော ဘွဲ့နာမဖြင့် ထပ်မံခေါ်ဆိုကြပြန်လေသည်။

ထိုပြင်နတ်စင်သို့ရောက်သောအခါ နတ်ရုပ်က အလောင်းတော်၏ ခြေ၌ဦးတိုက်သည်ကို မြင်ကြပြန်သော် ဤသူငယ်တော်သည် နတ်ထက်မြင့်မြတ်သောသူပေတည်းဟု ပြောဆိုကြကုန်ပြီးလျှင် "ဒေဝါတိဒေဝ" ဟူသော ဘွဲ့နာမကို ထပ်မံမှည့်ခေါ်ကြပြန်လေသည်။

အသိတရှင်ရသေ့ ကြွလာခန်း

ထိုသရော်အခါမှာသာဝတ္ထိသာရအမည်... ရှိသော ဈာန်အဘိညာဉ်ရ ရှင်ရသေ့တစ်ပါး... ရှိလေသည်၊ ငှင်း ရှင်ရသေ့၏ တူဖြစ်သော... နာဒရရှင် ရသေ့သည်လည်း ဦးလေးနှ... အတူနေထိုင်လျက် ရှိလေသည်။

အဆိုပါ ရှင်ရသေ့နှစ်ပါးတို့သည်... ဘုရားအလောင်း မွေးဖွားတော်မူသော... အကြောင်းကို သိမြင်တော်မူကြလေသော... ကြောင့် ဘုရားအလောင်းတော် ရှိရာ... ကပ္ပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွလာတော်မူကြလေ... ၏။

အသိတရှင်ရသေ့သည် သူငယ်တော်... ကို မွေ့ချီပြီးလျှင်.....

ဤသူငယ်တော်ကား.....

"သက်တော် ၂၉-နှစ်၌ အိမ်ရာ... တည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ ခွာရှောင်တော... ထွက်တော်မူလတ္တံ့၊"

"သို့ တောထွက်ပြီးနောက် ခြောက်နှ... သို့တိုင်တိုင် ကြံ့ခိုင်သော လုံ့လဝီရိယဖြင့်... ဒုက္ကရစရိယာ ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီးလျှင်... မဟာသေရာအမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်တံခါးကိုဖွင့်တော်...

ရလတ္တံ့–"ဟု အနာဂတ်စကား မြွက်ကြား
တော်မူလေ၏။

သို့မြွက်ကြားတော်မူပြီးနောက်ငှင်း
သူငယ်တော် ဘုရားအဖြစ်သို့မရောက်မီ
မိမိသေရအံ့သောအကြောင်းကို သိမြင်လေ
သော် အလွန်အကြူးအထူးဝမ်းနည်း ကြေကွဲ
ခြင်း ဖြစ်တော်မူရရှာလေသည်။

ထိုနောက် မိမိတူဖြစ်သော နာရဒ
ရသေ့အား အောက်ပါအတိုင်း မှာကြား
တော်မူလေ၏။

"ချစ်သား နာရဒ....

ဤနေ့မှ နောက် ၃၅–နှစ်မြောက်
သော နေ့၌ဤသူငယ်တော်သည် သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓအစစ် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်
မူလတ္တံ့၊ ငါသည်တမုဟုတ်ကား မကြာမတင်
သေတ်နန်းခွင်သို့ ကြွဝင်ရချေတော့မည်
ဖြစ်သောကြောင့် အလွန်ကြံကြိုက်ခဲလ
သော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမ ခေတ်ကြီးနှင့် လွဲခြင်းကြီး
ကွဲရတော့မည်။

သင်ချစ်သားတော်တမူကားအသက်
ငယ်နုနယ်သူဖြစ်၍ ဤသူငယ်တော်
ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါကိုမှီတွေ့
ရချိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဤသူငယ်တော်
ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ ၎င်း၏
သာသနာသို့ ကျွှားကာရာ ဝင်နိုင်ရန် အလို့ငှါ
သူတော်ကောင်းတရားကို အားထုတ်လျက်
စောင့်ဆိုင်းငံ့လင့်၍ နေပါလေလော့"

ဤသို့ မှာကြားပြီးနောက် အဓိတ
ရှင်ရသေ့ စုတေလေသတည်း။

ထို့နောက် နာရဒရသေ့ သည်
ဟာရာဏသီသို့သွား၍ ပြာပွတာလူမျိုး မန္တရ
ဝါဒီ ငါးရာတို့နှင့်အတူတကွနေထိုင်ပြီးသော်
၎င်းတို့ကဲ့သို့ မန္တရာဓလုပ်ကို အားထုတ်
နေလေ၏။

၎င်း နာရဒရသေ့သည် ကစ္စာယန
အနွယ်ဖြစ်၍ကစ္စာယနဟုထင်ရှားလေသည်။

ရှင်တော်ဘုရား သစ္စာလေးပါး
ထင်ရှားသိမြင်တော်မူ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်သောအခါ ထိုကစ္စာယနသည်
ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ သက်ဝင်
ယုံကြည်၍ မဟာကစ္စာယနဟူသော အမည်
ဖြင့် ထင်ရှားလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ အထိန်းတော်သည်
ဘုရားအလောင်းသူငယ်တော်အား သလေး
ထမင်းထည့်ထားသော ရွှေခွက်ကိုပေးလို
သည်ဖြစ်၍ ရွှေခွက်ကို ဆွဲယူလေသော်
ထိုခွက်သည် နေရာမှ မလှုပ်မရှား မှုလီနှင့်
စုတ်ထားသလိုနိုင်မြဲနေသဖြင့် ဆွဲယူမရ
တော့ချေ၊ အထိန်းတော်သည် ခမည်းတော်
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကြီးနှင့်တကွနန်းတွင်း
သူ–နန်းတွင်းသား၊ မြို့သူ–မြို့သားများအား
ဤအကြောင်းကိုပြောကြားလေသဖြင့်
ထိုသူအပေါင်း ၎င်းရွှေခွက်ကို ရွေ့ကြသော်
လည်း မရွေ့မရှား နိုင်မာလျက်ပင် နေချေ
သည်။

အလွန်တရာ အားအင်ကောင်းသော
ဆင်ပြောင်ကြီးများဖြင့် ဆွဲစေသော်လည်း
မလှုပ်မရှားချေ၊ သို့သော် ဘုရားအလောင်း
သူငယ်တော် ဆွဲကိုင်လိုက်သောအခါမူ
အလွယ်တကူဆွဲယူရသို့ပါလာလေသတည်း။

ယင်းသို့ထူးထူးဆန်းဆန်းအံ့မခန်း
သောအဖြစ်အပျက်ကို တွေ့မြင်ကြရသော်
လူအပေါင်းတို့သည် သူငယ်တော်ကို "ဒသ
ဓလ"ဟူသော ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခေါ်ဆိုကြ
လေသည်။

ငါးရာမျှသော သာကီဝင်မင်းသာ
သူငယ်များနှင့်တကွသူငယ်တော်ကိုစာဖတ်
စာရေးစသော ပညာရပ်များကို သင်ကြာ
စေရန် ဝိသာမိတ္တအမည်ရှိသော ဆရာကြီ
ထံသို့ ပို့ကြလေ၏၊ သူငယ်တော်သည
ဝိသာမိတ္တဆရာကြီး သင်ပြသမျှကို အားလုံ
သိပြီး၊ တတ်ပြီး သကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေတော
သည်။

၎င်းနောက် သူငယ်တော်၏ ဦးလေ
သုလဘာသည် သူငယ်တော်အား ဆင်စီ
မြင်းစီးအတတ်ကို သင်ပေး၍ သရဖေဒမြ
–မလေးအတတ်ကိုတဘက်ကမ်းခတ်အော
သင်ပြပေးလေ၏။

အလောင်းတော်မင်းသား အသက
အရွယ် အလွန်ကြီးရင့်လာသောအခါ လိစ္ဆ
မင်းတို့သည် အလွန်အကြူးအရှုးလုပ်သော
ဆင်ဖြူတော်တစီးကို အလောင်းတော်အာ
ဆက်သရန်အလို့ငှါ ၎င်းကို ရထားနာခုနှစ်
တို့နှင့် တန်ဆာဆင်လျက် ကပ္ပိလဝတ်မြ
သို့ ယူဆောင်လာကြလေ၏။

ထိုသတင်းကို ကြားသောဒေဝဒ

သည် မနာလိုဝန်တိုကြသော မွန်ရိုးယာများသော
ကြောင့် ထိုဆင်ဖြူတော်ကို ချောင်းမြောင်း
တ်ပစ်လိုက်လေသည်။

နန္ဒမင်းသားသည် ယမ်းနှံလဲနေသော
င်သေကောင်ကြီးကို တွေ့လေသော်
မြီးကို ဆွဲ၍ခြေနှစ်လှမ်းခန့်ရောက်အောင်
စ်လိုက်လေသည်။

ထိုဆင်သေကောင်ကို နောက်ထပ်
တွေ့သော အလောင်းတော်ကမူ အမြီးကို
ဆွဲ၍ကျောက်စရစ်များကိုပစ်ရသလိုပေါ့ပါး
ချင်မြန်စွာ အဝေးရောက်အောင်ပစ်လိုက်
လသည်။သို့ပစ်လိုက်သဖြင့်ဆင်သေကောင်
ကျသောနေရာ၌ ကြီးကျယ်နက်ရှိုင်းသော
တွင်းကြီးဖြစ်သွားလေသည်။

၎င်းတွင်းသည် "ဟတ္ထိပါတ" ဟူသော
မည်ဖြင့်ယခုတိုင် ထင်ရှားလေသတည်း။

၎င်းနေရာ၌နောက်လာနောက်သား
တို့သည် စေတီတည်ထားကိုးကွယ်ကြလေ
၏။

ဒေဝဒတ်ညာစ်၊ သတ်ပစ်ဆင်ကို။
နန္ဒခုနှစ်လှမ်း၊ ပစ်ရမ်းသကို။
အလောင်းတော်မြတ်၊ နောက်ထပ်၍ကို။
ခဲလိုကောက်-ပစ်မြောက်လိုက်လေသကို။

ထို့နောက် သာကီဝင်မင်းသားတို့
သည် မိမိတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အစဉ်
ဓမ္မတာအတိုင်း လေးပြိုင်ပွဲကျင်းပ၍ မိမိ
တို့၏အားကို စမ်းကြလေ၏၊ ထိုအခါ
အလောင်းတော် ပစ်လိုက်သော မြားသည်
အားလုံးသောစကြဝဠာဟူသမျှကိုဖောက်ထွင်း
ပြီးနောက်မဟာ ပထဝီဝင်မြေကြီးကိုပင်
ထွင်းဖောက်သွား လေသေးသည်။

ထိုသို့ မြားထွင်းဖောက်သွားသော
နေရာမှ ရေစမ်းပင်စိမ့်ယို ထွက်လာသော
ဟူ၏။

ထိုနေရာ၌ နောက်လာ နောက်သား
တို့သည်စေတီဘုရား တည်ထားကိုးကွယ်
ကြသော ဟူသတတ်။

ထိုမြားပြိုင်ပွဲကျင်းပသောအခါ၌
အလောင်းတော်သည် ၁၇-နှစ်သားရှိလေ
ပြီ။

အကြောင်းမူကား ထိုပြိုင်ပွဲပြီး၍
ရထားကိုယ်စီနှင့်မြို့တွင်းသို့ပြန်ဝင်လာကြ
သောအခါ အလောင်းတော်ကို မြင်ကြသော

ဗေဒင်ဆရာတို့က ဤနေ့မှနောက် ၁၂-နှစ်
မြောက်လို့မှ တောထွက်ခဲ့သော် သိဒ္ဓတ္ထ
ကုမာရမင်းသားသည် လေးကျွန်းပိုင်နင်း
စကြာမင်းကြီး ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နိမိတ်ဖတ်ကြား
အနာဂတ်စကား မြွက်ကြားလေသောကြောင့်
ဟူလို။

ထိုသတင်းစကားကို ကြားသော
ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီးသည်
အလောင်းတော်ကို ယရာဝါသဟူသော
နှောင်ကြိုးဖွဲ့စည်း ချည်နှောင်ထားရန်
ကြံရွယ်တော်မူ၍ လှပချောမွေ့သဘော
တွေ့လောက်သော ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့်
ပြည့်စုံသော သာကီဝင်မင်းသမီးများကို
စုဝေးစေပြီးသော် သားတော်သဘောကျ
ရွေးချယ်စေလေ၏။

အလောင်းတော်သည်၎င်းသာကီဝင်
မင်းသမီးတို့အနက်မှ ဒဏ္ဍပါဏိမည်သော
သာကီဝင်မင်း၏ သမီးယသော်ဓရာကို ရွေး
ချယ်လေ၏။

အလောင်းတော် သစ်ပင်ကြီးကို ဖယ်ရှင်းခန်း

အလောင်းတော်မင်းသားဖွားမြင်ပြီး
နောက်ရေနှစ်နှစ်ဆယ်ရှိသောအခါ "ရေပဲတာ
မြစ်ကမ်းနှဖေါက်နေသော အလွန်တရာကြီ
ကျယ်ထွားကြိုင်းသော "ကလျာထာဂ္ဂ" မည
သော သစ်ပင်ကြီးသည် အမြစ်ခြေက
ရေစားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြင်းထန်သော
လေမုန်တိုင်းတိုက်ရခြင်းကြောင့်လည်းကော
မြစ်တက်သို့လဲကျသဖြင့်ရေစီးကုန်ကန့်လ
တင်နေလေ၏။

ထိုအခါ တာတာမန်ရိုးသာဖွယ်ဖြစ်
ရေစီးတန့်ရပ်ပြီးမြစ်ကြောင်းရှိသော လယ်များ
ရေငတ်မတတ်ဖြစ်ပြီးလျှင် မြစ်ညာ
လယ်များအတွက်မူ ရေပေါလျှက် နစ်နေ
သတည်း။

ထိုအခါလူအပေါင်းတို့သည်သစ်
ကြီးကို ရွှေ့ပစ်ရန်အားထုတ်ကြ၏။ သို့ေ
မရွှမ်းနိုင်ကြ၊ ထို့ကြောင့် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသ
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား ၎င်း၏သားတေ
သိဒ္ဓတ္ထကို စေနိုင်းတော်မူရန် တောင်း
လေသော် သုဒ္ဓေါဒနကလည်း သားတေ
မင်းသားကို အနှောင့်အယှက်မပေးလို
ငြင်းဆိုတော်မူလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ဆန္ဒအမတ်သည် မိ

င်အလောင်းတော်မင်းသားကိုလွှဲရှောင်
ပိန်မည်ဟုသင်၍ မင်းသားရှိရာ ရေပါတ
ကမ်းအနီး ဥယျာဉ်သို့ သွားလေ၏။

အလောင်းတော်သည် ရှည်သော
ဉ်များကြားသဖြင့် ဆန္ဒအမတ်ကို မေးမြန်း
သော် ဆန္ဒအမတ်က အကျိုးအကြောင်း
ပြောင်းလျှောက်ထားသဖြင့်မြစ် ရေစီး၌
ပြလနှံ့တင်နေသော သစ်ပင်ကြီးကို လူ
ပါင်းတို့ မရွေ့နိုင်ကြပြောင်းကို သိလေ
ာ် ကိုယ်တိုင်သွား၍ ၎င်းသစ်ပင်ကြီးကို
ယ်ပစ်လိုက်လေသတည်း။

လောင်းတော်နှင့်ဒေဝဒတ်ဟင်္သာ ပြဿနာ

တစ်ရံသော် အလောင်းတော်သည်
ကီဝင်မင်းသားအချို့နှင့် ဥယျာဉ်အတွင်း
ပျော်မြူးနေလေသည်။ ထိုအခါ ဒေဝဒတ်
၌လည်း ၎င်း၏ဥယျာဉ်၌ ကစားပျော်
နေလေ၏။

ထိုအခိုက် ဟင်္သာတစ်ကောင်သည်
ဒတ်၏ဥယျာဉ်ပေါ်သို့ ဖြတ်သန်းသွား
သာတ်၊ ဒေဝဒတ်သည် ဟင်္သာကို
ဖြင့် ခွင်းလိုက်ရာ အတောင်ကိုမှန်၍
မြားစူးဝင်သွားလေသည်။ ဟင်္သာသည် မပျံ
နိုင်တော့ပြီဖြစ်၍ ဘုရားအလောင်းတော်၏
ဥယျာဉ်အတွင်း၌ ကျလေ၏။

အလောင်းတော်သည် ဟင်္သာကို
ကောက်ယူပြီးသော် စူးဝင်နေသော မြားကို
အတောင်မှ နုတ်ယူ၍ ယုယုယယ ဆေးဝါး
ကုသ ထားလေသတည်း။

ထိုသတင်းကိုကြားသော ဒေဝဒတ်
သည် အလောင်းတော်၏အထံသို့ စေတမန်
လွှတ်၍ ဟင်္သာကို တောင်းဆိုစေလေ၏။
သို့သော် အလောင်းတော်သည် ဟင်္သာကို
မပေးဘဲအသက်ခိုက်ကို သတ်ရန် ကြံရွယ်သူ
သည် ဤဟင်္သာကို မပိုင်မဆိုင်၊ ခင်စင်
သော်ကား အသက်ကိုကယ်ဆယ်သူသာလျှင်
၎င်းကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟုစကား တုန့်ပြန်
လိုက်လေ၏။

ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍အလောင်း
တော်သည် ဒေဝဒတ်နှင့်စကားများရလေသည်။
ဒေဝဒတ်လည်း ဤတရားရုံးသောအခါမှစ၍
အလောင်းတော်ကိုရန်ငြိုးကြီးစွာ ဖွဲ့လေ၏။

ကာဠုဒါယီအမည်ရခြင်းအကြောင်း

တစ်နေ့သ၌ အလောင်းတော်နှင့်
အခြားသာကီဝင်မင်းသားတို့သည် ဘော
ကစား ထွက်ကြလေ၏။ ထိုအခါ မြွေတစ်
ကောင်သည် အလောင်းတော်၏ ရှေ့သို့
ရုတ်တရက်ထွက်လာလေ၏။

ဥဒါယီသည် အလောင်းတော်ကို
မကိုက်မိစေရန် လျင်မြန်စွာပြေးသွား၍
မြွေကိုရိုက်လေ၏။ သို့သော် မြွေသည်
လျင်မြန်လှသဖြင့် မရိုက်မိပင် ဥဒါယီကို ခဲ
လိုက်လေ၏။

ထိုမြွေဆိပ်ကြောင့် အသားအရေ
မည်းသွားလေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ၎င်းကို
ဥဒါယီကို အမဲ(သို့မဟုတ်) ကာဠုဒါယီဟု
ခေါ်ကြလေသတည်း။

နိမိတ်ကြီးလေးပါးမြင်ခန်း

၁။ တစ်နေ့သ၌ အလောင်းတော်မင်းသား
သည် ဆန္ဒအမတ်မောင်းနှင်သောရထား
ဖြင့် ဥယျာဉ်သို့ထွက်ပြီးလှည့်လည်ရာ
လမ်း၌ တောင်ဝှေးကိုအမှီပြု၍ သွားလာ
နေသော လူအိုတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်
လေသော် ....

"မြော် .... ဤသူအိုကဲ့သို့ပင် ငါလည်း
အိုရဦးမှာပါတကား" ဟုသံဝေဂဖြစ်တော်
မူလေ၏။

ထို့နောက် ရှေ့သို့ခရီးမထွက်တော့ဘဲ
ခပ်သွက်သွက်ပင် နန်းတော်သို့ ပြန်ခဲ့
လေ၏။

၂။ တစ်နေ့သော် ရှေးနည်းအတိုင်းလှည့်
လည်ရာလမ်း၌ အနာရောဂါဒီစိုး၍ တ
ညည်းညည်း တညူညူနေရှာသော
သူနာကို တွေ့သဖြင့် စိတ်မကောင်းသော
သတ္တဝါတို့ ထုံးစံအတိုင်း ငါလည်း ဤသူ
ကဲ့သို့ပင် ဖျားစက်တွင်းသို့ သက်ဆင်း
ရဦးမှာပါတကား ... ဟု သံဝေဂ
ယူပြီးလျှင် ထိုနေရာမှ နန်းတော်သို့
လှည့်ပြန်ခဲ့လေ၏။

၃။ နောက်တစ်နေ့သော် ရှေးအတိုင်း လှည့်
လည်ရာ၌စည်ကားလှသောလူပရိသတ်
ကြီးတစ်စုကိုတွေ့မြင်လေ၏။ ၎င်းပရိသတ်
အတွင်း၌ အချို့သောမိန်းမများသည်
မိမိတို့၏ဆံပင်ဆွဲလျှက် ရင်ဘတ်ကို
လက်ဖြင့်ထိုးလျှက် ငိုကာယိုကာ တမ်းတ

ကသဖြင့် နောက်ကလိုက်ပါလာကြလေ၏။
အလောင်းတော်သည် ဤသို့ ငိုပွဲကြီး
ဆင်၍လာသော မသာအလောင်းကောင်
ကို မြင်လေသော် ....
ဇာတိဖြင့် စလာသော သတ္တဝါဟူသမျှ
တို့သည် "မရဏ" ဟူသော သေခြင်းဖြင့်သာ
အဆုံးသတ်ရရှေသည်တကား ....ဟု
သံဝေဂယူပြီးသော် မသာယာသော စိတ်
နှလုံးဖြင့် နန်းတော်သို့ပြန်ကြွခဲ့လေ
သတည်း။
ထိုနောက် နေ့ရက်အတန်ကြာပြန်သော်
အလောင်းတော်သည် အာဘက်ကကဲသို့ပင်
လှည့်လည်ရာ လမ်းခရီး၌ ဖန်ရည်ဆိုး
သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံလျက် မည်းနက်
လှစွာသော ဆံကိုကိုင်ခွဲလျက် ကြီးစွာ
သော ဣန္ဒြေဖြင့် ဆွမ်းခံကြွလာသော
ဦးပြည်းရဟန်းတစ်ပါးကို တွေ့လေသော်
ငင်း၏ထံသို့ချည်းကပ်၍ အကြောင်းခြင်း
ရာကို မေးမြန်းစုံစမ်းသလေ၏။
ထိုအခါ ငါတို့ကားဒီမ်ယာတည်စတောင်
လူ၏ဘောင်ကို စွန့်ခွာပြီးလျှင် မသေရာ
မသေကြောင်းဖြစ်သော တရားမြတ်ကို
ရှာကြံနေသော ရဟန်းတို့ပေတည်း....ဟု
ပြန်လည်ပြောပြချက်ကို ကြားလေသော်
အလောင်းတော်စိတ်၌ အလွန်ထိခိုက်
သွားသဖြင့် နက်နဲစွာ တွေးတောပြီးလျှင်
နန်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ကျေးကျွန်များကို လွှတ်ခန်း

သုဒ္ဓေါဒနဘုရင်မင်းတရားကြီးသည်
အထက်ပါ အပြစ်များကြောင့် သားတော်
မင်းသားကလေး စိတ်မအေးပဲ တအုံနွေးနွေး
ဟိုတွေးဒီတွေး ဖြစ်နေသည်ဟူသော အ
ကြောင်းကို ကြားတော်မူလေသော် စိတ်ပြေ
လက်ပျောက် ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ သားတော်
ကို လယ်ထွန်ရာဌာနသို့ ခေါ်သွားလေ၏။
ထိုလယ်ကွင်းသို့ရောက်လေသော်
အလောင်းတော်သည် အဝတ်ကောင်းအစည်
ကောင်းနှံ့ညွှန့်အလိမ်းလိမ်းကပ် ဖတ်ဖတ်မော
သဖြင့် ချွေးတွေသံတွေရွှဲရွှဲစို တကိုယ်လုံး
ရစရာမရှိသော အလုပ်သမားများနှင့် သိန္ဓုန်
ပါသော ကြိမ်တန်များတို့ဖြင့် သနားကြင်နာ
ခြင်း ကင်းမဲ့စွာ အရိုက်အနှက်ခံရသဖြင့်
သွေးဖြာဖြာယိုစီးသော၊ ကြောပြင်ရှိကြသော၊

အစာသောလေသခြင်း၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းတို့ကြောင့်
မောဟိုက်တုန်ရီနေကြသော၊ သို့ပါလျက်
ထမ်းပိုးဖြင့် လေးလံသောထွန်ကို လှည့်လည်
ရုံးဆွဲနေရသော၊ မှက်ရှိုင်း ခြင်ရှိုင်းတို့၏
ကိုက်ခဲသွေးစုပ်ခြင်းကို ခံနေရသော နွား
သတ္တဝါတို့ကို မြင်ရလေသော် နှလုံးအိမ်
နှလုံးသား ကြေမွ၍သွားတော့မည်ကဲ့သို့
အလွန်တရာ မေတ္တာဆပွား သနားခြင်း
ဖြစ်တော်မူလေ၏။
ဤသို့ သနားကြင်နာတော်မူခြင်း
ကြောင့် အလောင်းတော်သည် အသင်တို့သည်
မည်သူ၏ ကျေးကျွန်များဖြစ်ကြသနည်း?
ဟု မေးမြန်းတော်မူလေ၏။
ကျွန်တော်မျိုးများသည် အရှင့်
ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနဘုရင်မင်းကြီးကြီး
၏ ကျေးကျွန်များဖြစ်ကြပါသည်ထိုအလုပ်
သမားများအပေါင်းတို့ကပြန်ပြောင်းလျှောက်
ထားကြလေသော် ....
အသင်တို့သည် ယနေ့မှစ၍ သူ
တစ်ပါး၏ ကျေးကျွန် မဟုတ်ကြတော့ပြီ၊
ယနေ့မှစ၍ သူတစ်ပါး၏အစေခံမဟုတ်
ကြတော့ပြီ။
ငါသည် အသင်တို့ကို ကျေးကျွန်
အစေခံအဖြစ်မှ လွှတ်လိုက်ပြီ သင်တို့ အလို
ရှိရာသို့ ချမ်းချမ်းသာသာသွားကြ လေကုန်
လော့...ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင် အလောင်းတော်
သည် မိမိခမည်းတော်၏ ကျေးကျွန်အပေါင်း
တို့ကို လွှတ်လပ်ခွင့်ပေးတော်မူလေ၏။
ထိုသို့ လူကျေးကျွန်တို့ကို လွှတ်ပြီး
နောက် ဝန်ထမ်းနွားတို့ကိုလည်း လွတ်လပ်
ခွင့် ပေးတော်မူလိုက်လေသည်။
ထို့နောက် လယ်ကွင်း၏အနီး၌
စမ္ဗူသပြေပင် တစ်ပင်မြင်တော်မူ၍ ၎င်း
အပင်ရိပ်၌ ထိုင်ပြီးသော် နက်နက်နဲနဲ
တွေးတောတော် မူလေသတည်း။
ခမည်းတော်သည် ဤသို့ ထိုင်
နေသော သားတော်ကို မြင်တွေ့ရသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အေးမြသော သပြေပင်ရိပ်
သည် အလောင်းတော်ကို ကျောမနိုင်းဘဲ
နေသည်ကိုမြင်တွေ့ရသဖြင့်လည်းကောင်း
အလွန်အံ့သြခြင်းဖြစ်ရလေ၏။
တရံသော် အလောင်းတော်သည်
မိမိ၏ နန်းတော်သို့ လှည့်လည်ရာမှ ပြန်
လာလေသည်။ ထိုသို့ ပြန်လာသည်ကို မြင်

သာ မိဂဒါ (ကိုသာ ဂေါတမီကို ဆိုဟန်ရှိ
ည်)သည် မိမိလေသာပြတင်းပေါက်ကို
၍ အလောင်းတော်ကို စေ့စေ့ငုငုကြည့်ရှု
လျှင် အောက်ပါသီချင်းကို (ဝါ) ဥဒါန်း
ကျူးရင့်လေ၏။

ဤလို လှမြတ်၊ မွှားလတ်မိခင်။
ဖခင် ပါရော၊ သောသောကြည် ရွှင်။
သူငယ် ပျိုမ၊ ဗိုလ်ရ ကြင်လင်။
ရွှင်ရွှင် ငြိမ်း၊ မဆုံး ပျော်ပွဲဆင်။

အလောင်းတော်သည် မိဂဒါ၏
န်သက် မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသော သီချင်း
ကားများကို ကြားလေသော် မိဂဒါအား
ပတင်တယ်ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်းသော
ည်ဆွဲတန်တစ်ခုကို ပေးသနားတော်မူ
လသည်။

ဝန်းရံလိုက်ပါလူများစွာတို့လည်း
အချင်းအရာ အားလုံးကို တွေ့မြင်ရ၍
ဒ္ဓေါဒန ဘုရင်မင်းကြီးအား လျှောက်ထား
တော်ဦးတင်ကြလေသော် မိဂဒါအား
ခေါ်ယူတော်မူ၍ အလောင်းတော်မြတ်၏
ကြင်ရာသက်ထားမိဖုရားအဖြစ်ဖြင့်ခန့်ထား
တော်မူလေသည်။

ထိုအခါကာလ၌ အလောင်းတော်
မြတ်မှာ ဂေါပါယသောခရာ၊ မိဂဒါစသော
ကြင်ရာမြောက်သား မိဖုရားတို့နှင့်တကွ
ရံရွေတော်ပေါင်းများစွာ ၆၀၀၀၀-မြောက်
သောင်းသော မိန်းမကညာများမြို့ကြရာတွင်
မိဂဒါသည်အလောင်းတော်မြတ်တောထွက်
တော်မမူမီ(၇)ရက်ခန့်မျှ၌ အလောင်းတော်
မြတ်၏ ကြင်ရာသက်ထား မိဖုရားဖြစ်ခဲ့ဘူး
လေသည်။

သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် ဆောင်
ကျမ်းတတ် ပုဏ္ဏားမြတ်တို့၏ ဟောကြား
အပ်သော အနာဂတ်စကားများကို နားထဲ၌
မပြတ်မလပ် ကြားနေရသည့်အပြင် အ
လောင်းတော်မြတ် နိမိတ်ကြီးများထင်လတ်
သောအကြောင်းအရာများကို သိရှိလေသော်
မြို့တော်ပတ်ဝန်းကျင်၌ စစ်သည်တော်
တန်သားများကို နေရာတကျ ချထားစီမံ၍
တောင်တံခါး၌ ဒေါဒေါဒန၊ အနောက်တံခါး
၌ သုက္ကောဒန၊ မြောက်တံခါး၌ အမိတ္တော
ဒန၊ အရှေ့တံခါး၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး
ကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်တော်မူလျက် မြို့
တော်၏ အလယ်၌ မဟာနာမ်မင်းသားကြီး
သည် စစ်သည်တော်တပ်ခွဲ တပ်သားတစ်စု
တို့နှင့် မြို့တော်ကိုလှည့်ပတ်စောင့်ရှောက်၍
နေလေ၏။

ထိုသခင်းအခါ အလောင်းတော်သည်
ယသော်ဓရာအမှူးရှိသော မြောက်သောင်း
သော ပျိုကညာရံရွေတော်ပေါင်း များစွာ
တို့၏အလယ်၌ ဆောင်ညွှင်းယှက်သော တူရိယာ
မျိုးစုံ ကနန်သီဆို နှစ်လိုဖွယ်ရာ အမြဲဖြဲအကို
ကြည့်ရှုလျက်နေတော်မူ လေသတည်း။

မဟာဘိနိက္ခမန ယောထွက်တော်မူခန်း

ဤကဲ့သို့ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကြီး
သည် အလောင်းတော်မြတ်ကို တောမထွက်
နိုင်ရန် ရည်သန်ကြိုးရှင်း နှလုံးသွင်းဖြင့် စောင့်
ရှောက်၍ လာခဲ့ရာ မြောက်ရက်ကျော်၊ ခုနစ်
ရက်မြောက်သောညသို့ အလောင်းတော်မြတ်
ဟေမိသက်သည် လှည့်ပတ်ဖျော်ဖြေ ရံရွေများတို့
အရေးမသိ သတိလွတ်ကင်း အိပ်ပျော်၍
နေခြင်းကို သူသေဟာ ထင်မြင်လာ၍ ရွံရှာ
စက်ဆုတ် စိတ်နှလုံးတုန်လှုပ်လျက် ချုပ်ငြိမ်း
မရ သံဝေဂဖြစ်ပွားတော်မူလေ၏။

ထိုညဉ့်၌ပင်လျှင်ယသော်ဓရာသ
မိမိအားအလောင်းတော်က ခွန်းခွာထွ
သွားကြောင်းကို အိပ်မက်မြင်မက်တော်မူ
အလောင်းတော်အားနှိုးဆော်မူပြီးလျှင်အိပ်မ
၏အကြောင်းအရာများကို လျှောက်ထ
သံတော်ဦးတင်လေသတတ်။

ယသော်ဓရာ

အို… အကျွန်ုပ်သက်ထား အချင်းသ
…… အချစ်မင်းသား ထွက်သွားဖေ
ရာရပ် ဝေးသို့ သက်လျှာမျက်မ
မယ်ယသော်လည်း စွဲမြဲမ
လိုက်ပါတော်မူပါရစေ……

ခုကျွန်ုပ်သိမ်း ကျနိုင်မီးရှာမှန် မြ
နိဗ္ဗာန်ကို ရှာရန်အရေး ကြံတွေးမြင်
အလောင်းတော်က သက်လျှာကြင် ဇ
ယသော်အား မြွက်ကြားမိန့်မှာ တော်
သည်မှာ …

အလောင်းတော်

အို … ငါ၏ သက်ထ
မြောက်သားကြင်ယာ ယသော်ဓ
မောင်တော်မင်းသား ထွ
သွားလေရာ ရပ်ဝေးသို့ မကျွာအ

လိုက်ပါတော် မူနိုင်ကြောင်းများကို ပြန်ကြားမိန့်မှာတော်မူလေ၏။

သိကြားနှင့်တကွ နတ်အများတို့ သည် အလောင်းတော်၏ စိတ်အလို ဆန္ဒ နေပုံကိုသိရှိကြသောကြောင့် အလောင်း တော်မြတ်ထံမှောက်သို့ အားလုံးလာရောက် ၍ တောထွက်တော်မူရန် လျှောက်ထား တောင်းပန်ကြလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်က ...

"အို ... သိကြားမင်း ......

မြို့တော်ပတ်ဝန်းကျင်၌ မြင်းတပ်၊ င်တပ် လက်နက်ကိုင်တပ်သားများနှင့် ဖြင့်နက်ဝိုင်းရံထားသည်ကို သင်မမြင် လော၊ ကျွန်ုပ်ဘယ်ကဲ့သို့ ထွက်ခွာသွား ါမည်နည်း။"ဟု ပြောဆိုလေသော် သိကြား းက ကူညီစောင့်ရှောက်ပါမည်ဟု ဝန်ခံ ျှောက်ထားလေ၏။ အလောင်းတော်မြတ် ည် ဆန္နအမတ်ကို အိပ်ရာမှ နှိုးတော်မူ လျှင် ကဏ္ဍကမြင်းရထားအား ကုန်းနှီး န်ဆာလာများနှင့် အသင့်ပြင်ဆင်ထား မိန့်ကြားမှာထားတော်မူလေသည်။

အလောင်းတော်သည်ကဏ္ဍကမြင်း တော်ကို ရှေ့မှောယှဉ်တော်မူပြီးလျှင် ဆန္နအမတ် သိကြားမင်းတို့နှင့်တကွ နတ် အပေါင်းခြံရံတော်မူလျှက် ထွက်ကြွတော်မူ လေ၏။

ဤကဲ့သို့ အလောင်းတော်မြတ် နန်းတော်ကြီးမှ ထွက်ကြွတော်မူသောအခါ နန်းတော်ကိုစောင့်ကြပ်သော နတ်အပေါင်း တို့သည် ဝမ်းနည်းလှစွာ ငိုကြီးချက်မ ငိုကြွေးရှာကြလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည် အနော တံခါးသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ခမည်း တော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီး စက်တော် ခေါ်နေကြောင်းကို သိရှိ၍

"အို ... ခမည်းတော်ဘုရား ...

သားတော်သည်ခမည်းတော်အပေါ် ၌ ချစ်ကြည်လေးမြတ် မေတ္တာတော်အား ကြီးလှပါသော်လည်း ဒုက္ခလုံးခံ နှိပ်စက်ပုံ ကို အကုန်သွေးဆ သိစေ၍ ခမည်းတော် ဘုရားတို့နှင့် အတူတကွ မနေနိုင်တော့ပါ။

အို ... နာ .... သေရေး ဒုက္ခသေး တို့မှ လွတ်အေးရာဖြစ်သော တရားတော်း

တရားမြတ်တို့ကို အားထုတ်ပါတော့မည်" ဟု ပြောဆိုလျှောက်ထားခဲ့လေ၏။

ထို့နောက် များမကြာမီ အလောင်း တော်မြတ်သည် မြို့တော်ကို လှည့်ပတ် စောင့်ရှောက်နေသော မဟာနာမ်မင်းသား ထံသို့ ရောက်ရှိလာ၍ မဟာနာမ်မင်းသား က ချစ်ကြည်လေးမြတ်မေတ္တာတော်မကောင်း ကြသော ညာတကာဥသုံ အလုံးစုံတို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်ကြရမည့်အကြောင်းအရာများ ကို ပြောဆိုလျှောက်ထား သံတော်ဦးတင်ပါ သော်လည်းရှိုးတော်မမူဘဲထိုညဥ့်၌ပင်လျှင် အလောင်းတော်သည် တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ခရီးတိုင်ရောက်အောင် ထွက်ကြွတော်မူခဲ့ လေသည်။

ဆန္နအမတ်ကို ပြန်လွှတ်ခန်း

ထိုသို့ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာခရီးသို့ ရောက်ရှိသောအခါ အလောင်းတော်မြတ် သည် ရပ်တန့်တော်မူ၍ ဆန္နအမတ်အား ကဏ္ဍကမြင်းတော်နှင့်တကွကိုယ်တော်ဝတ် ဆင်လာခဲ့သော ဘယက်တန်ဆာ ရတနာ တို့ကို ယူဆောင်၍ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ပြန်သွားရန် မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

အရှင်ကျေးဇူးအလွန်သိတတ်သော ဆန္နအမတ်သည် တောအတွင်း၌ မှီတင်း သွားလာကျက်စားနေကြရှာသော ဝက်ဝံ သစ် ကျား ရိုင်းစိုင်းသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်မှကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရန် အလောင်းတော်မြတ်နှင့်တကွ နေထိုင်လို ပါကြောင်း ခွင့်တောင်းလျှောက်ထားပါသော် လည်း အခွင့်မရသဖြင့် အလောင်းတော်မြတ်၏ ချင်းရာဥသုံအလုံးစုံကို ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါ ဒနမင်းကြီးကို အမှူးထား၍ အားလုံးသော ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းတို့အား လျှောက်ထား သံတော်ဦးတင်ရန် ဆန္နအမတ်အားကပိလဝတ် ပြည်တော်သို့ ပြန်လွှတ်တော်မူလေ၏။

ဆန္နအမတ်နှင့် ကဏ္ဍကမြင်းတော် တို့သည် ၇-ရက်ကြာမှ ကပိလဝတ္ထုမြို့တော် သို့ ပြန်ရောက်ကြလေ၏။ ဆန္နအမတ် ပြည်တော်ပြန်၍မကြာမီပင်အလောင်းတော် မြတ်သည် သံလျက်တော်ဖြင့် ဥဒေါင်ဆံ ဆံကို ဖြတ်လိုက်၍ ကောင်းကင် သို့မြှောက် တင် ပစ်လွှင့်လိုက်ရာ သိကြားမင်းသည် ထို ဆံတော်မြတ်ကိုခံယူ၍ ကာဝတိံသာနတ်

ပြည်သို့ ဆောင်ယူသွားလေသတတ်။

အလောင်းတော်မြတ် ဆံတော်ကို
ဆိုက်ဖြတ်တော်မူရာ ထိုနေရာ၌ စိတ်စေတနာ
သဒ္ဓါကြည်ဖြူ နောက်လူနောက်သား လူအများ
တို့သည် စေတီတော်မြတ်တစ်ဆူ ပြုလုပ်
ကိုးကွယ်ကြလေ၏။

လွန်ခဲ့ပြီးသော အတိတ်အခါ၌
"အနုရှ" အမည်ရှိသော သူကြွယ်တစ်ဦးမှာ
သားအယ်ယောက်ဖြစ်ထွန်းပေါ်လာလေရာ
ငှင်းသားဆယ်ယောက်တို့သည် အသီးသီး
သက်ဝါသက်ဖြ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်များ
ဖြစ်သွားကြလေ၏။

ငှင်းပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်တို့သည်
ဝါချည်ဖြင့်ယက်လုပ်သော သင်္ကန်းတော်တစ်ခု
ကို အစဉ်လိုက် ဝတ်ရုံဆင်မြန်းတော်မူကြ၍
မိမိတို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူပြီးသည့်နောက်
ဘုရွေ့ခါ ခနမင်းတရားကြီး၏သားတော်သည်
ဘုရားဖြစ်တော်မူလာသည့်အခါ ဤသင်္ကန်းကို
ငှင်းအား ပေးလှူပူဇော်ပါလေဟု ပြောဆို
မိန့်ကြားလျက် အမယ်အိုတစ်ယောက်အား
ပေးသနားတော်မူခဲ့လေ၏။

ငှင်း အမယ်အိုကြီးသည် သေရာ
ညောင်စောင်းပျောင်းကာနီးသဖြင့် ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်များက မှာကြားမိန့်ဆိုခဲ့သည့်
အတိုင်း မိမိသမီးအားပြောကြားမှာထားခဲ့ပြီး
သင်္ကန်းတော်ကို အပ်နှံထားခဲ့ပြန်လေ၏။

ငှင်းအမယ်အိုကြီး၏ သမီးသည်
လည်း ဘဝနှုတ်ခမ်း စပန်းသတ်ဖုံးသေဆုံး
ကာနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြန်လေသော် မိမိသိမ်
အနားရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုစောင့်ရှောက်၍
နေသော ရုက္ခစိုးနတ်မင်းထံ ငှင်းသင်္ကန်း
တော်ကို အပ်နှံထားခဲ့ပြန်လေသည်။

သိကြားမင်းသည် ဤအကြောင်းအရာ
အားလုံးကို သိရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် သင်္ကန်း
တော်ကိုသွားရောက်ယူဆောင်ပြီးလျှင်သင်္ကန်း
တော်ကို ဝတ်ဆင်လျက်ပင် မြွားကိုကိုင် လျက်
ယိမ်းယိုင် ပိန်ကြုံမှုဆိုးသို့ ပုံသဏ္ဌာန်ကို
ဖန်ဆင်းလျက် အလောင်းတော်မြတ် တွေ့မြင်
နိုင်အောင်သောအရပ်၌ လာရောက်ရပ်တ
နေလေ၏။

သိကြားမင်းနှင့်အလောင်းတော်မြတ်
တို့သည်အချင်းချင်းအဝတ်ပုဆိုးကိုလဲလှယ်
ကြပြီးလျှင် သိကြားမင်းသည် အလောင်း

တော်မြတ် ဇာတိသတ်၏သပ်ယပ်ချောမွတ်
လှသည့် ကာသိတိုင်းဖြစ် ဝတ်လဲတော်ကို
တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ယူဆောင်သွား
လေ၏။

ဝတ်လဲတော် လဲလှယ်ရာ ထိုနေရာ၌
စေတနာနှင့် သဒ္ဓါထူးခြား–နောင်လာ
နောက်သား တကာတကာမများတို့သည်
စေတီတော်တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ကြ
လေသတည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရနှင့် တွေ့ဆုံခန်း

ဤကဲ့သို့ လဲလှယ်ဆင်မြန်းတော်မူ
ပြီး၍ အလောင်းတော်မင်းသားသည် ဘုရိုဂ
၏ သားဖြစ်သော ရသေ့၏ကျောင်းသခ်မ်းသို့
ကြွသွားတော်မူ၍ ကပိလဝတ်မှ အဘယ်မျှ
ဝေးကွာပါသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူရာ
၁၂–ယူဇနာဝေးကွာကြောင်း သိရှိတော်မူ၍
ကပိလဝတ်ပြည်တော်နှင့် အလွန်ပင် နီးလှ
သေး၏။

သာကီဝင်မင်းတို့သည် ငါ့အား
လာရောက် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးကြလန်
လတ္တံ့၊ ငါသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကိုဖြတ်ကျော်

ကူးသွား၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သွားတော
ဟု ကြံစည်တော်မူ၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည် လူ့ပ
များစွာ တတ်ကောင်းရာသည့် သောကာ
ဟူသမျှ၌ကမ်းတစ်ကက်ရောက် တတ်မြေ
သိမြင် ကျွမ်းကျင်တော်မူလှ၍ ဂင်္ဂါမြစ်
ကူးသန်းဖြတ်ကျော်တော်မူပြီးနောက် "ကရ
အမည်ရသော သစ်ရွက်များဖြင့် သပိတ်
တစ်လုံး ပြုလုပ်တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
ထွက်ကြွတော်မူလေ၏။

မဂဓတိုင်းကို အစိုးရတော်မူသေ
သေနိက ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်သည် သန်
ကြည်လင်နန်းရင်ပြင်မှ အလောင်းတော်
ကို ဖူးမြင်ရ၍ အလောင်းတော်မြတ်
တည်ကြည်နိုင်ခံမြင့်မြတ်လှစွာသော ဣ
သိက္ခာကိုယ်အမူအရာကို ဖုံ့ဖြိုးချီးမွမ်း
မူ၍ လက်ပါးတော်ကိုယ်ရံတော် တစ်ယောက်
ရွှမ်းခဲ့ဖွယ်သောအချို့ အပယာရများကိုလေ
စေ၍ အခြားကိုယ်ရံတော် တစ်ယောက်
အလောင်းတော်မြတ် ကြွရောက်သောနေ
အရပ်ကို ကြည့်ရှုမှတ်သားစေရန် နိုင်း
တော်မူလိုက်လေ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်သည် ပဏ္ဍဝတောင်
အလောင်းတော်မြတ် ရပ်တန့်တည်နေ
တ်မှုကြောင်းကို သိရှိတော်မူသော် ရဲရွေ
တ်ပေါင်းများစွာ ခြံရံကာဖြင့် အလောင်း
ာ်မြတ်ထံ သွားရောက်ဖူးမျှော်၍လောကီ
သား သဏ္ဌာဝါအများတို့ တွယ်တာစုံမက်
သက်လှသော မိန်းမကညာ ဥစ္စာဘဏ္ဍာ
နာ ရွှေငွေအသွေထွေတို့ကို လှူဒါန်း
တ်လေသတတ်။

ထိုအခါ အလောင်းတော်သည်
ာက်ပါအတိုင်း ပြန်ကြားမိန့်မြွက်တော်မူ
သတည်း။

"အို ... မင်းမြတ် ...

ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးအနီး၌ စပါး
န့်ရေ ရွှေငွေရတနာများစွာရှိ၍ ဘုန်းဂုဏ်
က်သရေရောက်နေအလာကိုပွားထင်ပေါ်
ွန်ကျော်သည့်ကောသလအမည်ရှိသော
်းတော်ပြည်တော်၌အာဒိစ္စမျိုးသာမျိုးနတ်
ွန်မြတ်သော အောက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုး
ပွားဆက်နွယ်လာခဲ့သော သာကီဝင်
မျိုးတို့သည် အုပ်ချုပ်စိုးပိုင် နေထိုင်ကြ
ကုန်၏။

ငါတို့သည်မူလည်းထိုသကျသာကီဝင်မျိုးပင်ဖြစ်၍ ခတ္တိယအားဖြင့် ခတ္တိယမင်းမျိုးသာတည်း။ ငါသည် အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့ကို လိုလားတောင့်တခြင်း မရှိ။

ထိုအာရုံငါးပါးကာမဂုဏ်တရားတို့သည်ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းသန္တုဋ္ဌိတရားကို မဖြစ်စေနိုင်၊ လူနတ်များစွာသဏ္ဌာဝါတို့သည် ထိုငါးပါး အာရုံကာမဂုဏ် တည်းဟူသော ညွှိအိုင်ကို ဖြတ်ကျော်ကူးသွားနိုင်မို့ ရှာခဲယဉ်းလှချေသည်။

ထိုအာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ စသော တစ်ဆယ့်တစ်သီး မီးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော မုဒုဘူတတရားတို့ပေတည်း။

ငါသော် တမူကား ထိုအာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့ကို ခံစားစံစားရန် အလိုမရှိ၊ ပရိဒေဝစသော တစ်ဆယ့်တစ်သီး မီးတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည့် နှိုင်းယှဉ်မရ မြင့်မြတ်လှသော အတုလရတနာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုသာ ရှာကြံရန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။"

ထိုအခါ ...

"အို ... အရှင်မြတ်ဘုရား ...

အရှင်ဘုရားသည် အတုလဉာဏ်သခင် ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူသောအခါ တပည့်တော်များကိုလည်း ဟောကြားချီးမြှင့်တော်မူပါ" ဟုဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်က လျှောက်ထားတောင်းပန်လေသော် ...

"အိမ်း .... ကောင်းပြီ" ဟု ဝန်ခံတော်မူလေ၏။

ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ခန်း

ဤကဲ့သို့ အလောင်းတော်မြတ်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ အဖူးအမျှော်ကို ခံယူတော်မူပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီးရှိ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့ ကြွတော်မူလေ၏။

ထို ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ အကျင့်တရားများကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နေကြသော ရသေ့ရဟန်းအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ပေါင်းသင်း၍ တရားဓမ္မများကို အားထုတ်ကြိုးစားတော်မူလေရာ သူမတူတန် အလွန်ပင် ပြင်းထန်သော ဝန့်ဘာဥဿာဟ ဝီရိယတရား ကြိုးစားတော်မူလှသောကြောင့် မဟာသမဏဟူသော ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခြင်းကို ခံယူတော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ၎င်းရသေ့များတို့၏ အားထုတ်ကြိုးစားသောတရားအလုပ်သည် သိကြားဗြဟ္မာဖြစ်ရုံမျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရရန် လမ်းကြောင်းနည်းမှန် မဟုတ်ချေသေးဟု ဉာဏ်တော်တွင်ထင်မြင်လာ၍၎င်းရသေ့များကိုစွန့်ခွာတော်မူပြီးသော် အာဠာရ၊ ကာလာမ ရသေ့ထံသို့ ကြွတော်မူလေ၏။

၎င်းအာဠာရရသေ့ကလည်းသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် အာရုံငါးပါးကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ဟောပြောပြသ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးသဖြင့်၎င်းကိုလည်းစိတ်သဘောနှစ်ခြိုက်မြတ်နိုးခြင်း မရှိသောကြောင့် ဥဒကရာမပုတ္တရသေ့ထံသို့ ထွက်ကြွတော်မူခဲ့လေ၏။

၎င်းဥဒကရာမပုတ္တရသေ့ကလည်း အာရုံငါးပါး၏ သိမှုမသိမှုဘာမျှမရှိကြောင်းများကို ဆုံးမဩဝါဒပေးလေသော်၎င်းဥဒကရသေ့ဟောပြောချက်ကိုလည်းနှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းရှိတော်မမူသဖြင့်၎င်းဥဒကရသေ့ထံမှ

က်စွာကြွသွားတော်မူပြန်သတည်း။

သုဓ္ဓေါဒန မင်းတရားကြီးသည် လောင်းတော်မြတ် ဖောဓိသတ် ရာဇကြိုဟ် ည့်ကြီးအနီး၌ ဥဒကရာမပုတ္တနှင့်အတူ ထိုင်၍ လုပ်ကျွေးမည့်သူများမရှိကြောင်း းကို သတင်းစကားကြားသိတော်မူသော ကြောင့် အလောင်းတော်မြတ်အား လုပ်ကျွေး ရန် မိမိထံမှ လူပေါင်းသုံးရာ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ မှလူပေါင်းနှစ်ရာပေါင်းငါးရာကို စေလွှတ် က်လေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည် ထိုလူ ါင်း ငါးရာတို့တွင် ငါးယောက်ကိုသာ လုပ်အကျွေးအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်စေ၍ ွင်းကျန်သူများကို ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

ထိုအလုပ်အကျွေးပုဂ္ဂိုလ်ငါးယောက် ့တွင်နှစ်ယောက်ကား မယ်တော်ဘက်မှ စ်၍ သုံးယောက်ကား ခမည်းတော်ဘက် ဖြစ်လေသည်။

အလောင်းတော်မြတ်သည် ဂယာ ောင်ကုန်း၏တောင်ဘက်၌ရှေ့လေ့ရာသပ သေ့၏ ဝေါ ဧရာဂါမ်ရွာသို့ကြွသွားတော်မူ နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ရှိ၍ ကြည်လင်

သန့်ရှင်းသော နေရဉ္ဇရာမြစ်ကမ်းအနီး သစ်ပင် တစ်ပင်၏ ခြေရင်းသို့ကပ်ရောက် နေထိုင် တော်မူပြီးလျှင် တဖြည်းဖြည်း ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တိုး၍တိုး၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူလေ၏။

နတ်အပေါင်းတို့သည် လူများမသိ နိုင်အောင် တန်ခိုးအားဖြင့် နတ်သုဒ္ဓါ အဟာရများကို ပေးလှူမှုစော်သော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည်တစ်နေ့ တွက်တာ ပဲစေ့တစ်စေ့မျှလောက်သော အစာအဟာရကိုမျှ စားသောက်ကာ၌အပ တော်မမူဘဲ ဆင်းရဲခြင်းစွာ ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်သုံးဆောက်တည်တော်မူ သဖြင့် အလောင်းတော်မြတ်၏ ကိုယ်ကာယ သည် ပိန်ကြုံလျော့ပါး အရေအသားများ ညှိုးမောင်းမည်းနက်လာလေ၏။

ယသော်ဓရာ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ခန်း

အလောင်းတော်သည် မိမိကိုယ်ကို ညှင်းဆဲလျက်ဒုက္ခခံကာဒုက္ကရစရိယာအကျင့် ကို ကျင့်သုံးဆောက်တည်နေကြောင်းကို

ကြားသိရသောနေ့မှစ၍ ခမည်းတော်မင်း တရားကြီးသည် အလောင်းတော်မြတ်ထံ သို့ တစ်နေ့လျှင် တမန်တော်ပေါင်း နှစ်ရာ ငါးဆယ်စေလွှတ်လေ၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းမြတ် ထံမှလည်း ထိုအတူ တမန်တော် နှစ်ရာ ငါးဆယ် စေလွှတ်လေ၏။

ရင်းတမန်တော်ပေါင်း ငါးရာတို့သည် အလောင်းတော်မြတ် ပြုလုပ်ကျင့်ကြံသော အချင်းအရာအားလုံးကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လျှောက်ထားသံတော်ဦးတင်ရလေ၏။

ခမည်းတော်မင်းတရားကြီးနှင့်တကွ အလောင်းတော်မြတ်၏ ကြင်ရာတော်များ၊ အထူးအားဖြင့် ယသော်ဓရာဒေဝီသည် အလောင်းတော်မြတ်၏ အကြောင်းအရာများ ကို သိရှိတော်မူသောအခါ များစွာကြေကွဲ ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်ရလေသည်။

ယသော်ဓရာဒေဝီမှုကား မိမိကိုယ် ကို ဖီးလိမ်းပြုပြင်ခြင်း ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ့သာ လိမ်းခြင်း၊ ဖုလဲမြဲသား ပတ္တမြားစသော ရတနာများနှင့်တကွ ဘယက်တန်ဆာ ဥဒါ ရများကို ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်းစသည်တို့ ကို ပြုလုပ်တော်မမူဘဲ ကြင်ရာတော်မြတ်

ဗောဓိသတ်အတူ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ဆောက်တည်နေလေသည်။

ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရား ကြီးသည် သားတော်ကလေးဖွားမြင်တော်မူ ပြီးကာစဖြစ်သည့်အတွက် စိုးရိမ်ကြောင် ကြတော်မူလှ၍ ယသော်ဓရာဒေဝီမိဖုရား ကြီးအား မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်ကမျှ အလောင်းတော်မြတ်၏ အကြောင်းအရာများ မလျှောက်မထား သံတော်ဦးမတင်ကြရန် ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားလေသည်။

ပဉ္စမ ဝဇိုပဒါလဝ်းဆိုလိုက်ခြင်း

ဤကဲ့သို့ အစာအဟာရများကို မစားမသောက် မမှိတ်မှု၍ ပြင်းပြင်းထန်တ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်သည် သန္တာလေးပါးကို သိမြင်ရ အခန်းနှင့် အတော်မင်ကွာလှမ်းနေကြောင် ကို သိမြင်တော်မူလာသော် ကြမ်းတမ်းသော အစာအဟာရများ ဘုဉ်းပေးသုံးဆော တော်မူရန် စိတ်ကြံတော်မူလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည် ကြမ် တမ်းခက်မာသော အစာအဟာရများကို ရ

းသောက်ဘုန်းပေးတော်မူပြီးသည့်နောက်
ာ်သေကောင်များ စွန့်ပစ်ရာရွာနသုသာန်
ဗျိုင်းသို့ကြွတော်မူ၍ လူသေကောင်များ
နံဘေးအနီး၌ လျောင်းလျက်အိပ်စက်
တော်မူလေ၏။

ရှာဖွေနေကြသော မိန်းမငယ်များနှင့်
လေးများတို့သည် သူသေများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်
ျက် ကျိန်းစက်အိပ်ပျော်နေသော အလောင်း
တော်မြတ်ကို တွေ့မြင်ကြသော လူသားကို
းသောက်မှိုရန် ရှာကြသောမြေဘုတ်ဘီလူး
ု ထင်မှတ်ကြ၍ မြို့ ကျောက်ခဲတို့ဖြင့်
နှ်ကြဲပစ်ခတ်ကြလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်နှင့်အတူ
ိုက်ပါမြှူနေကြသော ငါးဦးသော သူတို့
ည်လည်း ဤအကြောင်းအရာအလုံးစုံကို
တွေ့မြင်ကြလေသော် အလောင်းတော်မြတ်
ည် သစ္စာညာဏ်ကို ပြိုဖို့ရန် အရေး
ကြီး အားထုတ်ရမည်ဖြစ်သော လုံ့လဝီရိယ
ရားကို လျှော့လိုက်လေပြီဟု ထင်မြင်ကြ
ားလျှင် အလောင်းတော်မြတ်ကို စွန့်ခွာ
န်ပယ်၍ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ထွက်ခွာ
ွားကြလေ၏။

၎င်းငါးဦးသော သူတို့သည် ဗာရာ
ဏသီပြည် မိဂါဝုန်တော၌ နေထိုင်သီတင်း
သုံးကြ၍ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးဟု ထင်ရှားကျော်စော
လာလေသတည်း။

ဃနာနို့ဆွမ်း

အလောင်းတော်မြတ်သည်ခွန်အား
ဗလ ပြန်လည်တိုးတက်တော်မူလာသော
အခါ သေနဓည်သော ရွာသူကြီးပိုင်ဆိုင်
သော သေနာနိအမည်ရှိသော ရွာနိဂုံးသို့
ကြွသွားတော်မူလေ၏။

၎င်းရွာသူကြီး၌ နန္ဒာ၊ နန္ဒဗလာ
အမည်ရှိသော သမီးနှစ်ယောက်ရှိသတတ်။

၎င်း သမီးနှစ်ယောက်တို့သည်
ဘာဂီရ ထိမြစ်ကမ်းအနီး၌ နေထိုင်ကြသော
ကပ္ပိလဝတ်ပြည်သား သာကီဝင်မင်းသား
သည် လောကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော
စကြာမင်းကြီးသော်လည်းကောင်း၊ သစ္စာ
လေးပါးပိုင်းခြားသိမြင် ဘုရားရှင်သော်
လည်းကောင်းဖြစ်ရမည်ဟု ဗေဒင်ကျော်
ဆရာများ ဟောပြောထားကြောင်းများကို
ကြားသိရ၍ အလောင်းတော်မြတ် ဘုဉ်း

ပေးရန်အလို့ငှာ ဃနာနို့ဆွမ်းကို စီရင်
ချက်ပြုတ်ကြလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည် ၎င်းဃနာ
နို့ဆွမ်းကို အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာဘုံမှ ဗြဟ္မာမင်းကြီး
နှစ်ယောက်တို့ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည့်
ရတနာတို့ဖြင့် စီခြယ်ထားသော ကျောက်
သပိတ်တော်ဖြင့် ခံယူတော်မူလေ၏။

သပိတ်တော်မျှောခန်း

အလောင်းတော်မြတ်သည် ၎င်း
ဃနာနို့ဆွမ်းကို ယူဆောင်တော်မူလျှက်
နေရဉ္ဇရာ မြစ်သို့ရေသပ္ပါယ်ရန် ကြွတော်မူ၍
ရေသုံးသပ်တော်မူပြီးသည့်အခါ နတ်အများ
တို့သည် အစွမ်းနည်းသော တောက်ကြီးဝင်
၏ သစ်ကိုင်းများသည် ညွတ်ကိုင်းပေးကြ
သဖြင့် ထိုသစ်ကိုင်းများကို ဆွဲကိုင်လျက်
အလောင်းတော်မြတ်သည် ရေထဲမှ ကမ်း
ပေါ်သို့ တက်ရောက်တော်မူလေ၏။

သင်္ကန်းများကို ဝတ်ဆင်တော်မူပြီး
လျှင် အလောင်းတော်မြတ်သည် မြစ်ကမ်း
နား၌ ထိုင်တော်မူ၍ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်လှ
သော နို့ဃနာဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်
တော်မူပြီးလျှင် နေရဉ္ဇရာ မြစ်ထဲသို
မျှောတော်မူလိုက်လေ၏။

နဂါးများတို့သည် ၎င်းသပိတ်တော
ကို လှယူပြီးလျှင် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သ
ယူဆောင်သွား၍ နတ်အများတို့သည် သပိတ
စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ကြလေ၏။

ဃနာနို့ဆွမ်းကို ဆက်ကပ်လှူဒါန
ခြင်းဖြင့် မည်သည့်အကျိုးအာနိသင်ကိ
မျှော်ကိုးတောင့်တကြသနည်းဟု အလောင
တော်မြတ်က ထိုညီအစ်မနှစ်ယောက်ကိ
မေးမြန်းတော်မူရာ ဗေဒင်ဆရာများက
အရှင်မြတ်သည် စကြာဝတေးမင်းကြ
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဟောပြောကြပါသည်၊

အရှင်မြတ်စကြာမင်းကြီးဖြစ်တော်မ
သည့်အခါ တပည့်တော်တို့သည် ဤသ
လှူဒါန်းမှုကောင်းသော အကျိုးတော်ထင် အာနိသင
ကြောင့် အရှင်မြတ်၏ ကြင်ရာတော
မိဖုရားကြီးများ ဖြစ်လိုပါသည်ဘုရားဟ
လျှောက်ထားကြလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်က ဤသို
ကား ဘယ်တော့မှဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်ဘူးဟ
မိန့်တော်မူလေရာ ...

"ဒါဖြင့်လည်းဘုရား ...
အရှင်ဘုရားသည် အတုမရှိမြင့်မြတ်
မှသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို လျှင်မြန်စွာ
ူတော်မူရန် ဆုတောင်းပါသည်ဘုရား။" ဟု
ခွဲနှိုက်ကြားလျှောက်ကြားကြလေ၏။

ရင်းနောက် အလောင်းတော်သည်
နေရဥ္စ ရာမြစ်ကို ဖြတ်သန်းကူးကြွတော်မူ
ပြီးလျှင် သဗ္ဗညုတဉာဏ် အရှင်ဘုရား
သခင်ဖြစ်ရန် အချိန်နီးကပ်လာကြောင်း
ကိတ်နိမိတ်များကို တွေ့မြင်သိရှိလေပြီ။

သိကြားမင်းသည် သောတ္ထိက
မြက်ကုန်သည်ဟန် ဖန်ဆင်း၍ အလောင်း
တော်မြတ်သည် ၎င်းသောတ္ထိကအထံမှ
မြက်တစ်ဆုတ်ကို အလှူခံတော်မူပြီးသော်
ဗောဓိညောင်ပင်ရင်း၌ ဖြန့်ခင်းနေထိုင်တော်
မူလေ၏။

မာရ်နတ်ပယ္လွင်လုခန်း

ထိုသို့ ဗောဓိပင်ရင်းသို့ ကပ်ချဉ်း
နေထိုင်တော်မူစဉ် မာရ်နတ်မင်းသည်
အလောင်းတော်မြတ်ထံလာရောက်၍ ဝေဝတ်
သည် ဂိရိမေခလာဆင်ပြောင်ကြီးကို အုပ်ချုပ်
လွှမ်းမိုး နန်းတော်ကြီးကိုပါ အုပ်စိုး၍
သာကီဝင်မင်းမျိုးများကို သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီး
လိုက်လေပြီ။ သင်ကား အဘယ်ကြောင့်
ဤဗောဓိပင်ရင်း၌ နေထိုင်လေသနည်း။ ...
ဟုပြောဆိုပြီးလျှင် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်
လာကြသော ယသော်ဓရာ အမှူးရှိသော
မောင်းမ မိဿံများ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်၊
သာကီဝင်မင်းမျိုးများ၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်များကို
ရှေ့တော်၌ ဖန်ဆင်းပြလေ၏။

အလောင်းမြတ်သည် တုန်လှုပ်
ချောက်ချားခြင်းရှိတော်မမူချေ။

ထိုသို့ မတုန်မလှုပ် နေထိုင်တော်မူ
သည့်အခါ မာရ်နတ်မင်းသည် သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်မြတ်ကို ရရှိရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း
ခဲယဉ်းကြောင်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်လေသမျှ
အချည်းနှီးနိရတ္ထကပင်ဖြစ်မည့်အကြောင်း
များကိုပြောကြား၍ အလောင်းတော်မြတ်ကို
သွေးဆောင်လေ၏။

နောက်ထပ်တစ်ဖန် မာရ်နတ်မင်း
သည် တဏှာ၊ ရတိ၊ ရာဂဟူသော သမီးသုံး
ယောက်ကို ခေါ်ပြန်လေ၏။

၎င်းညီအစ်မသုံးယောက်တို့သည်
မိန်းမတို့၏ မာယာအဖြာဖြာတို့ဖြင့် အနည်း
နည်းအဖုံဖုံ ကြိုးစားပါကုန်သော်လည်း
အကျိုးမရ နိရတ္ထကပင်ဖြစ်၍ အလောင်း
တော်မြတ်သည် ၎င်းညီအစ်မ သုံးယောက်
တို့အား ပိန်ရှုံ့ရွတ်တွအိုမင်းလှသော ဇုန်းမ
အသွင် ထင်မြင်တော်မူလေ၏။

မာရ်နတ်၏ မကောင်းသော အကြံ
အစည်ဟူသမျှတို့သည် အလုံးစုံဆုံးရှုံးပျက်
စီးခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

ဤသို့ မာရ်နတ်မင်းဆုံးရှုံးပျက်စီး
ကြောင်းများကို တွေ့မြင်သိရှိကြသော နတ်
ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် အောင်ပန်းရသူ
အလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသတ်အပေါ်သို့
ပန်းမိုးများကို ရွာချကြဖြန့်၍ အောင်မင်္ဂလာ
သာယာသံညွှင်း အေးသီချင်းတို့ကို သီဆို
ကျူးရင့် ကြလေ၏။

သဗ္ဗညုတဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခန်း

ထို့နောက် အလောင်းတော်မြတ်
သည် နက်နဲသော ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်
စဉ်းစားတော်မူအားရာ ပဋိသန္ဓေတည်နေ
ရခြင်း၊ အိုရခြင်း၊ သေရခြင်းစသော တ
တို့၏ အကြောင်းတရားဖြစ်ပေါ်လာပုံအ
စုံသော တောဘုန်ကြ သေးခုက္ခအပေါင်းတ
ကင်းလွတ်ထွက်မြောက်နိုင်ပုံနည်းလမ်းမျ
သိမြင်တော်မူလေ၏။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ စ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာစက်ရဟတ်တို့
ကြောင်းကျိုးဆက်သွယ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ
၎င်းသံသရာစက်ရဟတ် ပဋိစ္စသမု
တို့၏ ကင်းပြတ်ချုပ်ငြိမ်းပုံများကို မျက်
ထင်ထင်သိမြင်တော်မူလာ၍ သစ္စာလေး
တရားကိုထင်ရှားသိမြင်တော်မူသော သဗ္ဗည
ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူလေ၏

သဗ္ဗညုတဘုရားအဖြစ်သို့ ရော
တော်မူသောအခါ မာရ်နတ်မင်း၏လေး
အလံတို့သည် လက်မှလွတ်ကျ၍ အရေး
အားဖြင့် တစ်သန်းသုံးသောင်းခြောက်ထော
သော မာရ်နတ်စစ်သည်တို့သည် ကြောက်
ထိတ်လန့်၍ ထွက်ပြေးကြလေ၏။

အလောင်းတော်မြတ်သည်
ကိုယ်ရောင်ကို ပွန်ရှောင်ပင်စက်ညွှင်းပန်းလျှ
ဂုဏ်ရာဂရိယာအကျင့်ကို အလွန်အကြ

င်သုံးဆောက်တည်တော်မူသဖြင့် နတ်ရွာ
တော်မူလေပြီဟူသော ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
ဝ်ရာ သတင်းစကားများသည် ကပ္ပိလဝတ်
ည်တော်သို့ ရောက်လာသဖြင့် နန်းတော်သူ
းတော်သားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပြာ
ချမ်း မသာဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ကြင်ယာတော် မိဖုရားများမှာမူ
း သာလွန်ဆိုးဝါးသတိတရား တိမ်းပါး၍
ဖျောသွားကြလေ၏။

နောက်များမကြာမီပင် အလောင်း
တ်မြတ်သည် သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို
န်တီတိ ပိုင်းခြားသိသော သဗ္ဗညုတအစစ်
ရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူ ကြောင်း
တင်းစကားကို ကြားသိတော်မူကြပြန်
တ် ကပ္ပိလဝတ်ပြည်အလုံး အုံးအုံးသိမ့်ညာ
းသာအေးရ ပျော်ရွှင်ခြင်းဖြစ်ကြသတည်း။

သေနနိဂုံး၌သေနသူကြီးသမီးနန္ဒာ၊
ာလတို့ လှူဒါန်းသော နိဂဏာဆွမ်းကို
ူတော်မူရန် သပိတ်တော်ကို လာရောက်
ါန်းကြသော အကနိဋ္ဌပြဟ္မာနှစ်ယောက်
င် ဟစ်ဖန်လာရောက်၍ ဖေဖျာဘိသိက်
ခင်ဟိတ်သမ္ဗာအောင် မင်္ဂလာသီချင်း
တို့ကို သီဆိုကျူးရင့်ကြလေ၏။

ဂင်းပြဟ္မာနှစ်ဦးတို့၏ ဝမ်းမြောက်
ရွှင်မြူးသီကျူးသော သီချင်းသံကြောင့်
အလောင်းတော်မြတ်သည် ငြိမ်သက်
တည်ကြည်သော သမာဓိတရားမှ ထတော်
မူ၍ အောက်ပါဥဒါန်းဂါထာများကိုကျူးရင့်
တော်မူလေသတည်း။

လူ့ဘုံဘဝ၊ ချမ်းမြရွှင်ပျော်။
နတ်ဘုံအများ၊ ခစားမွေ့လျော်။
ယဿိသုခ၊ ထောက်ဆ ယှဉ်သော်။
ဆယ့်ခြောက်ဗိုင်၊ တစ်စိုင်မှီတူးနော်။
ခန္ဓာဝန်ထမ်း၊ ပင်ပန်းလှသူ။
ဝန်ကိုပယ်ချ၊ အေးမြကြည်ဖြူ။
တဏှာဝန်ဆွဲ၊ မြစ်ပြတ်ဖြတ်သူ။
ခန္ဓာညစ်၊ အသစ် နောက်မယူ။
ဘဝဇာတ်လမ်း၊ ဆုံးခန်းရောက်သော်။
တဏှာ အဆုတ်၊ ငြိမ်းချုပ် ယှက်ကျော်။
တရား အားလုံး၊ သိမ်းကြုံး သိသော်။
တဏှာပြတ်၊ အဆုတ် နောက်မပေါ်။

ဤသို့ အလောင်းတော်မြတ်သည်
တဏှာမင်မ ပယ်ချနုတ်ထွင် သုတ်သင်
လွတ်မြောက် သစ္စာလေးပါး ပိုင်းခြား ထင်

ထင် သိမြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိ၍ အလွန်ပင်
ဝမ်းမြောက်တော်မူလှသောကြောင့် ခုနှစ်
ရက်လုံးလုံး ဘောဇဉ်အသာရများကို မစား
မသုံးဘဲ နေတော်မူလေသတည်း။

တဖုဿဘလ္လိက

ထို့နောက်ခုနှစ်ရက်ကျော်လွန်သော
အခါ လှည်းပေါင်းငါးရာ(၅၀၀)နှင့်တဖုဿ
ဘလ္လိကကုန်သည် နှစ်ယောက်တို့သည်
ရောက်လာကြလေ၏။

မထင်မရှား နတ်တစ်ပါးက ပြော
ကြားညွှန်ပြသဖြင့် ၎င်းကုန်သည် နှစ်
ယောက်တို့သည်ဘုရားရှင်ထံလာရောက်ကြ
၍ ပျားရည်ဖြင့် ပြုလုပ်သော မုန့်ဆုံးများကို
ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလေ၏။

အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်
သတ်မှတ် အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို ပိုင်ခါ
စိုးနင်း စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေး
ယောက်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံလာရောက်၍
ဖျားမုန့်ခုပ်ကို အလှူခံရန် အသီးသီးသပိတ်
တစ်လုံးစီ လှူဒါန်းကြလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ၎င်းစတုမဟာရာဇ်
နတ်မင်းကြီးတို့၏ သပိတ်ကို မငြင်းမဆ
အလှူတော်ခံ၍ ၎င်းသပိတ် လေးလုံးကို
တစ်လုံးတည်းဖြစ်ရန် မိန့်ခွန်တော်မူလေ၏။

ထိုသနော်အခါ မြတ်စွာဘုရားသည်
ကုန်သည်များအား မိန့်ကြားဆုံးမ ဩဝါ
ပေးတော်မူ၍

"အိုး ... လှည်းကုန်သည်တို့ ...

သင်တို့သည် ဘုရားကို အားကိုး
မှီခို ဆည်းကပ်ကြ၊ တရားတော်ကို အားကိုး
မှီခို ဆည်းကပ်ကြ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်ပေါ်
လတ္တံ့သော သံဃာတော်များကို အားကိုး
မှီခိုဆည်းကပ်ကြ။

ငါမြတ်စွာဘုရားအားလှူဒါန်းပူဇော်
ရသော ကုသိုလ်ကံစေတနာကြောင့် သင်တို့
အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော ဆုမြတ်
အပေါင်းတို့သည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၍ အကျိုး
တရားကို ခံစား စံစားရစေသတည်းဟု
မိန့်ကြားဆုံးမတော်မူလေ၏။

လှည်းကုန်သည် ငါးရာတို့သည်
မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးကန်တော့၍
ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာ မိမိတို့ အလိုရှိရာ
ဌာနသို့ ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် ပထမမဏ်နိမိတ် ထောင်သန်ခြင်း

ရင်းလှည်းကုန်သည်များ ထွက်ခွါသွားသည့်နောက် ဘုရားရှင်သည် နေရစ္ဆရာ ခြစ်ကမ်းနား၌ နေတော်မူ၍ လှည်းကုန်သည်များ ပေးလှူသော ပျားဆုပ်မုန့်ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။

သို့ရာတွင် ပျားရည်သည် ဘုရားရှင်အား လေနာခြင်းကို ဖြစ်စေလေ၏။

ဘုရားရှင် ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားနေရကြောင်းကို သိမြင်ရသောကြောင့် မာရ်နတ်သည် ဘုရားမြတ်ထံမှောက်သို့လာရောက်၍ ....

အို ... မြတ်စွာဘုရား ... ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူရန် အခါတိုင် ရောက်ပါပြီဟု လျှောက်ထားလေ၏။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်က ....

အို .... မာရ်နတ် ...

အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါ၏ တပည့်သားတို့သည် လိမ္မာ တတ်သိပညာရှိ၍ ဒိဗ္ဗါဘိညာဉ် လျှင်မြန်သော အသိဉာဏ် မတိုးပွားကြကုန်သေး၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဘိက္ခူ၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ တို့သည် တရားတော်မြတ်နှင့် လျော်ကပ်စွာ မိမိတို့သတ္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိလေသာမာန် ကိုယ်တွင်းရန်ကို မတွန်းလှန်၊ မဖြိုဖျက်နိုင်ကြကုန်သေး အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါကြွယ်သန့်ရှင်း ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်လှသော ငါ့တရားတော်သည် လူနတ်တို့ အလယ် ပြန့်ကျယ်တွန်းကား တိုးပွားခြင်း မရှိရှေးသေး၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

ထို့နောက် နတ်တို့ သေဌ်နှင်း သိကြားမင်းသည် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းဦးမှ အရှု မည်သော သစ်သီးကို ယူဆောင်၍ ၎င်း သစ်သီးဖြင့် ဘုရားရှင်၏ လေနာရောဂါကို ကုသလေ၏။

မုဥ္စလိန္ဒာနဂါးမင်းက ဘုရားရှင်အား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခန်း

မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်သက် သလောက် ဆေးခိပင်အောက် နေထိုင်ဘိတ်ာ သုံးပြီးသည့်နောက် မုဥ္စလိန္ဒာ နဂါးမင်း နေထိုင်ရာအရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူလေ၏။

မုဥ္စလိန္ဒာနဂါးမင်းသည် နေပူလောင်ခြင်း၊ မိုးရွာစိုစွတ်ခြင်းမှ ကာကွယ်တားမြစ်လိုသောကြောင့် ဘုရားရှင်အားမိမိကိုယ်ဖြင့် ခုနစ်ပတ်ရစ်ပတ်၍ ဘုရားရှင်၏ ဦးခေါင်းတော်အပေါ်၌ ပါးပျဉ်းကို ဖျန့်ကြက်ထားလေ၏။

၎င်းနေရာ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စား၍ နေထိုင် နေမူလေ၏ နှစ်သက်ပျော်ရွှင်တော်မူသလောက် မုဥ္စလိန္ဒာနဂါးမင်းနှင့် အတူ တကွ နေထိုင်သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် ဆောခိမတ္တိုင်သို့ ကြွတော်မူလေ၏။

၎င်းဆောခိမတ္တိုင်၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်မြတ်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားတော်မူလျက်သောဤယာဥ္စဒါန်သောမြက်နေရာပေါ်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေထိုင်တော်မူလေ၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဓမ္မဥ သုံ့အလုံးစုံကို စိုးမြိုင်နိုင်နင်း ကောင်းစွာနလုံးသွင်းမိတော်မူပြီးသည်းအခါ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းတော်မူလှသဖြင့် ဥဒါန်းပါဠိတော်လာ ယခါဟာ

ပါတုဘဝန္တိဓမ္မာအစရှိသော ဥဒါန်းဂါထ များကို ကျူးရင့်တော်မူလေ၏။

ဗြဟ္မာယာစန

ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်မြ သည် လူပြည်ဘုံသား လူအများတို့သိကြ နားလည်ဖို့ရန် အလွန်ပင်ခက်ခဲနက်နဲ မူသောအကြောင်းကို ဉာဏ်တော်အတွ ထင်လင်းစွာ သိမြင်တော်မူသောကြ ဘုရားရှင်သည် တရားဟောတော် မမူ ဘူးဟု ကြံစည်စဉ်းစားတော်မူလေ၏။

သို့ရာတွင်လောကသေဌ်နှင်းဖြ မင်းသည် ဘုရားရှင်အထံသို့ ကပ်ချည် ဘုရားရှင်၏ မှင့်တွန်းပေါ်ပေါက်တော် ခြင်းသည်တောင်ထိပ်ကြဲပေါက်စေ နေထွက်တွေ့ကြုံဖို့ရန် အလွန်ပင်ခဲယဉ် သည်အတွက် လွဲချော်မှောက်မှား သတ္တ အများကိုသနားငဲ့ညှာတော်မူရန်တောင်း လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုဗြဟ္မာမင်းတောင်းပန်လျှေ ထားသောအခါ အဘယ်သူအား တရ ဟောရမည်နည်းဟု ဆင်ခြင်စဉ်းစား

သော် အာဠာရ၊ ကာဠာမရသေ့ကို မြင်
ဘ်မူလေ၏။ ၎င်းအာဠာရ၊ကာဠာမရသေ့
ကသွားသည်မှာ ခုနစ်ရက်ရှိလေပြီ။

ထို့နောက် ရာမ၏ သားဖြစ်သူ ဥဒက
ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားမိလေသော်လည်း
ဥဒကရသေ့သည် လွန်ခဲ့သော သုံးရက်
ာက်ကစုတေမြဲနေသေသွားပြန်ကြောင်း
သိရှိတော်မူ၍ ဗာရာဏသီပြည် ဣသိ
န မိဂဒါဝုန်တောသို့ နေသိုင်ကြသော
ဂ္ဂီငါးဦးအားဟောရန်အဦးသောရန်ထွက်ကြွ
ဘ်မူလေ၏။

ကနှင့် တွေ့ခြင်း

ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ ဖျော့ရှင်နှစ်သက်တော်
လောက် နေထိုင်သီတင်းသုံးခဲ့ပြီးနောက်
သီတိုင်း ဗာရာဏသီမြို့သို့ ကြွတော်မူ
ရာ လမ်းခရီးအကြား၌ အာဇီဝကတက္ကဒွန်း
ဖယောက်နှင့်တွေ့ရှိလေသော် ၎င်းက
သင့်အမည်ကား အသို့၊ အသင့်ဆရာကား
သူနည်း၊ ယခုအဘယ်သို့ကြွ မည်နည်းဟု
မြန်းလေ၏။

၎င်း တက္ကဒွန်းသည် ဘုရားရှင်က
ဖြေကြားပြောဆိုသောစကားများကို ကြား
သိရသောအခါ ....

"အို .. ဂေါတမ နွယ်ဖွား အရှင်
ဘုရား ...

အရှင်ဘုရားသည် ဓိန္န မည်သည်ဟု
ဖြေကြားချက်မှာ ဟုတ်လောက်ပါပေသည်။
ဟုတ်လောက်ပါပေသည်။"ဟု ပြောဆို
ပြန်ကြားလျှောက်ထား၍ ထွက်ခွာသွားလေ
သတည်း။

ဒုတိယကဏ္ဍ ရိုဋ္ဌတ်

ဒုတိယကဏ္ဍ

ဘုရားဖြစ်တော်မူသည့်မှ

အဇပါလ ညောင်ပင်အောက်သို့ ကြွတော်မူခြင်း

ရှင်တော်ဘုရားသည် နေရဉ္ဇရာမြစ်မှ ထွက်ခွာ
ကြွသွားတော်မူလေရာ ဗာရာဏသီပြည်အနီး မိဂဒါဝုန်
တောသို့ ရောက်ရှိတော်မူလေ၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကြွလာတော်
မူသည်ကို မြင်လတ်သော် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း စသော်ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ်များကို မပြုလုပ်ကြစတမ်းဟု ကတိကဝတ်ထားကြ
ပါသော်လည်း ဘုရားရှင်၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တော်
မူသော ကာယိဂုဏ်တော်များကို ဖူးမြင်ရသည့်အခါ ကတိ
ကဝတ်များ၌ မတည်နိုင်မူ၍ လျှင်မြန်စွာသကြွ၍ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ်များကို ပြုလုပ်ကြလေ၏။

ငင်း ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့သည် ဓမ္မစက္ကရ
ဝိုယာအကျင့်ကို စွန့်လွှတ်တော်မူခြင်း၏
ကြောင်းအရာများကို မေးမြန်းလျှောက်
ားကြသော် ဘုရားရှင်သည် ငင်းတို့မေး
န်းသော သဘောကို ဖြေဆိုသောအားဖြင့်
မ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောကြားတော်
လေ၏။

မှတ်ချက်။ ငင်းဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်
ကို ဘာသာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြန်ဆိုထားပြီး
ဖြစ်၍ ဤနေရာ၌ဖော်ပြရန်မလို ။

ဘုရားရှင်သည်ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့တွင်
ုံးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တရားထသိပြည်သို့
ွမ်းခံကြွနေကြသောကြောင့် နှစ်ဦးသော
ုဂ္ဂိုလ်တို့အား နံနက်အခါ၌ ဓမ္မစကြာ
တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၍ ညနေချမ်း
အချိန်၌ ပဉ္စမ တရားနာကြားရသူ ပုဂ္ဂိုလ်
နှစ်ပါး ဆွမ်းခံသွားစဉ် ကျန်နေသော
ုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးကို ဟောတော်မူလေ၏။

ငင်းနောက် ဘုရားရှင်သည် ငင်း
ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့အား သစ္စာလေးပါးတရားကို
ဟောပြော ဆုံးမတော်မူ၍ ငင်းတို့အား
"ဘိက္ခုဝေ" ဟု ခေါ်တော်မူလေ၏။

ဤကဲ့သို့ တရားဓမ္မ ဟောပြော
ဆုံးမတော်မူပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည်
ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးတို့တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော
ကောဏ္ဍညအားကိုသို့ လှည့်တော်မူ၍-

"အို ကောဏ္ဍည-
ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို ကြွင်း
ထားမရှိ ပိုင်းခြား၍ သိပါပြီလော" ဟုမေးမြန်း
တော်မူလေ၏။

"အို- မြတ်စွာဘုရား -
ကြွင်းကျန်မရှိ သစ္စာလေးပါးတရား
ကို တပည့်တော်သိရှိပါပြီဘုရား" ဟု မြန်ကြ
လျှောက်ထားသောကြောင့် ဘုရားရှင်က
"အညာတိဝတ ကောဏ္ဍည" ဟု မိန့်ခေါ်တော်မူ
လေ၏။

နောက်ထပ်တဖန် ကြွင်းကျန်သော
ရဟန်းလေးပါးတို့အားသစ္စာလေးပါးတရား
ကို ဟောကြားရာ၌ ကောဏ္ဍညမထေ
သည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

ငင်းနောက် ဘုရားရှင်သည် ငင်း
ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့အား သဏ္ဌာဝါအားလုံး မျ
ပြုန်း သေကြေ မပြစေတတ်သော တရ
ဓမ္မကို(ဝါ)အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကိုဟောကြ

တော်မူရာ ကြွင်းကျန်နေသော ပဉ္စဝဂ္ဂီလေးဦး
တို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

ဤကဲ့သို့ ဘုရားရှင်သည် ပဉ္စဝဂ္ဂီ
ငါးဦးတို့အား တရားဓမ္မ ဟောပြောပြသ
ဆုံးမတော်မူပြီးနောက် ငင်းတို့နှင့်အတူ
"နာသိ" မည်သော ဗာရာဏသီမြစ်ကမ်းသို့
ကြွတော်မူလေ၏။

"ယသအမည်ရှိသော ဗာရာဏသီ
ပြည်သားသူဌေးသားတစ်ယောက်သည်
ညဉ့်အခါ ငင်းမြစ်ကမ်းသို့ ရောက်လာ၍
ဟိုမှာ ဘက်ကမ်း၌ ငြိမ်းချမ်းစွာ သီးတင်း
သုံးနေ ထိုင် တော်မူသော ဘုရားရှင်ကို
ဖူးမြင်ရသဖြင့် ....

"အို ရဟန်းတော်မြတ်ကြီးဘုရား-
တပည့်တော်သည် ဆင်းရဲဒုက္ခ
ခံစားနေရသူဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ တပည့်
တော်သည် ကိုယ်စိတ်ညှိုးနွမ်း ပင်ပန်းသူ
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား" ဟု မြတ်စွာဘုရားအား
လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက -

"အိုချစ်သား....

ဤမှာဘက်ကမ်းသို့ လာခဲ့လော
သင်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ နလုံးမသာယာခြင်းတို
သည် ကုန်ဆုံး ပျောက်ပျက်လိမ့်မည်
သာတည်း" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

ထိုကဲ့သို့ မိန့်ခေါ်တော်မူသောအခ
ယသသူဌေးသားသည် မိမိ၏ ခြေနင်းဖိနပ
ကို မြစ်ကမ်းနား၌ ချွတ်ထားခဲ့ပြီး ဘုရားရှ
ရှိတော်မူရာ မြစ်တဘက်ကမ်းသို့ ကူးသန
သွားလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ငင်းသူဌေးသားအ
ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ မဂ္ဂကထာများ
နှင့်တကွ သစ္စာလေးပါးတရားတော်က
ဟောပြောပြသ ဆုံးမတော်မူလေ၏။

ယသသူဌေးသားသည် သစ္စာလေးပါ
တရားကို ကြားနာရ၍ ယုံကြည်မြတ်နိ
အားကိုးလှသောကြောင့် ဥပသကာ(ဝါ)ယက
ဖြစ်ရန် လျှောက်ကြားတောင်းပန်လေ၏၊

ညဉ့်အခါ၌ ယသသူဌေးသားအိမ်
ထွက်သွားကြောင်းကို သိရှိသောအခေ
ကျွန်မ တစ်ယောက်သည် နိုးရိမ်ကြောင့်ကြ
စိတ်မကောင်းသဖြင့်ယသသူဌေးသား၏ဖခ
သူဌေးကြီးအားပြောကြားလေရာ သူဌေ

ည် သားကိုရှာရန် ထွက်သွားလေ၏။

ငင်းသူဌေးကြီးသည် မြစ်နားသို့
က်၍ မိမိသား၏ ခြေနင်းဖိနပ်ကို
တ်သော် ရေများနစ်သေလေသလော?

မိမိကိုယ်ကိုပင် သတ်၍သေလေ
သာ?ဟု စိုးရိမ်စိတ်မကောင်း ဖြစ်လာ
၏။

သူဌေးကြီးသည် မြစ်ကို မြတ်ကူး
ရာ ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ရှိ၍ မိမိသား
ကြောင်းအရာများကို သိရှိရန် စုံစမ်းမေးမြန်း
က်ထားလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် သူဌေးကြီး၏ လျှောက်
မေးမြန်းချက်များကို ဖြေကြားတော်
သး၍ သူဌေးသားအား ဟောတော်မူ
သို့ တရားစမွှများကို ဟောပြောပြသ
မူလေ၏။

ယသသူဌေးသားသည် မိမိ၏
အား ဟောကြားသော တရားတော်ကို
နာရသဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
မူလေ၏။

ဤသို့ ယသသူဌေးသား ရဟန္တာ
စ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါဘုရားရှင်သည်

ဥဒါန်းပါဠိတော်၌ ပါရှိသော၊ တင့်တယ်
ကောင်းမြတ် လှပသော အဝတ်ဂုဏ်များကို
ဝတ်ဆင်ရသော်လည်း မှန်ကန်ကောင်းမြတ်
သောလမ်းစဉ်သို့သွားရလေ၏။ အစရှိသော
ဂါထာကို ရွတ်ဆိုသီကျူးတော်မူလေ၏။

ထို့နောက် ယသသူဌေးသားနှင့်
ဖခင်သူဌေးကြီးတို့သည် မိမိတို့၏ နေရာ
အိမ်ကို ပြန်သွားကြ၍ နံနက် မိုးသောက်
အလင်းရောက်သောအခါ မိမိတို့၏ အိမ်သို့
ဆွမ်းဘုန်းပေးကြွရောက်ရန် ဘုရားရှင်အား
ပင့်လျှောက်ထားခဲ့ကြလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ယသသူဌေး
သား၏မိခင်နှင့်သားမယားများကရျက်ပြုတ်
ပြုပြင်စီရင်လှူဒါန်းသော ဆွမ်းအာဟာရများ
ကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူပြီးနောက်
ထိုဆွမ်းဒါယကာမတို့အားတရားစမွှဟောပြ
ချွေချက်တော်မူရာရတနာသုံးရပ်ကိုကြည်ညို
လေးမြတ်သော ဥပါသိကာဒါယိကာမများ
ဖြစ်ကြလေ၏။

ငင်းယသသူဌေးသား၌ ပုဏ္ဏ–ဝိမလ
– ဂဝံပတိ–သုဗာဟုဟူ၍ ချစ်ကြည်သော
မိတ်ဆွေလေးယောက်ရှိလေ၏ ငင်းမိတ်ဆွေ

လေးယောက်တို့သည် ယသသူဌေးသား
ရဟန်းပြုလုပ်ကြောင်းများကို ကြားသိရ
သောအခါ မိမိတို့အားလည်း ရဟန်းပြုလုပ်ရန်
ခွင့်ပြုတော်မူပါမည့်အကြောင်း ဘုရားရှင်ထံ
လာရောက် တောင်းပန်ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ငင်းသူဌေးသား
လေးဦးတို့အား တရားစမွှဟောပြောဆုံးမ
လေသော် ငင်းတို့လည်း ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

ဤအခါ၌ ကမ္ဘာလောကတွင်
ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး ရဟန္တာခြောက်ပါး ဖြစ်ပေါ်
လာလေသတည်း။

တရားစာသိပြည့်၌ အိမ်ထောင်
အုပ်ချုပ်ခေါင်းဆောင်လုပ်ကြသူ လူလတ်
လူငယ် လူငါးဆယ်တို့သည် ဤသတင်း
တရားစကားကို ကြားနာရသောအခါ
သာသနာ တောင်သို့ ဝင်ရောက်ကြလေ၏။
ငင်းတို့လည်း မကြာမတင် ရဟန္တာများ
ဖြစ်သွားကြလေသောကြောင့် ဤကမ္ဘာ
လောကကြီး၌ ရဟန္တာပေါင်းခြောက်ဆယ်
ဖြစ်လာလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် မိဂဒါဝုန်တော၌
သီတင်းသုံးနေစဉ်ပင်လျှင် သဏ္ဍာဂါးပေါင်း

တို့အား ကယ်ဆယ်ရာကယ်ဆယ်ကြောင်း
တရားကောင်းများ ပြန့်နှံ့စေရန် နှစ်ပါး
တစ်တွဲ၊ နှစ်ပါးတစ်စီ စေလွှတ်တော်မူ၍
မိမိကိုယ်တိုင်မှာမူကား ဥရုဝေဠတောရှိ
သေနာနိရွာသို့ ကြွသွားတော်မူလေ၏။

ထိုသို့ ဘုရားရှင်ထွက်ကြွတော်မမူ
မီခင်ကလေး၌ မာရ်နတ်သားသည် ပုဏ္ဏား
ပျို့အသွင် ဖန်ဆင်းလာရောက်၍ မာရ်နတ်
မင်း၏ လက်အတွင်းက မလွတ်မကင်းသေး
ပါဘဲနှင့် သင့်ကိုယ်သင် လွတ်ကင်း ထွက်
မြောက်ပြီလို့များ ထင်မှတ်နေပါ သလားဟု
ပြောဆိုလှောင် ပြောင်လာလေ၏။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် မာရ်နတ်
မှန်း သိရှိတော်မူ၍ အနည်းငယ်မျှသော
စကားကို ပြန်ကြားမိန့်မြွက်တော်မူလျှက်
မောင်းနှင်ပစ်လိုက်လေသည်။ သို့နောက်
ဘုရားရှင်သည် သေနာနိရွာသို့ ကြွသွား
တော်မူ၍ ဝါးပင်တောသို့ ဝင်ရောက်တော်မူ
၍သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ နေထိုင်သီတင်း
သုံးနေလေ၏။

ထိုသို့ နေထိုင်တော်မူစဉ် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ
မည်သော လူငယ်လူရွယ်ခြောက်ဆယ်တို့

ည် မိန်းမများတို့နှင့် ကစားပျော်မြူးရန်
သင္ဘောအနီးသို့ နေ့စဉ်လိုပင် လာရောက်
လေ၏။

တစ်နေ့သ၌ မိန်းမတစ်ယောက်သည်
က်ပြေး၍ လိုက်ရှာကြသည် ရှိသော်
ရားရှင်ထံသို့ ရောက်လာကြလေ၏။

ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ လူတစ်သင်းတို့က
ရားရှင်အား ဤကဲ့သို့ ဤကဲ့သို့ပုံသန်း
ထွာန်ရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို
င်လိုက်ရပါသလားဘုရားဟု လျှောက်
ားမေးမြန်းကြလေသော် ....

ဘုရားရှင်က မိန့်ကြားတော်မူ
ည်မှာ ...

မိန်းမကို ရှာကြတာက သာ၍
ကာင်းပါသလား၊ မိမိကိုယ်ကို ရှာကြတာ
+ သာ၍ကောင်းပါသလား၊ သင်တို့
ယ်လိုများ အထင်အမြင်ရှိကြပါသနည်း။
ားမြန်းတော်မူရာ ...

မိမိကိုယ်ကို ရှာကြရတာက သာ၍
ကာင်းပါသည်ဘုရားဟုပြန်ကြားလျှောက်
ားလေ၏။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ပါမူကား ငါ၏အထံ၌

ဝေ္ဘဆိုင်းငံ့ကြဦး၊ သင်တို့အား အမှန်
တရားသစ္စာတရားကို ဟောပြောတော်မူအံ့
ဟု မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂီလူငယ်တစ်စုတို့သည်
သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ နေထိုင်
ကြလေသော် ဘုရားရှင်သည် ၎င်းတို့၏
အသိဉာဏ်များ တိုးတက်ပွင့်လင်းစေရန်
ဟောပြောပြသဆုံးမတော်မူရာ မြတ်စွာ
ဘုရားအား များစွာယုံကြည်အားကိုး
မြတ်နိုးလာကြ၍ ဥပသကာ ဒါယကာများ
အဖြစ်ကို ဝန်ခံကြလေ၏။

ဤဘဒ္ဒဝဂ္ဂီအသင်းသားများအား
တရားဓမ္မဟောပြခြေချွတ်တော်မူပြီးနောက်
ဘုရားရှင်သည် ကပ္ပိလဝတ်ပြည်သား ဝေ
အမည်ရှိသော ဗြဟ္မဏမဟာသာလ ပုဏ္ဏား
လင်မယားတို့အားတရားဓမ္မဟောပြခြေချွတ်
တော်မူပြန်၏။

၎င်းလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်
သေနာနိရွာသို့ အလည်အပတ်လာရောက်
ကြရာတွင် မိမိတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံဖွား သာကီဝင်
မင်းသား၏ အကြောင်းအရာ အရွှေ့ပွတ္တိကို
ကြားသိပြီးသူများ ဖြစ်ကြလေ၏။

ထို့နောက်တစ်ဖန် ဘုရားရှင်သည် ဥရုဝေဠ
ရွာသို့ ကြွတော်မူ၍ နန္ဒာ၊ နန္ဒဗလာအမည်
ရသော ညီအစ်မနှစ်ယောက်တို့အား တရား
ဓမ္မ ဟောပြောဆုံးမတော်မူရာ ၎င်းညီအစ်မ
နှစ်ယောက်တို့လည်း ဥပါသိကာ ဒါယိကာများ
ဖြစ်ကြလေ၏။

ဥရုဝေလကဿပချွတ်ခန်း

ယခုအခါ မာဂဓတိုင်း၌ တရားဓမ္မ
ဟောပြခြေချွတ်ရန် အရေးအကြီးဆုံးသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား ဥရုဝေဠကဿပရသေ့ကြီးပင်
ဖြစ်လေ၏။

၎င်းရသေ့ကြီးသည် ရဟန္တာတစ်ပါးဟု
အထင်အမှတ်ခံလျှက် မာဂဓတိုင်းလုံးရှိ
လူအပေါင်းတို့အလွန်အကျူး အထူးကြည်ညို
လေးမြတ်ခြင်းကို ခံယူရရှိသော သက်တော်
၁၂၀–ရှိသူ လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်၍
ပရိသတ်ပေါင်း ၅၀၀–နှင့် နေရဉ္ဇရာ မြစ်
ကမ်း၌ နေထိုင်လေ၏။

၎င်း၏ညီဖြစ်ကြသောနဒီကဿပ၊
ဂယာကဿပတို့သည်လည်းတပည့်ပရိသတ်
ပေါင်း ၂၅၀–စီနှင့် အောက်အကြေဖြစ်သော

နေရဉ္ဇရာကမ်းအနီး၌ နေထိုင်ကြကြောင်း
များကို မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်
အတွင်း၌ ထင်မြင်လာလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ဥရုဝေဠကဿပ
ရသေ့ကြီး၏ ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ ကြွသွား
တော်မူ၍ အလွှာပသလွှာပ စကားများကို
ပြောကြားတော်မူပြီးသော် မီးပူဇော်ရာဖြစ်
သော မီးတင်းကုတ်၌ တစ်ညမျှသီတင်းသုံး
နေထိုင်ခွင့်ပြုဖို့ရန် မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

ဥရုဝေဠကဿပရသေ့ကြီးက ၎င်း
မီးတင်းကုတ်၌ မီးလျှံမီးနိုးများကို မှုတ်ထုတ်
တတ်သော နဂါးကြီးတစ်ကောင်ရှိကြောင်း
သတိပေးစကားလျှောက်လေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ၎င်းနဂါးကြီးကို
ဆုံးမအောင်နိုင်၍ သပိတ်တော်ထဲ၌ ထည့်
ထားတော်မူလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ဤသို့အံ့ဩဖွယ်ရ
တန်ခိုးတော်အဖြာဖြာတို့ကို ပြသတော်မူ
ပါသော်လည်း ဥရုဝေဠကဿပ ရသေ့ကြီး
သည် ဘုရားရှင်၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်
တော်မူသော တန်ခိုးဂုဏ်ကို ယုံကြည်
နိုင်သေးမှု၍ အသစ်တန်ခိုးတော်များကို

တော်မူတိုင်း ငါလည်း ရဟန္တာတစ်ပါးပါ
ဟု ပြောဆိုလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ ဥရုဝေဠကဿပ
ကြီးသည် မာန်မာနများကျ၍ ရဟန်း
ပြုဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏
ပုံအမြဲသြဝါဒများကို လိုက်နာကျင့်ပါ
တော့မည်ဟု မိမိတပည့် ၅၀၀–တို့အား
ကြားလေ၏။

တပည့် ၅၀၀–တို့ကလည်း မိမိတို့
လည်း ဆရာရသေ့ကြီးနည်းတူ လိုက်နာ၍
နောက်သို့ လိုက်ပါလိုကြောင်းများကို
လည်း လျှောက်ထားကြလေ၏။

ရသေ့ပေါင်း ၅၀၀–တို့သည် မိမိ
၏ သစ်နက်ရေများ၊ ညောင်စောင်း၊
မျဉ်များ၊ သစ်ခွံများ၊ တောင်ဝှေးများ၊
တ်ပိုင်းများ ယစ်ပူဇော်သော ယောင်းမ
ကို မြစ်ထဲသို့ မျှောပစ်လိုက်သောအခါ
ဆဠကဿပရသေ့ကြီးနှင့်တကွ တပည့်
၀–တို့သည် ရဟန်းပြုကြလေ၏။

ညီငယ်ဖြစ်ကြသော နဒီကဿပ၊
ာကဿပတို့သည်လည်း မိမိတို့၏
ကိုကြီး မီးပူဇော်ရာဖြစ်သော ကိရိယာ

တန်ဆာများ ရေမျှောလာသည်ကိုမြင်ရ
သောအခါ ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ သူခိုး၊ ရန်သူမျိုးတို့
ဝင်တိုးတိုက်ဖျက် နှိပ်စက်ကြလေပြီဟု
စိုးရိမ်မကောင်းကြောင့်ကြခြင်းကြောင့် တပည့်
များနှင့်အတူတကွ ရှာဖွေရန် ထွက်လာကြ
ရာ ဘုရားရှင်၏ တရားစကားတော်များကို
နာခံ မှတ်သားသော အစ်ကိုရသေ့ကြီးနှင့်
တပည့်များကို တွေ့ရှိကြ၍ မိမိကိုလည်း
အကျွတ်တရားကို ရရှိပြီးသော် ရဟန်း
တောင်သို့ ဝင်ကြလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည်ဥရုဝေဠတော၌
ပျော်မွေ့နှစ်သက်တော်မူသမျှ နေထိုင်သီတင်း
သုံးပြီးသောအခါ တစ်ထောင်သော ရဟန်း
အပေါင်းခြံရံလျက် ဂယာသို့ကြွတော်မူ၍
ဂယာသီသရှိ စီကြစေတီတောင်ကုန်း၌
တန့်ရပ်တော်မူလေ၏။

ရှင်းတောင်ကုန်း၌သဥ္စါတို့ပွားခြင်း
ကို ဖြစ်စေတတ်သော အံ့သြဖွယ်ရာ တန်ခိုး
တော် အဖြာဖြာတို့ကို ပြသတော်မူပြီးသော်
တောင်ပိုင်းပိဋကတ်တော်အလာ အာဒိတ္တ
ပရိယာယသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူလေ
သတည်း။

ဗိမ္ဗိသာရမင်း တွေ့ဆုံခန်း

ထိုအခါကာလ၌ မာဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင်
ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်၏ တမန်တော်များတို့သည်
တပည့်ပရိသတ်ခြံရံလျက် ဘုရားရှင် ဂယာ
သီသအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြောင်းများကို
မင်းကြီးအား လျှောက်ထား သံတော်ဦးတင်
ကြလေ၏။ ထိုရောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး
သည် ....

၁။ မိမိလက်ထက်၌ ဘုရားရှင်တစ်ပါး ပွင့်
ထွန်း ပေါ်ပေါက်စေလိုသောဆန္ဒ၊

၂။ ထိုဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်လိုသောဆန္ဒ၊

၃။ ဘုရားရှင်အထံတော်မှ မှန်ကန် ကောင်း
မြတ်သောတရား သစ္စာတရားများကို
ကြားလိုသောဆန္ဒ၊

၄။ ၎င်းသစ္စာတရားများကို ဉာဏ်အမြင်
ပေါက်ထွင်းသိရှိလိုသော ဆန္ဒ၊

၅။ ဘုရားရှင်၏ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း
လိုက်နာကျင့်ဆောင်လိုသောဆန္ဒ၊

ဤဆန္ဒတရားငါးပါး ဖြစ်ပေါ်လာ
လေ၏။

ထိုသို့ ဆန္ဒတော်များဖြစ်ပေါ်လာ
သည့်အလျှောက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

သော သီတင်းစကားများကို ကြားရလေသော်
သံတမန်များစေလွှတ်၍ ရှိခိုးဖူးမျှော်စေ
တပည့်ပရိသတ်များနှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်
မြို့တော်သို့ ကြွရောက်တော်မူရန်ဘုရားရှင်အား
ပင့်လျှောက်စေလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်၏
ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို ဝန်ခံတော်မူ၍ တစ်ထောင်
သော တပည့်ပရိသတ်များခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ မာဂဓတိုင်းသ
တိုင်းသား လူအများတို့ပေးလှူအပ်ရာနတ်ကွန်
စေတီရှိသော တောအုပ်၌ သီတင်းသုံး
နေထိုင်တော်မူလေ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်တကွ တိုင်းသ
ပြည်သားလူအများတို့သည် ဘုရားရှ
အထံသို့ ဖူးမျှော်ရန် လာရောက်ကြလေသော
ဥရုဝေဠကဿပ မထေရ်ကြီးနှင့်တက
ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင် ဖူးမျှော်ရ၍ ဥရုဝေ
ကဿပကပင် ဘုရားရှင်တပည့်ဖြစ်လေ
သလော(သို့မဟုတ်)ဘုရားရှင်ကပင်ဥရုဝေ
ကဿပ၏တပည့် ဖြစ်လေသလောဟ
မတွေ့သော မကြံစည်တတ်အောင် စိတ်နှလုံ
နှစ်ခွ သံသယဖြစ်နေ ကြလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ၎င်းဒါယကာတို့၏
...်လုံးနှစ်ခွ ဖြစ်ပုံအလုံးစုံကို သိရှိတော်မူ
...သာကြောင့် ဒကာများ မျက်မှောက်၌
...န်နိုးအမျိုးမျိုးကို ပြသစေ၍ ဘုရားရှင်သည်
...ါ၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ပရိသတ်
...ပေါင်းသိရှိစေရန် ဥရုဝေဠ ကဿပ
...တော်ကြီးအား ဖြေရှင်းစေတော်မူ လေ၏။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ဘုရင်
...င်းမြတ်နှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သား လူ
...များတို့အား ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ
...တို့၏ ဖြစ်ချုပ်ပျက်စီးနေပုံများနှင့် ပဋိစ္စ
...ုပ္ပါဒ် တရားတော်ကြီးကို ဟောပြော
...သဆုံးမတော်မူရာဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်တကွ
...ားရှာသော ပုဏ္ဏားသူဌေး၊ သူကြွယ်
...ုန်သည်စသော ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း
...ုတော်ကောင်းတို့သည် အကျွတ်တရားကို
...ရှိလေသတည်း။

...ဝေဠုဝန်ကျောင်းကိုလှူခြင်း

ထိုသို့ အကျွတ်တရားများ ရပြီး
...သည်နောက် ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်သည်
...ဘုရားရှင်အား ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွ
ရောက်တော်မူရန် ပင့်ဖိတ်လေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးသောအခါ တပည့်အပေါင်းခြံရံလျက် ယဋ္ဌိနဝတောအုပ်သို့ ခေတ္တသီတင်းသုံးတော်မူလေ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ လာရောက် ဖူးမျှော်၍ တရားစကားများကို ကြားနာပြီးနောက် နက်ဖြန်နံနက် ဆွမ်းအလှူခံကြွရောက်ရန် ပင့်လျှောက်ခဲ့လေ၏။

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး တော်မူပြီးသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ လက်တော်ပေါ်သို့ ရေများလောင်းလျက် တပည့်တော်သည် ကလန္ဒကနိဝါပဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော်ကို မြတ်စွာဘုရားနှစ်ခြိုက်တော်မူသလိုပြုလုပ်တော်မူရန်ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပူဇော်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် အလှူခံတော်မူ၍ ဤဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သည်ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ ပိုင်ဆိုင်တော်မူသော ပထမကျောင်းတော်ဖြစ်လေသည်။

ကလန္ဒကနိဝါပ ဝေဠုဝန်အမည်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာကား ဤသို့တည်း။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ထီးတော်၊ နန်းတော်၊ ကြငှန်းတော်ကို ဆက်ခံစိုးအုပ် မင်းမပြုလုပ်မီ မင်းသားဖြစ်စဉ်ကပင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား တစ်ဦးပိုင်ဆိုင်သောဥယျာဉ် တစ်ခုကို သိမ်းပိုက်ယူငင်ဖို့ရန် များစွာကြံစည်တော်မူလေ၍ ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်အား ကျိုးကြောင်းပြသလျက်မေးမြန်းပြောဆိုလေ၏။

သို့ရာတွင် ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သည် မပေးနိုင်၊ မစွန့်လွှတ်နိုင်ကြောင်းများကို ပြန်ကြားလျှောက်ထားသောကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းသားလေးသည် ငါ မဂဓနယ်ခရိုင်ကို စိုးပိုင်သနင်း မင်းဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း ဤဥယျာဉ်ကို ငွေပေးသိမ်းပိုက်တော်မူမည်ဟု စိတ်၌ ပြဋ္ဌာန်းဆုံးဖြတ်တော်မူလေ၏။

ဤသို့ ကြံစည်တော်မူရင်းရှိသည်အတိုင်း မင်းဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း ဥယျာဉ်ကို ငွေပေးသိမ်းပိုက်တော်မူလိုက်ရာ စိတ်မကျေမချမ်းဖြစ်နေသော ဥယျာဉ်ရှင်သည် စုတေ မနေသေသွားသည့်နောက် မိမိဥယျာဉ်
အကွင်း၌ အဆိပ်ပြင်းထန်သော မြွေကြ...
တစ်ကောင်ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်ကို ကိုက်သတ...
ပစ်ရန် အခွင့်ကောင်း၊ အခါကောင်းများ...
ရှာကြံနေလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ဘုရင်မင်းမြတ်သည...
မိဘုရားပေါင်းခြံရံလျက် ဥယျာဉ်တော်...
ထွက်တော်ရာ မိမိအပေါင်၌ မိဖုရားတစ်ယော...
တည်း ခစားတော်မူနေစဉ် အိပ်ပျော်သွ...
လေ၏။

အဆိပ်ပြင်းထန် ဒေါသမာန်ကြီးသေ...
မြွေကြီးသည် အခွင့်ကောင်းကို ရရှိလေပြီ...
ကိုက်သတ်ရန် ရှင်ဘုရင် အနီးအနားသ...
လာရောက်လေသော် ကလန္ဒက အမည်...
သော ငှက်တို့သည်ထိုမြွေကြီးကို လိုက်...
ထိုးအွ အော်ဟစ်ကြ၍ မိဖုရားသည် အ...
စက်ရာမှ နိုးလာပြီးလျှင် မြွေကြီးကို သတ်...
လိုက်လေသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်သည် ထိုကလန္ဒ...
ငှက်အပေါင်းတို့ကို ကျေးဇူးတင်သောအခါ...
၎င်းငှက်များအတွက် နှစ်သက်မြတ်နိုးလှသေ...
ဝါးရုံ၊ ဝါးခြံများကို ၎င်းနေရာ၌ စိုက်...
ပေးထားသောကြောင့် ကလန္ဒကငှက်မျ...

ိုင်ရာ ဝေဠုဝန် ဝါးတောဥယျာဉ်ဟု
းရှုံးကျော်စောလာလေသတည်း။

ငင်းဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ မြတ်စွာဘုရား
ို ပထမ သာသနာပြု ကြွတော်မူသော
ဝါဆိုတော်မူ၍ လှည့်လည်ကာ တရား
ဟောပြော သာသနာပြုရန် မိဂဒါဝုန်
မှ စေလွှတ်လိုက်သော တပည့်ရဟန်း
ည်လည်း ငင်းဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ ဘုရားရှင်
ပါင်းဆုံမိကြောင်းကို တီဗက်ဝိနည်း
မတွဲ ဖိုင်နံပါတ် ၁၃-မှ-၁၅ အထိ
ဖြာထားလေသည်။

ပုတ္တရာ နှင့် မောဂ္ဂလာန်
ါးအကြောင်းခန်း

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး နာလန္ဒ မည်
ရွာ၌ မာထယအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား
ယောက်သည် နေထိုင်လေရာ၊ ငင်း
းကြီး၏ ကောဠိလအမည်ရှိသော
တစ်ယောက်၊ သာရီ အမည်ရှိသော
တစ်ယောက်ရှိလေ၏။

ကောဠိလသည် အိမ်ရှေ့ယပြည် ကောင်
ို သွားရောက်၍ လောကာယတ

အတတ်ပညာများကို သင်ကြားနေရာတွင် အတတ်ပညာများကို သင်ကြားနေသမျှ ကာလပတ်လုံး မိမိ၏လက်သည်းများကို မဖြတ်မတောက်ပါဟု မိန့်ဆိုသစ္စာပြုထားသောကြောင့် ဒီဃနခဟူသော အမည်သစ်ကို ရရှိလေ၏။

သာရီသည်လည်း အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းသား တိဿယအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ သားတစ်ယောက်မွေးဖွားလေ၏။

ငင်းသားကို အဘ၏အမည်ကိုလိုက်၍ ဥပတိဿယ၊ သာရီပုတ်အမျိုးအနွယ်မှ ပေါက်ဖွားလာသောကြောင့်လည်း သာရိပုတ္တရာဟု အမည်မှည့်ခေါ်ကြလေ၏။

ငင်းသာရိပုတ္တရာသည် ပုဏ္ဏားများ သင်ကြားတတ်မြောက်ရမည့် ပညာအလုံးစုံကိုငယ်ငယ်ကလေးကပင် ကမ်းတတ်ကျွမ်းကျင်လေ၏။

အနီးအနားရှိ ရွာတစ်ရွာ၌ "ကောရွာည ပေါတာလ" ဟုခေါ်သော ပုဏ္ဏားကြီး၏မယား မောဂ္ဂလာသည် သားတစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်လေ၏။

ငင်းသားကို ကောလိတဟူ၍လည်းကောင်း၊ မိခင်နှင့်ရုပ်ရည် ရုပ်ကာယချင်း အလွန်တူလှသောကြောင့် မောဂ္ဂလာပုတ္တရဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမျိုးအနွယ်၏အမည်ကိုလိုက်၍လည်း မောဂ္ဂလျာယနဟူ၍ လည်းကောင်း နာမည်အမျိုးမျိုးရရှိ၏။ ငင်းမောဂ္ဂလျာယန ပုဏ္ဏားသည်လည်း ပုဏ္ဏားများ တတ်မြောက်ရမည့် အတတ်ပညာများကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ကမ်းတစ်ဘက်ရောက် တတ်မြောက်လေသတည်း။

ထိုပုဏ္ဏားကလေး နှစ်ယောက်တို့သည် ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း ရစ်ကြည် လေးမြတ်ကြသော ဒဠှမိတ္တသဟာယကများ ဖြစ်ကြလေ၏။

မောဂ္ဂလျာယနပုဏ္ဏားကလေးသည် မိဘများသဘောမတူ ဝိတ်ပင်တားဆီးခြားသော်လည်း တောထွက်ရန်ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းလေသော် သာရိပုတ္တရာ ပုဏ္ဏားကလေးလည်း ထိုအတူပြဋ္ဌာန်းဆုံးဖြတ်လေ၏။

ထိုပုဏ္ဏားကလေးနှစ်ယောက်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သွားရောက်၍ သဉ္စယဆရာကြီးထံ တပည့်ခံကြလေ၏။

သဉ္စယဆရာကြီးသေသွားသောအ
ငင်းမောဂ္ဂလျာယနနှင့် သာရိပုတ္တရာတို့သ
အသီးသီး တပည့်ပရိတ်သတ် ၂၅၀-တို့
ဦးစီးခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်လာကြ
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေထိုင်ကြလေသတည်

သဉ္စယဆရာကြီးသည်သေလွန်
နီး၌ သာကီဝင်မင်းသားကလေး၏ အကြော
အရာစကားများကို ပြောကြား၍ သာရိပုတ္တ
မောဂ္ဂလာန်တို့အား ငင်းသာကီဝင်မင်းသ
မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားအဖြစ်ဖြ
ခံယူရန် မှာကြားထားခဲ့လေ၏။

တနေ့သ၌ သာရိပုတ္တရာသည
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ထဲ၌ လှမ်းခံကြနေစဉ်
ရှင်အဿဇိ မထေရ်ကို ဖူးမြင်ရ၍ ဣန္ဒြေ
သိက္ခာ ကိုယ်အမူအရာကို ကြည်ညိုမြတ်နိုး
လာ၍ ရှင်အဿဇိ မထေရ်မြတ် အကြောင်
အရာ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ အဆုံးအမ ဩ
ဝါဒပေးသူ ဆရာသမား အကြောင်းအရ
များကို မေးမြန်းလေ၏။

ရှင်အဿဇိမထေရ်မြတ်က -

မိမိမှာမူကား ရဟန်းသစ်ဖြစ်သ
ဖြစ်၍တရားတော်အလုံးကို မဟောမပြော

သနိုင်သေးကြောင်းများကို ပြန်ကြား
ဆိုတော်မူပြီးသော် "ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပ
" အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုဟော
တော်မူလေ၏။

ဤတရားဂါထာသည် သာရိပုတ္တရာ
မြတ်စွာဘုရား၏ တရားစစ်၊ တရားမှန်ကို
ိုင်ရန် လုံလောက်စေလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသီတင်းသုံးနေရာ
ပ်ကို မေးမြန်းပြန်လေရာ ဝေဠုဝန်
ဉ်တော်၌ နေထိုင်တော်မူကြောင်းများ
သိရှိရသောကြောင့် သာရိပုတ္တရာသည်
္ဂလာန်ထံသို့ သွားရောက်၍ မိန့်ကြား
ရသော တရားဂါထာကို ရွတ်ဆိုဟော
န်လေသော် မောဂ္ဂလာန်လည်း တရား
တရားမှန်ကို သိရှိလာလေ၏။

ထို့နောက် သာရိပုတ္တရာနှင့်မောဂ္ဂလာန်
သည် မြတ်စွာဘုရား သီးတင်းသုံးတော်
ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားရောက်
သာသနာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြလေ
သည်။

သာသနာတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး
်၊ သုံးရက်ကြာရှိပြီး နောက်၌ သာရိ
ပုတ္တရာ၏ဦးလေးတော်သူလသည် ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၍ ဘုရားရှင်
၏တရားတော်ကို ကြားနာလေရာ အကျွတ်
တရားရရှိလေ၏။

သာရိပုတ္တရာလည်း၎င်း၏ဦးလေး
အား ဟောကြားဆုံးမသော တရားတော်ကို
ကြားနာရသဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
လေ၏။

သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့် မောဂ္ဂလာန်
မထေရ်မြတ်နှစ်ပါးတို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာ
ဝင်၍ အဂ္ဂသာဝကအစုံဟု ထင်ရှားကျော်
စောတော်မူ၍ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးရတော်မူ၍
ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်မြတ်သည် တန်ခိုး
ကြီးသော အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးရရှိတော်
မူလေသည်။

ရှင်မဟာ ကစ္စာယန မထေရ်အကြောင်း

အသိတ ရသေ့ကြီး၏တူ နာရဒကို
ဘုရားရှင် ချွေချွတ်ဆုံးမတော်မူသောအခါ
သမယသည် ဤအခါသမယ၌ပင် ဖြစ်လေ
သည်၊ ၎င်းနာရဒသည် နောင်သောအခါ
မဟာကစ္စာယနဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ရှား

ကျော်စောသော သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုမဟာကစ္စာယနနှင့်စပ်ဆိုင်သော
အကြောင်းအရာများကို တိဗက်ဝိနည်း
ကောဒသမတွဲ ဖိုင်နံပါတ် ၁၁၈-၌ အောက်
ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

ဘုရားရှင်သည်တုသိတာနတ်ပြည်
၌ ဘုရားအလောင်းအဖြစ်နှင့် နေထိုင်ခဲ့စဉ်
ကပင် ဤအသိခက်သော ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို
ရွတ်ဆိုခဲ့လေ၏။

ကိံသု အဓိပ္ပတိ ရာဇာ၊
ကိံသု ရာဇာ ရဇ္ဇိဿရော၊
ကထံ သုဝိရဇော ဟောတိ၊
ကထံ ဘာလော တိရစ္စတိ၊
ကေနဿ ဝုယှတိ ဇာလော၊
ကထံ နုဒတိ ပဏ္ဍိတော၊
ယော ပတ္တေမိ ကထံဟောတိ၊
ကိံမေ အက္ခာတိ ပုစ္ဆိတော။

ဘုရားရှင် မွေးဖွားတော် မမူခင်က
ပင် ဤဂါထာများ ရွတ်ဖတ်ပြောဆိုတတ်သူ
မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဖြစ်ထွန်းပေါ်
ပေါက်လာသူ မရှိချေ။

ဘုရားရှင် ဖွားမြင်တော်မူပြီးနော
ရွတ်ဖတ်ပြောဆိုတတ်သူများပေါ်ပေါက်
ပါသော်လည်း ဂါထာ၏ စကားအဓိပ္ပါယ်
သေချာကာ မသိကြခြင်းကြောင့် ဘုရား
ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာရန်ကို မျှော်
တောင့်တနေကြလေ၏။

ထိုနေ့အခါသုဝဏ္ဏပဘာသအမ
ရသော နဂါးမင်းသည် ဝေဿဝဏ္ဏနဂါးမင်
ဗိမာန်အတွင်း၌ ဤဂါထာများ ရေးထွ
သည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရလေ၏။

၎င်းသုဝဏ္ဏပဘာသအမည်ရ
နဂါးမင်းသည် တက္ကသိုလ်ပြည်၌ နေ
သော ဧရာပတ္တအမည်ရသော နဂါး
တစ်ပါးအား ၎င်းဂါထာများကို ရွတ်
ပြောပြလေသော် ဧရာပတ္တနဂါးမင်းသ
ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လိုသော စိတ်ဆန္ဒ
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

သုဝဏ္ဏပဘာသ နဂါးမင်းက ဤဂါ
များ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်များကို ဖော်ပြ
နိုင်သူ မည်သူမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်
ရွှေစင်တသိန်း ပေးသနားမည် ဖြစ်ကြော
များကို ထိုထိုမြို့ရွာ နိဂုံး ဇနပုဒ်များ

...က် ကြွေးကြော်ရန် ဧရကပတ္တ
...းအား ပြောကြားမိန့်ဆိုလေသော်
...ဌ နဂါးမင်းသည် ၎င်းစကားအတိုင်း
...၍ မိမိကိုယ်ကို ပုဏ္ဏားလုလင်ပျို
... ဖန်ဆင်းလိုက်လေ၏။
...နောက်များမကြာမီပင် ပုဏ္ဏား
...ျိုဟန် ဖန်ဆင်းထားသော ဧရက...
...သည် နာရဒ၏နေထိုင်ရာ...သို့
...ရောက်လာလေသော်...
...နာရဒက ချစ်ကျွမ်းဝင်... ဤဂါထာ
...အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ပြပြ...ရို
...ဂ္ ဝန်ခံကတိပေးလိုက်လေ၏။
...လောက၌ ဘုရားပွင့်ထွန်းလာ၍
...တရ မိဂဒါဝုန်တော၌ သီတင်းသုံး
...ကြောင်းကို နာရဒသိရှိသောအခါ
...င်အထံတော်သို့ သွားရောက်လေ၏။
...နာရဒသည် သားသမီး မြေးမြွား
...သူများမှာ သားကောင်းတစ်ယောက်
...က်ဖြစ်ထွန်း လာသကဲ့သို့ လည်း
...။ ဥစ္စာစီးပွား ပါးရှားနွမ်းမဲ့ ဆင်းရဲသူ
...အကဲတန်ရှာ ရတနာကို လှယ်ခါ
...ကောက်၍ရသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလပတ်လုံး ဖွဲ့လန်း တပ်မက် နှစ်သက်မြတ်နိုး မျှော်ကိုးတောင့်တ နေရသော ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် သတိဟရား ဖြစ်ပွားပေါက်ဆက် နှစ်သက် ကြည်ညိုခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် နာရဒအား တရားဓမ္မ ဟောပြောပြသဆုံးမတော်မူလေသော် မကြာခင် အသိဉာဏ်များ ပွင့်လင်း၍ တရားစစ်တရားမှန်ကို သိမြင်လာလေ၏။

ထို့နောက် နာရဒသည် ဧရကပတ္တ နဂါးမင်းအထံသို့ ပြန်လာပြီးလျှင် ဝန်ခံထားချက်အတိုင်း ဂါထာများ၏အနက် အဓိပ္ပါယ်များကို ဟောပြောပြသပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံပြန်သွား၍ တပည့်မြတ်အဖြစ်ကို ခံယူလေ၏။

ထိုအခါမှစ၍ ၎င်းနာရဒသည် ကစ္စာယနဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟာကစ္စာယနဟူ၍လည်းကောင်း ထင်ရှားကျော်စောလေသတည်း။

အနာထပိဏ်သူဌေး ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ခန်း

ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းရှိ သီတဝနတောရပ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား ဒါယကာတစ်ယောက်သည် မိမိအိမ်သို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ကြွတော်မူရန် ဘုရားရှင်အား ပင့်လျှောက်ဖိတ်ကြားခဲ့လေ၏။

ထိုအခါ ၎င်းဒါယကာအိမ်၌ "သုဒတ္တ" ဟူ၍လည်းကောင်း။ အလှူအတန်းပေးကမ်းနိုင်ရာ၌ သူမတူတန် ပြိုင်စံမရပေးလှူနိုင်ကြကတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ်ဟူ၍လည်းကောင်း ထင်ရှားကျော်စောသော သာဝတ္ထိပြည်သား ကုန်သည် သူဌေးတစ်ယောက်သည် လာရောက်တည်းခိုနေလေ၏။

ဆွမ်းမကျွေးမီ ညဦးဦးရုံ၌ သုဒတ္တသူကြွယ်သည် အိမ်ရှင်သူကြွယ်က မိမိ၏ လက်အောက်ငယ်သား အိမ်သူများအား ပြောကြားမိန့်ဆိုသော စကားများကို ကြားသိရ၍ ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်ပြင်ဆင်နေကြခြင်း၏ အကြောင်းအရာများကို မေးမြန်း စုံစမ်းသောအခါ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ တပည့်သားသံဃာတို့အတွက် ဆွမ်းကျွေးလှူဒါန်းမည့် အကြောင်းအရာကို ကြားသိရ၍ ဘုရားအား အလွန်အကျူး အထူးကြည်ညို လေးမြတ်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်လာသောအခါ သုဒတ္တသူကြွယ်သည် သီတဝနတောရပ်သို့သွားရောက်၍ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ရှေ့၌ စင်္ကြံကြွနေတော်မူသော ဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ကန်တော့လေလျှင် ဂန္ဓကုဋိအတွင်းသို့ ခေါ်သွင်းတော်မူလျက် ဘုရားရှင်သည် ၎င်းသုဒတ္တသူကြွယ်အား ဒါနကထာ သီလကထာစသော တရားဓမ္မများကို ဟောပြောပြသ ဆုံးမတော်မူလေ၏။

သုဒတ္တသူကြွယ်သည် တရားစစ်တရားမှန်များကို သိမြင်၍ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်မြတ်နိုးသော ဥပါသကာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလေ၏။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည်အမည်နာမ၊ နေရပ်၊ မြို့ရွာ၊ တိုင်းပြည်များတို့ မေးမြန်းတော်မူလေ၏။ သုဒတ္တသူကြွယ်သည် ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်သို့ကြွရောက်တော်မူရန် တောင်းပန်၍ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ

တပည့်သံဃာတော်ကို အလိုရှိတော်မူသော
ရောဂတ္ထများကို ပြုလုပ်ခွဲခြမ်းလှူဒါန်းပါ
ည်ဟု ဝန်ခံလျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရား ။ ဒါယကာ.... သာဝတ္ထိပြည်၌
ကျောင်းများ ရှိသလား?

ဒ္ဒ ။ မရှိပါဘုရား။

ဘုရား ။ ဒါယကာ နေရာတစ်ခုခုရှိလျှင်
ရဟန်းသံဃာများ သွားလာ နေ
ထိုင်နိုင်တာပဲ။

သုဒတ္တ ။ မြတ်စွာဘုရား ကြွသာကြွတော်
မူပါဘုရား။ တပည့်တော်က
ကျောင်းအစရှိသော ပစ္စည်း
လေးပါးကိုလှူဒါန်းပါမည်ဘုရား။

သုဒတ္တသူကြွယ်သင် ဘုရားရှင်ထံ
တော်မှ ဝန်ခံချက်များကို ရရှိလေသောကြောင့်
မ်းမြောက်ဝမ်းသာ ထွက်ခွာလာခဲ့လေ
သတည်း။

ထိုနောက် များမကြာမီပင် ဘုရားရှင်
အထံတော်သို့ တစ်ဖန်ပြန်လာ၍ ကျောင်းဆောက်
ဆောက်လုပ်ရာ၌ စီမံခန့်ခွဲနိုင်သော ရဟန်း
တစ်ပါးကို စေလွှတ်တော်မူရန် လျှောက်
ကား တောင်းပန်လေသော် ဘုရားရှင်သည်

သာဝတ္ထိ ပြည်သူပြည်သားတို့အား တရား
မွေဆုံးမသွန်သင်နိုင်မည်ဖြစ်သော အရှင်
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကို ရွေးချယ်
စေလွှတ်တော်မူလေ၏။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်လှူဒါန်း

သုဒတ္တသူကြွယ်သည်ကျောင်းတော်
ဆောက်လုပ်ရန်သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော
မြေနေရာကို ရှာကြံရွေးချယ်လေရာ ပသေ
နဒီမင်းကြီး၏သားတော် ဇေတမင်းသား
ပိုင်ဆိုင်သော ဥယျာဉ်တော်ကို တွေ့မြင်
နှစ်သက် သဘောကျလေ၏။

သုဒတ္တသူကြွယ်သည် ၎င်းဥယျာဉ်
တော်ကို ရရှိရန် မင်းသားထံ တောင်းပန်
လျှောက်ထားလေ၏။

ပထမအကြိမ်၌ မင်းသားက
ပေးရန် ငြင်းပယ်တော်မူ လိုက်သော်လည်း
နောက်ဆုံး၌ သုဒတ္တသည် ဥယျာဉ်တော်မြေ
အားလုံးကို ရွှေပြားများဖြင့် ခင်း၍ပေးပါက
ရောင်းမည်ဟု သဘောတူညီလိုက်လေ၏။

သုဒတ္တသူကြွယ်သည် ဤကဲ့သို့
ရွှေပြားခင်း၍ ဝယ်ယူရန်ကို နှစ်သက်

သဘောကျ၍ ဥယျာဉ်တော်အားလုံးကို
ရွှေပြားများခင်းဖုံး၍ ပြီးဆုံးခါနီးသို့
ရောက်ရှိသောအခါ ဇေတမင်းသားသည် ...

"သုဒတ္တ ...

ဤမျှသော ရွှေများကို ကုန်ခန်းစေ၍
လှူဒါန်းသော ဘုရားရှင်အား တစ်စုံတစ်ခုကို
လှူဒါန်းရမှု သင့်လျော်ကောင်းမြတ်စွာ
တကားဟု ကြံစည်စဉ်းစားမိသောကြောင့်
ရွှေများဖြင့် မခင်းရသေးပဲ ကြွင်းကျန်နေသော
နေရာများကို ချန်လှပ်ထားပေးခဲ့ရန် သုဒတ္တ
အား ပြောကြားမိန့်ဆိုလေ၏။"

နောင်သောအခါ မင်းသားသည်
သုဒတ္တသူကြွယ် ချန်လှပ်ထားခဲ့သော မြေ
ပေါ်၌ တံခါးမုခ်တခု ဆောက်လုပ်၍ရဟန်း
သံဃာများအား ပေးလှူလေသတည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေထိုင်ကြသော
တိတ္ထိပေါင်းများစွာတို့သည် ဘုရားရှင်၏
တပည့်သား ရဟန်းသံဃာတော်များ ရက်
တရက် လျှင်မြန်စွာ တကာ၊ တကာမများ
ကြည်ညိုမြတ်နိုး လာကြသည်ကို ရှုစ်ဝို
ဏ္ဍာသမစ္ဆရိယတရား ဖြစ်ပွားလာကြသော
ကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်အား တိုင်ကြား

ပြောဆိုကြလေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်
သည် ထိုတိတ္ထိအပေါင်းတို့၏ တန်ခိုးပြိုင်
ခြင်းကို မိမိ၏ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်လှသေ
တန်ခိုးတော်ဖြင့် အောင်နိုင်တော်မူပြ
ရတ္တကူအမည်ရသောတိတ္ထိတို့ခေါင်းဆော
ကြီးနှင့်တကွ တန်ခိုးပြပွဲသို့ ကြည့်ရှု
လာရောက်ကြသူ ဗိုလ်လူအများတို့
အကျွတ်တရားကို ရစေတော်မူလေ၏။

ထို့နောက် တိတ္ထိများတို့ သ
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်
နေသည့် အတောအတွင်း၌ သာရိပုတ္တ
မထေရ်မြတ်ကြီးကို သတ်ဖြတ်ရန် အ
အလမ်း ရှာကြံကြပါသော်လည်း မိ
အကြံအစည်များ အထမမြောက်နိုင်ပေ
အကျွတ်တရားကြ၍ နောက်ဆုံး၌ ရ
များ ဖြစ်ကြလေသတည်း။

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြ
တုသိတာနတ်ပြည်မှ စေလွှတ်လိုက်
နတ်သားတစ်ယောက်၏ အကြံဉာဏ်
သည် အားလျော်စွာ အခန်းကြီးပေါင်း
အခန်းငယ်ပေါင်း ၆၀၊ အသွယ်သွယ်

၁၄

ယ်လှယ်သပ်ယပ် ဆောက်လုပ်အပ်ပေ
တည်း။

တိုသို့ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသောအခါ
ဒဏ္ဍာသူကြွယ်သည် ဘုရားရှင်အထံတော်
ို့ ပင့်လျှောက်ထားစာကိုဆပ်ကပ်လေ၏။

သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဘုရားရှင်ရောက်
တော်သော်အခါ ရာဇစီရာဇာ – မင်းထက်
င်း ဖြစ်တော်မူသော် စကြာမင်းများကို
ို့ဆိုသောအခမ်းအနားကဲ့သို့ ကြီးကျယ်
မ်းနားစွာ ကြိုဆိုပွဲကို ပြုလုပ်ကြလေ၏။

သုဒတ္တအမည်ရသောအနာထပိဏ်
ူဇွေးကြီးသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာ
တော် အရှင်မြတ်များအားစွမ်းကျွေးမွေးပြီး
နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ဗိမ္ဗိသာရ
င်း လှူဒါန်းတော်မူသည့် နည်းအတိုင်း
ုရားရှင်၏ လက်တော်ပေါ်သို့ ရေစက်
ွန်းလောင်းပြီးလျှင် အာရာမ်ဥယျာဉ်
င့်တကွ ကျောင်းတော်ကို သံဃာတော်တို့
အား လှူဒါန်းလေ၏။

တိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အလှူ
ါယကာ နှစ်ယောက်တို့ကို ချီးမြှောက်သော
ားဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီးကို "ဇေတဝန
အနာထပိဏ်ကာရာမ" ဟုအမည် မှည့်ခေါ်
တော်မူလေ၏။

ဇေတမင်းသားသည် မိမိ၏အမည်
နာမကို ရှေ့ဦးပထမထား၍ ကျောင်းအမည်
မှည့်ခေါ်ခြင်းများကို ကြားသိလေသော်
အလွန်အကျူး အထူးပင် ဝမ်းမြောက်၊ ဝမ်း
သာ ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် မိမိဆောက်
လုပ်ထားသော ကျောင်းတော်တံခါး မုခ်
ဆောင်ဝင်ကို ရတနာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မွမ်းမံ
စီခြယ်လေသတည်း။

ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးသည်
သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌
ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးနေတော်မူကြောင်းကို
ကြားသိလေသော် ဘုရားရှင် အထံတော်သို့
သွားရောက်ဖူးမျှော်၍ ဂုဏဝုဒ္ဓိ ဝယဝုဒ္ဓိတို့
ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူကြသည့် ပုရာဏကဿပ၊
မက္ခလိ ဂေါသာလ၊ သဉ္စယ ဗေလဋ္ဌိပုတ္တ၊
အဇိတကေသကမ္ဗလ အစရှိသော ဆရာကြီး
တို့ပင်လျှင် ဗုဒ္ဓဟူသော ဘွဲ့ထူးကို ချီးကျူး
ခံယူတော် မမူပါဘဲနှင့် အရှင်မြတ်သည်
ဘာကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူသောဘွဲ့ထူးကို ချီးကျူး
ခံယူတော်မူပါသနည်းဟု မေးမြန်းလျှောက်

ထားလေ၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ကုမာရ
ဒိဋ္ဌန္တ သုတ္တကို ဟောကြားတော်မူလေ
သော် ပသေနဒီကောသလ မင်းကြီးသည်
အကျွတ်တရားကို ရရှိလေ၏။

မှတ်ချက်

တောင်ပိုင်း ပိဋကတ် သံယုတ္တနိ
ကာယ်၌ ပါရှိသော ဒဟရသုတ်သည်
မြောက်ပိုင်း ပိဋကတ်ကုမာရ ဒိဋ္ဌန္တသုတ်
နှင့်တူသလိုလိုရှိ၏။

ဤ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌
ဘုရားရှင်သည် တတိယဝါဆို သီတင်းသုံး
နေတော်မူလေ၏။

စတုတ္ထဝါကိုမူကား အဘယ်ရပ်၌
ဆိုတော်မူသည်ကို မသိရချေ။

ပဥ္စမဝါကိုမူကား ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌ ဝါကပ်ဆိုနေထိုင်သီတင်းသုံးတော်
မူကြောင်းကို အမှန်သိရှိရလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ....

ဆဋ္ဌမမြောက်သောဝါ၌ ဘုရားရှင်
သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ကပိလဝတ္ထု
ပြည်သို့ ကြွတော်မူသောကြောင့်ဖြစ်
သည်။

ဆဋ္ဌမဝါဆိုသောအခါ၌ ပသေ
ကောသလ မင်းကြီးနှင့် ကပိလဝတ်ပြ
သာကီဝင်မင်းများ၏ အကျွတ်တရာ
အရေးပါအရာရောက်သောအကြောင်းအ
စကားများကို တိဗက်ဝိနည်း ပိဋက
တော်၌ အနည်းငယ်မျှဟောပြ ဖော်ပြ
မရှိပေ။

စင်စစ်သော်ကား ... ဤပဥ္စမဝါ
ဆဋ္ဌမဝါအကြား၌ ရဟန်းသံဃာများ
စပ်ဆိုင်သော ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်များ
ပညတ်နေဟန်ရှိသော်လည်း တိဗက်ဝိန
ပါဠိတော်များ၌ ပါတိမောက်ဟုခေါ်သေ
ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်များကို ဘုရား
ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မမူမီ ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်နှစ်
လောက်က ဒေဝဒတ်သည် သံဃာသင်
သောအခါမှသာ ပညတ်တော်မူကြော
များကို ဖော်ပြထားလေသည်။

သို့လိုပင် ဖော်ပြပြောဆိုထားသေ
လည်း ပသေနဒီကောသလမင်းကြီး
ဟောချက်တော်မူသည့်ကိုင်ဆောင် ရ

တော်များသည်တစည်းတလုံးတည်း
မထိုင်ကြသေးကြောင်းများနှင့် ရဟန်း
များအတွက် ပဓာနပြဋ္ဌာန်းချက်များ
ဦ ဆွမ်းခံပြီးစားသောက်ရန်၊ သီလ
ချင့်များကို ကျင့်သုံးဆောက်တည်ရန်၊
ပိုင်ပစ္စည်းများ မထားရှိရန်၊ လူအမျိုး
တို့အား တရားဓမ္မဟောပြောပြသရန်
သော ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုကား သိရှိ
သည်။

ထိုစဉ်အခါကာလရဟန်းတော်များ
သည် အများသုံးစွဲနေကျဖြစ်သော နည်း
ဥပဒေစည်းကမ်းများ လိုက်နာရမည်
သော်လည်း၎င်းတို့၏အဝတ်သင်္ကန်းများ
စင်လျှင်း၍ နည်းနာတကျ မရှိသော
ကြောင်းများကိုလည်း သိရှိရလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ပသေနဒီ
ကောသလမင်းကြီးသည်ဆေးဆရာဇီဝကသည်
နှင့် ရဟန်းတော်များတို့သည် အဝတ်အရုံ
း များစွာတူနေသောကြောင့် ခေါ်ကြိမ်ပေါင်း
များစွာ မှားယွင်းဘူးလေသည်။

ထိုအခါကာလဂေါတမဘုရားရှင်သည်
ရဟန်းတော်များအား အရောင်အမျိုးမျိုး
ဆိုးထားသော အဝတ်အထည်များကို ဆုတ်
ဖြတ်ပေါင်းစပ်ချုပ်လုပ်ရန် ပညတ်တော်မူ
လေသည်။

ဆံမုတ်ဆိတ်များကိုရိတ်ပယ်ရမည်
ဟူသော ဥပဒေသသည်ကား ရဟန်းဘောင်
သို့ ဝင်ရောက်စကပင် ပြုလုပ်ရလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ... ထိုစဉ်
ကာလက ရဟန်းသူတော်သူမြတ် ပြုလုပ်
ကြသူများ၏ တုံးဖိုးစဉ်လာ ဓမ္မတာဖြစ်
သောကြောင့်တည်း။

နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်သခန်း

အကျွတ်တရား ရရှိပြီးနောက်
ကြေးမိ ပသေနဒီ ကောသလ မင်းမြတ်
သည် ကပိလဝတ္ထုပြည်သား သာကီဝင်မင်း
ဖြစ်တော်မူသော သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရားကြီး
အထံတော်သို့ သဝဏ်လွှာများကို ရေးသား
ပေးပို့တော်မူလိုက်လေ၏။

၎င်းသဝဏ်လွှာ၌ ရေးသားဖော်ပြ
လိုက်သည်မှာ ...

"အို ... အကြည်တော်မင်းမြတ် ...
အကြည်တော် မင်းမြတ်သည်

ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်တော်မူပါလော့၊

အကြည်တော်မင်းမြတ်၏ သား
တော်သည် မသေအေးရန် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်
တရားကို သိမြင်တော်မူ၍ ဤအမြိုက်သုဓါ
မြတ်ဩဇာဖြင့် သတ္တဝါအများ သုံးတိုက်သား
တို့အား ဟောကြားပြသဆုံးမ ချမ်းအေး
တိုက်ကျွေးနေကြောင်း"များကိုရေးသားပေးပို့
လိုက်လေသတည်း။

ထိုရောအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းတြား
ကြီးသည် ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ကြွ
လာတော်မူရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားဖို့
ရန် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်
မူသော သားတော်ဘုရားထံသို့ များစွာသော
သံတမန်များကို စေလွှတ်၍ ပင့်လျှောက်
ထားစေလေ၏။

သို့ရာတွင် အားလုံးသော သံတမန်
တို့သည်သာသနာဘောင်တွင်းသို့ဝင်ရောက်
အမှုထမ်းကြ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားကြီး
ထံသို့ မပြန်ကြတော့ချေ။

နောက်ဆုံး ကာဠုဒါယီအမတ်အား
စာတစ်စောင်ရေးသားပြီး ဘုရားရှင်အထံ
တော်သို့ စေလွှတ်တော်မူပြန်၏။ ဥဒါယီ
အမတ်က အကယ်၍ ဤအတောအတွင်
မိမိသည် သာသနာတော်အတွင်းသို့ ရဟ
အဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းသည့်
အောင်လည်းဘုရင်မင်းတြားကြီးအထံ
သို့ ပြန်လာပါမည်ဟု ဝန်ခံလျှောက်
လေ၏။

ကာဠုဒါယီအမတ်သည် ရာဇဂြိ
မြို့တော်သို့ ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း ဘုရား
သည် ကာဠုဒါယီအား တရားဓမ္မဟေ
ပြောပြသဆုံးမ ချွေချွတ်တော်မူ၍ အ
သာကီယုတ္တရာပဲထေရ်မြတ်က ရဟန်းပြု
တော်မူလေသတည်း။

၎င်းနောက် ဘုရားရှင်သည် ကာ
ဒါယီအား ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ပြ
လွှတ်တော်မူလေ၏။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်က အခ
တော်မြတ်စကား မှာကြားလိုက်သည်
ကား ...

မြို့တော်၏ တံခါး၌ ရပ်နားတ
နေရန်၊ လူအများနေထိုင်သောအိမ်မျ
နေထိုင်ခြင်းကို မပြုလုပ်ရန်၊

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က မိမိ
ရောက်လာတော်မူသောအခါ မြို့တွင်း
ခွင်းမှာ မနေမထိုင်လို၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
ပ်ကဲ့သို့သော ကျောင်းတော်၌ နေထိုင်
ာင်းသုံးမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုခမည်းတော်
ကြားကြီးအား ပြောကြားရန်များကို
မြွက်မှာထားတော်မူလေ၏။

ကာဠုဒါယီမထေရ်သည် မိမိအား
ှားမိန့်မြွက်မှာကြားတော်မူလိုက်သော
ာင်းစကားများကို မင်းကြားကြီးအား
ကြားတော်မူလေလျှင် ခမည်းတော်
ဒ္ဓါဒနမင်းကြားကြီးသည် သားတော်
ှား နေထိုင်သီတင်းသုံးတော်မူရန်အလို့
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ပုံစံအတိုင်း
ကြာဓာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်
်လေသတည်း။

ကျောင်းတော်ကြီးဆောက်လုပ်ပြီးစီး
သအခါ ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါတပည့်
း သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ကပိလဝတ်
ဉ်တော်သို့ ထွက်ကြွတော်မူလေ၏။

ဦးစွာပဌမ ကပိလဝတ်မြို့တော်အနီး
ာယိတမြစ်ကမ်း၌ ရပ်တန့်နားနေတော်
မူ၍ ဘုရားရှင်အား ခရီးဦးကြိုဆိုရန် လာ
ရောက်ကြသော ခမည်းတော်မင်းကြားကြီး
နှင့်တကွ သာကီဝင်မင်းများတို့၏ မျက်မှောက်၌
ဘုရားရှင်နှင့်တကွ တပည့်သံဃာတော်သည်
တန်ခိုးပြဋ္ဌိဟာများ ပြသကြသောကြောင့်
ခမည်းတော်မင်းကြားကြီးနှင့်တကွတိုင်းသူ
ပြည်သား လူအများတို့သည် များစွာအံ့သြ
ခြင်းများ ဖြစ်ကြလေသတည်း။

ခမည်းတော်မင်းကြားကြီးသည်
ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်စုံကို ရှိခိုးဦးတိုက်
ကန်တော့လိုက်သောအခါ တိုင်းသူပြည်သား
လူအများတို့သည် များစွာအံ့သြခြင်း ဖြစ်
ကြလေ၏။

ထိုသို့သောအခါ ဘုရင်မင်းကြားကြီး
သည် တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့အား
ဘုရားရှင် ငယ်ရွယ်တော်မူစဉ် ကလေး
အဖြစ်မှာ တစ်ကြိမ်၊ ယခုအခါ၌ တစ်ကြိမ်
အသေယ်အကြောင်းကြောင့် ရှိခိုးကန်တော့ရ
ကြောင်းများကို ပြောကြားမိန့်ဆိုတော်မူ
လေ၏။

ထိုနောက် ခမည်းတော်မင်းကြား
ကြီးသည်၌ ဘုရားရှင်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်မင်း
သားအဖြစ်နှင့် စံနေတော်မူစဉ်ကကြီးကျယ်
ခမ်းနားလှစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ အဖြာ
ဖြာတို့ကိုခံစားစံစားနေထိုင်ခြင်းအကြောင်း
များကို ဂါထာဗန္ဓအဖွဲ့ ကဗျာများဖြင့်သီကျူး
ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားသောအခါ ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ယခုမျက်မှောက်
ထင်ထင် ခံစားစံစားရသော လောကုတ္တရာ
ချမ်းသာတရားများကို ထောက်စာပါလျှင်
လောကီသုခ လောကီချမ်းသာများဟာ
ဘာမှမဟုတ်သေးကြောင်းများကို ပြန်ကြား
မိန့်မြွက်တော်မူလေ၏။

ဤသို့ ပဌမ တွေ့ဆုံတော်မူကြပြီး
နောက် ဘုရားရှင်သည် နိဂြောဓာရုံ၌ တည်း
ခိုနေထိုင် သီတင်းသုံးတော်မူ၍ ပဌမ
အကြိမ် တရားဓမ္မဟောပြ ချီးမြှင့်တော်မူ
လေသော် ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြား
ကြီးမှတစ်ပါး ဦးရီးတော်သုဒ္ဓောဒန မင်း
မြတ်နှင့်တကွ သာကီဝင်ပေါင်း ၇၀၀၀၀–
တို့သည် အကျွတ်တရားရကြလေသတည်း

ထိုနောက် များမကြာမီ ဘုရားရှင်
တရားဓမ္မ ဟောပြတော်မူပြန်သော် ဓောဓော
ဒနနှင့် သာကီဝင်ပေါင်း ၆၆၀၀၀၊ အမိတ္တော
ဒနမင်းမြတ်နှင့်တကွ သာကီဝင်ပေါ
၇၅၀၀၀–တို့သည် အကျွတ်တရားရကြ
သတည်း။

ဘုရားရှင်သည် ခမည်းတော်မင်းကြ
ကြီးအကျွတ်တရားရရှိတော်မူရန် ကို
တော်တိုင် တရားဓမ္မဟောပြောပြသလျှ
လက်ဝဲတော်ရံ မောဂ္ဂလာန် မထေရ် မြတ်
စေလွှတ်၍ မျက်မှောက်ရှေ့တွင် အထူး
အံ့ဖွယ်များကိုဖြစ်စေသော တန်ခိုးပြဋ္ဌိဟ
များကို ပြစေသော်လည်း ခမည်းတော
မင်းကြားကြီး စိတ်တော်ထဲ၌ စွဲလ
တပ်မက် နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေနိုင်
တနေ့သ၌ ကြောဝဠာတစ်သော
တိုက်အပေါင်း၌ မိုးအောင်းနေရာနတ်
တို့သည် ညီညီဖျဖျ စုဝေးကြ၍ နိဂြော
ရာမသို့ လာရောက်ကြပြီးလျှင် အံ့မခ
ဖွမကုန်ကြီးကျယ်လှသော မွှောရုံကြီး
ဆောက်လုပ်ကြလေ၏။

ဝင်းမွှောရုံကြီး၌ ဘုရားရှင်သည် ထို
နေတော်မူ၍ ကြောဝဠာတိုက် တစ်သောင်
ခပြောင်းမပြတ် ဆည်းကပ်လာကြသေ
နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား မှန်က

င်းဖြတ်သော တရားစစ်တရားမှန်များ
ဟာပြေပြသ ဆုံးမချွေချွတ်တော်မူ
၏။

ဤသို့ တရားဓမ္မဟောပြောပြသ
နေရာ၌ ခမည်းတော်မင်းကြီး
စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီး
ယောက်နှင့်တကွ သိကြားမင်း၊ ပြဟ္မာ
စသောနတ်ပြဟ္မာအပေါင်း ခြံရံလျက်
သော ဘုရားရှင်ကို လာရောက်ဖူးမြင်
၏။

ဘုရားရှင်သည် နတ်ပြဟ္မာအပေါင်း
ား တရားဓမ္မဟောပြချွေချွတ်တော်မူပြီး
အခါ ခမည်းတော်မင်းကြီးထံသို့
ရောက်၍ တရားဓမ္မဟောပြပြန်သော်
ည်းတော်မင်းတရားကြီးသည် ယုံကြည်
ိန်းခြင်းဖြစ်၍ တရားစစ်တရားမှန်
ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရရှိလေသတည်း။
ာက်ပါအကြောင်းအရာနှစ်ခုတို့ကို ဖော်ပြ
န် မဆာင့်မလျော့သော်လည်း ရှုလပါဦ
်ရှင်စာကား၊ အစီအစဉ် မပျက်စေခြင်း
ျှိုငှာ ဖော်ပြလိုက်ရပါသတည်း)

ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကြီး
သည် မိမိထီးမွေနန်းမွေများကို ခံယူရန်
သုဒ္ဓောဒနမင်းဖြတ်အား တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
ပေးအပ်ပါသော်လည်း သုဒ္ဓောဒနမင်းဖြတ်
သည် ရဟန်းပြုလုပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်
ငြင်းပယ်တော်မူလေသည်။

တခြားညီတော်များကို တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်ပေးအပ်ပါသော်လည်းကြောင်းကျိုး
ဖော်ပြငြင်းပယ်ကြလေသည်။

ထိုသို့ ငြင်းပယ်ကြသောကြောင့်
သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့သည် သုဒ္ဓေါဒန
မင်းကြီးကြီး၏ ထီးမွေနန်းမွေခံအဖြစ်ဖြင့်
သကျရာဇာသခြာကို ရွေးချယ်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ ခမည်းတော်
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကြီးသည် ဘုရားရှင် နှင့်
တကွ တပည့်သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်း
ကျွေးမွေးလှူဒါန်းပြီးလျှင်ရေစက်သွန်းချ၍
နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို ဘုရားရှင်
အား လှူဒါန်းတော်မူလေသည်။

ထိုကျောင်းတော်လှူဒါန်းပြီးနောက်
များမကြာမီပင် သာကီဝင်မင်းအပေါင်း
တို့သည် တစ်အိမ်လျှင် တစ်ယောက်ကျ

သာသနာတော်တွင်း ဝင်ရောက်ရဟန်းပြု
ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြေညာလေသည်။

ဘုရားရှင်လည်း သဆောတညီတော်
မှုလိုက်၍ နေသောအခါ ဤဆုံးဖြတ်
ကြေညာချက်များသည် ရှေ့၌အမည်နာမ
ရေးသားဖော်ပြ လတ္တံ့သော သာကီဝင်မင်း
အချို့တို့အား ကြီးကျယ်သော အနှောင့်
အယှက်များကို ဖြစ်စေဟန် လက္ခဏာရှိလေ
သည်။

ဓေါဓေါဒနမင်းဖြတ်၌ အနုရုဒ္ဓါ၊
မဟာနာမ-ဟူ၍ သားတော်နှစ်ပါးရှိလေရာ
အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည် မယ်တော်မိဖုရား
ကြီး၏ အလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိုးတော်မူသော
သားတော်ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်အခါကပင် မြူးထူး
ပျော်ပါးကစားခြင်းများကို မပြုမလုပ်ခဲ့ပေ။

ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ညီတော်
မဟာနာမ် မင်းသားသည် လယ်ယာလုပ်ကိုင်
ခြင်းစသော အတတ်ပညာ အမျိုးမျိုးကို
သင်ကြားရလေသည်။

သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့၏ ဆုံး
ဖြတ်ချက်များကို ကြေညာလိုက်သောအခါ
မယ်တော်မိဖုရားကြီးသည် သားတော်

မဟာနာမ်အား သာသနာတော်သို့ ဝင်
ရောက် အမွှေထမ်းစေလို၏။

သို့ရာတွင် မဟာနာမ်မင်းသားက
မယ်တော်ဘုရား၏ သားချစ်အနုရုဒ္ဓါသည်
သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရန်သာ၍ သင်
လျော်ပါသည်ဟု ပြန်ကြားလျှောက်ထား
သောကြောင့် သားတော်နှစ်ပါးတို့တွင်
ဘယ်သူသည်သာလျှင်၍ တိုက်တန်းသင့်လျော်
သနည်းဟုသိရှိရန် အောက်ပါစုံစမ်းချက်
များကို ပြုလုပ်စီမံလေ၏။

မယ်တော်မိဖုရားကြီးနှင့်မဟာနာမ်
မင်းသားတို့သည် ဘာမျှမပါရှိသော ရွှင်
တောင်းတစ်လုံးကိုယူပြီးရွှင်းချင်းတောင်း
၌ ဘာမျှမရှိသော အိုးငယ်တစ်လုံးကိုထည့်
ရှင်းအိုးငယ်ကို သကြားများနှင့် မွှမ်းမံ၊
များနှင့်ဖုံးပိတ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သူ
အိုးကလေးထဲ၌ ဘာများပါရှိသနည်း
မေးမြန်းလျှင် ဘာမျှမရှိ၊ ဘာမျှပါမ
ကြောင်းများကို ပြောကြားရမည်ဟု ပြော
မှာထားလျှက် ရှင်းအိုးကလေးကို အစေ
မ.ကလေးအား ပေးအပ်လိုက်လေ၏။

အနုရုဒ္ဓါမင်းသား နေထိုင်သော
သို့ သွားရောက်လေသော် လမ်းခရီး၌
ကြီးမင်းသည် အိုးကလေးအတွင်းသို့
း၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များနှင့် တခြား
းအစာအမျိုးမျိုးကို ထည့်ထားလိုက်
၏။

အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက ...

မိန်းကလေး ...

တောင်းထဲ၌ ဘာများပါရှိပါနည်း
းသေရာ ဘာမျှမရှိပါဟု လျှောက်ထား
၏။

ငါ၏မယ်တော်က ငါ့ကိုလွှန်ချစ်
ဲ့တ်နီးတော်မူသည်၊ အချည်းအနှီး
ကား ဘာမျှမပါဘဲဖြင့် အပို့လွှတ်လိုက်
တ်ချေ။ အမုန်မုချ မရှိမှန်၊ ဘာမျှ
ာ်ဟုခေါ်သောအစားအစာမျိုးဖြစ်တန်ရာ
ည်ဟု စဉ်းစားတွေးတော၍ အိုးကလေး
ငို့လိုက်လေသော် ၎င်းအိုးကလေးထဲ၌
ဥ်တစ်ခုလုံး မွှေးကြိုင်ပျံ့နှံ့လာ၍ မိမိ
တော်မိဖုရားကြီးအား များစွာအံ့ဩ
မ်းသောပနာခြင်းများကို ပြုလေ၏။

ထိုမှနောက်၌ အနုရုဒ္ဓါမင်းသား
သည် မယ်တော်မိဖုရားကြီးအား နေ့စဉ်နေ့
တိုင်း မရှိမှန့်ကိုသာ ပေးပို့တော်မူပါဟု
ပြန်ကြားလျှောက်ထားလိုက်လေ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက် သတင်းကို
ကြားသောအခါသူ၏ မယ်တော်သည် ထို
အကြောင်းအရာကို သားတော်မဟာနာမ်အား
ပြောကြားလေ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် အနုရုဒ္ဓါသည်
ဘုရားသာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်
ရဟန်းပြုရန် အမှန်မုချအားဖြင့် တိုက်တန်
သည်ဟု သိရှိကြလေ၏။

မယ်တော်သည် အနုရုဒ္ဓါမင်းသား
အား သာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းပြုလုပ်နိုင်
သည်ဟူ၍ အခွင့်လွှတ်ပြောဆိုလေပြီ၊ ထို
အခါ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည် သူ၏မိတ်ဆွေ
သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော ဘဒ္ဒိယကို
တွေ့အောင်ရှာဖွေပြီးလျှင် ဘုရင်မင်းမြတ်၏
ကြေညာချက်ကိုပြောပြ၍ သူနှင့်အတူ
သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ရန် တိုက်တွန်း
လေသည်။

သို့ရာတွင် ဘဒ္ဒိယမူကား အသင်
ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်လျှင် ဒေဝဒတ်သည်
လူအများမကြိုက်မနှစ်သက်ဘဲလျှတ်နှင့်
နန်းတက်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၍ ရဟန်းပြု
ရန် ဤအကြံကို ကန့်ကွက်လေသည်။

ထိုအခါ အနုရုဒ္ဓါက ဒေဝဒတ်ကို
လည်း သူတို့နှင့်တပါတည်းသာသနာတော်
ထမ်းရဟန်းဖြစ်အောင် ခေါ်ဆောင်ကြ
ကုန်စို့ ... ဟု အကြံပေး၍ ဒေဝဒတ်ကို
ခေါ်ဆောင်ကြရာ ၎င်းလည်း အလွယ်
တကူပင် လိုက်ပါလာလေသည်။

ဒေဝဒတ်ကသောတူလျှင်တူခြင်း
ဘဒ္ဒိယ၊ ရေဝတ၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ ဒေဝဒတ်တို့
သည် နောက်ပါ အခြွေအရံငါးရာနှင့်အတူ
တကွ သာသနာတော်ထမ်းရဟန်းအဖြစ်ကို
ယူကြလိမ့်မည်ဟူ၍မြို့တွင်းမြို့ပြင် အနှံ့
အပြားအများသိစေရန် ကြေညာလေသည်။

ထိုကြေညာချက်ကို ကြားသော
အခါ ဒေဝဒတ်သည် များစွာယူကြုံးမရ ဖြစ်
ခဲ့လေပြီ။

အကြောင်းမူကား ... သူသည်
ရဟန်းမပြုလိုဘဲ နန်းထိုင်လိုသောမျှော်လင့်
ချက်ရှိနေသောကြောင့်တည်း။

သို့သော် ယခုမူကား အချိန်နှော
ကျသွားပြီဖြစ်၍ ရဟန်းပြုရန် ဝန်ခံလိုက်
လေတော့သည်။

ထိုပြင် ၎င်းတို့နှင့်အတူ စိတ်မပါ
ရဟန်းဆောင်ဝင်ကြရသော မင်းသားငါး
တို့လည်း ရှိသေး၏။

၎င်းတို့သည်နောင်အခါ၌ဒေဝဒ
သံဃာသင်းခွဲသောအခါ အပေါင်းအပါမျ
ဖြစ်ကြကုန်၏။

၎င်းတို့တွင် အထင်အရှားဆုံးသေ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ကောကာလိက၊ ခဏ္ဍဒေါ
ကတမောရကတိဿ၊ သာဂရဒတ္တစသ
တို့ဖြစ်သတည်း။

ဗုဒ္ဓ၏ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲတော်သေ
နန္ဒမင်းသားသည်လည်း အလိုမတူဘဲ
သာသနာတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရသောပုဂ္ဂို
တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

နန္ဒသည် သူ၏ကြင်ရာတော်
ဘဒ္ဒါမင်းသမီး (ဇနပဒကလျာဏီဟူ
လည်းခေါ်သည်)ကို အလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိ
လျှက်နေသည်။

ကာလျာဏီ-ကောင်းသော၊ ဘဒြာ
ာင်းသော။

သို့ရာတွင် ဇုန္နသည် နိဂြောဓာရုံ
ှင့်သို့ခေါ်၍အတင်းရဟန်းပြုပေးသည်
သဝဇိဋ္ဌကာတ်တော်၌ ဆိုသည်။

နန္ဒသည် သူ၏ကြင်ယာတော်ကို
ာ လွမ်းဆွတ်တသသည် ဖြစ်သော
ှင့် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် လူ့ဘောင်သို့
န် ကြိုးစားအားထုတ်ရှာလေသည်။

သို့ဖြစ်ရာဇုန္နသည်သူကိုတာဝတိံသာ
ပြည်သို့လည်းကောင်း၊ ငရဲပြည်သို့
းကောင်းခေါ်ဆောင်၍ လောကီအချစ်
နှစ်သာရကင်းမဲ့ပုံအကြောင်းအရာကို
တော်ညွှန်ပြ၍ ဆုံးမရလေသည်။

ဘုရွှေဒါနမင်းကြီးသည် သာကီဝင်
ားတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြားသော
ငင်းတို့၏ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပယ်ရန်
ိုးအမည်ရှိသော ဘုရင့်ဆတ္တာသည်ကို
လိုက်လေသည်။

ဆတ္တာသည်သည် ဆံမုတ်ဆိတ်
ယ်၍ ပြီးသောအခါ သာကီဝင်မင်း
တို့သည် လက်ဝတ်လက်စားရွှေငွေ
ကျောက်သံပတ္တမြားတို့ကို ချွတ်၍ ၎င်းအား
ပေးပြီးလျှင် ရေချိုးရန် မြစ်ဆိပ်သို့သွားကြ
လေကုန်၏။

ထိုအခါ ဥပါလိသည် ဤသို့
စဉ်းစားဆင်ခြင်လေ၏။ ဤသာကီဝင်
မင်းသားတို့သည် စည်းစိမ်၊ ဥစ္စာ၊ အခြွေ
အရံ အပျော်အပါးနှင့် သားမယားတို့ကို
စွန့်လွှတ်၍ တောထွက်ရဟန်းပြုရန်
ရည်ရွယ်ကြကုန်၏။

ဤသို့ဖြစ်လျှင်၎င်းတို့စွန့်ပစ်ခဲ့သော
လက်ဝတ်လက်စား ကျောက်သံပတ္တမြား
တို့ကို ဂရုတစိုက် လက်ခံသိမ်းဆိုက်ခြင်းငှာ
မသင့်လျော်ချေ။

ထိုရတနာအများတို့သည် ငါ့အား
ဒုက္ခမှတပါး အခြားမည်သည့်အရာကိုမျှ
ပေးစွမ်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ငါသည်ယုတ်နိမ့်သောဆတ္တာသည်
ဇာတ်မှ ပေါက်ဖွားသူ မဟုတ်ခဲ့ပါလျှင်
ဘုရားသာသနာတော်တွင်းသို့ဝင်၍ သံသရာ
အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစား
အားထုတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်ဟူ၍ စဉ်းစား
လေ၏။

ထိုအခါ ဥပါလိသည်တင်ရှားသော
ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်
သိမြင်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်
သည် ဆတ္တာသည်ဥပါလိ ရပ်၍နေသော
နေရာသို့ ကြွသွား၍.........

အချင်း ဥပါလိ......

အဘယ်သို့သော စိတ်မအေးမှုမျိုး
ဖြစ်၍ နေရသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလေ
၏။

ထိုအခါ ဥပါလိသည် မိမိစိတ်တွင်
ဖြစ်ပျက်နေသော အကြောင်းအရာကို
ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ထုတ်ဖော်ပြောပြ
လျှောက်ထားလေ၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဥပါလိကို
ဘုရားရှင်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီးလျှင်
ဤဥပါလိသည် သာသနာတော်ထမ်း ရှင်
ရဟန်းပြုလိုပါသည်ဟု ဘုရားရှင်အား
လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် "ရဟန်း
လာလော့ ... မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်
လော့" ဟု ဧဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူလေ၏။

ထိုအခါ ဥပါလိသည် ပရိက္ခရ
ရှိပါး အဓိုအလင်နှင့် ရဟန်းအသွင်ဆော
ပြီး ဖြစ်လေတော့သတည်း။

သာကီဝင်မင်းများ ရောက်ကြသော
အခါ ဘုရားရှင်သည် သူတို့ကို သာသန
တော်အတွင်းသို့ ဝင်ရန် စိတ်လေးလေးဖြ
အခွင့်ပြုခဲ့ရလေပြီ။

အကြောင်းမှုကား-၎င်းတို့အနက်
အချို့သည် မကြာမီမကျေမနပ် ဖြစ်ကြလိမ်
မည်ဟု သိနှင့်တော်မူသောကြောင့်တည်း

ဥပါလိသည် အခြားသာကီဝ
မင်းသားများ ရေချိုးသွားနေစဉ် ရဟ
အဖြစ်ကို ရသည်ဖြစ်သောကြောင့် သူတ
သည် ၎င်းကိုရှိခိုးခြင်းစသော အရိုအသေ
ပြုကြရကုန်၏။

သို့ရာတွင် ဒေဝဒတ်သည် အရိုအ
သေပြုရန် ငြင်းဆန်၍နေရာ.....

ချစ်သား -

အရိုအသေပြုလော့၊ သင်သည်
မာနကို ပယ်ချရန်သာသနာတော်တွင်းသို
ဝင်သည်မဟုတ်လော ...ဟူ၍ ဘုရားရှင်
မိန့်တော်မူလေသည်။

သို့ရာတွင် ဒေဝဒတ်သည်အမိန့်ကို
ပဲ ငြင်းဆန်လျှက်ပင်နေလေ၏။

ရှင်းကား ဘုရားရှင်၏ အမိန့်ကို
အကြိမ်ဒေဝဒတ်သွေဖီခြင်း ဖြစ်လေ
။

တနေ့သ၌ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွ
၌ နန်းတော်ပေါ်မှနေ၍ မြင်ရသော
ယ်ဓရာသည် ဘုရားရှင်ပြန်လာအောင်
ဆောင် ကြိုးစားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့
ဆေးဆရာတယောက်ထံမှ ဘုရားရှင်
် ပြန်လာအောင် ဓာတ်ရိုက်သော ဗီယ
ကို အသပြာငါးရာပေး၍ ဝယ်ယူလိုက်
သည်။

ယသော်ဓရာသည် ဤဆေးကို
ဟုလာအားပေး၍ သူ့ခမည်းတော်
ဘုရှင်အား ဆက်သရန် ပြောလိုက်သည်။

ရာဟုလာသည် ဘုရားရှင်ရှိရာ
ပ်သို့ရောက်သောအခါ ဘုရားပေါင်း
ရာကိုတွေ့မြင်ရစေကာ သူသည် အားလုံး
က်မှ သူ၏ခမည်းတော်ကို မှတ်မိ၍
းခက်သော အစာကို ဘုရားရှင်အား

ဆပ်ကပ်လိုက်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည်ထိုအစာကိုရာဟုလာ
အားပြန်ပေးသဖြင့် ၎င်းကို စားမိရာ
ဘုရားရှင်နှင့် မခွဲမခွာနိုင်ပဲ ရှိလေတော့
သတည်း။

ယခုသော်ဘုရားရှင်သည်ရာဟုလာ
ကား အမွေဥစ္စာဝိက သားဖြစ်သည်ဟု သိမြင်
တော်မူသောကြောင့် ခြောက်နှစ်သားအရွယ်
နုနယ်လှစေကာရာဟုလာကိုသာသနာတော်
အတွင်းသို့ သွတ်းသွင်းရန် ရှင်သာရိပုတ္တရာ
အား မိန့်ကြားလေသည်။

ဤသို့ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌
မအောင်မြင်သော ယသော်ဓရာသည် ဂေါတမီ၊
မိဂစာ အစရှိသော ခြောက်သောင်း မျှလောက်
သော နန်းတွင်းသူအပေါင်းတို့ နှင့်အတူ
တကွ အဝတ်အစား၊ လက်ဝတ်တန်ဆာ၊
ခွါဒရာများကို အစွမ်းကုန်လှအောင် ဝတ်စား
ဆင်ယဉ်ကြပြီးလျှင် နန်းတော်အတွင်းသို့
ဘုရားရှင်ကြွလာသောအခါ သူတို့ကိုမြင်စေ
ရန် စီးတန်းလျှက်နေကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ၎င်းတို့၏
မျက်မှောက်၌ အမျိုးမျိုးသော တန်ခိုးပြဒိဋ္ဌိပာ

တို့ကိုပြတော်မူရာ သူတို့သည် ထိတ်လန့်ခြင်း
သံဝေဂဖြစ်ကြကုန်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြ
လေကုန်ပြီ။

ဂေါတမီ၊ မိဂစာနှင့် ခြောက်သောင်း
သော နန်းတော်သူတို့သည် မဂ်ဖိုလ်စခန်းသို့
ဖြောင့်တန်းစွာ ဝင်ရောက်နိုင်စေကာ ယသော်
ဓရာမူကား ဆုံးရှုံးလေပြီးသော သိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသား လင်ယောကျ်ားကို ချစ်ခင်ခြင်း
တည်းဟူသော တဏှာအစွဲဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေ
သည်ဖြစ်သောကြောင့် အမှန်ကို မမြင်နိုင်
ချေ။

စင်စစ်မှာ ယသော်ဓရာသည်
တနေ့နေ့၌ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို ပြန်လည်
တွေ့ဖက်၍ နှစ်သက်သာမှု ပြုစုရလိမ့်ဦးမည်
ဟု မျှော်လင့်လျှက်နေရှာသေးသည်။

သို့သော်လည်း ဘုရားရှင်သည်
နောက်အတန်ကြာသောအခါ ယသော်ဓရာ
ကို တရားဓမ္မဟောပြတော်မူလေရာ သူ
သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ယသော်ဓရာသည် နောက်နှစ်၌
ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့
ရောက်လေသည်။

ရာဟုလာမယ်တော် ယသော်ဓ
သည် ငါ၏တပည့်မအပေါင်းတို့တွင်ကု
အရဆုံးဖြစ်သည်ဟူ၍ ဧတဒဂ်အရ
ဘုရားရှင်က ထားတော်မူလေသည်။

အမိတွေ့ဒနမှာ ရာဟုလာန
သက်တူ၊ ရုပ်တူအာနန္ဒာအမည်ရှိသေ
သားတစ်ယောက်ရှိလေ၏၊ သူသည် ဗု
အလုပ်အကျွေးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗေဒ
ဆရာများက ဟောပြော၍ ထားသည်ဖြ
သောကြောင့် အာနန္ဒာကို ဘုရားနှင့် မတွေ
အောင် ကြိုဆောင်၍ ထားလေ၏။

သူသည် အာနန္ဒာကို ကပ္ပိလဝ
သို့ ဘုရားကြွလာသောအခါ ဝေသာလီသ
လည်းကောင်း၊ ဝေသာလီသို့ ဘုရားကြွလ
သောအခါ ကပ္ပိလဝတ်သို့လည်းကောင်
ခေါ်ဆောင်၍ သွားလေ့ရှိသည်၊ သို့ရာတွ
ဘုရားရှင်သည် အာနန္ဒာကို ချက်ရာပါမှက
– ကောင်းလေစွဟုသိမြင်လေ၏။

အကြောင်းမှုကား .... ငါကွယ်လွ
ပြီးသည့်နောက် အမြိုက်ချမ်းသာကို မျှ
ဆောက်ပြုလိမ့်မည်ဟူ၍ သိမြင်သောကြော
တည်း။

ထိုကြောင့်ဘုရားရှင်သည် ကပိလဝတ်
ရှိ အမိတ္တောဒန၏ နေအိမ်သို့ ကြွသွား
မူလေ၍ အာနန္ဒာနေသောအခန်းနှင့်
ကပ်လျှက်ရှိသော အခန်းတွင်တိုင်လေ

ထိုအခါ တံခါးသည် ရုတ်တရက်
သွား၍ အာနန္ဒာမင်းသားဝင်လာပြီးလျှင်
ရားရှင် ကို ရှိခိုးဦးချလေ၏။

ထိုနောက်အာနန္ဒာသည်ယက်တောင်
ခုကို ကိုင်လျှက် ဘုရားမျှင်းကို ယပ်ခတ်
လေသည်။

ဤ အခြင်းအရာကို မြင်သော
တ္တောဒနမင်းကြီးသည် ဗုဒ္ဓ၏ ခြေတော်
ကို ဦးနှိမ်၍ ဗုဒ္ဓအရှင် ဟောပြသော
န်တရားကို နားကြားမှတ်ယူလေသည်။

ဗုဒ္ဓအရှင်နေရာမှထ၍ ကြွသွား
တ်မူသောအခါ အာနန္ဒာလည်း နောက်
တ်အပေါ်မှ တစ်ဖဝါးမခွာ ထပ်ချပ်လိုက်
၍ သွားလေရာ သူ့ကိုမည်သူမျှ တွေး
တင်ကားဆီးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ချေ။

သူ၏ခမည်းတော်သည် ဤအချင်း
ာကို မြင်သောအခါ အာနန္ဒာကို ရဟန်း
ပြုရန် သဘောတူရလေသည်။

နောက်တနေ့ နံနက်၌ သူသည်
အာနန္ဒာကို နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်သို့
အခမ်းအနားနှင့် ပို့ဆောင်လေသည်၊ ထို
အခါ ရှင်မဟာကဿပသည် သူ့ကိုရဟန်း
အဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းလိုက်လေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ကပိလဝတ် နေပြည်တော်
၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် သာကီဝင်မင်းသားတို
သည် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းအဖြစ်ကို
ရရှိရန်ကြိုးစားအားထုတ်ကြလေကုန်သည်။

(အခြင်းအရာ အားလုံးကိုတိဗက်
မြည်သုံး ခုလဝဂ္ဂကျမ်းတော် တတိယ
အတွဲ၌ ပါရှိသည့်အတိုင်း ဖော်ပြပေသည်။)

ဗုဒ္ဓသည် သာကီဝင်မင်းသားတို့အား
သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အမှန်တရားကို ဟောကြား
တော်မူသည်၊ ထိုအတူ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို
လည်း သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တရား ဟောပြ၍
များစွာသော သာကီဝင်တို့ကို ကျွတ်တမ်း
ဝင်စေသည်။

မဟာနာမအမည်ရှိသောသာကီဝင်
မင်းသားကြီးသည်လည်းဗုဒ္ဓ၏တရားတော်
ကို ကြားနာရ၍ အလွန်အကျူး အတွေးတမ်း

မြောက် ဝမ်းသာဖြစ်ပြီးလျှင် သူ၏ကြင်ယာ
တော်အား ဘုရား၊ တရားအကြောင်းနှင့်
တကွ "ဗုဒ္ဓသည် အားလုံးသောသတ္တဝါ
တို့၏ ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း" ကို ပြော
လေသည်။

"ဗုဒ္ဓသည် ရှင်တို့၏ ကယ်တင်ရှင်
ကား ဖြစ်ပါသည်၊ သို့ရာတွင် ကျွမတို့
မိန်းမသားများ၏ ကယ်တင်ရှင် မဟုတ်ပါ"
ဟူ၍ သူ၏ကြင်ရာတော်က ပြန်လည်
ပြောဆိုသောအခါ မဟာနာမမင်းသားကြီး
က......

"ရှင်မ......

ဤသို့ မဆိုပါလင့်၊ ဗုဒ္ဓ၏မေတ္တာ
သည် သတ္တဝါအားလုံးသို့ ပြန့်နှံ့ပါသည်၊
ယခု သွား၍ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ပါလော့၊

အသင်သည်ဘုရားရှင်၏နှုတ်ထွက်
စကားကို ကြားရပါလိမ့်မည်" ဟု ပြန်ပြော
လိုက်လေသတည်း။

သို့ရာတွင် မဟာနာမ်မင်းသားကြီး
သည် နိဂြောဓာရုံကျောင်းသို့ မိန်းမသားများ
သွားလာနိုင်ရန် သုဒ္ဓေါဒနဘုရင်မင်းကြီး၏
အမိန့်ကို မရရှိနိုင်ချေ။

သို့ရာတွင် သူသည် သုဒ္ဓေါဒန
ကြင်ယာတော် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ
စိတ်ပါဝင်စားအောင်ဟောပြော၍ ဤကိ
လိုအပ်သော အခွင့်အာဏာကို ရအော
အားထုတ်စေလေသည်။

မဟာနာမမင်းသားကြီးက အခြ
သော သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာတို့ကိုလ
၎င်းတို့နှင့် အတူ နိဂြောဓာရုံကျောင်း
လိုက်ပါရန် သွေးဆောင်ခေါ်ယူ၍ သူ
လေ၏။

မဟာနာမမင်းသားကြီး၏ကြင်ယ
ဆောင်သည် ငယ်ရွယ်လှပသူဖြစ်၍ နိဂြောဓ
ကျောင်းသို့ သွားသောအခါ၌ လက်ဝ
လက်စား၊ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်၊
ပတ္တမြားတို့ကို ဝတ်ဆင်၍ ထားလေသည်

သူသည် အခြားသောသာကီဝ
မင်းသမီးများနှင့်အတူ ဘုရားရှင်၏ထံတော
ပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍သွားရာ ဘုရားရှင်
အလှပ်အကြေးသည် ပြောင်လက်တော
ပသော အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လ
သည့်အတွက် ပြစ်တင်ရှုံ့ချလေ၏။

ထို့ကြောင့်မင်းသမီးသည်လက်ဝတ်
ိစားကျောက်သံပတ္တမြားတို့ကို သူနှင့်
လိုက်ပါလာ၍ တရားနာရန်လည်း
ှိလိုလားသော ကျွန်မသို့ ပေးအပ်၍
က်သို့ ပြန်ပို့ရန် စေခိုင်းလိုက်လေ၏။

သို့ရာတွင် သူငယ်မသည် ဗုဒ္ဓ၏
တော်နှင့် ရွှဲသောကြောင့် နှလုံးကြေ
လျှင် မြို့တော်သို့အသွားလမ်း၌ပင်
ဝင်ရှုရလေပြီ၊ သို့ရာတွင် သူငယ်သည်
၌ကျွန်း ရှင်ဘုရင်၏သမီးအဖြစ်ဖြင့်
တစ်ဖန်မွေးဖွားပြန်၍ ရတနာဝလီ
ာ နာမဖြင့် ထင်ရှားလေသတည်း။

ဤဝတ္ထုကြောင်း၏ နောက်ပိုင်း
အလွန်ခေတ်နှောင်းမှ ဖြစ်ပေါ်ပေါက်
အကြောင်းဖြစ်ဟန်ရှိစေကာ "ဒုလဝ"
တော်၌ပါသည့်အဝိုင်းဘုဉ်နေရာ၌
ဖော်သင့်ပေသည်၊

သာဝတ္ထိမြို့သား အချို့သော
သည်များတို့သည် ပင်လယ်ခရီး၌ လေ
ဒိသဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်သွား
လေ၏။

ရတနာဝလီ မင်းသမီးသည် ထို
ကုန်သည်တို့၏အထံမှ ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာတို့၏ အကြောင်းကိုကြားရလေ၏။
မင်းသမီးသည် အမြိုက်ချမ်းသာကို တောင်း
ဆိုသော စာတစ်စောင်ကိုရေးသား၍ ဘုရားရှင်
ထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။

ကုန်သည်တို့သည် ထိုစာကို သာဝတ္ထိ
မြို့၌ သီတင်းသုံးနေသော ဘုရား၏ အထံ
သို့ ရောက်အောင် ယူဆောင်သွားကြလေ၏။

ဘုရားရှင်သည် ထိုမင်းသမီး ကျွတ်
တမ်းဝင်မည့်အရေးကို သိမြင်တော်မူ၍
သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပြန်ရောက်ကြသောအခါ
မင်းသမီး၏ရှေ့တွင်ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို ချီးကျူးကြရန် ကုန်သည်တို့အား
မှာကြားလေသည်။

ထို့ပြင်ဘုရားရှင်သည် မင်းသမီး
ထံသို့ သူ၏ပုံတူကို ပေးပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရာ
များစွာသော ပန်းချီဆရာတို့ကိုခေါ်၍ သူ၏
ပုံတော်ကို အရေးခိုင်းသောအခါ တစ်ဝုံ တစ်
ယောက်မျှ ရေးဆွဲရန်မစွမ်းနိုင်ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။

ထိုအခါ ဖြူစင်သော ဖျင်ထည်
တစ်ခုကို ယူဆောင်၍ ဘုရားရှင်နှင့် နေ၏

အကြား၌ ကားကြက်၍ထားရန် ထိုကား
ပေါ်၌ ထင်သောအရိပ်ကို မဲကြောင်းလိုက်၍
ဆေးရောင်စုံဖြင့် ခြယ်ရန်အမိန့်ရှိလေသည်။

ထို့ပြင် အရုပ်ကား၏ နောက်၌
သရဏဂုံသုံးပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ဆယ့်နှစ်ပါး၊ သစ္စာလေးပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
တို့ကို ရေးသားစေလေသည်။

၎င်းအရုပ်ကား၏ အပေါ်တည့်တည့်၌
ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ရေးသားစေလေသည်။

ကုန်သည်တို့သည်ဗုဒ္ဓရုပ်ပုံပါသော
ကားချပ်၌ ရေးသားထားသော တရား
ဥပဒေသများကို မည်သူမဆို လိုက်နာကျင့်
သုံးခဲ့ပါလျှင်အမတချမ်းသာကိုရရှိလိမ့်
မည်ဟု မင်းသမီးအားပြောကြားကြကုန်၏။

ကုန်သည်တို့သည် တစ်ဖန် မိမိတို့
၏ နေအိမ်သို့ပြန်ကြသောအခါရတနာဝလီ
မင်းသမီးသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူ
သော ရတနာသုံးပါးအတွက် သုံးခေါက်
မျှရှိသော ပုလဲများကို ချီနံ၍ပေးလိုက်လေ
သတည်း။

ဘုရားရှင်သည် နိုဗြောဓာရုံကျောင်း
အတွင်း၌ ငါးရာသော သာကီဝင်မင်းသမီး
များကို တရားဟော၍ပြီးသောအခါ မဟာ
ပဇာပတိဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်အား ဤ
လျှောက်ထားလေသည်။

မိန်းမများသည် "သာမညဖလ"
ရခွင့်ရထိုက်ရှိသူများဖြစ်ကြပါလျှင် ၎င်း
သည် သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်၍ပြည်
ခြင်းသို့ ရောက်အောင် အားထုတ်ခွင့်
ထိုက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိန်းမသားများ
ဘိက္ခုနီ-ရဟန်းမအဖြစ်ဖြင့် ဘုရားရှင်၏
အနီး၌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နေထိုင်ရန် အခွ
ပြုတော်မူပါဟုလျှောက်ထားလေသတည်း

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်သည် ....

အို ... ဂေါတမီ ....

မိန်းမသားတို့၏ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ
ကို ဝတ်ဆင်၍ အမတချမ်းသာကို ရကြောင်
အားထုတ်ပါလော့၊ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းအဖြ
ကင်းမဲ့စွာ နေထိုင်ကျင့်သုံး ဆောက်တည
ခဲ့လျှင် အသင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီ
ခြင်း ကင်းမဲ့သော သုခချမ်းသာ အမတ
တည်းဟူသော အမြိုက်ရသာကို ရရှိခံစား
ရလိမ့်မည်ဟု အမိန့်ရှိ၍ မြင်းပယ်လိုက်

သာသည်။

ထို့နောက် ဂေါတမီသည် ဒုတိယ
ကြိမ်၊ တတိယအကြိမ်အားဖြင့် သုံးကြိမ်
င်တိုင် တောင်းပန်သော်ငြားလည်း
ကြောင်း မရအသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံပါးမှ
ာ်စွာ၍ သွားလေသတည်း။

ဘုရားရှင်သည်ကပိလဝတ်နေပြည်
ာ်၌ မွေ့လျော်တော်မူသမျှ သီတင်းသုံး
လျှင် သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်၍
ာ်စွာကြွသွားတော်မူလေရာ ဒန္တိတိုင်း
ိကာပြည်နယ်သို့ရောက်၍နကာဂုတ္တိုး
ဲ့သော အရပ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလေ
ည်း။

ဤသတင်းကို ကြားသောမိထွေး
ာ်ဂေါတမီသည် ငါးရာသော သာကီဝင်
သမီးများနှင့်အတူ ဆံကေသာသယ်ချ၍
ည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံဆင်မြန်း
ကုန်လျှက် ဘုရားရှင်ရှိရာအရပ်သို့ မောမော
ပန်း နွမ်းနွမ်းနယ်နယ် ခက်ခက်ခဲခဲ
န် ထုထပ်သည့် အလဲတွင် ခြေကွဲလက်
ိမ်းလျှော်ကိုက်စွာဖြင့် ဦးတည်လာ
ာက်ကုန်သတည်း။

ထိုအခါဘုရားရှင်သည်မိထွေးတော်
နှင့် အပေါင်းအပါငါးရာသော သာကီဝင်
မင်းသမီးတို့အား တရားဓမ္မဟောပြသည်၏
အဆုံး၌ ဂေါတမီသည် မိန်းမသားများ
ရဟန်းပြုခွင့်ပေးရန် ထပ်မံ၍လျှောက်ထား
ပြန်လေသည်။

သို့သော် ဤအကြိမ်၌လည်း ရှေး
နည်းတူပင် ဘုရားရှင်၏ ငြင်းဆိုခြင်းကိုသာ
ရရှိလေ၏။

ထိုအခါ ဂေါတမီသည် အပြင်သို့
ထွက်၍ နံရံကိုမှီလျက် ငိုင်ပြီးလျှင် သည်း
ထန်စွာငိုကြွေးလေသည်။

အာနန္ဒာသည်ထိုသို့ငိုကြွေးနေသော
ဂေါတမီကိုတွေ့၍အကြောင်းကိုမေးမြန်းရာ
ဂေါတမီသည် ဖြစ်ပျက်သမျှအလုံးစုံကို ပြန်
ပြောလေသည်။

ထိုအခါ အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်
ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဂေါတမီ၏ တောင်းဆို
ချက်ကိုထပ်မံ၍လျှောက်ထားပြန်လေသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် ဤသို့ပြန်လည်
မိန့်ကြားလေသည်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ ....

မိန်းမသားတို့ကို သာသနာတော်
တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြု၍ ဘိက္ခုနီ(သို့မဟုတ်)
ရဟန်းမ ပြုခွင့်ပေးရန် မတောင်းပန်ပါနှင့်။

အကြောင်းမူကား...မိန်းမများကို
သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပေးခဲ့လျှင်
သာသနာတော် အရှည်ရှည်စွာ တည်လိမ့်
မည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ပြင် အာနန္ဒာ ....

တစ်ခုသော အိမ်၌ယောက်ျားအရေ
အတွက်နည်းပါး၍ မိန်းမတွေ ပိုမိုများပြားခဲ့
လျှင် လူဆိုးသူခိုးတို့သည် လွယ်ကူစွာချိုးဖဲ့
ဖောက်ထွင်း ဝင်ကြ၍ခိုးယူနိုင်ကြကုန်သကဲ့သို့

ထို့အတူပင် အာနန္ဒာ ....

မိန်းမသားတို့သည်သာသနာတော်
တွင်းသို့ ဝင်ကြလျှင် သာသနာတော်သည်
တာရှည်စွာ မပျက်မစီး တည်ရှိနိုင်လိမ့်မည်
မဟုတ်ချေ။

သို့ရာတွင် အာနန္ဒာ ....

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် အောက်ပါ
ဥပဒေရှစ်ရပ်တို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်လျှင်
သူသည် သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ရ
ပေလိမ့်မည်။

၁။ ဘိက္ခုနီမဘဝ၏ သဝေါတရာ
သေချာကျနစွာ နားလည်ရမည်။
၂။ ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုတို့၏ အနီးမှ
၍ ဆယ့်ငါးရက်တစ်ကြိမ် အခဲ့အ
ယူရမည်။
၃။ ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုမရှိသော နေ
ဝါဆိုဝါကပ် မပြုရ။
၄။ ဘိက္ခုနီမသည် ဝါတွင်းသုံးလမှာရ
တို့နှင့် မြင်နိုင်ကြားနိုင်အောင်နီးကပ်
ဆေးရန်မှ ကင်းလောက်အောင် ဝေး
ခြင်း ဘိက္ခုတို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ
မည်။
၅။ ဘိက္ခုနီမသည် မွတ်အားဖြင့်လည်းကော
စိတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ဘိက္ခုတ
အကျင့်သီလ ဖောက်ပြားစေရန်
မလုပ်ရ။
၆။ ဘိက္ခုနီသည် အမျက်မထွက်ရ၊
ဆိုရ။
၇။ ဘိက္ခုနီသည် ဆယ့်ငါးရက်တစ်
ဘိက္ခုတို့၏ ရှေ့မှောက်၌မိမိကို
အပတ်ကို ဖွင့်ဆိုလျှောက်ထား၍
ရမည်။

ာ်ကျွန်သည် အသက်သိက္ခာပါ တစ်ရာ
င်ရစေကာမူ ယနေ့မှ ရဟန်းအဖြစ်သို့
ရောက်သော ရဟန်းအသစ်ကို အရိုအသေ
ပေးရမည်။

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ဤ
မှု ရှစ်ပါးကို လက်ခံလိုက်လေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သူနှင့်အတူ အခြားသော
ကီဝင်မင်းသမီးငါးရာတို့သည်သာသနာ
ာ်အတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ရရှိခဲ့ကြလေသည်။

ငှင်း ငါးရာတို့တွင် ရာဟုလာ
တော်ယသော်ဓရာလည်း အပါအဝင်
လေသည်။

ဤနေရာမှ ဗုဒ္ဓသည် ဝေသာလီ
ာ်သို့ ဆက်လက်ကြွသွားတော်မူလေ
ည်။ ဝေသာလီမြို့အကြောင်းကို ဒုလဝ
ာတ်တော် တတိယတွဲ၌ အောက်ပါ
ိုင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

ဝေသာလီမြို့အတွင်း၌ရပ်ကွက်ကြီး
ုရှိလေသည်။ ပထမရပ်ကွက်၌ ရွှေထီး
ာ်သော အိမ်ခြေ ၇၀၀၀–ရှိလေသည်။
ယရပ်ကွက်၌ ငွေထီးတပ်သော အိမ်ခြေ
၀၀၀–ရှိလေသည်။ တတိယရပ်ကွက်၌

ကြေးထီးတပ်သော အိမ်ခြေ ၂၁၀၀၀–ရှိ
လေသည်။

ဤအိမ်များ၌ အထက်တန်းစား၊
အလတ်တန်းစား၊ အောက်တန်းစားတို့သည်
မိမိတို့အခြေအနေအားလျော်စွာ နေထိုင်
ကြလေသည်။

ဝေသာလီမြို့သား လူအများတို့
သည် ပထမရပ်ကွက်တွင် ပေါက်ဖွားသော
သတို့သမီးသည် ပထမရပ်ကွက် အတွင်း၌သာ
လက်ထပ်နိုင်၏။

ဒုတိယရပ်ကွက်၌ ပေါက်ဖွားသော
သူသည် ဒုတိယရပ်ကွက်၌သာ လက်ထပ်
နိုင်၏။

သို့ရာတွင် တတိယရပ်ကွက်၌ မွေး
ဖွားသော သတို့သမီးမှာကား ရပ်ကွက်သုံးခုတွင်
မည်သည့်ရပ်ကွက်မဆို လက်ထပ်နိုင်သည်။

ထို့ပြင် ဝေသာလီပြည်အပြင်ပ၌
သွားရောက် လက်ထပ်ခြင်း မပြုရဟူ၍
ဥပဒေ ပြုလုပ်ထားလေသည်။

သူတို့တရားသူကြီးကို နာယကဟု
ခေါ်ဆိုသည်။ ၎င်းကို တိုင်းသူပြည်သား
မိတ်ဆွေအများတို့က ဆန္ဒမဲဖြင့်ရွေးကောက်

တင်မြှောက်ထားလေသည်။ ဝေသာလီ
ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ဝဇ္ဇီဟူ၍လည်း
ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

ဝေသာလီမြို့တော်သည်ကြီးကျယ်
ခမ်းနားဆန်းပြားလှပသော အဆောက်
အဦးများ၊ ဝန်းခြံများ၊ ဥယျာဉ်များ၊
ကျေးငှက်များနှင့် သာယာစိုပြေ၍ နတ်ဘုံ
နတ်နန်းအသွင် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းလေ
သည်ဟူ၍ ဒုလဝဇ္ဇဇာတ်တော်၌ ဖော်ပြ
လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် တာဝတိံသာ နတ်
ပြည်သို့ ရောက်စဉ်အခါက ဤကဲ့သို့ ကျက်
သရေ မင်္ဂလာရှိသော အခန်းကို မမြင်ခဲ့ရဟု
အဆိုရှိလေသည်။

ဝိဒေဟတိုင်း၏ ရှင်ဘုရင် ဝိဒုလက
(ဝိဋူဘ)၏အမတ်ကြီးသကလသည် ဘုရင်၏
အခြားသောအမတ်များသည်ငုံမျှောမှုကြောင့်
ယောပါလနှင့်သီဟည်သော သားနှစ်ယောက်
နှင့်အတူ ဝေသာလီပြည်သို့ ထွက်ပြေးရလေ၏။

မကြာမီ သကလသည် ဝေသာလီ
ပြည်၌ ထင်ရှားသော မြို့တော်သားတစ်ယောက်
ဖြစ်၍လာလေသည်။ နောက်များ မကြာမီ

သူသည် နာယကအဖြစ်နှင့် ရွေး ကော
တင်မြှောက်ခြင်း ခံရလေသည်။

သူ၏ သားနှစ်ယောက်တို့ သ
ဝေသာလီမြို့၌ပင် အိမ်ထောင်ပြုကြ
ကုန်ပြီ။

သီဟမှာ ဝါသဝီအမည်ရှိသေ
သမီးတစ်ယောက်ဖွားမြင်လေသည်။

၎င်းသမီးသည် အဖကို သတ်
နန်းရပ်ထီးဖြူလုယူမည့်သားတစ်ယော
မွေးဖွားလိမ့်မည်ဟူ၍ ဗေဒင်အဟော
လေသည်။

ထို့ပြင် သီဟ၏ မယားသည် အခြ
သမီးတစ်ယောက်ကို မွေးဖွားပြန်ရာ ၎င်း
ဥပဝါသဝီဟု အမည်မှည့်ကြလေကုန်၏
ထိုသမီးသည် ပုဏ္ဏားဖြူဖွား
တို့၏ အလိုအားဖြင့် ဉာဏ်ပညာအရ
ထက်မြက်သော သားတစ်ယောက်ကို
ဖွားလိမ့်မည်။

ယောပါလသည်ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်း
၍ အားရှိန်ပါနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သော
လစ္ဆဝီတို့၏ ဥယျာဉ်များကို ပင်ရော
နေ့ခင်းယပ်ကွက်တက်လေသည်။

ထိုအချင်းအရာကို တားမြစ်ရန်
ဌာ ၎င်းတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား
ည့်တစ်ခုဆေးရန် လိဗ္ဗစီလွှတ်တော်က
တ်လိုက်လေသည်။

ထိုဥယျာဉ်သည်"ယောပါလသီဟာ"
သော အမည်နာမဖြင့် သုတ္တန်များ၌
ျားလေသည်။

သက်ပလသေသေသောအခါလူ့အပေါင်း
ည် သူ၏သားသီဟာကို နာယက တင်
က်ကြလေကုန်ပြီ။ ယောပါလသည်
ို့ ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည်ကို
ျနပ်သဖြင့် ဝေသာလီပြည်မှ ထွက်ခွာ
ပြီးလျှင် မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌
ိုင်ခဲ့လေသည်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်
ည် ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်၏ နန်းရင်းဝန်ဖြစ်
သည်။

ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ
ာရဘုရင်သည် ယောပါလ၏ တူမ
ပီကို သိမ်းပိုက်တော်မူလေရာ ၎င်း
၌ ဝေဒေဟအနွယ်မှ ပေါက်ဖွားသူဖြစ်
ကြောင့် ဝေဒေဟီဟူသော နာမဖြင့်
ဝင်၌ ထင်ရှားလေသည်။

သူသည် ဗိမ္ဗိသာရနှင့်သားတစ်
ယောက်ကို ဖွားမြင်ရာ ဇေဒင်ဆရာတစ်
ယောက်ဟောထားသည့်အတိုင်း မမွေးမီက
အဖရန်သူဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိသော အဇာတသတ္တု
ဟူသော အမည်နာမကို မှည့်ကြလေကုန်ပြီ။

(ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအဇာတသတ်
မင်းသား၏အကြောင်းကို မကြာခဏပြော
ဆိုရေးသားရန် အခွင့်ကြုံပေလိမ့်မည်၊

အကြောင်းမူကား...သူသည်ဗုဒ္ဓ၏
ဘဝနောက်ပိုင်း ရာဇဝင်၌ ထင်ရှားသော
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ထို့ပြင် ဤခေတ်ကြောင်းတွင်
အရေးကြီးသော အခန်းမှ စတင်လိုက်ဖြစ်
ကြသော ဝေသာလီပြည်မှ အခြားပုဂ္ဂိုလ်
နှစ်ယောက်တို့၏အကြောင်းအရာကိုလည်း
ဒွာလဝိပ္ပဂါတ်တော် တတိယတွဲ၌ ဒေါက်
ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားလေသည်။)

ဝေသာလီပြည်၌ မဟာနာမအမည်
ရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းသားကြီးတစ်ပါး ရှိလေ
သည်၊ ၎င်း၏ သရက်ဥယျာဉ် အတွင်း၌
ကဒလီငှက်ပျောပင်မှ အဆင်းရုပ်ကောင်းဖြိ
ငါးဖြာ ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော

သတိုးသမီးတစ်ယောက် ဖွားမြင်ရာ ၎င်းကို
အမ္ဗပါလီဟူ၍ ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြလေကုန်ပြီ။

၎င်းသတိုးသမီး ကြီးပြင်း၍ အရွယ်
ရောက်လာသောအခါ အလှကျက်သရေ
ပြည့်စုံသော မိန်းမသားများ လင်ယောက်ျား
မယူရ လူထု၏ဖျော်ဖြေရာ ဖြစ်ရမည်ဟူသော
ဝေသာလီဥပဒေအရ ၎င်းသည် ပြည့်တန်ဆာ
အဖြစ်သို့ ရောက်ရလေသည်။

မဂဓတိုင်းကြီးရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ
သည် ထိုသူငယ်မ၏သတင်းကိုယောပါလ
မှတဆင့် ကြားသိလေရာ လိစ္ဆဝီမင်းများနှင့်
စစ်ဖြစ်နေစဉ်ကာလမှ ဝေသာလီမြို့သို့ ရောက်
အောင်သွား၍ အမ္ဗပါလီနှင့် ခုနစ်ရက် တိုင်
တိုင် အပျော်ကြူးခဲ့လေသည်။

အမ္ဗပါလီသည် ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်နှင့်
သန္ဓေရရှိ၍ သားတစ်ယောက် မွေးဖွားလေ
သည်၊ သူသည် ထိုသားကို သူ့ခမည်းတော်
ထံသို့ လွှတ်လိုက်လေသည်၊ သူငယ်သည်
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ သွား၍ ကြောက်ရွံ့တိတ်လန့်
ခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ ၎င်း၏ ရင်ခွင်တွင်
တက်၍ ထိုင်လေသည်။

ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည် ဤ

သူငယ် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းမဲ့-ဟူ၍ နှ
မှတ်ချက် ချလိုက်သည် ဖြစ်သောကြော
သူ့ကိုအဘယဟူသော အမည်ဖြင့် ခေါ်
ကြကုန်၏။

ထူးထူးခြားခြား လှပသော မိန်းမ
သားများကို အမြဲတမ်းလိုက်စား၍ နေသော
ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သာ
ကုန်သည်တစ်ယောက်၏ မယားနှင့် သာ
တစ်ယောက် ရခဲ့ဘူးလေသည်။

၎င်း၏ မိခင်သည် ကလေးကို
သေတ္တာနှင့်ထည့်၍ နန်းတော်တံခါးဝရှေ့
တွင် ထားပစ်ခဲ့လေသည်။

ရှင်ဘုရင်သည် သေတ္တာကို ဖွင့်
၍ သူ၏သားတော် အဘယမင်းသားအာ
ကလေးအသက်ရှင်သေးသလော-ဟူသော
အမေးကို အကြောင်းပြု၍ ၎င်းကို ဇီဝကဟု
မှည့်ခေါ်ကြလေကုန်သည်။

ထိုပြင် အဘယမင်းသားသည်
ကောက်ယူကျွေးမွေးအပ်သည် ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းဇီဝကကုမာရဘစ္စ(သို့မဟုတ်)
ကုမာရဘစ္စဟူ၍လည်း ထင်ရှားကျော်ကြာ
လေသည်။

အဘယနှင့်စိတကတို့သည်အသက်
ရွယ် ကြီးပြင်းကြသောအခါ တက္ကသိုလ်
ည်သို့သွား၍ ပညာသင်ယူကြရာအဘယ
ည် လှည်းလုပ်သောပညာ၊ စိတကသည်
ားအတတ်ပညာ၌ တဘက်ကမ်းရောက်
တ်မြောက်ကြလေကုန်ပြီ။

တစ်ရံရောအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်
စကြိုဟ်မြို့အနီး စေဠုဝန်ကျောင်း၌
တင်းသုံးနေလေသည်၊ထိုအခါ ရာစကြိုဟ်
၌ သုဘဒ္ဒါမည်သော ဥပသကာ တစ်
ယောက်သည် ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာရှိသော
သားနှင့်အတူ နေထိုင်လျက်ရှိလေသည်။

တနေ့သ၌ဗုဒ္ဓသည်သင်္ကန်းရုံလျက်
ပိတ်လက်စွဲပြီးလျှင် ဆွမ်းခံရန် ရာစကြိုဟ်
့တွင်းသို့ လှည့်လည်ရာ နောက်ဆုံးတွင်
ဘဒ္ဒါ၏ နေအိမ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုအခါ သုဘဒ္ဒါနှင့် သူ၏ အိမ်ရှင်မ
ည် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်သို့ လာ
ောက် ရှိခိုးကြပြီးလျှင် သန္ဓေအရင့်အမာရှိ
သော တပည့်တော်၏စနီးသည် မည်ကဲ့သို့
သော သားသမီးမျိုးကို ဖွားမြင်ပါလတ္တံ့နည်း
မေးမြန်းလျှောက်ထားလေသည်။

"အို......သုဘဒ္ဒါ

အသင်၏စနီးသည်သားယောကျ်ား
တစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်လိမ့်မည်၊ သူ့အတွက်
သင်၏အမျိုးအနွယ် ထင်းရှားကျော်စော
လိမ့်မည်၊ သူသည် နတ်၊ လူတို့၏ ရှိခိုးကျူး
ကောက်ရော် ပူဇော်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

သူသည် ငါဘုရား၏ သာသနာ
တော်တွင်းသို့ဝင်၍ ရှင်ရဟန်းပြုလိမ့်မည်။

သူသည် ကိလေသာ အာသဝေါ
ကုန်းခန်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လိမ့်
မည်" ဟူ၍ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူလေ
သည်။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည်
ဘုရားရှင်၏သပိတ်တော်တွင် မွန်မြတ်သော
ခဲဘွယ်ဘော်ဇဉ်တို့ကို လောင်းထည့်လှူဒါန်း
လိုက်လေတော့သတည်း။

ထို့နောက် များမကြာမီ နိဂဏ္ဌ
တစ်ယောက်သည် ရဟန်းဂေါတမသည်
ငါတို့၏ ဆွမ်းခံအိမ်၌ ဗျာဒိတ်စကား ပေး
ကြား၍ သွားလေပြီ။

ထိုသတင်းစကားကို ဟုတ်၊ မဟုတ်
သိရန် အိမ်သို့ ငါသွားမည်ဟူ၍ စဉ်းစားပြီး

လျှင် ထိုဥပသကာ၏ အိမ်သို့သွား၍
အကျိုးအကြောင်းမေးမြန်းစုံစမ်းလေသည်။

ဤနိဂဏ္ဌသည် ဆေဒင်ဆရာ တစ်
ယောက်ဖြစ်၍ တွက်ချက်ကြည့်လေရာ ဗုဒ္ဓ
အမိန့်တော် ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း အလုံးစုံ
မှန်ကန်နေသည်ကို တွေ့ရလေပြီ။

ထိုအခါ အကယ်၍ ငါသည်
ဂေါတမ၏ ဗျာဒိတ်စကားကို ချီးကျူးပြောဦး
အံ့။ ဤဥပသကာသည် အယူဝါဒပြောင်း၍
ရဟန်းဂေါတမ၏ဘက်သို့ ပါသွားပေလိမ့်
မည်။

ထို့ကြောင့် ငါသည်ရဟန်းဂေါတမ
၏ ဗျာဒိတ်စကားတွင် အမှားလည်းပါသည်၊
အမှန်လည်းပါသည်ဟူ၍ ပြောမှ တော်လိမ့်
မည်ဟု စဉ်းစားပြီးလျှင် လက်စုပ်လက်ဝါး
တီး၍ မျက်နှာထားတမျိုး ပြင်လိုက်လေ
သည်။

အရှင်ဘုရား–

အဘယ်ကြောင့် လက်စုပ်လက်ဝါး
တီးရပါသနည်း?

အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာထား
တမျိုး ပြောင်းရပါသနည်း?

ဟူ၍ သုဘဒ္ဒါကလျှောက်ထာ
ဒါယကာ–

ဤဗျာဒိတ်စကားတွင် အ
တစ်ဝက်မှား၍ အချို့တစ်ဝက်မှန်
ဟူ၍ ပြန်လည်မိန့်ကြားလေသည်။

ဒါဖြင့်ရင် အရှင်ဘုရား–

ဘယ်အပိုင်းမှန်၍ ဘယ်အပိုင်း
ပါသနည်း?ဟု လျှောက်ထားပြန်ရာ
ဒါယကာ–

ယောကျ်ားကလေး မွေးလိမ့်မ
သူ့အတွက် သင်၏အမျိုးအနွယ် ထင်
လိမ့်မည်ဟူသော အပိုင်းသည်မှန်၏။

သို့ရာတွင် ကလေးမွေးပြီးနေ
မကြာမီ ဤအိမ်ထဲမှာ သူသည်မီးလေ
ခံရလိမ့်မည်၊ သူသည် နတ်လူတို့၏ ချီး
ကောက်ရော်ပူဇော်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟူ
အပိုင်းသည်မှန်၏။

အကြောင်းမူကား–နတ်တို
ဘယ်သူမှ မမြင်ဘူး၍ မရှိသောကြောင့်တ

သူသည်–ငါ၏သာသနာတော်
ရဟန်းပြုလိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်စ
သည် မှန်၏။

အကြောင်းမူကား–အဝတ်တန်ဆာ
တ်ပြုတ်၍ ထမင်းငတ်သောအခါ ရဟန်း
ါတမ၏ သာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းဖြစ်မြဲ
စ်သောကြောင့်တည်း။

သူသည် အာသဝေါကုန်ခန်း၍
ဟန္တာဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်စကား
ည်မှန်၏။

အကြောင်းမူကား–ရဟန်းဂေါတမ
ိုယ်တိုင်ပင် အာသဝေါကုန်ခန်း၍ ရဟန်း
ဖြစ်သေးသောကြောင့်တည်း။

သူ၏တပည့် အာသဝေါကုန်သည်
ူသောအချက်သည် ဘယ်ပုံဖြစ်နိုင်မည်
ည်း။

ဤစကားကို ကြားသောအခါ
ုဘဒ္ဒါသည် အလွန်စိတ်မကောင်း ဖြစ်၍
ယ်ကဲ့သို့ လုပ်ရပါမည်နည်းဟု လျှောက်
ား မေးမြန်းလေသည်။

ဒါယကာ–

ငါတို့၏ သာသနာတွင်းသို့ဝင်တော့၊
ါတို့၏တရားကို နာပြီးသောအခါ သင်သည်
လင်းဉာဏ်ကို ရရှိလိမ့်မည်ဟူ၍ ပြန်လည်
ြားပြီးလျှင် ထို–နိဂဏ္ဌသည် ဥပသကာ၏
အိမ်မှ ထွက်ခွာသွားလေသတည်း။

ထို့နောက် သုဘဒ္ဒါသည် အချိန်
မကြာမီ ကလေးမွေးထုတ်ယူရန် ကြိုးစား
အားထုတ်ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် သူ၏
မယားကိုတောတွင်းသို့ခေါ်သွားလေသည်။

တောတွင်း၌ သူ၏မယားသည်
သေဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍ မိတ်ဆွေနှင့် အဆွေ
တို့သည် သူ၏အလောင်းကို ထမ်းစဉ်နှင့်
ထမ်း၍ သီတဝန–သုသာန်သို့ ယူဆောင်
သွားကြလေသည်။

ဤသတင်းကို ကြားရသော နိဂဏ္ဌ
တို့သည် အလွန်အကြူး ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း
ခြင်းဖြစ်ကြကုန်သောကြောင့် တံခွန်၊ ကုက္ကား
အလံများကို ကိုင်ဆောင်ကြလျက် ရာဇဂြိုဟ်
မြို့တွင်း၌ လမ်းကျဉ်း၊ လမ်းကျယ် အသွယ်
သွယ်တို့ကို လျှောက်၍ အော်ကြလေကုန်၏။

နားထောင်ကြပါ ဗျာရို့–

သုဘဒ္ဒါ၏ မယားသည်ယောက်ျား
ကလေးမွေးရမည်ဟုဂေါတမကဗျာဒိတ်ပေး
သည်။

သို့ရာတွင် ယခုသူသည် ဘာမျှ
မမွေးရဘဲ သေရှာပြီဖြစ်၍ သီတဝနသုသာန်

သို့ ပို့ဆောင်နေပါပြီ ဗျာရို့။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ခတ္တိယအနွယ်လုငယ်
တစ်ယောက်နှင့်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ်သော
ဗြာဟ္မဏအနွယ် လုငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်
လမ်းလျှောက်လျှက်နေကြစဉ်ဗြာဟ္မဏအနွယ်ဝင်
လုငယ်သည် အထက်ပါသတင်းကို သူ၏
သူငယ်ချင်းအား ပြောကြားလေပြီ။

သို့ရာတွင် ခတ္တိယလုငယ်သည်
ဘုရားတို့၏ စကား၊ မိုးကြိုးသွားကဲ့သို့
အမှားမဖြစ်နိုင်ဟု ထင်မြင်သည် ဖြစ်သော
ကြောင့် အောက်ပါလင်္ကာဖြင့် ပြန်လည်
ပြောဆိုလေ၏။

စသောင်းထင် ခုနလ၊ ကြွေကျပါစေ၊
သောတောင် မြေမြှိုး နိုဘ်သို့ ပျံစေ၊
ဝင်လယ် မြစ်ချောင်း၊ ချောင်းရောင်း ခြောက်စေ၊
နို့–ဘုရား–အမှား မဆိုရေး။

သုဘဒ္ဒါသည် ထင်းများကို စုပုံပြီး
လျှင် ဇနီး၏အလောင်းကို တင်၍မီးတိုက်
လေသည်၊ ၎င်း၏ အလောင်းကို မီးလောင်
ကျွမ်းသောအခါ သားတစ်တစ်ခု ကျန်ရစ်
လေသည်။

၎င်းသားတစ်သည် ပေါက်ကွဲ၍
ကြာပွင့်ကြီးတပွင့်ပေါ်ပေါက်လာလေ

ကြည့်လော့....

ထိုကြာပွင့်၏ အလယ်၌ လ
ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသော သ
လေးကို တွေ့ရလေသည်၊ ဤအခြင်း
ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ကြကုန်
လူများစွာတို့သည် အလွန်အကြူး
အံ့သြခြင်း ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။

သို့ရာတွင် နိဂဏ္ဌတို့မူကား
နည်းပါက်ပက် အရှက်တကွဲ အကျိုး
ကြရလေကုန်သည်။

ဘုရားရှင်သည်....

ဥပသကာ....

သင်၏ ကလေးကို ယူလေ
သုဘဒ္ဒါအား မိန့်ကြားတော်မူလေရာ သ
နိဂဏ္ဌတို့ဘက်သို့ လှည့်၍ကြည့် လိုက
သည်။

ထိုအခါ သူတို့သည် မီးထဲသို့ မ
မဝင်ကြနှင့် မီးလောင်မြိုက်၍ သေလိ
ဟု တပြိုင်နက် အော်ပြောကြလေ၏

ထို့ကြောင့် ဥပသကာသည်
ကလေးကို ဝင်၍မယူခဲ့ချေ။

ထိုအခါဘုရားရှင်သည်သမားတော်
ဘက်သို့ လှည့်၍.....

ဆေးဆရာ.....

ကလေးကို ယူလော့ဟု အမိန့်ရှိပြန်
သည်။

သမားတော်ဇီဝကသည် မဖြစ်နိုင်
ဘုရားရှင် အမိန့်ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်
ယုံကြည်သောကြောင့် ရဲရဲတင်းတင်း
င်းသို့ဝင်ပြီးလျှင် ကလေးကိုယူလိုက်
သည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်အမိန့်အရ သမား
ကြီး မီးတောက်ထဲသို့ ဝင်သည်၊ မီး
က် မီးလျှံထဲမှ ကလေးကိုဆွဲယူသည်။

ဘုရားရှင်၏ အာနုဘော်ကြောင့်
ည်သူကိုလောင်မြိုက်ရန် ငြိမ်းဆဲလေ
ဟူ၍လူအပေါင်းတို့သည်တစ်ယောက်
ယောက် ပြောကြလေကုန်သတည်း။

တို့နောက် စုန္ဒသည်.....

ဒါယကာ.....

ဤကလေးကို ယူလော့ဟုဘုရား၏
မိန့်ရှိလေသည်။

သို့ရာတွင် သူသည် တံခွန်တို့၏
ကရာ၌ ယုံကြည်နေသည်ဖြစ်သောကြောင့်
ကလေးကို မယူမူ၍ နိဂဏ္ဌာတို့၏ဘက်သို့
လှည့်၍ကြည့်ရာ ၎င်းတို့က.....

ဒါယကာ.....

ဒီကလေးကိုမီးလောင်တာအမှန်ဘဲ။

၎င်းကို သင်၏အိမ်သို့ ယူဆောင်
သွားခဲ့လျှင် သင်၏အိမ်ကိုရော၊ သင့်ကိုပါ
မီးလောင်မြိုက်မည် ဟူ၍ ပြောဆိုကြလေ
ကုန်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် သူ့အသက်
စည်းစိမ်ကို စောင့်ရှောက်ဘို့ရန် ပို၍အရေး
ကြီးသည် ထင်မှတ်သောကြောင့် ကလေးကို
မယူဘဲ ချက်နေသွဲ၍ သွားလေပြီ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် မာဂဓ
တိုင်းကြီး၏ အရှင် ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်ဘက်သို့
လှည့်၍ မြတ်လှသောမင်းကြီး ဤကလေး
ကို ယူလော့ဟု အမိန့်တော်ရှိလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဘုရား
ကို ရှိသေသောအားဖြင့် လက်ကို ဆန့်တန်း
လှမ်းလင့်၍ ကလေးကိုယူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဤကလေးကို မည်သို့
အမည်ပေးရအံ့နည်းဟူ၍ ဘုရားရှင်အား

လျှောက်ထားမေးမြန်းရာ.....

မြတ်သော မင်းကြီး--

ဤသူငယ်သည် မီးတောက် မီးလျှံ
အတွင်း၌ မွေးဖွားရသည်ဖြစ်သောကြောင့်
၎င်းကို "ဇောတိက"ဟု တွင်စေလော့ ဟူ၍
အမိန့်တော်ရှိလေသည်။

ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည် ထိုကလေးကို
ကြီးစွာသော သတိ၊ ဝီရိယနှင့် မွေးမြူခဲ့လေ
သည်။

သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ သူ၏
အဖသည် မိမိယောက်ဖတော် တိုက်တွန်း
ချက်ကြောင့် ကလေးကို ပြန်လည်၍ ယူရ
လေသတည်း။

အဖေအသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်
လုံး သား၏အမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆို
ခြင်း မပြုရဟူသော ရှေးထုံးစံတရပ်ရှိခဲ့ရာ
သုဘဒ္ဒါသေပြီးသည့် နောက်မှသာလျှင်
သားဖြစ်သော ဇောတိက၏ အမည်နာမ
ထင်ရှား၍ လာလေသည်။

သက်ဆိုင်ရာအိမ်ထောင်စု၌ ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်၍လာသောအခါ ဘုရား တရား
သံဃာဟုဆိုအပ်သော ရတနာသုံးပါးကို
အလူးယုံကြည် ကိုင်းရှိုင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ယောက်ဖြစ်လာလေသည်။

သူသည် သောလုနီးပါးမီးမြိုက်ခြ
ကို ခံခဲ့ရသောအင်းပုံနေရာ၌ ကျောင်းတ
ကျောင်းကိုဆောက်၍ ရဟန်းတို့၏ အသ
အဆောင်၊ ကျောင်း၏ အသုံးအဆော
လိုလေသေးမရှိရအောင် ကြီးဆောင်ဖန်တ
ပြီးလျှင် အရပ်လေးမျက်နှာရှိ စတုဒိသ
သံဃာတို့ကို လှူဒါန်းလေသည်။

သုဘဒ္ဒါ၏နိုင်ငံခြားကိုယ်စားလှယ
များသည် သုဘဆိုးသော အကြောင်းက
လည်းကောင်း၊ သူ၏နေရာသို့ သူသ
ဇောတိက ရောက်သောအကြောင်းက
လည်းကောင်း၊ ဇောတိကသည်လည
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော ရတန
သုံးပါးကို ကြည်ညိုကိုင်းရှိုင်းသော ပု
ဘာသာဝင်ဖြစ်သော အကြောင်းကိုလည
ကောင်း၊ ကြားသိရလေရာ အလွန်အမင
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်ကြကုန်
ရတနာ ၇-ပါး စီခြယ်မွမ်းမံအပ်သော နေရာ
သပိတ်တစ်လုံးကို ဇောတိကထံသို့ ပေး
လိုက်လေသည်။

ဓောတိကသည် ထိုသပိတ်ကို
လွန်မြင့်သော တိုင်ထိပ်ပေါ်၌တင်၍ ဤ
ပိတ်ကိုရေလှကာဖြင့် တက်၍လည်းကောင်း၊
တ်ဖြင့်ဆွဲချ၍လည်းကောင်း မည်သူမျှ
ပူရ၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် ယူနိုင်
သာ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ရဟန်းမဆို လျှာခါန်း
သည်ဟူ၍ ကြော်ငြာစာတန်း ကပ်လျက်
ားလေသည်။

တစ်ချို့သော တိတ္ထိများသည် မြစ်
ပ်၌ ရေချိုးရာမှ ပြန်လာကြစဉ် ၎င်းကို
င်၍ အဓိပ္ပါယ်ကို ဒါယကာအား မေးမြန်း
ရလေရာဓောတိကသည်အကျိုးအကြောင်း
ပြန်ပြောင်းလျှောက်ထားလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ တိတ္ထိတို့သည် ....

ဒါယကာ ...

သင်သည် သကျပုဂ္ဂိုလ်ရဟန်းများကို
ကြည်ညိုဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍ သင်ကိုး
ယ်သော ရဟန်းများသည် ၎င်းသပိတ်ကို
ါလိမ့်မည်ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် ထွက်ခွာ
ားကြလေကုန်၏။

နောက်အတန်ကြာသောအခါ ဗုဒ္ဓ
ဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်း
သို့ ဆွမ်းခံကြွဝင်လာကြရာ ထိုသပိတ်နှင့်
ကြော်ငြာစာတမ်းကိုမြင်၍ ဓောတိကအား
အဓိပ္ပါယ်ကို မေးမြန်းကြလေကုန်၏။

၎င်း၏ သဘော အဓိပ္ပါယ်ကို
ဓောတိက,က ဖော်ပြလျှောက်ထားသော
အခါ ....

ဒါယကာ ....

ရဟန်းများသည် မြင့်မြတ်သော
တရားကို မဖော်ပြရ၊ အပြစ်ကိုသာ ဖော်
ထုတ်ရမည်ဟု ဘုရားရှင်ပညတ်ထားလေ
သည်။

ထိုပညတ်ချက်ကို သပိတ်ကိုရှင်၍
လည်း တပ်ဆင်နိုင်သည်ဟူ၍ ပြောဆိုပြီး
လျှင် ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။

ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ
ရှင်မဟာကဿပသည် ထိုလမ်းသို့ကြွလာ၍
ဤကိစ္စအားလုံးကို မေးမြန်းစုံစမ်း၍ သိရှိ
ရသောအခါ ငါ၏သဘောနှင့် ကိုက်လေသော
အာသဝေါ ကုန်ခန်းခဲ့သည်မှာကြာလှလေပြီ။

ငါ၏ တန်ခိုးကို မြင်ရလျှင် ဤ
ဒါယကာသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ

ဖြစ်၍ သာသနာတရား တိုးပွားလိမ့်မည်ဟု
စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ မိမိညာလက်ကို ဆင်နှာ
မောင်းကဲ့သို့ ရှည်လျားစွာ ဆန့်တန်းပြီးလျှင်
သပိတ်ကို လှမ်းယူလိုက်လေသတည်း။

ထိုနောက် ဘုရားရှင်သည် ရှင်မဟာ
ကဿပ၏ တန်ခိုးပြပုံအချင်းအရာကို
ကြားသိရသောအခါ ရဟန်းများသည်
တန်ခိုးပြာဋိဟာမပြုရ၊ သံနှင့်မြေမှတပါး
အခြားသောသတ္တုတို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော
သပိတ်ကို မကိုင်ဆောင်ရဟူ၍ ပညတ်တော်
မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဗိမ္ဗိသာရဘုရင် မင်းကြီး
ကြီးသည် ....

လူငယ် ...

သင်သည် လူနတ်တို့၏ ချီးကျူး
ခြင်းကို ခံရပါလျှက် ငါ့ကို သင်၏အိမ်သို့
အဘယ်ကြောင့် ဖိတ်မန္တက မပြုပါသနည်း
ဟူ၍ ဓောတိကအား ပြောဆိုလေသည်။

ဒါဖြင့်ရင် အရှင်မင်းမြတ်ကို ကျွန်ုပ်
ဖိတ်ပါသည်ဟူ၍ ဓောတိက,က ပြောဆို
ဖိတ်မန္တကပြုလေရာ—ကောင်းပြီသင်၏
အစေခံများကို အသင့်စီစဉ်လော့ဟု ဗိမ္ဗိသာရ
မင်းကြီးက ပြောဆိုရာ ...

အရှင်မင်းကြီး ....

ကျွန်ုပ်မှာ အစေခံအမြောက်အ
ရှိစေကာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် အစေခံအဖြစ်
အရှင်မင်းကြီးအား ခ,စားပါမည်
ဓောတိက, က ပြောကြားလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘုရင်သည် ဓောတိက
အိမ်သို့သွားလေသည်။ ကျောက်သံ ပတ္တ
စီခြယ်ထားသော တံခါးမှဝင်၍လှပပြီးနေ
ငါးများ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားနေ
ရှိသော ရေကန်တစ်ခုကို သူ့ရှေ့၌ တွေ့
ရ၍ ဘုရင်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်
ဖိနပ်ချွတ်လေသည်။

အရှင်မင်းကြီး ရေချိုးဖို့ရန် အင
ကြောင့် အသင့်ပြင်ဆင်ရပါသနည်း
ရေထဲသို့ ဆင်းရလိမ့်မည်ဖြစ်သောကြ
ဟူ၍ ပြန်လည်ပြောဆိုရာ အရှင်မင်း
ရေပြင် မဟုတ်ပါ။ ရေနှင့်တူအောင်ဖန်
ထားသော ကျောက်သံပတ္တမြားဖြစ်ပါသ

လှုပ်ရှားသွားလာနေဟန် ရှိ
ထိုငါးများသည်လည်း ကော်ဖြင့်ပြုလုပ်
သော အရုပ်များသာ ဖြစ်ပါသည်

က သူဋ္ဌေးက ပြောဆိုစေကာ ဘုရင်
ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၍ လက်စွပ်ကိုချွတ်
ငံ ပစ်ချလိုက်လေ၏။

လက်စွပ်ကျသုံကို ကြားသောအခါ
ပ်အံ့အားသင့်၍သွားလေသတည်း။

ထိုနောက် ရှင်ဘုရင်သည် အနေ်း
သိုဝင်၍ ပလ္လင်ပေါ်၌ထိုင်လေသည်။

မိန်းမသည် သူ့ရှေ့ မျက်သုံ့လာ
ပ်၍ အရိုအသေ ပေးကြသောအခါ
၏ မျက်လုံးအိမ်များ၌ မျက်ရည်
ျက်ရှိကြလေ၏။

ထိုအချင်းအရာကိုမြင်၍မိန်းမသား
အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေးနေကြသနည်း
းမြန်းလေရာ ဝမ်းနည်း၍ ငိုကြွေးကြ
မဟုတ်ပါ၊ ငင်စစ်မှာ အပျော်လုပ်ထား
နေရောင်၌ ထင်းများ ၄ ထွက်သော
ကြောင့် မျက်ရည်ရှိခဲ့နေကြပါသည်
ဓောတိက,က ပြန်ကြားပြောဆိုလေ
။

မှတ်ချက်

ဤဓောတိကာ၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည်
အဓောတသတ်ဘုရင် နန်းတက်ပြီး နောက်
ပိုင်း၌ ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပြလတ္တံ့။

စမ္ပါမြို့သည် မဂဓတိုင်းကြီးတွင်
အပါအဝင်မြို့ဖြစ်လေရာ ဗုဒ္ဓသည် ထိုမြို့
သို့ မကြာခဏ ကြွရောက်တော်မူလေ့ရှိ၏။

၎င်းမြို့သည် အောက်၌ဖော်ပြလတ္တံ့
သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှစ်ယောက်တို့၏ ဇာတိ
ချက်ကြွေ မွေးဖွားရာဒေသလည်း ဖြစ်ပေ
သည်။

(ထိုသူနှစ်ယောက်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ
အကြောင်းအရာကို ဓူလဝဂ္ဂိဋ္ဌကတော်တော်
ဘတ်တွဲနှင့် စတုတ္ထတွဲတို့၌ အောက်ပါ
အတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့လေပြီ။)

ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး၏
ပယာမဝန်ကြီးဖြစ်သော မိဂဓါရ(မိဂါရ)မှာ
သားသမီး ၇–ယောက်ရှိလေသည်။ ၎င်းတို့
၌ အငယ်ဆုံးကို အရနေမိဟု ခေါ်ဆိုကြလေ
သည်၊

၎င်းကို စမ္ပါမြို့သို့ အနှင်ထုတ်ခံရ
သော အရနေမိပြဟ္မဒတ်သည် ဘုရင်၏

တရားမဝင်သော သားဖြစ်သော စလမိတ္တာ၏
သမီး ဝိသာခါနှင့်လက်ထပ်စေသည်။

ဝိသာခါ သတို့သမီးသည် ပညာ
အမြော်အမြင် သိမ်မွေ့နူးညံ့ ဉာဏ်ပညာ
အဆင်အယင်တို့ကြောင့် ကျော်စွာထင်ရှား
ကျော်ကြားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ ယောက္ခမ
ယောက်ျားသူ မိဂါရသည် ယိုဝိသာခါ သတို့
သမီးကို သူ၏အမေဟုခေါ်ဆိုရန် ဗုဒ္ဓအရှင်
အား လျှောက်ထားခွင့်ပန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသတို့သမီးသည် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်များ၌ ဝိသာခါ မိဂါရမာတာ
ဟူ၍ထင်ရှားလေသည်။

ဝိသာခါ ပသေနဒီကောသလဘုရင်
မကျန်းမမာ ဖြစ်စဉ်အခါလည်း ယုယ
ကြင်နာစွာ ပြုစုခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရင်သည် သူ့ကို
သူ၏နှမဟုခေါ်ဆိုလေသည်။

ဝိသာခါသည် သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌
ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ဘူးသော မြေနေရာ
တွင် ပုဗ္ဗါရာမမည်သော ကျောင်းကိုဆောက်
၍ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်သို့

လှူဒါန်းလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်ဘုရားရှင်သည်သာဝတ္ထ
ပြည် မိဂါရ၏မယ်တော် ဝိသာခါဆော
လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ပုဗ္ဗါရုံကျောင်း
သီတင်းသုံးနေတော်မူပြီးဟု ထေရဝါဒသုတ္တ
များ၌ တွေ့ရှိရလေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ ဝိသာခါသည် ၃၂
လုံးသော ဥတို့ကို မွေးထုတ်လိုက်ရာ ဗုဒ္ဓ
အကြံပေးချက်အရ ၎င်းဥများကို သေတ္တ
တစ်လုံးလျှင် ဥတစ်လုံးကျစီ ဝါဂွမ်းနှ
ထွေး၍ ထားလိုက်လေ၏။

၇–ရက်မြောက်သောနေ့၌ ၃၂
ယောက်သော သားယောက်ျားများ မွေးဖွ
ကြကုန်၍ ၎င်းတို့ ကြီးပြင်းလာသောအ
သန်မာထွားကြိုင်းသော သူရဲကောင်းမျ
ဖြစ်၍လာကြလေသည်။

တစ်ရံရောအခါ ထိုဝိသာခါ၏ သာ
များသည် ပုရောဟိတ်၏သားနှင့် ရန်ဖြ
ကြရာ ပုရောဟိတ်သည် ၎င်းတို့ကို လက
စားချေရန် ကြံစည်လေသည်။

တောင်ကုန်းသားများသည်ဘုရင်စ
စစ်တပ်များကို ၇–ကြိမ်တိုင်တိုင် အော

၍ သွားကြလေသည်။

တို့နောက် ဝိသာခါ၏ သားများကို
ဆ်လိုက်သောအခါ သူတို့သည် တောင်
သားများကို အောင်နိုင်၍ ၎င်းတို့ထံမှ
ဝ်ရွှေသင်ပတ္တာများ ယူဆောင်၍ ပြန်
ကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ ပုရောဟိတ်သည် ထိုမျှ
နိုင်ကြီးမား၍ သတ္တိစလပြည့်စုံကြသော
ယ်တို့သည် ဘုရင်၏ဩဇာအာဏာကို
ဆီးနိုင်သောသူများဖြစ်ပါသည်ဟူ၍
င်အားလျှောက်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရင်သည် ၎င်းတို့ကို
င်းစားပွဲတစ်ခုသို့ ဖိတ်ခေါ်ကျွေး၍ ဆေး
သော အစာကိုသောစာတို့ကို တိုက်ကျွေး
ရာ သူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍
ရှုလေကုန်သည်။

ထိုအခါ ဘုရင်သည် သူတို့၏
င်းကိုဖြတ်၍ ချင်းတောင်းနှင့် ထည့်ပြီး
် သူ့အမေထံသို့ ပို့လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဝိသာခါသည် ဗုဒ္ဓအမျိုး
သော သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကျွေး
က် နေလေပြီ။

ဗုဒ္ဓသည် ၎င်းသူငယ်များ ရှေးဘဝက
အပြစ်များ ကျူးလွန်မကောင်းမှု အကုသိုလ်
ကံကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရသည်ဟု ဟောပြ၍
ဝိသာခါကို သက်သာရာရစေသည်။

ထိုအချိန်၌ပင် စဉ့်ကိုင်းမြို့၌ ပေါ်တာလ
အမည်ရှိသော အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာသော
သူဌေးတစ်ယောက်ရှိလေသည်။ ၎င်းမှာ
ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ ခရီးထွက်နေစဉ် အတွင်း
၌ သားယုတစ်ယောက် မီးရှူးသန့်စင်လေ
သည်။ လူတစ်ယောက်သည် လျှင်မြန်စွာ
ပြေး၍ သူ့မှာ သားတစ်ယောက် မွေးဖွား
ကြောင်းကို ပြောကြားလေသည်။

သူသည် သတင်းစကားကို ကြား
သောအခါအလွန်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်သော
ကြောင့် ဆက်သားကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်
ထပ်မံပြောဆိုစေလေပြီ။

ထို့နောက်လည်း တစ်ဖန် ထပ်မံ၍
အပြောခိုင်းပြန်ရာ ထိုသူသည် သူ့ကို ရယ်မော
နေကြသည် ထင်သောကြောင့် ထပ်မံ၍
မပြောတော့ချေ။

ထို့နောက် သူဌေးသည် အထင်မလွဲ
ပါနဲ့၊ ပြောသာ ပြောပါ၊ တစ်ခွန်း တစ်ခွန်း

လျှင် ပါးစဉ်နှင့် အပြည့်ရွှေပေးပါမည်ဟု
ပြောဆိုလေသည်။

ထိုပြင်ကလေးမွေးဖွားသောမင်္ဂလာ
အခမ်းအနားကို ဆင်ယင်ကျင်းပရန် ရွှေဂါး
ကုဋေနှစ်ဆယ် ထုတ်ယူ သုံးစွဲပါလော့ဟု
သူ၏ ဘဏ္ဍာရေးမှူးထံသို့ အကြောင်းကြား
လိုက်လေသည်၊ ထို့ကြောင့် သူငယ်ကို
"သောဏ ကောဋိဝီသ" ဟူသောအမည်
နာမဖြင့် မှည့်ခေါ်ကြလေသည်။

ထိုသူငယ်၏ ခြေဖဝါးအပြင်၌ လက်
လေးသစ်မျှ ရှည်လျားသော ရွှေရောင်အဆင်း
ရှိသော အမွေးများပေါက်လျက်ရှိလေသည်။
ဗုဒ္ဓသည် သူ့ကိုတရားဓမ္မ ဟောပြချေချွတ်
ရန် အလိုရှိသောကြောင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို
သူ့ထံသို့ စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် နေဝန်းအတွင်း
မှနေ၍ သူ့ကိုတရားဓမ္မ ဟောပြပြီးလျှင်
ဗုဒ္ဓ၏သတင်းကောင်းကို ဖြန့်ဝေပေးလိုက်
လေ၏။

သောဏသည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏
သပိတ်တွင် မွှေးကြိုင်သော အနံ့အရသာနှင့်
ပြည့်စုံသော ဆွမ်းခဲဘွယ် ဘောဇဉ်ကို

သောင်းထည့်လှူဒါန်းလိုက်သည်၊ သူသ
ဤသပိတ်ကို ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်
ဘုရားထံသို့ ယူဆောင်သွားလေသည်။

ထိုစဉ်၌ ဗိမ္ဗိသာရဘုရင် သ
ဘုရားရှင်အထံသို့ အဖူးအမြော်ရောက်နို
နှင့် ကြိုကြိုက်ရာ ထိုမွှေးကြိုင်သောရနံ့
ရှူရှိုက်မိသဖြင့် မည်သည့်အရပ်က လာ
သော အနံ့ပါနည်း ? ဟု မေးမြန်းလျှောက
ထားလေပြီ။

အသင်မင်းကြီးပိုင်သော စဉ့်ကိုင်းမြို့
လေဝင်းလှူလိုက်သောဆွမ်း၏အနံ့ဖြစ်သ
ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် ဘုရားရှင်သည်
လူငယ်၏ရာဇဝင်ကိုပြောပြလိုက်လေသည
ဘုရင်သည် ဤနံ့တွယ်ကောင်းသေ
သူငယ်ကို သွား၍ ကြည့်ရှုရန် ဆုံးဖြ
လိုက်လေသည်။

သို့ရာတွင် စဉ့်ကိုင်းမြို့ သူ၊ မြို့သားမျ
သည် ရှင်ဘုရင်လာမည်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ
သောကြောင့် ထိုလူငယ်ကိုယ်တိုင် ရာဇဂြိုဟ
မြို့သို့ လာပါလိမ့်မည်ဟူ၍ သတင်းစကား
ပေးပို့လိုက်ကြလေသည်။

သောဏသည် ခြေလျှင်ခရီးသွားရန်
အကျင့် မရှိသောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်သို့
နိုင်ရန် လူအပေါင်းတို့သည် လှေလောင်း
ပိုင်ဆင်၍ ပေးကြလေကုန်၏။

ဘုရင်သည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့ ဆင်း၍
မ်းခြေမှ မြို့တော်တိုင်အောင် တူးမြောင်း
တ်လုပ်ပြီးလျှင် ထိုတူးမြောင်းမှ လှေလောင်း
သောဏကို ရာဇဂြိုဟ်မြို့ရောက်အောင်
ပျော်ရွှင်ရွှင် ယူဆောင်ခဲ့လေသည်။

ဘုရင်သည် လူငယ်နှင့်တွေ့သော
ဗုဒ္ဓရှင်ကို ဖူးမြင်ဘူးပါသလား? ဟူ၍
မြန်းရာ မဖူးမြော်ဘူးသေးကြောင်းကို
သဖြင့် ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံး ဝေဠုဝန်
င်းတော် သွားကြလေပြီ။

ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သော်အခါ
ဏသည် သံဃေဂတရားကို ရရှိ၍
န်းဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့
င်ရှိ စီတဝန-သုသာန်သို့ ချဉ်းကပ်၍
ထန်စွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်
ျားလေပြီ၊ သူလိုလားသော အာသဝေါ
ခန်းခြင်း အခြေသို့မဆိုက်ရောက်ချေ၊

ဗုဒ္ဓသည် သောဏကို သူ၏အထံသို့ခေါ်၍
အကျိုးအကြောင်းမေးမြန်း စစ်ဆေးတော်မူ
သည်။

ဗုဒ္ဓ.......... ချစ်သားသောဏ လူဘောင်၌
နေစဉ်အခါသင်သည် စောင်းတီး
ဘူး၏လော?

သောဏ.... မှန်လှပါ၊ တီးဘူး ကြောင်းပါ
ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ .... စောင်းကြိုးများ တင်းလွန်းသော
အခါ ချိုမြိန်သာယာနာပျော်ဖွယ်
အသံထွက်ပါ၏လော?

သောဏ.... မထွက်ကြောင်းပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ .... သို့ရာတွင် စောင်းကြိုးများ
အလွန်လျော့သောအခါ ချိုမြိန်
သာယာနာပျော်ဖွယ်သောအသံ
ထွက်ပါ၏လော?

သောဏ....မထွက်ကြောင်းပါအရှင်ဘုရား

ဗုဒ္ဓ .... စောင်းကြိုးများ မလျော့လွန်း၊
မတင်းလွန်း ဖြစ်သောအခါ
ချိုမြိန် သာယာနာပျော်ဖွယ်
သောအသံ ထွက်ပါ၏လော?

သောဏ.... ထွက်ပါလိမ့်မည် အရှင်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ .... ချစ်သားသောဏ-ထို့အတူပင်၊
တင်းလွန်းလျှင် ပြန့်လွင့်တတ်
သည်၊ လျော့လွန်းလျှင် ပျင်း
တတ်သည်၊ ထို့ကြောင့်မလျော့
မတင်းကျင့်လော့၊ ကိုယ်ကျိုး
ကို စွန့်ပယ်လော့၊ သင်သည်
မြင့်မြတ်သော သုခကိုရရှိလိမ့်
မည်။

ဤအဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံး
ပြီးလျှင် သောဏသည် မလျော့မတင်း၊
စောင်းကြိုးညှင်းသကဲ့သို့ကျင့်ကြံအားထုတ်
လေရာ မကြာမီပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်
လေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ကပိလဝတ္ထုမြို့ပြည်မှ
ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် မကြာမီ ကောသမ္ဗီ
ပြည်၌ သူ၏တရားတော်ကို ဟောပြောရန်
အကြံရလေသည်၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည်
ဓာရာဏသီမြို့၌ တရားဓမ္မ ဟောပြလျက်
နေစဉ်ကောသမ္ဗီပြည်၏ဘုရင်ဥဒယာဏကို
တရားဓမ္မ ဟောပြချေချွတ်ရန် အချိန်ရောက်
ခဲ့သည်ဟုသိမြင်၍ ဗုဒ္ဓသည်တပည့်သံဃာ

တော်များနှင့်အတူ ကောသမ္ဗီပြည်သ
ထွက်ခွာကြွ သွားလေပြီ။

ကောသမ္ဗီဘုရင် ဥဒယာဏသ
ကနကဝတီမြို့ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရ
ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် စစ်သည်တပ်သာ
မြောက်များစွာတို့နှင့် သေနင်္ဂဗျူဟ
ခင်းကျင်း လျက်နေလေသည်။

ထိုခဏ၌ သူသည်အနီးဆုံးချဉ်
ကပ်လာသော ဘုရားရှင်ကို မြင်လေရ
ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်၍ ဤ
အမင်္ဂလာအားလုံးကို သတ်ပစ်ရမည်ပ
ကြွေးကြော်အော်ဟစ်လျက် ဘုရားရှင်အ
ထက်လှစွာသော မြှားနှင့်ပစ်လိုက်လေသည်
ထိုအခါ-

ရန်ငြိုး ကောဓ၊ ဒုက္ခ လက်သယ်။
တိုက်ခိုက် ရန်ပွဲ၊ ဆင်နွှဲ သွယ်သွယ်။
အာပါယ် ဆင်းရဲ၊ လူစေ့ ခံတွယ်။
ဒေါသပစ်၊ အချစ် ဝင်လိမ့်မယ်။

ဟူသော ဂါထာအသံသည် လေဝ
မှ လွင့်ပေါ်၍ လာလေသည်။

ဤအသံကိုကြားရသော်ဘုရင်သ
နိမ်ချရိုသေစွာ လက်အုပ်ချီးမိုး ရှိခိုးလျှာ

ရားရှင်ထံပါး၌ ထိုင်လျှက်နေလေပြီ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် သစ္စာ၀ါ

၏ သေကြေဆုံးရှုံးရမည့် တိုက်ပွဲများကို ခဲပြီးလျှင် အကြီးဆုံးရန်သူဖြစ်သော ဏ္ဍဒိဋ္ဌိကို စစ်ကျေညာ၍ အတင်းတိုက် ပ်ရန် ဟောကြားညွှန်ပြလေသည်။

သင်၏ ပညာသည် ဉာဏ်၏ ဒါး

ဖြစ်စေလော့၊

သင်၏ ယုံကြည်မှုသည် သင်၏

ဘာဖြစ်စေလော့၊

အကျင့်သီလသည် သင်၏ ခံတပ်

ဖြစ်စေလော့၊

ကုသိုလ်တရားသည်သင်၏စစ်တပ်

ဖြစ်စေလော့၊

သည်းခံခြင်းသည် သင်၏ သံချပ်

ကြီဖြစ်စေလော့၊

သမာဓိသည် သင်၏လေးဖြစ်စေ

လော့၊

မကပ်ငြိခြင်းသည် သင်၏မြှားဖြစ်

စေလော့ဟူ၍ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တရံရောအခါ ဘုရားရှင်သည်

ဝိလာဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌

သီတင်းသုံးနေစဉ် မဟာနာမ သာကီဝင်

မင်းသား၏ ဘဏ္ဍာစိုးကြီးသေလေသည်။

ထိုကြောင့် သူသည် ဗြဟ္မဏဇာတ်

ဝင် တောင်ကုန်းသား လူငယ်တစ်ယောက်

ကို သူ၏နေရာတွင် ဘဏ္ဍာစိုးအဖြစ်ဖြင့် ခန့်

ထားလိုက်လေပြီ။

ဤဗြဟ္မဏဇာတ်ဝင် လူလင်ပျိုသည်

မိမိအမျိုးအနွယ် ပပျောက်မည့်အရေးကို

တွေးတောပူပန်သဖြင့် မိမိနှင့်ဇာတ်တူဖြစ်

သော ဗြဟ္မဏဇာတ်ဝင် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်

နှင့်လက်ထပ်လေသည်။

ထိုနောက် အချိန်စေ့ရောက်သော

အခါ သမီးတစ်ယောက်ဖွားမြင်၍ ၎င်းကို

စန္ဒရဟူ၍ မှည့်ခေါ်ကြလေသည်။ ၎င်း

သူငယ်မသည် ပညာအရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံ

၍ ကောင်းစွာကြီးပြင်း လာလေသည်။

လူပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ်ကောင်း

သော မျက်နှာရှိခြင်းကြောင့် တောင်ပေါ်သား

လူအားလုံးတို့သည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းကို

ခံရလေသည်၊ နောက်အတန်ကြာသော

အခါ သူ၏အဖေသေလေ၏။

ထိုအခါ တောင်ပေါ်သားတို့သည်

မဟာနာမသာကီဝင် မင်းသားထံသို့သွား၍

သူသေသည့်အကြောင်းကို ပြောကြားကြ

လေရာ သူသည် အခွန်အကောက်တော်များ

ကို အပြည့်အစုံရအောင် ကောက်ခံခဲ့ပါ

သလောဟူ၍ မဟာနာမသာကီဝင်မင်းသား

ကြီးက မေးမြန်းလေသည်။

အရှင်မင်းသားကြီး–

သူသည် အခွန်တော်များကို အများ

အပြားရအောင် ကောက်ခံခဲ့ပါသည်၊ သို့ရာ

တွင် အခွန်တော်ငွေကို သူ၏ချောင်းဆိုး

ရောဂါကုသရန် ဆေးဝါးဖော်စာဝယ်ခြင်း

ဖြင့် အသုံးပြုခဲ့ပါသည်၊ သို့ရာတွင် သူ၏

ရောဂါမပျောက်ပါ။

ထိုပြင် သူသည် အခြားငွေကြေးကို

ချေးယူရပါသေးသည်၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ

ကျန်ရစ်ခဲ့သော စီးပွားဥစ္စာအနည်းငယ်ကို

သူ၏ကြွေးရှင်များက သိမ်းယူသွားကြပါ

သည်။

သို့ရာတွင် သူမှာအိမ်တစ်ဆောင်၊

သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ကျန်

ရစ်ခဲ့ပါသည်၊ သမီးသည် ဉာဏ်ပညာ

အလွန်ထက်မြက်၍ လှသောရုပ်ဆင်း

နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်သောကြောင့် ေ

ပေါ်သား အားလုံးတို့၏ အချစ်တော

နေပါသည်၊ ထို့ကြောင့် မဟာနာမမင်

ကြီးသည် သမီးကို သူ၏အိမ်သို့ခေါ်

၍ ထားလေပြီ။

သူ၏မယားသည် အသက်အ

အိုမင်းမစွမ်းရှိစေကာ ထမင်းချက်ခြ

ပန်းခူးခြင်း အလုပ်နှစ်ခုကို လုပ်ရလေ

အရှင်မင်းသားကြီး–

ကျွန်ုပ်သည် အိုလှသည်

ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်နှစ်ခုလုံးကို ပြီးမြ

အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ကျ

သမီးစန္ဒကို အခွင့်ပေးပါဟု လျှောက်ထာ

သည်။

ထိုလျှောက်ထားချက်ကို သဘေ

အခွင့်ပေးလိုက်သဖြင့် အမယ်အိုသည်

စန္ဒရကို ပန်းခူးခိုင်း၍ သူကိုယ်တိုင် ထ

ချက်လေသည်။

မဟာနာမမင်းသားကြီးသည်

စန္ဒရ သီ၍ပေးသောပန်းများကို အ

နှစ်သက်သဘောကျသည်ဖြစ်သော

မလ္လိကာဟူ၍ အမည်သစ်မှည့်လိုက် သည်။

ထို့နောက် တနေ့၌ မလ္လိကာသည် ထမင်းထုတ်ကလေးနှင့် ဥယျာဉ်တွင်းသို့ သောအခါ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွိုက် ကြကြိုက်နေလေပြီ။

ဘုရားရှင်၏ ရူပကာယအဆင်းကို ရသဖြင့် အလွန်ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါ း ပေါက်ဖွားလာသဖြင့် သူ့အစာကို င်းလှူလိုသော ဆန္ဒပေါ်ပေါက်၍လာ သည်၊ သို့ရာတွင် မရှေ့ရက်နိုင်က က်ဆွဲ၍ နေရှာလေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သော ဘုရား သည် သူငယ်မရှိရာသာက်သို့ သပိတ်ကို ဉ်လိုက်လေသည်၊ ထိုအခါမှ သူငယ်မ ၌ မိမိဘို့ရာ အဟာရကို ဘုရားရှင်၏ တ်အတွင်းသို့ ရက်ရောစွာ လောင်းလှူ ျှင် ဤကောင်းမှုကြောင့် တနေ့နေ့လျှင် ်အဖြစ်နှင့် ဆင်းရဲခြင်းမှ လွတ်ကင်း လို၏ဟူ၍ ဆုတောင်းလိုက်လေသည်။

တနေ့သ၌ ပသေနဒီ ကောသလ ကြီးသည် အမဲလိုက်ရင်း မြင်းတစ်စီးနှင့် ခရီးကျွံလာပြီးလျှင် တစ်ယောက်တည်း ကပိလဝတ္ထုမြို့တော်သို့ ရောက်လာလေ သည်။

ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်လည်ပြီးလျှင် သူသည် မဟာနာမမင်းသားကြီး၏ ဥယျာဉ်သို့ ရောက်လေသည်၊ ဥယျာဉ်ထဲ၌ မလ္လိကာကို မြင်၍ ......

သူငယ်မ ဤဝန်းခြံသည် မည်သူ၏ ဥယျာဉ် ဖြစ်သနည်း?

ဟုမေးမြန်းရာ မဟာနာမ သာကီဝင် မင်းသားကြီး၏ ဥယျာဉ်ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ကြားပြောဆိုလေသည်။

ထို့နောက် သူသည် မြင်းပေါ်မှ သင်း၍ ခြေဆေးရန် ရေမခတ်နိုင်လေ သည်၊ ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ သူငယ်မ–ချက်နှာသစ်ရေ ခတ်ခဲ့ပါဟူ၍ နိုင်းစေလေသည်။ ထိုအခါ သူငယ်မသည် ရေချက်နှာဖြင့်ကို လက်ဖြင့်ဖယ်ရှား၍ မအေးလွန်း၊ မနွေးလွန်းသောရေကို ယူ ဆောင်သွားလေသည်။ သူသည် ထိုရေဖြင့် ချက်နှာသစ်လေသည်။

ထို့နောက်တစ်ဖန် သောက်ရေ အနည်းငယ်ကို အခတ်နိုင်းပြန်ရာ သူငယ်မ သည် ရေကိုအထက်အောက်လှန်ကာ ကျုနစွာ မွှေနှောက်၍ အေးသောရေကို သစ်ရွက် နှက်ဖြင့် ခတ်ယူပြီးလျှင် ဘုရင်အားဆက်သ လေ၏။

သူသည် ထိုရေကို သောက်မျိုပြီး သောအခါ ....

သူငယ်မ.....

ရေသုံးမျိုးကို ငါထံသို့ အသင် ယူလာသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဤဥယျာဉ် အတွင်း၌ ရောက်နေသူ့ ဉပင် ရှိလေသလော ဟူ၍ စောကြောမေးမြန်းလေသည်။

ထိုအခါ သူငယ်မသည် မိမိရေခတ်ပုံ အခြင်းအရာကို ရှင်းလင်း ပြောပြလေရာ ပသေနဒီဘုရင်သည် သူ၏လိမ္မာပါးနပ် မှုကို ချီးကျူးလေ၏။

ထို့နောက် သူသည်သူ၏ခြေထောက် ကို ပဝါနှင့်သုတ်ရန် သူငယ်မအား စေနိုင်း ရာ ၎င်းသည် စိတ်ပါလက်ပါ မွတ်တိုက်၍ ပေးရှာလေသည်။

သို့ရာတွင် သူငယ်မ၏လက်မျ နှင့် သူ၏ခြေထောက်ကို ထိလိုက်လျှင် လိုက်ချင်း ရှင်ဘုရင်သည် အိပ်ပျော်ခြင်း ရောက်သွားလေသည်။

ထိုအခါ မလ္လိကာသည် ဤသို့စဉ် စားလေ၏၊ ဤဘုရင်တို့မှာ ရန်သူများ ရှိကြကုန်၏၊ အိပ်ပျော်နေစဉ် တစ်စုံတ ယောက်လာ၍ သူ့အားဘေးဥပဒ်ပြုခဲ့လျှ ငါ၏ဖခင်နာမည်ပျက်ပေလိမ့်မည်၊ထို့ကြေ ငါတံခါးကို ပိတ်၍သာစောင့်လိမ့်မည်ဟူ စဉ်းစားပြီးလျှင် သူသည် တံခါးကိုပိတ်၍ လေ၏။

တံခါးပိတ်ပြီးနောက် မကြာမီမှ ဘံခါးဖွင့်လော့–ဟူ၍ အတွင်းသို့ ဝင်လို လူတို့၏အသံကိုကြားရလေသည်။ သို့ရာ သူသည် တံခါးကိုမဖွင့်ချေ။

ရှင်ဘုရင်သည် အိပ်ရာမှနိုးလ သောအခါ အကျိုးအကြောင်းကို မေးမြ နံ့စမ်းရာ မလ္လိကာ၏ တံခါးပိတ်ပုံ အခြ အရာကို ကြားသိရသဖြင့်သူ၏လိမ္မာပါးန မှုကို အလွန်အကြူး သဘောကျ၍ ချီးကြ လေသည်။

ထို့နောက် သူငယ်မ၏ အကြောင်း
င်းတာအဝဝကိုသိရသောအခါ ကောသလ
ရင်သည် မဟာနာမသာကီဝင်မင်းကြီး
သို့သွား၍ ကြင်ရာတော်မြောက်ရန် ထို
ငယ်မကို တောင်းဆိုလေသည်၊ မဟာနာမ
ာကီဝင်မင်းသားကြီးသည် ထိုတောင်း
ဆိုချက်ကို သဘောတူလေရာ ဘုရင်သည်
ငယ်မကို သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ အခမ်း
နား နှင့် ယူဆောင်၍ သွားလေသည်၊

ပသေနဒီကောသလ၏မယ်တော်
သည် သူ၏သား ဆောက်တန်းစား အစေခံမ
လေးနှင့် လက်ထပ်လာသည်ကို မကျေ
နပ် ဖြစ်လေပြီ။

သို့ရာတွင် မလ္လိကာသည် မယ်တော်
ကြီးကို ရှိခိုး၍၊ ခြေကို ဆုပ်နယ်၍ ပေးလေ
သည်၊ သူ့လက်နှင့် ထိလျှင်ထိချင်း အိပ်
ပျော်၍ သွားလေသည်။

သူ နိုးလာသောအခါ ဤသို
ကောင်းမြတ်သောအတွေ့နှင့် ပြည့်စုံသော
ငယ်သည် ကောသလမင်းမျိုးနှင့် ထိုက်
တန်သော အထက်တန်းစား ဖြစ်အနွယ်ဝင်
ဖြစ်ကြသည်ဟု စဉ်းစားမိလေပြီ။

ထိုအချိန်၌ ကောသလဘုရင်မှာ
အလှဂုဏ်ဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားသော
ဝသိကာမည်သော မိဖုရားနှင့် အိုဩဘွယ်
အထိအတွေ့ အရသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု
ကျော်ကြားသော မလ္လိကာမိဖုရားဟူ၍
မယားနှစ်ယောက် ရှိလေသည်။

နောက်အတန်ကြာသောအခါမလ္လိကာ
မှာ သားတစ်ယောက်မွေးဖွားလေရာ သူ၏
အမေကြီးက မြင့်မြတ်သော အမျိုးအနွယ်မှ
ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားသူ ဖြစ်လေသည်ဟု
ပြောဆိုထားသည့်အတိုင်း သူ့ကို "ဝိဍူဍဘ"
ဟု အမည်မှည့်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ပင် ပသေနဒီဘုရင်၏
ပုရောဟိတ်ကတော်မှာလည်း ဆင်းဆင်းရဲရဲ
ခဲခဲယဉ်းယဉ်း သားတစ်ယောက်ဖွားမြင်
လေရာ "အမ္ဗရီ (သို့မဟုတ်) မာတုပရာက"
ဟူသော နာမ်ဖြင့် ထင်ရှားလေသည်။

ဝိဍူဍဘသည် နိုင်ငံကြီး၏ အမွေခံ
တို့နှင့် သင့်လျော်သော ပညာများကို သင်ယူ
လျက် ကြီးပွားလာခဲ့၏။

အမ္ဗရီသည် ဗြာဟ္မဏတို့ တတ်မှု
သော ရိုက၊ ယဇု၊ သာမ၊ အာထာပန ဟူသော
ဗေဒင်လေးကျမ်းတို့နှင့်တကွ ဗြာဟ္မဏတို့
အယူအဆ အလေ့အကျင့်များကို သင်ကြား
တတ်မြောက်လေသည်။

ထို့ပြင် သူသည် ရှေးရသေ့တို့၏
အကြောင်းအရာ၊ ကောင်းကင် နေလနက္ခတ်
တို့၏ အကြောင်းအရာ၊ မြေလျှင် တုန်လှုပ်
ခြင်း အကြောင်းအရာ၊ ဥက္ကာပျံခြင်း၊ ကြယ်
ကြွေခြင်း အကြောင်းအရာတို့နှင့် တကွ
ဗြာဟ္မဏတို့တတ်အပ်သော ပညာမြောက်မျိုး
ကိုပါ တတ်ကျွမ်းလေသည်။

တနေ့သ၌ ဝိဍူဍဘနှင့် အမ္ဗရီတို့
သည် သခင်လိုက်စဉ် ခရီးကျ၍ ကပိလဝတ်
မြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင် သာကီဝင်တို့၏
ဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ဝင်ကြလေသည်။

ထိုအခါ ဥယျာဉ်မှူးတို့သည်သာကီ
ဝင်မင်းသားများထံ သွား၍......

အရှင်သားတို့–

ဝိဍူဍဘသည် သင်၏ ဥယျာဉ်ထဲ
ရောက်နေပါပြီဟု ပြောကြားကြလေသည်။

ထိုအခါ သည်းမခံနိုင်သော သာကီဝင်
တို့သည် ဤသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် ကျွန်ပ်တို့သွား၍
သူ့ကို သတ်ကြစို့ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏၊

ထို့နောက် သူတို့သည် သံချပ်အကျႌ
ဝတ်၍ ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။

သူတို့သွားသည်ကိုမြင်သောအခ
လူကြီးများသည် ဘယ်သွားကြမလဲဟု
လေရာ ဝိဍူဍဘသည် ကျွန်ုပ်တို့ ဥယျာဉ်
ရောက်နေပြီဖြစ်၍ သူ့ကိုသတ်ရန် ကျွန်ုပ်
သွားနေကြပါသည်ဟူ၍ ပြောဆိုကြ
ကုန်ပြီ။

အို– လူငယ်တို့–

သင်တို့သည် အရေးကြီးလွန်းသ
သူဆိုးသွမ်းသည်ကို စိတ်မရှိကြနှင့် ပြ
လော့ဟူ၍ လူကြီးများက ဆုံးမကြသည
အားလုံးလိုက်နာကြလေပြီ။

ဤသတင်းကို ကြားသော ဝိဍူ
သည် သူနှင့်အတူ[illegible]လိုက်ရာတွင် ပါ
စစ်တပ်များထံသွား၍ ခေါ်ဆောင်ပြီး
ရင်းတို့ကို ဥယျာဉ်ထဲသို့ သွင်းထား
သည်။

ထိုအခါ ဥယျာဉ်မှူးတို့သည် သာကီ
မင်းသားများထံသို့ သွား၍......

အရှင်သားတို့–

ဝိရှုဓကသည် သူ၏စစ်တပ်များ
ဓတွ ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဝင်၍နေပြီ ဆင်များ၊
းများကြောင့် ဥယျာဉ်မပျက်စီးစေသင့်ပါ
၍ ပြောကြားကြလေသည်။

သာကီဝင်တို့သည် အလွန်ဒေါသ
ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် လူကြီးတို့
ပြောစကားကို နားမထောင်ပဲ ဝိရှုဓကကို
က်ရန်ထွက်သွားကြလေ၏။

သို့ရာတွင် သူသည် သူကိုသတ်ရန်
လဝတ်မှ သာကီဝင်တို့ လာနေသည်ဟု
းသိရသောအခါ ငါသည် စစ်တပ် အား
နှင့် ပုန်း၍နေမည်၊ ငါ့အကြောင်းအရာ
သာကီဝင်မင်းတို့က မေးခဲ့လျှင် ငါ
က်ခွာသွားပြီဟု သူတို့အားပြောလိုက်ပါ
၍ မှာကြားလေသည်။

ထို့နောက် ဥယျာဉ်သို့ သာကီဝင်
များ ရောက်လာပြီးလျှင် ဝိရှုဓကကို
တွေ့ရသဖြင့် ထိုကျွန်မသား ဘယ်သွား
ဲဟု လူတစ်ယောက်ကို မေးကြလေရာ
ွက်ပြေးပါပြီဟုပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ အချို့သောသူများက
ကကို တွေ့များတွေ့လိုက်လျှင် လက်
ကို ဖြတ်မည်၊ အချို့က ခြေကဖြတ်မည်၊
ကျန်အချို့က သတ်ပစ်မည်ဟု ကြိမ်းဝါး
ကြလေသည်။

သို့သော် ယခုမူကား ထွက်ပြေးပြီ
ဖြစ်၍ သူတို့ဘာမျှ မလုပ်နိုင်တော့ချေ။
ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ဥယျာဉ်ကို သန့်ရှင်း
စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
လေသည်။

ဥယျာဉ်ကို ရှင်းလင်းလော့—
ဒီကျွန်မသား သွားလေရာနေရာကို
သန့်ရှင်းအောင်ပြုလုပ်လော့—
သူ၏ခြေရာများကို မြေအသစ်နှင့်
ဖုံးလွှမ်းလော့—
သူ၏ လက်နှင့်ထိသော နံရံအစိတ်
အပိုင်းများကို အင်္ဂတေအသစ်ကိုင်ကြလော့
နွားနို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရေတို့ဖြင့်
လည်းကောင်းပက်ဖြန်းကြလော့—
နံ့သာရေဖြင့် ဆေးကြောကြလော့—
မွှေးကြိုင်သော ပန်းမာလာများ
ဖြန့်ကြဲကြလော့—
ဟူ၍ အလုပ်သမားများကို အမိန့်
ထုတ်လေပြီ။

ဤအရာအားလုံးကို ကြားသိရသော
ဝိရှုဓကလူများသည် သူ့ထံသို့သွား၍
သာကီဝင်မင်းသားတို့ ပြောသမျှ စကားကို
ပြန်ကြားပြောဆိုကြလေပြီ။

ဝိရှုဓကသည် အလွန်စိတ်ဆိုး၍ ....
လူကြီး၊ လူကောင်းတို့– ကျွန်ုပ်
ခမည်းတော်သေ၍ ကျွန်ုပ်ဘုရင်အဖြစ်သို့
ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ပထမလုပ်ငန်း
သည် ဤသာကီဝင်မင်းများကို သတ်ရန်
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရာ၌
သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်အားအကူအညီပေး
ပါမည်ဟု ကတိထားကြကုန်လော့။

ထိုနေရာသို့ ရောက်သော လူ
အားလုံးတို့သည် ကတိပေးကြလေသည်။
ထို့နောက် အမှုရိုကစ၍ ဤသို့ပြောဆို
လေ၏။

မင်းသား–
သင်ဆုံးဖြတ်ပြီးသောအရာကို မုချ
ပြုလုပ်ရမည်၊ ထို့ပြင် ပါရမီရှိသူသည် အမှန်
ကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ စွဲမြဲ၏ဟူသောအချက်
ကို သတိထားပါ။

ထိုအခါမှစ၍ သူသည် ကောသ
ထီးနန်းကို စိုးစံသိမ်းပိုက်ရန် နည်းလမ်း
ရှာဖွေလေ၏။

ဝုဍ္ဍပရိနိဗ္ဗာန် မပြုမီကလေး
ဝိရှုဓကသည် နန်းတက်၍ ရည်ရွယ်
သည့်အတိုင်း သာကီဝင်မင်းများကို သု
သင်လေပြီ။

(၎င်းအကြောင်းအရာသည် နော
အခန်း၌ ထင်ရှားလတ္တံ့)

ဝုဍ္ဍ၏ လက်ထက်၌ သူ့
ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကြကုန်သော တိ
ဆရာကြီး ခြောက်ဦးရှိလေသည်၊ ၎င်းတို့
အမည်များကို တိဗက်စာပေများ၌ မ
ခဏတွေ့ မြင်ရလေသည်။

၎င်းတို့ကား ပုရာဏကဿ
မက္ခလိဂေါသာလ၊ ဝိရာတ၏သား သဉ္စ
အဇိတကေသကမ္ဗလ၊ ပကုဓကစ္စာယန
ညာတ၏သား နိဂဏ္ဌတို့ဖြစ်လေ၏။

(၎င်းတို့၏ ပဓာနအယူအဆ
ကို အခါကသတ်မင်း ချွေချွတ်ခန်း၌ ဖေ
လိမ့်မည်။)

ရင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓကြောင့် သူတို့
ဘာဘ်သတ်ပကာလျှော့ပါး၍ ဂုဏ်သတင်း
ကြီးနွမ်းရာသည်ဟု အယူရှိသောကြောင့်
ဓနှင့် တန်ခိုးပြိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

သို့မှသာလျှင် သူတို့၏ တန်ခိုးပါဝါ
ဝင်ရှား၍ ရဟန်းဂေါတမကို လွှမ်းနိုင်လိမ့်
ည်။ ကောသလ တိုင်းကြီး၏ အရှင်
သေနဒီ ဘုရင်သည် သာဝတ္ထိမြို့နှင့်
တဝန်ကျောင်းအကြားရှိ မြေကွက်လပ်
တစ်ခုကို တန်ခိုးပြိုင်ရန် နေရာတစ်ခုကို
တ်မှတ်၍ ရှင်းလင်းထားလေသည်။

ထိုအကြိမ်၌ ဗုဒ္ဓသည် အံ့မခန်း
ဂြက်သီးဖြန်းလောက်သော တန်ခိုးပြာဋိ
ာများကိုပြလေရာ တိတ္ထိဆရာကြီးတို့
သည် မပြိုင်ဆိုင်ရဲဘဲ စိတ်ပျက်၍ ထွက်ပြေး
ကြလေကုန်ပြီ။

တိတ္ထိဆရာကြီးခြောက်ဦးတို့တွင်
ခေါင်ရှားဆုံးကား ပုရာဏကဿပဖြစ်
လသည်။ ၎င်းသည် အစေလကဖြစ်၍
ဆတ်အပေါ် ဇလာကိုယ်ချည်းသက်သက်
ွားလာဂုည်ပတ်၍ ရှိလေသည်။

သူ၏ တပည့်များသည် ...

အရှင်ဘုရား ...

တပည့်အား အမှန်တရားကို ဟော
ကြားတော်မူပါဟု၍ လျှောက်ထားသော
အခါ ဤကမ္ဘာကြီးသည် ...

အနန္တဖြစ်သည်ဟူသော အချက်
သည် အမှန်ဖြစ်၏။

အနန္တမဟုတ်ဟူသော အချက်
သည် အမှန်ဖြစ်၏။

အဆုံးရှိ၍ ပျက်စီးတတ်ခြင်းသည်
အမှန်ဖြစ်၏။

အဆုံးလည်းမရှိ၊ မပျက်စီးခြင်း
သည် အမှန်ဖြစ်၏။

အန္တ-အနန္တ နှစ်ပါးလုံးရှိ၏။

အန္တလည်းမရှိ၊ အနန္တလည်းမရှိ၊

အာယုနှင့် ခန္ဓာကိုယ်သည် အတူတူဖြစ်၏။

အာယုနှင့် ခန္ဓာကိုယ်သည် တခြားစီဖြစ်၏။

ဤဘဝမှ သေလွန်သွားသော် နောက်ဘဝ
ရှိ၏။

ထို့ပြင် နောက်ဘဝ ရှိလည်းရှိ၏၊
ရှိလည်း မရှိ။

အမှန်ကား ... ဤဘဝမှ သေလွန်
သွားခဲ့သော် နောက်ဘဝရှိလည်း ရှိသည်၊
မရှိလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အခြားသော
ဘုရားတို့သည် လူအ-တို့သာဖြစ်ကုန်၏။

ဤသို့စသောအကြောင်း ယုတ္တိတို့
ဖြင့် သူသည် သူ့တပည့်များတို့၏ စိတ်ကို
ဗျာလည်ချောင်ပတ် ဖြစ်စေခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် သူသည် နောက်ထပ်
ယုတ္တိမပြနိုင်တော့သဖြင့် သူလည်းထွက်ပြေး
ရသော အခြေသို့ရောက်လေသည်။

သူထွက်ပြေးစဉ် သူ့အားမှတ်မိသော
မိန်းမရှာကြီးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့လေရာ
ဦးရှိုကျိုးသော သိုးကဲ့သို့ အမေက်ကျိုး
ပြီးလျှင် သင်ဘယ်ကလာသနည်း၊ သင်ကဝင်
မင်းသားဟောသော အမှန်ကို နားမလည်ပါ
ဘဲလျက်နှင့် မြည်းသတ္တဝါကဲ့သို့ အရှက်
ကင်းမဲ့စွာ လှည့်လည်၍နေဘိသည်တကား
... ဟူ၍ ပြောဆိုလေပြီ။

ထိုအခါ ပုရာဏကဿပသည်
စရိုးသွားခြင်းကြောင့် တင်ရှိသော မြစ်ရှိချောင်း
ချော်ကို သန့်ရှင်းသုတ်သင်ရန် အလိုရှိ
သည် ဖြစ်သောကြောင့် အားမြကြည်လင်

သော ရေစင်ရေကောင်းရှိသည် ကန်
ရှာနေပါသည်ဟူ၍ သူ့အား ပြောပြ
သည်။

မိန်းမရှာကြီးသည် သူ့အား ရေ
ကို ပြလိုက်ရာ သူသည် ထိုရေကန်သို့
ရောက်ပြီးလျှင် သဲအပြည့်ထည့်ထားသေ
အိုးတစ်လုံးကို လည်ပင်းမှာဆွဲ၍ ရေထဲ
ခုန်ဆင်း၍ အဆုံးစီရင်လိုက်လေ၏။

ဗုဒ္ဓသည် တိတ္ထိများကို နှိမ်
နောက် တပည့်တပန်းများ၏ အလေ
ကွယ်ပျောက်၍ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်
ကြွရောက်လေသည်။

ရင်းနတ်ပြည်တွင် ပါရိစ္ဆတ
ကောဝိဒရက စသော သစ်ပင်များပေ
ရောက်ရာ လှပသော ဥယျာဉ်အတွင်း၌
သော ကျောက်ဖြာပေါ်တွင် ထိုင်၍ သ
မိခင် အမှူးပြုသော နတ်အပေါင်းတို့
တရားဓမ္မ ဟောပြလေပြီ။

ဤသို့ကြွသွားရခြင်း၏အကြေ
ရင်းကား ... သူသည် လောဘ်သတ်
တန်ခိုးအာဏာကို အလိုရှိသဖြင့် ဤ
သော တန်ခိုးပြာဋိဟာများကို ပြသခြင်း

ဟူသော လူအများတို့၏ ထင်မြင်
ကို ပယ်ဖျက်ရန်သာလျှင် ဖြစ်လေသ
း။

ဗုဒ္ဓကွယ်ပျောက်၍ သွားခြင်းကြောင့်
ှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြသော တပည့်
ါင်းတို့သည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်သို့ ချဉ်း
၍ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်း
 ဘုရားရှင်ရောက်နေသော နေရာကို
မောဂ္ဂလာန်က ၎င်းတို့အားပြောကြားရ
သည်။

သုံးလကျော်လွန်၍သွားသောအခါ
ည့်အပေါင်းတို့သည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထံ
တစ်ဖန်လာကြကုန်၍ ဗုဒ္ဓကို ဖူးချင်
ပြီ၊ တွေ့မြင်ချင်လှပါပြီဟူ၍ ပူဆာကြ
ကုန်ပြီ။

ထိုအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် မိမိ၏
နိုးအာနုဘော်အားဖြင့် တာဝတိံသာသို့
သွား၍ ဇမ္ဗူဒီပကျွန်းသားလူအများ
သည် အရှင်ဘုရားကို ဖူးမြော်လိုကြပါ
သည်ဟူ၍ ဗုဒ္ဓအရှင်အား လျှောက်ထား
ပြီ။

ဘုရားရှင်သည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ပြန်သွားရန် အမိန့်ပေး၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လူ့လောကသို့ ပြန်ကြွလာမည့်အကြောင်းနှင့် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ သင်္ကာသမြို့အနီး အဝန္တရစနေသာအတွင်း ဥဒုမ္ဗရ-ရေသဖန်းပင် ခြေရင်းမှာ ရောက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မှာကြားလိုက်လေ၏။

ထိုနောက် ဗုဒ္ဓသည် အခြားသော နတ်လောကများသို့ ကြွရောက်၍ အမှန်တရားဟောကြားခဲ့လေသည်။

ထိုနောက် ဘုသည် ဝိစ္စရာမည်သော ကျောက်စိမ်းလှေကားဖြင့် လူ့လောကသို့ ဆင်းသက်လေရာ ဗြဟ္မာမင်းသည် ရွှေလှေကားမှ ဗြဟ္မာအပေါင်း ခြံရံလျက် ကျောက်သံ ပတ္တမြားစီခြယ်ထားသော သားမြီးယပ်ကိုကိုင်၍ ဘုရားရှင်၏ လက်ျာဘက်ရှိရွှေစောင်းတန်းမှဆင်းသက်လေ၏။

သေတကေတု-မည်သောသိကြားမင်းသည်ကား ခရိုင်(၁၀၀)ရှိသော ယပ်တောင်ကို ကိုင်၍ ကမ္ဘာလောကရှိ နတ်အပေါင်းခြံရံလျက် လက်ဝဲဘက်ရှိ ပတ္တမြား လှေခါးဖြင့် ဆင်းသက်လေ၏။

ထိုအခါ ဥပ္ပလဝဏ္ဏမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် ဘုရားရှင်မြေပြင်သို့ ဆင်းသက်သည်ကို တွေ့မြင်လေရာ စကြာမင်း၏ အသွင်ကိုဆောင်၍ ဘုရားရှင်ကိုလက်ဦးဆုံး ဖူးတွေ့ရန် ရှေ့တော်မှောက်သို့ရောက်လာလေပြီ။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်သော ကြာညိုပန်းအနံ့ကြောင့် ထိုနေရာ၌ရှိသော ရှင်ဥဒါယီ မထေရ်ကလည်း ဤအခြင်းအရာကို သိမြင်လေသည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဘုရားရှင်ရှေ့၌ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြခြင်းသည် မသင့်လျော်ဟူ၍ အမိန့်တော်ရှိပြီးလျှင် ဥပ္ပလဝဏ်-မထေရီမြတ်အား ဆုံးမသွန်သင်၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် ဘုရားရှင်သည် တပည့်အပေါင်းတို့အား သုသရောန်-သုတ္တန်ကို ဟောတော်မူလေသည်။

ထိုအချိန်အခါ၌ ပေါက္ခရသာတိ အမည်ရှိသော ထင်ရှားသော ဗြဟ္မဏ တစ်ယောက်သည် ကောသလတိုင်းတွင် နေထိုင်လျက်ရှိလေပြီ။ ၎င်းမှာ အပ္ပိယခေါ်သော

တပည့်တစ်ယောက်ရှိလေသည်။

ဘုရားရှင်သာဝတ္ထိမြို့၌ သီတင်းသ
သည်ဟု ကြားသိရသောအခါ ဗုဒ္ဓ၏ ပည
အရည်အချင်းကြားတိုင်း မှန်မမှန်ကို စ
ဆေးစေဖန်ရန် သူ၏တပည့် အပ္ပိယာ
ဘုရားရှင်၏ထံသို့ လွှတ်လိုက်လေပြီ၊
ဖြစ်ရာ အပ္ပိယသည် ဘုရားရှင်၏ ထံ
ရောက်လာ၍ ပြောဆိုဆွေးနွေး ခွင့်ရ
လေပြီ။

ဗုဒ္ဓသည် အားလုံးသော သမ
ဗြာဟ္မဏတို့၏ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသေ
အယူအဆတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ဟောပြ၍ တော
သုတ်၌ပါသော တရားကို ဟောကြားတေ
မူလေ၏။

အပ္ပိယသည် သူ၏ဆရာ ပေါ
ရာသာတိထံ သို့ပြန်သွား၍ သာမ
ဂေါတမသည် သတင်းကျော်ကြားသ
အတိုင်း ချီးကျူးထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်
သည်ဟုပြောပြပြီးလျှင် ရဟန်း-ဂေါတမ
အခြေအတင် ပြောဆိုခဲ့သော သူ၏စကာ
များကို ပြန်ကြားလေ၏။

ထို့ကြောင့် ဆရာပုဏ္ဏားကြီးသည် တာပည့် တာမန်တော် ကျင့်သုံးလာခဲ့သော စဉ်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဒေါသ အမျက် ပြီးလျှင် သူစီးသော ခုံဖိနပ်နှင့် ခေါင်း ခေါက်လိုက်လေပြီ။ ထိုနေရာ၌ပင် သူ ်တိုင် ဗုဒ္ဓနှင့်သွား၍တွေ့ရန် ဆုံးဖြတ် ်လေပြီ။

သူသည် သူ့အတွက် သန့်ရှင်းသော ကိုယူဆောင်၍ ဗုဒ္ဓသီတင်းသုံးနေရာ သို့ ရထားစီး၍ သွားရောက်လေသည်။ ခါ သူသည် ဗုဒ္ဓနှင့်ကကွ ယယ်လေတော် ်ာ ရ,စားနေသော အာနန္ဒာ ကိုပါတွေ့ရ သည်။

ထို့နောက်မကြာမီ ဗုဒ္ဓသည်သူ့အား တရားတို့ပွားပုံအကြောင်းကို မှတ်ချက် ပြီးလျှင် ဒါနကထာ၊ သီလကထာစသည် ကို ဟောပြလေပြီ။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် ၎င်း၏စိတ်ခေတ် ငြောက်တက်ကြွ ရွှင်လန်းလာသည်ကို ည်းကောင်း၊ သူ၏စိတ်၌ အညစ်အကြေး င် လွတ်လပ်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်ကို ည်းကောင်း၊ အမြင့်ဆုံးသောအမှန်တရားကို

လက်ခံရန် အသင့်ပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ သိမြင်လေရာ–ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ ဒုက္ခနိရောဓနှင့် ဒုက္ခချုပ်ရာ ပဋိပဒါဟု ဆိုအပ်သော သစ္စာလေးပါးအမှန်တရားကို ဟောကြားတော်မူလေပြီ။

ညစ်အကြေးမဟင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ် သော အဝတ်တစ်ခုသည် ဆိုးရေအတွင်းသို့ နှစ်လိုက်သောအခါ လွယ်ကူစွာ အရောင်၍ သကဲ့သို့ ထို့အတူပင် ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားကြီး ထိုနေရာ၌ ထိုင်လျက် နေစဉ်ပင် သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားတို့ကို သိမြင် လေပါသည်။

ထိုအခါ အမှန်တရားကို မြင်ပြီး သော၊ အမှန်တရားကို တွေ့မြင်ပြီးသော၊ အမှန်တရားကို သိပြီးသော၊ အမှန်တရားကို လုံးပိုင်နိုင်ပြီးသော၊ အမှန်နယ်အတွင်းသို့ နက်နဲစွာ ဝင်ရောက်ပြီးသော၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နယ်စပ်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီးသော၊ သံသယ မိုင်းကို တိုက်လှင့်ပြီးသော၊ အခြားမည်သူ ၏ အကူအညီမျှ အမှီမပြုသော ဘုရားရှင် ၏ တရားတော်၌ခြင်းချက်မထုတ်နိုင်သော၊ အမှန်ကို တွေ့မြင်ပြီးဖြစ်သော ပေါက္ခရ

သာတိ ပုဏ္ဏားကြီးသည် မိမိ၏နေရာမှ ထတဲ့၍ အပေါ်ရုံကို လက်ဝဲတက် ပုခုံးထက်၌ တင်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် ဤသို့လျှောက်ထားလေပြီ ...

ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ...

ထူးမြတ်ပေစွတကား။

အလွန်ကျက်သရေ ရှိပေစွတကား။

ကျွန်ုပ်သည်ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ တရား၌လည်းကောင်း၊ သံဃာ၌လည်းကောင်း၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။အကျွန်ုပ်ကို လူ ဥပါသကာတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့်အသိအမှတ် ပြုတော်မူပါ။

ယနေ့မှစ၍ အသက်ရှင်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟုဆိုအပ် သော ရတနာသုံးပါးကို လုံ့ကြည်ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်ယူ ပါလော့။

ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်၍ ခြောက် ပါခြောက်၌ ကပိလဝတ်မြို့သို့ ဗုဒ္ဓကြွလာ စဉ် ဒေဝဒတ်အစရှိသူတို့ သာသနာမတူဘဲ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ကြသည့်အကြောင်းကို

အထက်၌ဖော်ပြခဲ့ပြီ။

ထို့ကြောင့် ဒေဝဒတ်သည် ဓ နယ်သူ ရဟန်းအချို့တို့၏ ခေါင်းဆောင် လာလေသည်။ ထိုခေတ်သမယများ၌ သ အမည်သည် အမင်္ဂလာဖြစ်လာ၍ ယုံကြ သူတို့၏ မျက်မုန်းကျိုးခြင်းကို ခံရလေ

ဒုလဝဝိဋ္ဌကတ်တော် အတွဲ(

ဖတ်ရှုတွေ့မြင်ရသည်ကား ...

ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့၌ ဒေဝဒတ်သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဓနီးပေါင်း ဂေါ နိုးရန် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကပိလဝတ်မြ အလစ်ထွက်သွားလေ၏။ ရောက်လျှင် သည် ဂေါပါ၏လက်ကို ဆွဲကိုင်သော

ထိုခြင် သူသည် ၎င်းလက်ကို ထွက်သည့်တိုင်အောင် ဖြစ်ညစ်လိုက် သည်။ ထို့နောက် သူတို့ရပ်နေသော ရင်ပြင်မှ တွန်းချလိုက်ရာ ဘုရားလေ ရောစားသော ရေကန်ထဲသို့ ကျသွား ၏။

သာကီဝင်မင်းတို့သည် ထိုသို့ကျ အသံကို ကြားကြားချင်း ဒေဝဒတ် ဘုရားလေးင်း၏ အတွင်းဆောင်သို့

ာင် ရောက်၍ ဘုရားလောင်း၏ ကြင်
က်ကို သွေးဆောင်ရန် ကြိုးစားသည်
ကြသောအခါ သူတို့သည် ဒေဝဒတ်ကို
သတ်ရန် ကြံရွယ်ကြလေ၏။

သို့ရာတွင် ဒေဝဒတ်သည် အလို
ရောက် ငရဲသို့ သွားရောက်လိမ့်မည်
ာ ဘုရားရှင်၏ ချာဒိတ်ကို သတ်ရ
ာအခါ သူကို ရှောင်လိုက်ကြလေ

တရံရောအခါ ဘုရားရှင်သည်
ဟိမြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌
းသုံးတော်မူစဉ် ပြင်းထန်သော ဒုန္တိ
ာပ်ကြီး ဆိုက်ရောက်၍ ဆွမ်းရရန်
ခဲယဉ်းလေသည်။

ထိုအခါ ချာဉ်အဘိညာဏ် တန်ခိုး
ည့်စုံကြသော ရဟန်းအပေါင်းတို့
ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသို့သွား၍ ဆွမ်းခံကြ
ျှင် မျှတကြကုန်၏။

အချို့သော ရဟန်းတို့သည် ဇမ္ဗူဒီ
ကျွန်းသို့လည်းကောင်း၊ အပရဂေါ
ကျွန်းသို့လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရကုရု
ို့လည်းကောင်း၊ သွားရောက်ကြ

ကုန်၍ရရှိလာသော ဆွမ်းကို ရဟန်းအချင်း
ချင်း ဝေခြမ်းသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတကြ
ကုန်၏။

အချို့သော ရဟန်းတို့သည် လောက
ပါလနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့၏ စံရာ စတု
မဟာရာဇ်လောကနှင့် တာဝတိံသာလောက
သို့ သွားရောက်၍ အမြိုက်အရသာပါသော
ဆွမ်းကို ခံခဲ့ကြကုန်၏။

ထို့ပြင် အချို့သောရဟန်းတို့သည်
ပစ္စည်းလေးပါးပေါများ၍ စားဖွယ်သောက်
ဖွယ် ရှားပါးသော ဝေးကွာသောတိုင်းနိုင်ငံ
များသို့ သွားရောက်ကြကုန်၍ ရရှိလာသော
လာဘ်သတ်ပကာများဖြင့် ရဟန်းအားလုံး
ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ မျှတနေထိုင်ကြလေ
ကုန်ပြီ။

ထိုအခါ ဒေဝဒတ်လည်း အခြား
သော ရဟန်းများကဲ့သို့ ဈာဉ်အဘိညာဏ်
တန်ခိုးဖြင့် ပြည့်စုံပါမူကား ကောင်းလေစွ
ဟူ၍ စဉ်းစားမိသည်ဖြစ်သောကြောင့် သူ
သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ သွား၍ ဈာဉ်အဘိ
ညာဏ် တန်ခိုးရအောင် ပြုလုပ်နည်းကို
သူ့အားသင်ပေးရန်လျှောက်ထားလေသည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်သည် သူ၏
မကောင်းသော ရည်ရွယ်ချက်ကို သိပြီးဖြစ်
သဖြင့် ...

ချစ်သား ဒေဝဒတ် ...

သင်ကိုယ်တိုင် ကောင်းမြတ်သော
ပါရမီကို အားထုတ်လော့၊ ထိုသို့ အားထုတ်
ခြင်းဖြင့် သင်သည် ဈာဉ်အဘိညာဏ်နှင့်
အခြားသော တန်ခိုးများကို ရရှိလိမ့်မည်၊

ချစ်သား ဒေဝဒတ် ...

သင်ကိုယ်တိုင်အမြင်မှန်နှင့်အရိယာ
ပညာကို ရရှိအောင် အားထုတ်လော့ ...

ထိုအခါသင်သည်ဈာဉ်အဘိညာဏ်
နှင့် အခြားသော တန်ခိုးများကိုပါ ရရှိပေလိမ့်
မည်ဟူ၍ ပြန်လည်မိန့်ကြားလိုက်လေသ
တည်း။

ထို့ကြောင့် ဇာ္ဗူသည် သူအား ဈာန်
အဘိညာဏ်တန်ခိုးကို သင်ပြပေးလိမ့်မည်
မဟုတ်ဟု သိမြင်သောအခါရှင်ကောဏ္ဍည၊
ရှင်အသသိ၊ ရှင်တခြား စသည်တို့၏ထံသို့
သွား၍ သူ့အား ဈာန်အဘိညာဏ်တန်ခိုးရ
နည်း သင်ပြရန်တောင်းပန်လေသည်။

သို့သော်လည်း ထိုအရှင်များသည
ဘုရားရှင်၏ အလိုဆန္ဒကို ရိပ်မိသိရှိပြ
သောကြောင့် ...

ငါ့ရှင်ဒေဝဒတ် ...

ရှင်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါ၊ ဝိညာဏ
တို့ကို တိကျမှန်ကန်စွာ နားလည်အော
ကြိုးစားအားထုတ်ပါလော့။

ထိုအခါ သင်သည် ဈာန်အဘိညာဏ
တန်ခိုးနှင့် အခြားဂုဏ်ပေါ်ဒ်များကို ရရှိပေလိ
မည် ထိုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ဒသဗလကသ
ထံသို့သွားစဉ် ဤသို့စဉ်း စားမိလေ၏။

ဒသဗလရှင်ကဿပသည် တဉ
ကြည်ဖြောင့်မတ်မြင့်မြတ်သူဖြစ်၏။ အမြ
ကင်းမဲ့ သူဖြစ်၏။

ငါ၏ ဆောင်တော် အာနန္ဒာ၏ ဆ
လည်းဖြစ်သည်။

သူသည်ဈာန်အဘိညာဏ် တန်
ရအောင်လုပ်နည်းကို ငါ့အားသင်ပေး
သည်ဟု စဉ်းစားတွေးတောမိလေပြီ။

ရှင်ကဿပသည် ထိုနည်းကို
အားသင်ပြ၍ ပေးလေရာ ဒေဝဒတ်သ
တစ်ညလုံး မအိပ်မနေ အားထုတ်သ

သောကြောင့် ချာန်အဘိညာဏ်တန်ခိုး
ကြီးမလင်းမိရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် တစ်ယောက်
ကြီးမှ အများဖြစ်အောင်၊ အများမှ တစ်
ယောက်တည်းဖြစ်အောင်၊ သူကို သူတစ်ပါး
မြင်အောင်–မမြင်နိုင်အောင် ဖန်ဆင်းခြင်း
ပြုမှုနိုင်လေသည်။

သူသည် တောင်များ အုတ်နံရံများ
ကို လေဟာပြင်မှာကဲ့သို့ အနှောင့်အယှက်
မရှိဘဲ ဖြတ်သန်းသွားလာနိုင်သည်။

သူသည် မြေပြင်၌လည်းကောင်း၊
ရေပြင်ကဲ့သို့ ကူးသွားနိုင်
သည်။ သူသည် ငှက်များကဲ့သို့ ကောင်းကင်၌
သွားနိုင်သည်။ ငါးများကဲ့သို့ ရေထဲ၌
ငုပ်လျှိုး သွားနိုင်သည်၊ သူသည် မြေပြင်
ကဲ့သို့ ရေပြင်မှာလည်း ခြေလျှင်သွားနိုင်
သည်။

ထို့အပြင် အတောင်ရှိသောငှက်များ
ကဲ့သို့ ကောင်းကင်၌ တင်ပြင်ခွေ၍ ထိုင်နိုင်
သည်။

သူသည် မီးဖိုကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၍ မီး
တောက်မီးလျှံ မီးခိုးဖြစ်၍ သွားနိုင်သည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ မြစ်ရေများကို
စီးဆင်းထွက်သွားစေသည်။ သူသည် ဈာန်
အဘိညာဏ်တန်ခိုးအားဖြင့် သူကိုယ်,သူ
နေရောင်–လရောင်ကဲ့သို့ထွန်းပြောင်အောင်
ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။

ထို့နောက် ဒေဝဒတ်သည် ဤသို့
စဉ်းစားလေ၏။

ငါသည် မဂဓတိုင်းကြီး၌ အကြီး
ဆုံးသော သူကို ငါ၏တပည့်ဖြစ်အောင်
ပြုလုပ်နိုင်လျှင် အခြားရှိရှိသမျှသောသူတို့လည်း
လွယ်ကူစွာပင် သူ၏နမူနာကိုလိုက်ကြ
လတ္တံ့၊ ထို့နောက် သူသည် ခမည်းတော်
သေပြီးနောက် မဂဓတိုင်း၏ ထီးနန်းကို
ဆက်ခံစိုးစံလတ္တံ့သော အဇာတသတ်မင်း
သားကို သတိရလေသည်။

ထို့ကြောင့်သူသည်ဆင်ကြီးသဏ္ဌာန်
ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် အဇာတသတ်မင်းသား၏
အိမ်ရှေ့တံခါးမှ ဝင်၍ မလွယ်ပေါက်မှထွက်
သွားသည်။

ထို့နောက်တစ်ဖန် မလွယ်ပေါက်မှ
ဝင်ပြန်၍အိမ်ရှေ့ပေါက်မှ ထွက်သွားသည်။

ထို့နောက် သူသည် မြွေသဏ္ဌာန်
ဖန်ဆင်း၍လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသဏ္ဌာန်
ဖန်ဆင်း၍လည်းကောင်း အဇာတသတ်၏
ရှေ့၌ ဖြတ်သွားလေသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသား
သည် ကြောက် ... အရှင်ဒေဝဒတ်ပါတကားဟူ၍
တွေးတောအံ့ဩမိလေသည်။

ထို့နောက် အရှင်ဒေဝဒတ်သည်
ရွှေခွဲကြိုး အသွင်ဖန်ဆင်း၍ မင်းသား၏
လည်ပင်းတွင် တွဲလွဲဆွဲလျက်နေ၏။

ထို့နောက် ရင်ခွင်ထဲသို့ ဖြတ်ကျ
သွား၍ သူ၏တကိုယ်လုံးကို ရစ်ပတ်ပြန်
သည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသား
သည် ရှင်ဒေဝဒတ်မှန်းသိ၍ ရှင်ဒေဝဒတ်
သည် တန်ခိုးကြီးလေစွ၊ အရှင်ဒေဝဒတ်
ထက်ပို၍ တန်ခိုးကြီးသူမရှိတော့ဟူ၍ တွေး
တောမိလေပြီ။

ထိုအခါမင်းသားသည်ရှင်ဒေဝဒတ်
ကို အလွန်ကြည်ညိုပုံကြည်၍ နံနက်တိုင်း
ရထားငါးရာနှင့်သွားပြီးလျှင်စားဖွယ်သောက်
ဖွယ် အမျိုးမျိုးပါသော ခွမ်းအုပ်ငါးရာကို

ရှင်ဒေဝဒတ်အား လှူဒါန်းလေရာ၊ သူ
သူ၏တပည့်ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ ထို
ကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်၍မျှတနေထိုင်
သည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဒေဝဒတ်သ
အဇာတသတ်မင်းသား၏ လှူဒါန်းမှု
ကောင်ရော်လေးစားခြင်းကို ခံယူရသ
ဤသို့စဉ်းစားစိတ်ကူးမိလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် အိုမင်းမစွမ်
သည်။ ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်
လူမိန်းမ၊ လူယောကျ်ား တပည့်များ
တရားဟောပြောညွှန်ပြခြင်းဖြင့် ပင်
နွမ်းနယ်လာချေပြီ။

ဘုရားရှင်သည် ဤသံဃာအဖွဲ့
ကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်ရန် ငါ့အားလွှဲ
ကား ကောင်းလေစွတကား၊ ငါသည်ငှင်း
ခေါင်းဆောင်မှုယူ၍ ဘုရားရှင်သည်ငြိမ်း
သာယာစွာ သီတင်းသုံးနေထိုင်နိုင်အေ
မည်။

ဤသို့စဉ်းစားမိသည်နှင့် တပြိုင်
ရှင်ဒေဝဒတ်၏ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်များ
သူ ကိုယ်တိုင်က မသိလိုက်ရစေ

သည်းဖြည်း ယုတ်လျော့၍ ပျောက်ကွယ်
လေသည်။

သို့ရာတွင် ဗြဟ္မာလောကမှ ဗြဟ္မာ
ယောက်၏ လျှောက်ထားချက်အရ
ချင်းအရာကို သိသော ရှင်မောဂ္ဂလာန်
ဘုရားရှင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျိုး
ကြောင်း လျှောက်ထားလေပြီ။

ထိုစဉ်မှာပင် ရှင်ဥပါလိလည်း
က်၌ ဖော်ပြခဲ့သော တောင်းဆိုချက်ကို
ရှင်ထံတောင်းဆိုရန် ရောက်လာလေ
။

ဘုရားရှင်သည် ၎င်း၏တောင်းဆို
ကို ကြားသိရသောအခါ ...

မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းအနှီးဖြစ်သော
ကျိုး...

သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့ကဲ့သို့
ရှင်းစင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များသို့ပင်
အဖွဲ့ကို ခုပ်ချုပ်ရန် လွှဲအပ်ခြင်း
ါသဲ့လျှက် သင်ကဲ့သို့ အညစ်အကြေး
ွေးကို မျိုပါးစားသောက်သူအား ငါလွှဲ
ပ်မည်ဟူ၍ သင်ထင်မှတ်သလော
အမိန့်ရှိလိုက်လေပြီ။

ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင်အား
စိတ်ဆိုး၍ မကျေနပ်ခြင်း ဖြင်းပြစွာဖြစ်ပြီး
လျှင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ခေါင်းကို ခါရမ်း
လျက် ကိုယ့်သဘောအတိုင်း ကိုယ်နေကြ
တာပေါ့ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးနောက် ဘုရားရှင်
ရှေ့မှောက်မှ ထွက်ခွာသွားလေပြီ။

ဤအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပျက်ပြီး
သည့်နောက်မှာ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပထမ
သံဃဘေဒက ကံကြီးကို ကျူးလွန်ခဲ့လေ
သည်။

ရှင်ဒေဝဒတ် ချမှတ်ပညတ်သည့်
ငါးရပ်သော ဥပဒေတို့ကို ဒုလာဝဂ်ဋ္ဌကထာ
အတွဲ(၄)၌ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထား
သေသည်။

၁။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဒိန်ခဲနှင့် နို့ကို
အသုံးပြု၏။ သို့ရာတွင် ယနေ့မှစ၍
ငါတို့သည် နွားကလေးများ ဆင်းရဲဒုက္ခ
ဖြစ်မည်အရေးကြောင့် ၎င်းတို့ကို အသုံး
ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

၂။ ရဟန်းဂေါတမသည် အသားကို အသုံး
ပြု၏။ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် အသားကို
အသုံးပြုခဲ့လျှင် သက်ရှိသတ္တဝါများ

သေကြေပျက်စီးရခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့ကို
အသုံးပြုလိမ့်မည်မဟုတ်။

၃။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဆားကိုအသုံးပြု၏။
သို့ရာတွင် ငါတို့သည် ချွေးထွက်အောင်
ပင်ပင်ပန်းပန်းပြုလုပ်ရသောကြောင့်
၎င်းကို အသုံးပြုလိမ့်မည်မဟုတ်။

၄။ ရဟန်းဂေါတမသည် အဝတ်အပိုင်းအစ
များစပ်၍ ချုပ်အပ်သော သင်္ကန်းကို
ဝတ်ရုံ၏။ သို့ရာတွင် ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်း
ဖြင့် ယက္ကန်းသည်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို
ဖျက်ဆီးရာ ရောက်သောကြောင့် ငါတို့
သည်ရှည်သောအဝတ်အထည်ဖြင့်ပြုလုပ်
အပ်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကြမည်။

၅။ ရဟန်းဂေါတမသည် တောရကျောင်း
များ၌ နေထိုင်၏။ သို့ရာတွင် ဤသို့
နေထိုင်ခြင်းဖြင့် လူအများ၏ ဒါနပြုမှုကို
လျော့ပါးစေတတ်သောကြောင့်ငါတို့သည်
ရွာတွင်း၌ နေရမည်။

ဗုဒ္ဓသည် အသက်ငါးဆယ်ပြည့်
သောအခါ ...

ရဟန်းတို့ ...

ငါသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်
အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ တပည့်များကို ဆိုဆုံး
ရခြင်းဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြော
သင်တို့သည်ငါ၏ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစုမည
အပါးတော်မြဲ ရဟန်းတစ်ပါးကို ခန့်ထား
မည်ဟူ၍ အမိန့်ရှိလေသည်။

ရှင်ကောဏ္ဍညသည် ဘုရား၏ အပ
တော်မြဲ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ရန် တောင်းဆ
လေသည်။

သို့ရာတွင် ရှင်ကောဏ္ဍညသည
အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှသည်ဖြစ်၍ အ
ကိုယ်တိုင်ပင် အလုပ်အကျွေးတစ်ယောက
ထားရန် လိုပေလိမ့်မည်ဟူ၍ ဘုရားသခင်က
မိန့်ကြားလေသည်။

ထို့နောက် ရှင်အဿဇိ၊ ရှင်သုဘ
ဟု ခေါ်သော မထေရ်ကြီးများသည် ထို့ရာထူ
အတွက် လျှောက်ထားကြစေကာ အသက
အရွယ်ကြီးရင့်ကြခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့က
ငြင်းပယ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည
ညီတော် အာနန္ဒာအား သင့်လျော်သော အ
ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်လက်ခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု စဉ

ခဲ့ရာ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခေါ်၍ ရှင်
နန္ဒာထံသို့ သွားပြီးလျှင် ဤထူးမြတ်
၁ အလုပ်အကျွေးရာထူးကို လက်ခံပါဟု
ပြောဆိုတိုက်တွန်းကြလေပြီ။

အစပထမ၌ ရှင်အာနန္ဒာသည်
ရားသခင်ကို ခစားရခြင်းလုပ်ငန်းကား
ကူသောအရာမဟုတ်။ နိုင်နင်းတောင့်တင်း
၁ အစွယ်ရှိသော ကျယ်ပြန့်သော ရင်အုံ
သော၊ စစ်ပွဲ၌ ပျော်မွေ့သောစိတ်ရှိသော
စ်ခြောက်ဆယ် အရွယ်ရှိ ဆင်ပြောင်
ကို ချဉ်းကပ်ရန် ခဲယဉ်းသကဲ့သို့ပင်
ရားသခင်တို့အား ချဉ်းကပ်၍ ဝတ်ကြီး
ယ် ပြုစုရခြင်းသည် ခဲယဉ်းလှချေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ဘုရားသခင်
အလုပ်အကျွေးအဖြစ်နှင့် မရွေးချယ်ရန်
ာင်းပန်ပါသည်ဟု ပြောဆို၍ ငြင်းပယ်
ပြီ။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် အောက်ပါ
ချက်ကို တောင်းဆို၍ သဘောတူလိုက်
ပြီ။

သူသည် ဘုရားသခင်က ပေးသော
ဆွမ်းသင်္ကန်းစသည်ကို ဘယ်အခါမှ
လက်ခံလိမ့်မည်မဟုတ်။

၂။ သူသည် ဘုရားသခင် လှူဒါယကာတို့၏
အိမ်သို့ ကြွသောအခါ ဘယ်အခါမှ
အတူ လိုက်ပါလိမ့်မည်မဟုတ်။

၃။ သူသည် အချိန်အခါမရွေး ဘုရားရှင်ထံ
ဝင်နိုင်ထွက်နိုင် ပြောနိုင်ဆိုနိုင် အရိုအသေ
ပေးနိုင်ခွင့် ရရှိရမည်။

ဘုရားရှင်သည် ဤအချက်များကို
သဘောတူလိုက်ရာ ထိုနေ့မှစ၍ ရှင်အာနန္ဒာ
သည် ဘုရားရှင်၏ အမြဲတမ်း အလုပ်အကျွေး
ဖြစ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် တရားများမှ
နာရသော သူတို့တွင်လည်းကောင်း၊ နာကြား
ရသောတရားကို နားလည်ကြသော သူတို
တွင်လည်းကောင်း၊ ကြားနာပြီးသော တရား
များကို မှတ်မိသော သူတို့တွင် လည်းကော
ဧတဒဂ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်လာလေသည်။

ဒေဝဒတ်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌
ထင်ရှားကျော်ကြား၍ လူကြိုက်များနေစဉ်
ဗုဒ္ဓသည် ဂါယာသီသသို့ ကြွသွားလေသည်
ထိုအခါ အဇာတသတ်သည် ဘုရားရှင်အ
လှူဒါန်းနေကျဖြစ်သော ဒါနဝတ္ထုများ

ရှင်ဒေဝဒတ်သို့ အားလုံးစုပုံ၍လှူဒါန်းလိုက်
လေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့
အား အောက်ပါဇာတ်ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ
လေသည်။

ရဟန်းတို့ ....

လွန်လေပြီးသောအခါ တောအုပ်ကြီး
တစ်ခုအတွင်း၌ သီးပင်၊ ပွင့်ပင် အမျိုးမျိုးတို့
ဖြင့် နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာကောင်း
သော သင်္ခမ်းကျောင်းတစ်ခု ရှိလေသည်။

ထိုကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်
ကြသော ရသေ့ရဟန်းတို့သည် သစ်ဥ၊ သစ်ဖု
များနှင့် ကြွေကျသောအသီးများကို
စားသောက်ကြကုန်၏။

၎င်းတို့သည် သစ်ခေါက်ကို သင်္ကန်း
အဖြစ်ဖြင့် ဝတ်ရုံကြလေ၏။ ထိုသင်္ကန်း
ကျောင်းအနီး၌ သရက်ပင်တစ်ပင်ရှိလေသည်။
၎င်းသရက်ပင်၌ သရက်သီးမှည့်၍ စားဘို့ရန်
အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ ထိုအခါ ရသေ့တို့သည်
သရက်သီးကို ဆွတ်ခူးရန် အားထုတ်ကြရာ
သစ်ပင်၌ စောင့်သော လောဘကြီးသော
နတ်သည် ထိုရသေ့တို့အား သရက်သီးကို
ဆွတ်ခူးရန် အခွင့်မပေးချေ။

တနေ့သ၌ ရသေ့များသည် သစ်သီ
သစ်ဥ၊ သစ်ဖုရှာဖွေရန် တခြားသို့ထွက်သွာ
ကြစဉ် ငါးရာသော လူဆိုးတို့သည် သင်္ခမ်
ကျောင်းရောက်လာ၍ သရက်ပင်ကို မြ
လေရာ သူတို့သည် သရက်သီးကို စားရ
အလိုရှိကြကုန်သောကြောင့် သရက်ပင်ကိ
ခုတ်လှဲ၍ သရက်သီးကို စားကြကုန်စို့ ဟူ
ပြောဆိုလေသည်။

ဤစကားကိုကြားသောအခါ သစ်ပ
စောင့်နတ်သည် သရက်သီး အားလုံးကို ခ
ပြင်သို့ကြွေကျစေ၍ လူဆိုးတို့သည် သရ
သီးကို စားပြီးလျှင် ထွက်ခွာသွားကြလေ
ရသေ့များပြန်၍ ရောက်လာသောအခါ သရ
သီးကို မည်သူစားသွားသနည်းဟူ၍ ကျ
ရှိသော ရသေ့တစ်ဦးအား မေးမြန်းကြကုန်၏

ထိုအခါ သူသည် ဤဂါထာက
ရွတ်ဆို၍ ပြန်လည်ပြောကြားလေသတည်း။

သိမ်မွေ့ပျော့ပျောင်း၊ လူကောင်း တို့ကို၊
သရက်သီးများ၊ ပေးမထားလို့။
ညစ်ကြွမ်းဆိုးသွမ်း၊ လူကြမ်းတို့ကို။
သစ်သီးဆက် - ပေးချက်ကွာသကို။

ရသေ့တို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ
ိုးစုံကို ကြားသိရသောအခါ လောဘ
သော သရုပ်ပင်စောင့်နတ်သည် သူတော်
ာင်းဖြစ်သော ရသေ့ရဟန်းတို့အား
က်သီးကို မပေးစားလို။

သို့ရာတွင် ညစ်ငြမ်းဆိုးသွမ်းသော
က်တို့ကိုမူကား ရက်ရောစွာပေးရလေပြီ
ားဟူ၍ ပြောဆိုကြလေပြီ။

ထို့နောက် ရဟန်းတို့ .. ထိုအခါက
က်ပင်စောင့်နတ်သည် ယခုအခါ အဇ
တ်ဖြစ်လာ၍ ထိုအခါက သူနိုးခေါင်း
င်သည် ယခုအခါ ဒေဝဒတ်ဖြစ်လာသည်
ဇာတ်တော်ကို ပေါင်းတော်မူလေသည်။

အဇာတသတ်မင်းသားသည် ဒေဝဒတ်
လို့ဆော်ချက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိုသော လောဘဇော
ာင့်လည်းကောင်း၊ သူ၏ခမည်းတော်
ာရမင်းကြီးကို လေးနှင့်ပစ်၍ သတ်ရန်
စားအားထုတ်ခဲ့စဉ်က မအောင်မြင်ဘဲ
လသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ဤသတင်းစကားကို
သောအခါ ရှင်ဒေဝဒတ်ကို ပြစ်တင်

ရှုံ့ချ၍ ကျေးဇူးမဲ့သော ခွေး၊ မြွေ၊ ကြွက်
တို့၏ ဝတ္ထုကြောင်းကို ရဟန်းတို့အား
ဟောပြလေသည်။

ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည် အဇာတသတ်
၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိုသော အာသာဆန္ဒကို
သိရှိလေရာ သူ့ကို ဧပွါဘုရင်ခံအဖြစ်ဖြင့်
ခန့်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုနေရာ၌ အဇာတသတ်နှင့် ဒေဝဒတ်
တို့သည် တိုင်းသူပြည်သားလူအများတို့၏
သွေးကို စုတ်ကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်
ထံ တိုင်ကြားကြကုန်ပြီ။ သူ့သား၏ နိုင်ငံ
တော်သည် လက်ရှိထက်ပို၍ကျယ်ခဲ့လျှင်
သူ့သားကောင်းသွားလိမ့်မည်ဟု ထင်သော
ကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှတပါး မဂဓတိုင်း
တစ်ခုလုံးကို အဇာတသတ်အား အပ်နှင်း
လေသည်။

သို့ရာတွင် ဤသို့အပ်နှင်းစေကာ
သူ၏ သား မငြိမ်သက်သေးခြင်းကြောင့် ရှင်
ဘုရင်သည် ဘဏ္ဍာတော်ကိုသာ တိန်းသိမ်း
ထား၍ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ကိုပါ အပ်နှင်း
လိုက်လေပြီ။

သို့ရာတွင် ဘဏ္ဍာတော်ကို ပိုင်ဆိုင်
သူသာလျှင် ရှင်ဘုရင်အစစ်ဖြစ်သည်ဟူ၍
ဒေဝဒတ်က အဇာတသတ်အား ညွှန်ကြား
လေရာ မင်းသားသည် ဘဏ္ဍာတော်ကိုပါ
လွှဲအပ်ရန် ပူဆာပြန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရသည် ဘဏ္ဍာ
တော်ကိုပါ အပ်နှင်းလိုက်ရလေပြီ။

ထိုအချိန်၌ပင်ဆိုးဝါးသောဒေဝဒတ်
နှင့် ပေါင်းသင်းခြင်းကို ရပ်စဲရန်၊ သူ့သား
အား တောင်းပန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အဇာတသတ်သည်
စိတ်ဆိုးသဖြင့် သူ၏ခမည်းတော်ကို အစာ
ငတ်ပြတ်၍သေစေရန် ထောင်သွင်းအကျဉ်း
ချထားလေသည်။

သို့ရာတွင်ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီးသည်
ရှင်ဘုရင်ကိုတွေ့ရန် ထောင်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်
ရသဖြင့် ခွက်နှင့်အစာကိုယူ၍ ပို့ဆောင်
လေပြီ။

အဇာတသတ်သည် ဤသတင်းကို
ထောင်မြဲထားထံမှ ကြားလျှင် မိဖုရားကြီးကို
သေဒဏ်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍ ဤသို့ မပြု
လုပ်ရန် တားမြစ်ပြန်သော်။

ထိုအခါ မိဖုရားကြီးသည် သူ့
ခန္ဓာကိုယ်ကို အဟာရဓာတ်ပါဝင်သေ
ပေါင်ဒါများ လိမ်းခြင်းဖြင့်လည်းကော
ခြေကျင်းအတွင်း၌ ရေကိုထည့်ဆောင်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုမူတ အသ
ရှင်၍ နေစေလေသည်။

ဤနည်းသည် မကြာခင် ပေါ်
ပြန်သဖြင့် မိဖုရားကြီးကို ရှင်ဘုရင်နှင့်
ရန် ဝင်ခွင့်မပေးတော့ချေ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဂိဇ္ဈ
တောင်ထိပ်၌ စကြံ့လျှောက်၍ နေလေသ

ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည် သူ၏ ထေ
ပြတင်းပေါက်မှ ဘုရားရှင်မြင်ခြင်းခြ
ရရှိသော ပီတိဖြင့် အသက်ရှည်၍ နေ
လေသည်။

ဤ အကြောင်းကို သိရှိ
အဇာတသတ်မင်းသည် ပြတင်းပေါက်
ပိတ်၍ သူ၏ခမည်းတော်၏ ခြေဖဝါ
ဒါးနှင့်ခွဲ လေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဂိုဏ်ဆောင်
ကို ထောင်တွင်းသို့လွှတ်၍ နောက်ဆ
နတ်မင်းကြီးဖြစ်သော ဝါးတို့၏စံရာ စတုမဟာ

...၌ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ကတိပေးခြင်းဖြင့် ...ဘုရင်ကြီးကို သက်သာရာရစေလေသည်။

ထိုအချိန်အခါ၌ အဇာတသတ်၏ ...ကလေး ဥဒယဘဒ္ဒ၏ လက်ညှိုး တစ် ...င်း၌ အနာပေါက်လျှက်ရှိရာ သူ့ အဖေ ... ချိုမွှေ့၍ ချောမြူစေကာ အနာကြောင့် ...းထန်စွာ ငိုးကြွေးလေသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်ဘုရင်သည် ...လေး၏ လက်ညှိုးကို မိမိ၏ပါးစပ်တွင် ... စုတ်လိုက်ရာ အနာပြည်ပေါက်သဖြင့် ...က်သာရာရသွားလေ၏။

ထိုအခါ၌ ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီးသည် ...လာ၍ အဇာတသတ်ပြုလုပ်ပုံကို မြင်သော ...ါ မောင့်အဖေလည်း မောင့်လက်မှာ ...နာပေါက်တုန်းက ဒီလိုဘဲလုပ်ခဲ့ပါသတော့ ...၍ဖပ်ရှေ့ ငါငါလေးပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်ဘုရင်သည် ...ည်းတော်မင်းကြီးအပေါ်၌ ကျူးကျော် ...က်ကားမိသည့် အပြစ်အတွက် စိတ်နှလုံး ...သာမယာဖြစ်ပြီးလျှင် ခမည်းတော်မင်း ...ရာကြီး အသက်မသေပါစေနှင့်ဟု စိတ် ...င်းက ဆုတောင်းမိလေသည်။

ထိုနောက် ခမည်းတော်မင်းကြီးကြီး အသက်ရှင်လျှက် ရှိသေးသည်ဟု တစ်စုံ တစ်ယောက်သည် ငါ့အားပြောနိုင်လျှင် ထိုသူအား ငါ၏ နိုင်ငံတော်ကိုပေးအံ့ -ဟူ၍ အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် လူလုကြီးတစ်ရပ်လုံး သည် ရှင်ဘုရင်ကြီးထံ သတင်းကောင်းပို့ရန် အကျဉ်းထောင်သို့ သူထက်ငါ ဦးအောင် ပြေးသွားကြလေပြီ။

ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်မင်း
မြတ်အဘယ်ပုံဖြစ်ကြောင်းနောက်ပိုင်း
ဇာတ်ဝင်ဖော်ပြပါကောင်းများ ......

ဒုတိယတွဲတွင်ဆက်ဖတ်ပါ။
ဝေဒါပြိုင်သာထနာအုပ်
ကုန်စင်အောင်အပြီးသတ်
ပါရှိပါသည်။